

SEANCE DU MERCREDI 30 JUIN 1993
VERGADERING VAN WOENSDAG 30 JUNI 1993ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 3288.

COMMUNICATIONS:

Page 3288.

1. Cour d'arbitrage.
2. Budgets administratifs.
3. Caisse des dépôts et consignations.

PROPOSITIONS (Prise en considération):

Pages 3289 et 3346.

MM. Laverge et Anthuenis. — Proposition de loi instituant une allocation socio-pédagogique.**M. Appeltans et consorts:**

- a) Proposition de loi relative au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques;
- b) Proposition de loi relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour l'élection de la Chambre et du Sénat, des Conseils communautaires et régionaux, du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, des conseils provinciaux et communaux ainsi que des membres belges du Parlement européen;
- c) Proposition de loi portant obligation de publier annuellement la liste des mandats, fonctions et professions exercés en Belgique ou à l'étranger par les membres de la Chambre des représentants et du Sénat, les membres des Conseils communautaires et régionaux, les membres du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale ainsi que les membres belges du Parlement européen;
- d) Proposition de loi portant obligation de publier annuellement la liste des mandats, fonctions et professions exercés en Belgique ou à l'étranger par les mem-

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 3288.

MEDEDELINGEN:

Bladzijde 3288.

1. Arbitragehof.
2. Administratieve begrotingen.
3. Deposito- en Consignatiekas.

VOORSTELLEN (Inoverwegingneming):

Bladzijden 3289 en 3346.

De heren Laverge en Anthuenis. — Voorstel van wet tot instelling van een sociaal-pedagogische toelage.**De heer Appeltans c.s.:**

- a) Voorstel van wet betreffende de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen;
- b) Voorstel van wet betreffende de beperking van en de controle op de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van Kamer en Senaat, Gemeenschaps- en Gewestraden, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, de provincieraden en de gemeenteraden en van de Belgische leden van het Europees Parlement;
- c) Voorstel van wet houdende de verplichting tot jaarlijkse bekendmaking van de lijst van mandaten, ambten en beroepen in België of in het buitenland uitgeoefend door de leden van de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat, de leden van de Gemeenschaps- en Gewestraden, de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Belgische leden van het Europees Parlement;
- d) Voorstel van wet houdende de verplichting tot de jaarlijkse bekendmaking van de lijst van mandaten, ambten en beroepen in België of in het buitenland uitgeoefend door de leden van de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat, de leden van de Gemeenschaps- en Gewestraden, de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Belgische leden van het Europees Parlement;

bres des conseils provinciaux, les membres des conseils communaux, les membres de l'assemblée générale des intercommunales ainsi que les membres des conseils de l'aide sociale;

- e) Proposition de loi sanctionnant les transfuges parlementaires;
- f) Proposition de loi portant obligation de publier annuellement la situation de revenu et de fortune des ministres et secrétaires d'Etat fédéraux, des membres des Gouvernements communautaires et régionaux, des membres de l'Exécutif de la Région de Bruxelles-Capitale ainsi que des membres des collèges des Commissions communautaires et relative à certaines incompatibilités;
- g) Proposition de loi portant obligation de publier annuellement la situation de revenu et de fortune des membres des députations permanentes, des membres des collèges de bourgmestre et échevins, des membres des conseils d'administration et des comités de direction des intercommunales ainsi que des présidents des centres publics d'aide sociale et relative à certaines incompatibilités.

M. Appeltans. — Proposition de loi visant à reconnaître le nom néerlandais de la commune d'Hélécine sur la frontière linguistique.

M. Van Wambeke et consorts. — Proposition de loi complétant l'article 38 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

M. Anthuenis. — Proposition de loi portant révision d'office des droits à la pension, établis avant le 1er juin 1992, selon les dispositions du règlement CEE n° 1248/92.

MM. Pataer et Garcia. — Proposition de loi modifiant les articles 52 et 59 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966.

M. Arts. — Proposition de loi modifiant diverses dispositions du Code judiciaire, en vue d'améliorer la procédure.

M. Wierinckx. — Proposition de loi portant abrogation de l'article 72 de la loi du 18 germinal an X (8 avril 1802) relative à l'organisation des cultes.

MM. Benker et Cuyvers. — Proposition de loi visant à installer l'installation obligatoire d'un enregistreur électronique de données d'accident à bord des véhicules automobiles.

M. Dierickx. — Proposition de loi modifiant la loi du 7 août 1987 sur les hôpitaux.

M. Taminiaux et consorts. — Proposition de loi modifiant le Code civil en ce qui concerne les règles particulières aux baux relatifs à la résidence principale du preneur.

Mme Maximus et M. Stroobant. — Proposition de loi modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.

M. Van Aperen et consorts. — Proposition de loi modifiant l'article 9 de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés.

MM. Hasquin et de Donnée. — Proposition de loi spéciale portant modification de l'article 7, § 1er, 1°, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions.

M. Vermeiren et consorts. — Proposition de résolution relative à l'aide aux villages roumains adoptés et à d'autres régions et à la mise à leur disposition de matériel et d'équipements militaires excédentaires.

fend door de provincieraadsleden, de gemeenteraadsleden, de leden van de algemene vergadering van de intercommunales en de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn;

- e) Voorstel van wet ter bestrijding van de politieke overloperij van parlementsleden;
- f) Voorstel van wet houdende de verplichting tot jaarlijkse bekendmaking van de inkomens- en vermogens-toestand van de federale ministers en staatssecretarissen, de leden van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen, de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en de leden van de colleges van de Gemeenschapscommissies en betreffende een aantal onverenigbaarheden;
- g) Voorstel van wet houdende de verplichting tot jaarlijkse bekendmaking van de inkomens- en vermogens-toestand van de leden van de bestendige deputaties, de leden van de colleges van burgemeester en schepenen, de leden van de raden van bestuur en van de directiecomités van de intercommunales en van de voorzitters van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en betreffende een aantal onverenigbaarheden.

De heer Appeltans. — Voorstel van wet tot erkenning van de Nederlandse naam van de taalgrensgemeente Hélécine.

De heer Van Wambeke c.s. — Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 38 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

De heer Anthuenis. — Voorstel van wet tot invoering van een ambtshalve herziening van de pensioenen, vastgesteld voor 1 juni 1992, volgens de bepalingen van de EEG-verordening nr. 1248/92.

De heren Pataer en Garcia. — Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 52 en 59 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

De heer Arts. — Voorstel van wet tot wijziging van diverse bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de verbetering van de rechtspleging.

De heer Wierinckx. — Voorstel van wet tot opheffing van artikel 72 van de wet van 18 germinal jaar X (8 april 1802) betreffende de organisatie van de erediensten.

De heren Benker en Cuyvers. — Voorstel van wet strekkende om het installeren van een elektronisch ongevalleengegevenssysteem in motorvoertuigen verplicht te maken.

De heer Dierickx. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987.

De heer Taminiaux c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat betreft de regels met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder.

Mevrouw Maximus en de heer Stroobant. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De heer Van Aperen c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 9 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkoming aan gehandicapten.

De heren Hasquin en de Donnée. — Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van artikel 7, § 1, 1°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.

De heer Vermeiren c.s. — Voorstel van resolutie met betrekking tot de hulpverlening aan Roemeense adoptiedorpen en andere streken en het ter beschikking stellen van overtoellig legermaterieel en -uitrusting.

M. Cuyvers et consorts. — Proposition de résolution relative au problème des enfants des rues au Brésil.

QUESTIONS ORALES:

Question orale de M. Bougard au ministre de la Défense nationale sur « l'agression par des militaires d'une personne civile lors de récents exercices militaires ».

Orateurs: M. Bougard, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 3289.

Question orale de M. de Donnée au ministre de la Défense nationale sur « les prises de position du général Charlier concernant les investissements de la Défense publiées le 23 juin 1993 ».

Orateurs: M. de Donnée, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 3290.

Question orale de Mme Tyberghien-Vandenbussche au ministre de la Défense nationale sur « la sécurité de l'installation de démontage de bombes à gaz à Houthulst-Poelkapelle ».

Orateurs: Mme Tyberghien-Vandenbussche, M. Delcroix, ministre de la Défense nationale, p. 3291.

Question orale de M. Van Aperen au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « le paiement des arriérés d'allocations pour l'aide aux personnes âgées ».

Orateurs: M. Van Aperen, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 3291.

Question orale de M. Desmedt au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la possibilité d'extension aux bénéficiaires du minimex de l'application de l'arrêté royal du 19 juin 1987 permettant aux chômeurs indemnisés d'exercer un travail limité ».

Orateurs: M. Desmedt, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 3292.

Question orale de M. Monfils au ministre des Affaires sociales sur « l'établissement, par l'Office de contrôle des mutualités, d'un rapport sur les frais d'administration des organismes assureurs ».

Orateurs: M. Monfils, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 3293.

Question orale de M. Mairesse au ministre de l'Emploi et du Travail sur « le statut des puéricultrices engagées dans l'enseignement fondamental ordinaire ».

Orateurs: M. Mairesse, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 3294.

Question orale de M. Happart au ministre de l'Emploi et du Travail sur « l'emploi de saisonniers pour la cueillette des fruits ».

Orateurs: M. Happart, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 3294.

Question orale de M. Seeuws au ministre des Petites et Moyennes Entreprises et de l'Agriculture sur « les courses de chevaux sur la voie publique ».

Orateurs: M. Seeuws, Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, p. 3295.

Question orale de M. Raes au Premier ministre sur « l'activité récente de la Commission du Pacte culturel ».

De heer Cuyvers c.s. — Voorstel van resolutie betreffende de straatkinderenproblematiek in Brazilië.

MONDELINGE VRAGEN:

Mondelinge vraag van de heer Bougard aan de minister van Landsverdediging over « de agressie door militairen van een burger tijdens recente militaire oefeningen ».

Sprekers: de heer Bougard, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 3289.

Mondelinge vraag van de heer de Donnée aan de minister van Landsverdediging over « de standpunten die generaal Charlier op 23 juni 1993 heeft bekendgemaakt in verband met de investeringen van Landsverdediging ».

Sprekers: de heer de Donnée, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 3290.

Mondelinge vraag van mevrouw Tyberghien-Vandenbussche aan de minister van Landsverdediging over « de veiligheid van de ontmantelingsinstallatie van gasbommen te Houthulst-Poelkapelle ».

Sprekers: mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, de heer Delcroix, minister van Landsverdediging, blz. 3291.

Mondelinge vraag van de heer Van Aperen aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de betaling van de achterstallen van de tegemoetkoming van hulp aan bejaarden ».

Sprekers: de heer Van Aperen, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 3291.

Mondelinge vraag van de heer Desmedt aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de mogelijkheid om de toepassing van het koninklijk besluit van 19 juni 1987, dat uitkeringsgerechtigde werklozen toestaat beperkte arbeid te verrichten, te verruimen tot personen die recht hebben op het bestaansminimum ».

Sprekers: de heer Desmedt, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 3292.

Mondelinge vraag van de heer Monfils aan de minister van Sociale Zaken over « het opmaken van een rapport over de beheerskosten van de verzekeringsinstellingen door de Controledienst voor de ziekenfondsen ».

Sprekers: de heer Monfils, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 3293.

Mondelinge vraag van de heer Mairesse aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « het statuut van de kinderverzorgsters aangeworven in het gewoon basisonderwijs ».

Sprekers: de heer Mairesse, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 3294.

Mondelinge vraag van de heer Happart aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « het tewerkstellen van seizoenarbeiders bij de fruitpluk ».

Sprekers: de heer Happart, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 3294.

Mondelinge vraag van de heer Seeuws aan de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over « de paardenkoersen op de weg ».

Sprekers: de heer Seeuws, mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, blz. 3295.

Mondelinge vraag van de heer Raes aan de Eerste minister over « de recente werking van de Cultuurpactcommissie ».

Orateurs: M. Raes, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 3295.

Question orale de Mme Maes au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « Europol ».

Orateurs: Mme Maes, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 3296.

Question orale de M. Cooreman au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les compensations économiques liées au contrat Augusta ».

Orateurs: M. Cooreman, M. Wathelet, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques, p. 3297.

Question orale de M. Laverge au ministre des Finances sur « les conséquences du grand nombre de faillites en ce qui concerne les recettes fiscales et les recettes en matière de sécurité sociale ».

Orateurs: M. Laverge, M. Maystadt, ministre des Finances, p. 3298.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi relatif à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et concernant l'Agence nationale de contrôle nucléaire.

Discussion générale. — *Orateurs*: MM. Pataer, rapporteur, Hatry, Mmes Creyf, Dardenne, Cornet d'Elzies, MM. Cuyvers, L. Martens, Diegenant, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, M. le Président, p. 3298 et 3323.

Discussion et vote d'articles, p. 3329.

Projet de loi modifiant la loi générale sur les douanes et accises.

Discussion et vote des articles, p. 3305.

Projet de loi portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 39bis, § 5, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Discussion et vote de l'article unique, p. 3317.

Projet de loi modifiant la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres.

Discussion et vote de l'article unique, p. 3318.

ORDRE DES TRAVAUX:

Orateurs: M. le Président, M. De Croo, p. 3318.

PROJET DE LOI (Votes réservés):

Projet de loi portant certaines mesures en matière de fonction publique, p. 3318.

PROPOSITION ET PROJETS DE LOI (Votes):

Proposition de loi visant à insérer un article 53bis dans la loi sur la fonction de police, p. 3319.

Projet de loi portant certaines mesures en matière de fonction publique, p. 3320.

Explication de vote: *Orateur*: M. Van Hooland, p. 3320.

Sprekers: de heer Raes, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 3295.

Mondelinge vraag van mevrouw Maes aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « Europol ».

Sprekers: mevrouw Maes, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 3296.

Mondelinge vraag van de heer Cooreman aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de economische compensaties bij het Augusta-contract ».

Sprekers: de heer Cooreman, de heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken, blz. 3297.

Mondelinge vraag van de heer Laverge aan de minister van Financiën over « de gevolgen van het hoge aantal faillissementen voor de fiscale ontvangsten en de ontvangsten inzake sociale zekerheid ».

Sprekers: de heer Laverge, de heer Maystadt, minister van Financiën, blz. 3298.

ONTWERPEN VAN WET (Beraadslaging):

Ontwerp van wet betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortspruitende gevaren en betreffende het Nationaal Agentschap voor nucleaire controle.

Algemene beraadslaging. — *Sprekers*: de heren Pataer, rapporteur, Hatry, de dames Creyf, Dardenne, Cornet d'Elzies, de heren Cuyvers, L. Martens, Diegenant, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, de Voorzitter, blz. 3298 en blz. 3323.

Beraadslaging en stemming over artikelen, blz. 3329.

Ontwerp van wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 3305.

Ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen in uitvoering van artikel 39bis, § 5, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 3317.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Beraadslaging en stemming over het enig artikel, blz. 3318.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Sprekers: de Voorzitter, de heer De Croo, blz. 3318.

ONTWERP VAN WET (Aangehouden stemmingen):

Ontwerp van wet houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken, blz. 3318.

VOORSTEL EN ONTWERPEN VAN WET (Stemmingen):

Voorstel van wet houdende invoeging van een artikel 53bis in de wet op het politieambt, blz. 3319.

Ontwerp van wet houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken, blz. 3320.

Stemverklaring: *Spreker*: de heer Van Hooland, blz. 3320.

Projet de loi modifiant la loi générale sur les douanes et accises, p. 3321.

Projet de loi portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 39bis, § 5, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, p. 3321.

Explications de votes: *Orateurs*: M. Verreycken, Mme Herzet, p. 3321.

Projet de loi modifiant la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, p. 3322.

INTERPELLATIONS (Discussion):

Interpellation de M. Cuyvers au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « la politique menée par la Belgique dans le domaine de la lutte contre le cancer ».

Orateurs: M. Cuyvers, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 3339.

Interpellation de M. Bouchat au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'exercice du droit de contrôle de l'usage fait de la subvention accordée par l'Etat à la Croix-Rouge de Belgique pour l'hébergement des candidats réfugiés politiques aux centres de Nassogne et de Lint ».

Orateurs: M. Bouchat, Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement, p. 3342.

INTERPELLATIONS (Demandes):

Page 3346.

M. Verreycken au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « l'interprétation des lois linguistiques par la Commission permanente de contrôle linguistique ».

Mme Mayence-Goossens au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les mesures à prendre pour que l'Europe soit bien préparée à affronter la concurrence, notamment celle des Etats Unis ».

M. Vandenberghe au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur « les initiatives qui seront prises sur le plan juridique à la suite de la présidence belge du Conseil européen et la signature éventuelle par le Conseil européen de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales ».

M. Laverge au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur « l'impasse politique au Zaïre ».

M. Vaes au ministre des Finances sur « les objectifs, le calendrier et les mesures d'organisation de la péréquation cadastrale ».

M. De Roo au ministre de l'Emploi et du Travail sur « les résultats de la première phase de la Conférence nationale de l'emploi ».

Ontwerp van wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen, blz. 3321.

Ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen in uitvoering van artikel 39bis, § 5, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, blz. 3321.

Stemverklaringen: *Spreekers*: de heer Verreycken, mevrouw Herzet, blz. 3321.

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, blz. 3322.

INTERPELLATIES (Bespreking):

Interpellatie van de heer Cuyvers tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « het Belgisch beleid inzake het terugdringen van kanker ».

Spreekers: de heer Cuyvers, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 3339.

Interpellatie van de heer Bouchat tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « de uitoefening van het controlerecht met betrekking tot de wijze waarop de subsidie wordt gebruikt, die door de Staat aan het Belgische Rode Kruis wordt toegekend voor de huisvesting van de kandidaat politieke vluchtelingen in de centra van Nassogne en Lint ».

Spreekers: de heer Bouchat, mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu, blz. 3342.

INTERPELLATIES (Verzoeken):

Bladzijde 3346.

De heer Verreycken tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over « de interpretatie van de taalwetten door de Vaste Commissie voor taaltoezicht ».

Mevrouw Mayence-Goossens tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de maatregelen die genomen moeten worden opdat Europa goed voorbereid zou zijn om het hoofd te bieden aan de concurrentie, inzonderheid die van de Verenigde Staten ».

De heer Vandenberghe tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over « de initiatieven op juridisch terrein die zullen worden genomen naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Raad en de mogelijke ondertekening door de Europese Gemeenschap van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ».

De heer Laverge tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over « de politieke impasse in Zaïre ».

De heer Vaes tot de minister van Financiën over « de doelstellingen, het tijdsschema en de maatregelen voor de organisatie van de kadastrale percekwaat ».

De heer De Roo tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid over « de resultaten van de eerste ronde van de nationale Tewerkstellingsconferentie ».

PRESIDENCE DE M. SWAELEN, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

M. Cardoen, secrétaire, prend place au bureau.
De heer Cardoen, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 35 m.
De vergadering wordt geopend om 14 h 35 m.

CONGES — VERLOF

MM. Kenzeler, pour raisons familiales; Lahaye, M. Maertens, pour raison de santé; Lenssens, empêché; Mme Mayence-Goossens, MM. Belot, Henneuse, Scharff et Spitaels, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heren Kenzeler, wegens familiale aangelegenheden; Lahaye, M. Maertens, om gezondheidsredenen; Lenssens, belet; mevrouw Mayence-Goossens, de heren Belot, Henneuse, Scharff en Spitaels, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Arbitragehof — Cour d'arbitrage

De Voorzitter. — Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. Het beroep tot vernietiging van het artikel 161 van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen (rolnummer 565);

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. Le recours en annulation de l'article 161 de la loi du 30 décembre 1992 portant des dispositions sociales et diverses (numéro du rôle 565);

2. Het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 9 maart 1993 strekkende de exploitatie van de huwelijksbureaus te regelen en te controleren (rolnummer 568).

2. Le recours en annulation partielle de la loi du 9 mars 1993 tendant à réglementer et à contrôler les activités des entreprises de courtage matrimonial (numéro du rôle 568).

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de Voorzitter van de Senaat van:

1. Het arrest nr. 47/93, uitgesproken op 17 juni 1993 in zake de prejudiciële vragen gesteld door het Hof van cassatie in zake E. David tegen de « Association intercommunale pour la valorisation de l'eau » (rolnummer 427) en door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel in zake B. Kohner en anderen tegen gemeente Wemmel (rolnummer 431);

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au Président du Sénat:

1. L'arrêt n° 47/93 rendu le 17 juin 1993, en cause les questions préjudicielles posées par la Cour de cassation en cause de E. David contre l'Association intercommunale pour la valorisation de l'eau (numéro du rôle 427) et par le Tribunal de première instance de Bruxelles en cause de B. Kohner et consorts contre la commune de Wemmel (numéro du rôle 431);

2. Het arrest nr. 48/93 uitgesproken op 17 juni 1993 in zake de prejudiciële vraag gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen in zake het openbaar ministerie tegen Y. Van De Wiel en J. Dejongh (rolnummer 536);

2. L'arrêt n° 48/93 rendu le 17 juin 1993, en cause la question préjudicielle posée par le Tribunal de première instance d'Anvers en cause du ministère public contre Y. Van De Wiel et J. Dejongh (numéro du rôle 536);

3. Het arrest nr. 49/93 uitgesproken op 24 juni 1993 in zake de prejudiciële vraag gesteld door de Arbeidsrechtbank te Marche-en-Famenne bij vonnis van 15 mei 1992 in zake C. Van Haelen q.q. A. Van Haelen tegen het « Fonds communautaire pour l'intégration sociale et professionnelle des personnes handicapées » (Gemeenschapsfonds voor de sociale integratie van de gehandicapten en hun inschakeling in het arbeidsproces) (rolnummer 419);

3. L'arrêt n° 49/93 rendu le 17 juin 1993, en cause la question préjudicielle posée par le Tribunal de travail séant à Marche-en-Famenne par jugement du 15 mai 1992 en cause de C. Van Haelen q.q. A. Van Haelen contre le Fonds communautaire pour l'intégration sociale et professionnelle des personnes handicapées (numéro du rôle 419);

4. Het arrest nr. 50/93 uitgesproken op 24 juni 1993 in zake de prejudiciële vraag gesteld door het Hof van beroep te Antwerpen, zesde kamer, bij arrest van 22 juni 1992 in zake van Beatrice, Anna en Jean-Pierre Van der Voordt tegen de Belgische Staat, het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap (rolnummer 422).

4. L'arrêt n° 50/93 rendu le 24 juin 1993, en cause la question préjudicielle posée par la Cour d'appel d'Anvers, sixième chambre, par arrêt du 22 juin 1992, en cause de Beatrice, Anna et Jean-Pierre Van der Voordt contre l'Etat belge, la Région flamande et la Communauté flamande (numéro du rôle 422).

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

Administratieve begrotingen — Budgets administratifs

De Voorzitter. — Overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, samengeordend op 17 juli 1991, en in overeenstemming met het ontwerp van wet houdende aanpassing van de Algemene Uitgavenbegroting van het begrotingsjaar 1993 heeft de Regering aan de Wetgevende Vergaderingen overgezonden, de aangepaste administratieve begrotingen van het begrotingsjaar 1993:

1° Van het ministerie van Financiën;

En exécution de l'article 20 des lois sur la comptabilité de l'Etat, coordonnées le 17 juillet 1991, et conformément au projet de feuilleton d'ajustement au budget général des Dépenses de l'année budgétaire 1993, le Gouvernement a transmis aux Assemblées législatives les budgets administratifs ajustés de l'année budgétaire 1993:

1° Du ministère des Finances;

— Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

Renvoi à la commission des Finances.

2° Van de Diensten van de Eerste minister;

2° Des Services du Premier ministre;

— Verwezen naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap (kredieten: Wetenschapsbeleid) en naar de commissie voor de Financiën (kredieten: Diensten van de Eerste minister).

Renvoi à la commission de l'Enseignement et de la Science (crédits: Politique scientifique) et à la commission des Finances (crédits: Services du Premier ministre).

3° Van het ministerie van Justitie;

3° Du ministère de la Justice;

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

4° Van Ontwikkelingssamenwerking.

4° De la Coopération au Développement.

— Verwezen naar de commissie voor de Ontwikkelingssamenwerking.

Renvoi à la commission de la Coopération au Développement.

Deposito- en Consignatiekas

Caisse des dépôts et consignations

De Voorzitter. — Overeenkomstig artikel 36 van het koninklijk besluit nr. 150 van 18 maart 1935, zendt de minister van Financiën aan de Senaat het verslag over de verrichtingen van de Deposito- en Consignatiekas gedurende het jaar 1992.

En exécution de l'article 36 de l'arrêt royal n° 150 du 18 mars 1935, le ministre des Finances transmet au Sénat le rapport sur les opérations de la Caisse des dépôts et consignations pendant l'année 1992.

Van deze mededeling wordt aan de minister van Financiën akte gegeven.

Il est donné acte de cette communication au ministre des Finances.

VOORSTELLEN — PROPOSITIONS

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de bespreking over de inoverwegingneming van voorstellen.

L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération de propositions.

U hebt de lijst ontvangen van de verschillende in overweging te nemen voorstellen met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verwijzen.

Vous avez reçu la liste des différentes propositions à prendre en considération, avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les renvoyer.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven mij die voor het einde van de vergadering te doen kennen.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler, de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, zal ik beschouwen dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verwezen naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions comme prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

QUESTION ORALE DE M. BOUGARD AU MINISTRE DE LA DEFENSE NATIONALE SUR «L'AGRESSION PAR DES MILITAIRES D'UNE PERSONNE CIVILE LORS DE RECENTS EXERCICES MILITAIRES»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOUGARD AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE AGRESSIE DOOR MILITAIRES VAN EEN BURGER TIJDENS RECENTE MILITAIRE OEFENINGEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Bougard au ministre de la Défense nationale sur «l'agression par des militaires d'une personne civile lors de récents exercices militaires».

La parole est à M. Bougard.

M. Bougard. — Monsieur le Président, je suis heureux de pouvoir enfin poser ma question qui était déjà inscrite à l'ordre du jour du 17 juin. Le ministre n'a pas pu me répondre ce jour-là car il ne disposait pas des éléments nécessaires à cet égard.

Le 8 juin 1993, vers 6 heures 30, un habitant de Paliseul circulait à vélo sur une route de campagne pour se rendre à son travail. Il fut rejoint par des véhicules de couleur kaki, d'apparence militaire, qui le suivaient. Après plusieurs manœuvres délibérées de l'un des véhicules, et, semble-t-il, après un petit coup de pare-chocs, le cycliste fit une chute et fut immobilisé sur le sol par une dizaine d'individus dont certains portaient une cagoule. Après avoir été malmené, l'infortuné cycliste fut libéré grâce à l'intervention d'un riverain. Ayant pris conscience de leur méprise, les agresseurs laissèrent leur victime contusionnée et choquée sur le bord de la route, sans même un mot d'excuse.

Il s'agissait, semble-t-il, de militaires appartenant à la force aérienne tactique, qui participaient à un exercice de survie pour des pilotes que les agresseurs du cycliste étaient chargés d'intercepter.

Au-delà de ce qui apparaît comme une bavure, on peut s'interroger sur le contenu des consignes et le réel encadrement lors de tels exercices. Les modifications des missions de l'armée belge, orientées davantage vers des actions de maintien ou d'imposition de la paix, nécessitent des manœuvres adaptées dont il convient de mesurer les risques pour nos populations civiles.

Je vous pose trois questions, monsieur le ministre.

Des directives particulières sont-elles imposées à l'occasion de tels exercices afin d'éviter des incidents, des accidents ou des bavures dont pourraient être victimes des civils?

En règle générale, et pour le cas précis de Paliseul, des sanctions sont-elles ou seront-elles appliquées aux militaires responsables de ce genre de bavures?

La victime pourra-t-elle également prétendre à une indemnisation de la part de la Défense nationale?

M. le Président. — La parole est à M. Delcroix, ministre.

M. Delcroix, ministre de la Défense nationale. — Monsieur le Président, je commencerai par retracer les faits.

Pendant la semaine du 7 au 11 juin 1993, la force aérienne tactique organisait un exercice d'évasion et de survie pour les pilotes dans la région de Paliseul. Le scénario prévoyait que les pilotes abattus devaient survivre dans une zone ennemie avec l'aide de partisans. Ces derniers opéraient en tenue civile et se déplaçaient avec des moyens civils, évitant ainsi de se faire trop facilement identifier par la partie adverse.

Le jour de l'incident, le 8 juin, une colonne de quatre véhicules, dont une ambulance et un véhicule blanc de la police militaire équipé d'un gyrophare bleu, a traversé le village de Paliseul. Les occupants du premier véhicule ont à un certain moment remarqué un cycliste circulant sur une route de campagne. La tenue que portait le cycliste était telle que les policiers militaires ont estimé qu'il s'agissait d'un partisan participant à l'exercice. Les policiers ont fait signe au cycliste de s'arrêter mais celui-ci a accéléré. Le chauffeur a alors actionné le gyrophare bleu du véhicule et a effectué une manœuvre pour lui barrer le route. Dans la confusion, le cycliste est tombé avant d'être pris en main par la police militaire. Le cycliste ayant décliné son identité, les policiers se sont alors rendu compte de leur méprise et ont estimé que cet incident ne revêtait pas un caractère grave.

Après un mot d'excuse — j'insiste —, le chef de la colonne a décidé de poursuivre sa mission. Pendant l'exercice, le chef de la police militaire a contacté le bourgmestre de Paliseul et lui a relaté l'incident. En outre, une lettre d'excuse lui a été adressée le 24 juin 1993, date à laquelle le responsable de l'incident a rendu visite à l'infortuné cycliste, M. Mahin.

J'en viens à présent aux mesures prises à l'égard des auteurs.

Les auteurs de l'intervention erronée ont été convoqués au rapport du commandant d'unité. Il va de soi que la force aérienne mettra tout en œuvre pour que de tels incidents ne se reproduisent plus lors d'exercices futurs.

J'en viens aux consignes données aux policiers militaires. Ceux-ci devaient observer avant d'agir et intervenir uniquement en cas d'indication positive en fonction de la réaction de l'intéressé, et ce après s'être identifiés comme membres de la police militaire.

En cas de problème, ils devaient contacter le poste de commandement de l'exercice. Enfin, le combat corps à corps était formellement interdit.

Toutes les autorisations requises pour réaliser cet exercice avaient été demandées aux administrations provinciales et communales ainsi qu'à l'administration des Eaux et Forêts. Celles-ci avaient été obtenues. Le droit de manœuvre a été demandé et accordé.

Enfin, la victime aura droit aux indemnisations suivant les règles du droit qui régissent les dégâts de manœuvre.

M. le Président. — La parole est à M. Bougard pour une réplique.

M. Bougard. — Monsieur le Président, je remercie le ministre pour sa réponse bien que celle-ci ne m'ait pas entièrement satisfait, et c'est beaucoup dire!

Il me paraît extraordinaire qu'un tel incident puisse se produire et que de telles explications soient fournies.

Je rappelle au ministre que le contrôle des civils n'est pas du ressort de la police militaire mais de la police civile.

En outre, les autorités de Paliseul n'ont pas été averties de l'organisation de ces manœuvres. Je ne sais si cette lacune est à imputer à votre département, monsieur le ministre, ou au gouverneur de la province de Luxembourg, mais le fait est réel.

Enfin, les zones rurales, et particulièrement la province de Luxembourg, sont victimes d'une réelle politique de démantèlement au niveau des services publics. La population commence à en avoir assez de devoir supporter tous les inconvénients liés à des manœuvres militaires, comme ce fut le cas notamment à Paliseul.

J'espère qu'à l'avenir ce genre de bavure ne se reproduira plus. C'est également le souhait exprimé par M. Mahin que j'ai eu l'occasion de rencontrer à plusieurs reprises et qui est véritablement traumatisé par son aventure.

QUESTION ORALE DE M. DE DONNEA AU MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR « LES PRISES DE POSITION DU GÉNÉRAL CHARLIER CONCERNANT LES INVESTISSEMENTS DE LA DÉFENSE PUBLIÉES LE 23 JUIN 1993 »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE DONNEA AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER « DE STANDPUNTEN DIE GENERAAL CHARLIER OP 23 JUNI 1993 HEEFT BEKENDGEMAAKT IN VERBAND MET DE INVESTERINGEN VAN LANDSVERDEDIGING »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. de Donnéa au ministre de la Défense nationale sur « les prises de position du général Charlier concernant les investissements de la Défense publiées le 23 juin 1993 ».

La parole est à M. de Donnéa.

M. de Donnéa. — Monsieur le Président, le 23 juin, le général Charlier faisait part, dans *Le Soir* et *Het Laatste Nieuws*, de son point de vue sur la politique qui s'impose en matière d'investissements à la Défense nationale. Je voudrais savoir si M. le ministre partage cet avis sur chacune des priorités définies par le général. Le Gouvernement est-il unanime quant à ces priorités? Pourquoi le ministre n'a-t-il pas encore soumis le plan à moyen terme des investissements et nouveaux équipements de la Défense au Gouvernement, alors que, le 29 janvier de cette année, ce dernier souhaitait en disposer pour le 31 mars?

Cette situation est-elle due à des divergences de vues entre le ministre de la Défense nationale et le général Charlier ou entre le ministre et tout ou partie des chefs d'état-major de forces ou encore entre le ministre et certains de ses collègues? L'article du général Charlier avait-il reçu l'imprimatur du ministre avant d'être rédigé?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Delcroix.

De heer Delcroix, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, ik kan principieel volkomen instemmen met de idee die generaal Charlier heeft verdedigd in zijn open brief die in twee kranten is gepubliceerd. De generaal verklaarde dat in het aankoopbeleid de behoeften van het leger moeten primeren. Die mening geef ik trouwens de afgelopen maanden op dit spreekgestoelte, en ook in de commissievergaderingen, herhaaldelijk te kennen. Vanuit zijn standpunt als stafchef is het logisch dat de generaal deze behoeften verduidelijkt, maar het is uiteraard de politieke overheid die beslist.

Mijnheer de Donnéa, op uw tweede vraag of er eenstemmigheid is in de Regering over het plan op middellange termijn, kan ik antwoorden dat dit zal blijken vrijdijg aanstaande, wanneer het in de Ministerraad wordt besproken.

Op de Ministerraad van 29 januari 1993 werd beslist dat het plan eind maart op de raad zou worden besproken. Omwille van de begrotingsperikelen heeft het plan op middellange termijn, het PMT, evenwel vertraging opgelopen. Er werd bovendien de afgelopen maanden nog overleg gepleegd met de NAVO om met haar wensen rekening te houden. Er waren eveneens formele en informele contacten met de industrie. Om de voormelde redenen wordt het PMT pas nu, op 2 juli aanstaande, in de Ministerraad besproken.

Op uw laatste vraag of het kranteartikel het imprimatur van de minister heeft gekregen moet ik antwoorden dat ik van mening ben dat de militairen in het algemeen en de stafchef in het bijzonder het recht hebben om luid hun mening te verkondigen. Ik werk trouwens in dat verband aan een nieuwe regeling.

Generaal Charlier heeft het recht om uitspraken te doen zonder hiervoor voorafgaand aan mij de toelating te vragen. Er is op dit vlak een vrij grote verdraagzaamheid en ik apprecieer het zelfs dat stafchefs publiek voor hun mening uitkomen. Of ze het al dan niet eens zijn met de minister doet eigenlijk niets ter zake.

Ik heb het kranteartikel niet tekstueel met de generaal overlopen, maar hij heeft mij gevraagd of ik het eens was met de grote lijnen. Ik heb hem geantwoord dat ik er geen bezwaar tegen had dat hij die mening verkondigde. Ik ben er trouwens van overtuigd dat generaal Charlier zeer goed mijn mening in dat verband kende omdat wij de jongste tijd herhaaldelijk van gedachten wisselden over deze problematiek. De generaal kende mijn standpunt dus heel goed.

De heer Mouton, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Het verheugt mij dat deze tekst in de openbaarheid is gebracht want het is een «rechtgeaarde» tekst die de behoeften van de krijgsmacht primordiaal wil stellen. Hij vertolkt ook mijn standpunt. Wij wensen binnen de vooropgestelde kredieten te blijven en wensen geen extra middelen te verwerven om andere behoeften dan deze van de krijgsmacht te voldoen. Wij zullen dit standpunt ook in de loop van de volgende dagen blijven verdedigen.

M. le Président. — La parole est à M. de Donnée pour une réplique.

M. de Donnée. — Monsieur le Président, je remercie le ministre pour les intéressantes précisions qu'il a apportées.

Il va de soi que je partage entièrement son avis et celui du général Charlier sur le fait que les besoins de l'armée doivent primer toute autre considération lors de l'élaboration d'un plan d'investissement.

Cela étant, la presse nous apprend que des divergences de vues opposent les membres du Gouvernement quant à la définition des besoins prioritaires à la Défense nationale.

Je suis dès lors très impatient de connaître le vainqueur de la partie de bras de fer qui va s'engager. J'attends également avec intérêt de découvrir la manière dont le ministre de la Défense nationale fera passer son chameau par le chas de l'aiguille.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE AAN DE MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «DE VEILIGHEID VAN DE ONTMANTELINGSINSTALLATIE VAN GASBOMMEN TE HOUTHULST-POELKAPELLE»

QUESTION ORALE DE MME TYBERGHIE-VANDEBUSSCHE AU MINISTRE DE LA DEFENSE NATIONALE SUR «LA SECURITE DE L'INSTALLATION DE DEMONTAGE DE BOMBES A GAZ A HOUTHULST-POELKAPELLE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Tyberghien aan de minister van Landsverdediging over «de veiligheid van de ontmantelingsinstallatie van gasbommen te Houthulst-Poelkapelle».

Het woord is aan mevrouw Tyberghien.

Mevrouw Tyberghien-Vandenbussche. — Mijnheer de Voorzitter, na de eerste steenlegging van de ontmantelingsinstallatie te Poelkapelle op 21 juni werd langs de nieuwsberichten op radio en televisie, op de regionale WTV en langs sommige persorganen het volgende bericht verspreid: «Het blijft een open vraag of enkel en alleen munitie van het Belgisch grondgebied zal

ontmanteld worden. Naar verluidt zou deze installatie, als ze haar diensten bewezen heeft, kunnen gebruikt worden om tegen betaling probleemmunition of toxische munitie uit andere landen te vernietigen. Daardoor komt een ander gevaar en angst binnen het bereik, namelijk: het transport van gevaarlijke stoffen.»

Omwille van dit nieuwe aspect van het probleem dat vele reacties uitlokt en dat in die streek opnieuw angst voor gevaar en ontploffingen zou kunnen veroorzaken, vraag ik de minister om verduidelijking zodat ik aan de hand van zijn antwoord in het Parlement juiste informatie kan verstrekken en zodat onwetendheid en gissingen kunnen worden weggewerkt.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Delcroix.

De heer Delcroix, minister van Landsverdediging. — Mijnheer de Voorzitter, er wordt een ontmantelingsinstallatie in Poelkapelle opgetrokken. Mijn collega, minister De Galan, die vorige week aanwezig was bij het begin van de werkzaamheden, en ikzelf hebben kunnen vaststellen dat die installatie een staaltje is van spijttechnologie.

Het zal dan ook niemand verwonderen dat een aantal landen, onder meer Frankrijk, dat evenals België opgezaagd is met oude en gevaarlijke toxische munitie, belangstelling hebben getoond voor een dergelijke installatie.

Die landen zijn echter enkel geïnteresseerd in de toegepaste technologie en know-how. Er is geen sprake van vernietiging van buitenlandse toxische munitie op Belgische bodem. Eind 1994 of begin 1995 zal de installatie te Poelkapelle operationeel zijn. Gelet op de grote hoeveelheid opgestapelde toxische munitie en de munitie die men er nog ieder jaar vindt, zal de installatie echter nog ettelijke jaren op volle capaciteit kunnen draaien.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN APEREN AAN DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE BETALING VAN DE ACHTERSTALLEN VAN DE TEGEMOETKOMING VAN HULP AAN BEJAARDEN»

QUESTION ORALE DE M. VAN APEREN AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LE PAIEMENT DES ARRIERES D'ALLOCATIONS POUR L'AIDE AUX PERSONNES AGEES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Aperen aan de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over «de betaling van de achterstallen van de tegemoetkoming van hulp aan bejaarden».

Het woord is aan de heer Van Aperen.

De heer Van Aperen. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de minister voor het schriftelijk meedelen van de reden waarom zij twee weken geleden niet op deze vraag kon antwoorden. Ik heb daar nu alle begrip voor.

Artikel 3 van het koninklijk besluit van 3 februari 1993 ter uitvoering van artikel 133 van de sociale programmawet van 22 december 1989 bepaalt dat de betaling van achterstallen van de tegemoetkoming van hulp aan bejaarden gebeurt in gelijke delen, gespreid over vier kwartalen. Gezien de achterstand van gemiddeld 13 maanden bij de toekenning van die tegemoetkoming — in de praktijk beloopt die termijn zelfs ongeveer twee jaar — kan dit vele bejaarden in moeilijkheden brengen. Sommige bejaarden verkeren zelfs al in moeilijkheden. De tegemoetkomingen die werden aangevraagd in 1991, werden pas toegekend in 1993 en de laatste betaling van de achterstallen zal pas in mei 1994, dus drie jaar nadat de aanvraag werd ingediend, gebeuren.

Het betreft hier meestal hoogbejaarden wier inkomen en zelfredzaamheid beperkt zijn. Sommigen zullen zelfs reeds overleden zijn op het ogenblik dat de laatste achterstal wordt uitbetaald. Het zijn weerom de zwaksten in de maatschappij die worden getroffen door deze budgettaire besparing.

Kan de minister die achterstallen niet in een kortere termijn terugbetalen? Kan dit, bijvoorbeeld, niet gebeuren in twee termijnen van drie maanden? Wat gebeurt er met de achterstallen indien de rechthebbende bejaarden reeds overleden zijn op het ogenblik van de uitbetaling?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Galan.

Mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Van Aperen voor het begrip dat hij opbracht toen ik twee weken geleden zijn vraag niet kon beantwoorden.

Krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 3 februari 1993, dat de spreiding van de betaling van achterstallen van tegemoetkomingen aan gehandicapten regelt, zal dat besluit van 31 juli 1993 af niet langer van kracht zijn.

Ik begrijp de bezorgdheid van de heer Van Aperen. De budgettaire verplichtingen laten mij nochtans niet toe een gunstig gevolg aan zijn voorstel te geven, zelfs indien dit het spreidingsprincipe niet belemmert. Belangrijke inspanningen werden gedaan om de behandelingstermijn van de dossiers te beperken en om de verschuldigde uitkeringen sneller te kunnen verrekenen. Daarin slagen wij reeds gedeeltelijk. Er is echter veel achterstand waaraan wij door informatisering trachten te verhelpen. De ambtenaren aan het hoofd van het departement zijn zeer bezorgd over de toestand.

Ik wens er ook de nadruk op te leggen dat de bepalingen inzake spreiding niet van toepassing zijn voor de vervallen achterstallen die aan een overleden begunstigde niet werden betaald. De vervallen achterstallen worden dus globaal betaald aan zijn rechthebbenden.

Mijnheer Van Aperen, ik weet dat u niet tevreden bent met de toestand. U weet ook dat er in de begroting voor deze moeilijke sector 500 miljoen werd geschrapt. In de Franse Gemeenschap had ik de verantwoordelijkheid voor een gelijkaardige problematiek. Ik zal ervoor ijveren dat de dossiers in de toekomst zo vlug mogelijk worden behandeld. Over drie maanden zal ik daarover verslag uitbrengen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Aperen voor een repliek.

De heer Van Aperen. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank mevrouw de minister voor haar antwoord. Ik had nochtans begrepen dat er vorig jaar nogal wat middelen over waren op deze begrotingspost. Ik blijf bijgevolg aandringen op onmiddellijke betaling van de achterstallen aan de hulpbehoevenden, de hoogbejaarden. Uit vroegere antwoorden is gebleken dat er in Vlaanderen een grotere achterstand is dan in Wallonië. Ik hoop dat deze zo spoedig mogelijk zal worden weggewerkt en dat de termijn van onderzoek van de dossiers wordt verkort.

Mevrouw de minister, is het niet mogelijk de wet te wijzigen? Indien nodig zal ik zelf het initiatief daartoe nemen. In viermaal betalen brengt immers veel administratief werk met zich.

Ik dank u evenwel omdat tijdens de korte termijn dat u de verantwoordelijkheid draagt voor die problematiek is gebleken dat u er een bijzondere interesse voor hebt en dat de dossiers reeds veel sneller worden afgewerkt.

QUESTION ORALE DE M. DESMEDT AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR «LA POSSIBILITE D'EXTENSION AUX BENEFICIAIRES DU MINIMEX DE L'APPLICATION DE L'ARRETE ROYAL DU 19 JUIN 1987 PERMETTANT AUX CHOMEURS INDEMNISES D'EXERCER UN TRAVAIL LIMITE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DESMEDT AAN DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER «DE MOGELIJKHEID OM DE TOEPASSING VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 19 JUNI 1987, DAT UITKERINGSGERECHTIGDE WERKLOZEN TOESTAAT BEPERKTE ARBEID TE VERRICHTEN, TE VERRUIMEN TOT PERSONEN DIE RECHT HEBBEN OP HET BESTAANSMINIMUM»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Desmedt au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur «la possibilité d'extension aux bénéficiaires du minimex de l'application de l'arrêté royal du 19 juin 1987 permettant aux chômeurs indemnisés d'exercer un travail limité».

La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt. — Monsieur le Président, l'arrêté royal du 19 juin 1987 permet aux chômeurs indemnisés depuis un an de travailler quelques heures par mois moyennant une rémunération horaire fixée par les pouvoirs publics. L'utilisateur paie les prestations aux chômeurs et l'organisation est confiée aux agences locales pour l'emploi.

Ce système permet de lutter contre le travail non déclaré et de maintenir les intéressés dans la vie sociale. En outre, il peut répondre à des besoins de services auprès des personnes âgées et de certaines ASBL socioculturelles.

Ce qui est possible avec des chômeurs indemnisés devrait aussi pouvoir l'être avec les bénéficiaires du minimex. Plusieurs CPAS et agences locales pour l'emploi en ont déjà exprimé le souhait.

Interrogée à ce sujet, Mme le ministre de l'Emploi a répondu qu'étant donné que le système des agences en question était incorporé dans la législation du chômage, il n'était pas possible d'agir dans ce cadre et que l'établissement d'un système alternatif devrait être mis sur pied par le ministre de l'Intégration sociale.

Mme le ministre peut-elle me dire si elle estime souhaitable d'étendre ce système aux bénéficiaires du minimex? Dans l'affirmative, quelles initiatives compte-t-elle prendre à cet effet?

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, la proposition faite par l'honorable membre d'étendre aux bénéficiaires du minimex les possibilités offertes par l'arrêté royal du 19 juin 1987 permettant aux chômeurs indemnisés d'exercer un travail limité a retenu toute mon attention. Il s'agit d'une proposition intéressante. Par identité de motif, elle pourrait être étendue aux personnes pour lesquelles un premier filet de récupération est une opportunité intéressante dans le but d'entrer par la suite dans le circuit normal du travail. Cette proposition me paraît toutefois, sous d'autres formes, rencontrée par les dispositions de programme d'urgence pour une société plus solidaire.

Je rappelle que, depuis l'entrée en vigueur de la loi du 12 janvier 1993, l'octroi et le maintien du minimex à un jeune de moins de 25 ans sont liés à la signature et au respect d'un contrat contenant un projet individualisé d'intégration sociale.

Vous connaissez certainement cette pratique, monsieur Desmedt. Il s'agit en fait de fixer par contrat quelques dispositions minimales permettant aux jeunes de retrouver des balises de vie sociale en vue d'une intégration ultérieure dans le monde du travail. Ce contrat peut être également proposé ou conclu à la demande d'autres catégories de bénéficiaires.

Si le contrat constitue une preuve de la disponibilité à la mise au travail, il ne vise pas seulement l'insertion professionnelle, mais peut porter sur le logement, la santé, l'éducation des enfants. Nos CPAS ont une connaissance usuelle de ces outils de guidance mis à leur disposition.

Le législateur a souhaité laisser aux travailleurs sociaux des CPAS une grande liberté dans la recherche des moyens pour parvenir à l'intégration des jeunes. Une convention a d'ailleurs été conclue — vous le savez certainement — avec l'Union des villes et des communes, afin d'apporter à ces travailleurs le complément de formation nécessaire pour rencontrer cette problématique particulière. Comme vous le savez, les travailleurs des CPAS sont confrontés à des tâches de plus en plus difficiles. Selon que le CPAS est situé à la campagne ou en ville, l'attente des personnes se trouvant derrière le guichet est différente. En outre, la réglementation fait l'objet de fréquentes modifications et les travailleurs sociaux doivent donner suite à de multiples demandes. Par conséquent, ils doivent recevoir une formation spécifique.

Un projet individualisé d'intégration pourrait donc prévoir que le bénéficiaire du minimex effectue des prestations du type de celles visées par l'arrêté royal du 19 juin 1987.

Il s'agit, pour nous, d'un terrain nouveau. Nous envisageons volontiers que ce projet individualisé puisse concerner non seulement les contrats emploi-formation de type classique — et les problèmes actuels en matière d'emploi les rendent de plus en plus rares — mais aussi toute autre forme d'intégration. Une mise au travail limitée constitue également une formule possible.

Le CPAS concluant un contrat contenant un projet individualisé d'intégration bénéficie d'un taux de remboursement du minimex majoré. Il lui est donc possible de prendre en charge un encouragement financier en compensation des prestations effectuées.

La formule du projet d'intégration, sanctionnée par un contrat écrit, me semble plus souple et plus adaptée. Le contrat me semble indispensable. En effet, l'existence de rails et de balises est importante pour ce type de personnes et peut contribuer à leur réinsertion.

Dans les trois mois à venir, les CPAS pourront réaliser une première évaluation de l'apport de cette mesure, particulièrement en ce qui concerne la tranche difficile «dix-huit à vingt-cinq ans». Vous savez que le recours de plus en plus important de cette catégorie de jeunes aux CPAS a provoqué une explosion des dépenses de ces centres. En fonction de ce rapport, nous verrons s'il est possible d'appliquer la mesure que vous proposez mais j'y suis favorable, pour autant qu'elle ne soit pas trop lourde sur le plan budgétaire.

M. le Président. — La parole est à M. Desmedt pour une réplique.

M. Desmedt. — Monsieur le Président, je remercie Mme le ministre pour sa réponse. En fait, elle se réfère en grande partie à la loi Onkelinx.

Je voudrais quand même rappeler que les contrats d'insertion prévus par cette loi s'appliquent aux jeunes de dix-huit à vingt-cinq ans. Dès lors, il serait peut-être opportun — j'ignore par quelle voie et si vous êtes compétente en la matière, madame le ministre, étant donné l'aspect communautaire du problème — d'attirer l'attention des CPAS sur le fait que ces contrats peuvent également se concevoir pour des minimexés de plus de vingt-cinq ans, même si cela ne constitue pas une obligation.

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, cette possibilité existe déjà pour les personnes de plus de vingt-cinq ans mais seulement si elles en présentent elles-mêmes la demande, ce qui est une démarche difficile à effectuer lorsqu'on est minimexé. Dès lors, un contrat de pédagogie me semble nécessaire. J'approuve néanmoins cette suggestion.

QUESTION ORALE DE M. MONFILS AU MINISTRE DES AFFAIRES SOCIALES SUR «L'ETABLISSEMENT, PAR L'OFFICE DE CONTROLE DES MUTUALITES, D'UN RAPPORT SUR LES FRAIS D'ADMINISTRATION DES ORGANISMES ASSUREURS»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MONFILS AAN DE MINISTER VAN SOCIALE ZAKEN OVER «HET OPMAKEN VAN EEN RAPPORT OVER DE BEHEERSKOSTEN VAN DE VERZEKERINGSINSTELLINGEN DOOR DE CONTROLEDIENST VOOR DE ZIEKENFONDSEN»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Monfils au ministre des Affaires sociales sur «l'établissement, par l'Office de contrôle des mutualités, d'un rapport sur les frais d'administration des organismes assureurs».

La parole est à M. Monfils.

M. Monfils. — Monsieur le Président, lors de la discussion de la loi du 26 juin 1992 portant des dispositions sociales et diverses, un intervenant estimait ce qui suit: «La commission devrait être mieux informée du fonctionnement des organismes assureurs. Un montant très important est mis à leur disposition. Il serait intéressant d'avoir un aperçu du rythme auquel les frais d'administration ont augmenté ces quinze dernières années et que des précisions soient données quant aux paramètres mentionnés.»

Un autre collègue souhaitait «connaître l'évolution des dépenses au cours des quinze dernières années et la ventilation entre frais d'administration purs et frais de personnel».

Le ministre a répondu à l'époque: «L'Office de contrôle des mutuelles fera rapport dans quelques semaines, ce qui permettra la transparence voulue par plusieurs intervenants.»

Le ministre des Affaires sociales peut-il confirmer, à l'instar de son prédécesseur, que l'Office de contrôle des mutualités a bien été chargé d'établir un rapport sur la problématique des frais d'administration des organismes assureurs ou d'en faire état dans son propre rapport annuel?

Dans l'affirmative, le ministre des Affaires sociales peut-il confirmer que l'Office de contrôle des mutualités dispose, à ce jour, de tous les éléments chiffrés en provenance de l'INAMI ou des organismes assureurs, lui permettant — ainsi que l'affirmait son prédécesseur — d'assurer «la transparence» de la méthode de calcul des frais d'administration des mutualités et de leur évolution?

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre, qui répond en lieu et place de M. Anselme, ministre des Affaires sociales.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, je peux dire à M. Monfils que ce matin, à l'occasion de l'examen du projet de loi portant des dispositions sociales et diverses, plusieurs collègues de la Chambre ont posé des questions du même type.

Soyez donc rassuré, monsieur Monfils, le Parlement, dans son ensemble, sera très prochainement en mesure de pouvoir juger sur pièces.

Pour répondre à votre première question, la loi du 6 août 1990 relative aux mutualités et aux unions nationales de mutualités prévoit que l'Office de contrôle établit annuellement un rapport sur l'exécution des missions que la loi lui a dévolues.

Ce rapport devrait être déposé au Parlement à l'automne prochain.

Quant à la problématique que vous avez soulevée, monsieur Monfils, en ce qui concerne la transparence de la méthode de calcul des frais d'administration des mutualités et l'évolution de ces frais, elle doit être analysée au sein de la commission de responsabilité financière des organismes assureurs, instituée par la loi dite Moureaux, et faire l'objet de propositions qui devront être soumises au Gouvernement avant la fin de cette année.

QUESTION ORALE DE M. MAIRESSE AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « LE STATUT DES PUÉRICULTRICES ENGAGÉES DANS L'ENSEIGNEMENT FONDAMENTAL ORDINAIRE »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER MAIRESSE AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « HET STATUUT VAN DE KINDERVERZORGSTERS AANGEWORVEN IN HET GEWOON BASISONDERWIJS »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Mairesse au ministre de l'Emploi et du Travail sur « le statut des puéricultrices engagées dans l'enseignement fondamental ordinaire ».

La parole est à M. Mairesse.

M. Mairesse. — Monsieur le Président, pour l'année scolaire 1992-1993, 947 puéricultrices ont été engagées dans l'enseignement maternel en Régions wallonne et bruxelloise.

Ces puéricultrices sont recrutées sous statut d'ACS à mi-temps et bénéficiaient auparavant d'un complément de chômage. Depuis l'adoption de l'arrêté royal du 25 mai 1993 prévoyant la suppression progressive ou immédiate du complément de chômage selon qu'il s'agit d'un ancien ou d'un nouveau contrat à temps partiel, leur situation s'est considérablement détériorée car il existe un problème d'interprétation de cet arrêté par rapport au caractère spécifique de leur contrat.

En effet, il s'agit de contrats à durée déterminée — habituellement dix mois — allant de septembre à juin, qui sont généralement renouvelés lors de chaque rentrée scolaire.

La Région wallonne semble considérer qu'il existe une continuité dans le travail de ces puéricultrices puisqu'elle leur reconnaît une certaine ancienneté, notamment en terme d'augmentation de salaire.

Mme le ministre peut-elle me dire si ces puéricultrices concernées par l'arrêté royal du 25 mai 1993 seront considérées comme d'anciens travailleurs à temps partiel et pourront, dès lors, encore bénéficier du complément dégressif d'allocations de chômage pendant les trois années à venir?

Par contre, si leurs contrats successifs devaient être interprétés comme de nouveaux contrats, avec pour conséquence désastreuse la perte de tout complément de chômage dès la rentrée de septembre, n'y aurait-il pas lieu d'envisager une dérogation en raison de leur engagement antérieur?

M. le Président. — La parole est à Mme Smet, ministre.

Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, chargé de la Politique d'égalité des chances entre hommes et femmes. — Monsieur le Président, l'arrêté royal du 25 mai 1993 modifiant la réglementation du chômage en créant le statut du travailleur à temps partiel avec maintien des droits a prévu des mesures spécifiques pour les enseignants temporaires, y compris les puéricultrices contractuelles subsidiées. Il est ainsi prévu que les enseignants temporaires qui avaient, en avril 1993, le statut de travailleurs à temps partiel involontaire ne passent pas dans le nouveau régime de travailleurs à temps partiel avec maintien des droits, s'ils acceptent un nouvel emploi à temps partiel au début de l'année scolaire 1993-1994. Ces enseignants temporaires peuvent donc, pour cette année scolaire, encore bénéficier du système de travailleurs à temps partiel avec dégressivité du complément d'allocations.

Toutefois, si le nouveau système de travailleur à temps partiel avec maintien des droits et donc, éventuellement, avec une allocation de garantie de revenu s'avérait plus avantageux pour les enseignants temporaires concernés, ceux-ci peuvent, comme tous les travailleurs à temps partiel, à tout moment, passer dans le nouveau système.

La réglementation nouvelle prévoit bien pour l'instant que tous les enseignants temporaires qui commencent une nouvelle activité à temps partiel à partir du 1er janvier 1994 tombent automatiquement sous le nouveau statut de travailleurs à temps partiel avec maintien des droits.

QUESTION ORALE DE M. HAPPART AU MINISTRE DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL SUR « L'EMPLOI DE SAISONNIERS POUR LA CUEILLETTE DES FRUITS »

MONDELINGE VRAAG AAN DE HEER HAPPART AAN DE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID OVER « HET TEWERKSTELLEN VAN SEIZOENARBEIDERS BIJ DE FRUITPLUK »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Happart au ministre de l'Emploi et du Travail sur « l'emploi de saisonniers pour la cueillette des fruits ».

La parole est à M. Happart.

M. Happart. — Monsieur le Président, les « fructiculteurs » sont confrontés au difficile problème de la récolte des petits fruits. La législation autorise l'emploi de saisonniers moyennant le respect de règles strictes: statut de chômeur ou de candidat-réfugié.

Pour les candidats-réfugiés, la durée maximale de l'occupation est de 25 jours. Quand il s'agit de chômeurs, il est très difficile de trouver de la main-d'œuvre « qualifiée » ou qui accepte de faire ce travail. Les bureaux de l'ONEM sont d'ailleurs dans l'incapacité de répondre à la demande. Quand il s'agit de réfugiés, la limitation à 25 jours pénalise les personnes qui veulent travailler.

Le salaire minimum d'environ 225 francs l'heure est incompatible avec le niveau de vente des fruits, qui s'établit à quelque 18 francs le kilo à l'échelon industriel. Il conviendrait soit que l'Etat ou l'ONEM intervienne dans les coûts salariaux, soit que l'on oblige les industries à payer les fruits à un niveau minimum permettant la récolte.

L'agriculture traverse actuellement une phase très difficile et les fruits sont une diversification de production encouragée par le Gouvernement, mais les salaires en vigueur dans les pays de l'Est empêchent toute concurrence commerciale. Il est dès lors urgent de trouver une solution au niveau de la main-d'œuvre ou des prix payés aux producteurs, faute de quoi on arrachera les plantations fruitières et on mettra en faillite un secteur économique encouragé naguère.

M. le Président. — La parole est à Mme Smet, ministre.

Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, chargé de la Politique d'égalité des chances entre hommes et femmes. — Monsieur le Président, je connais très bien la problématique des travaux saisonniers, notamment la cueillette des fruits.

Après plusieurs années d'absence d'initiative, j'ai conclu, le 12 juin 1992, un protocole avec le secteur fruitier et, le même jour, Mme le ministre Detière faisait de même en Région flamande. Bien qu'informée par mon département, la Région wallonne n'a pas souhaité prendre des mesures en ce domaine. Nous avons cependant continué à la tenir au courant. Ainsi, une réunion a-t-elle eu lieu le 4 mai 1993 au cabinet du ministre Liénard, en présence de mes collaborateurs. Il est fort probable que pour les années 1994 et suivantes, la Région wallonne conclura également un protocole.

Je désire apporter quelques précisions au sujet des mesures figurant dans le protocole signé avec le partenaire sociaux.

Une des idées de base consiste à favoriser l'occupation des personnes présentes sur le marché de l'emploi belge afin d'éviter l'embauche de main-d'œuvre en provenance des pays hors CEE. A cette fin, le VDAB mène en Flandre une politique active pour recruter des personnes pouvant effectuer un travail saisonnier dans l'horticulture. Ces emplois sont considérés comme des emplois convenables pour ce qui est des chômeurs; aussi des sanctions peuvent-elles être prises en cas de refus de leur part. L'occupation des étrangers est uniquement permise lorsque la vacance d'emploi a été préalablement communiquée au VDAB et lorsque celui-ci ne trouve pas de candidats sur le marché de l'emploi.

Une précision doit être apportée au sujet du délai de 25 jours. Des réfugiés politiques, des personnes au chômage, des étudiants, des femmes de ménage, etc., peuvent travailler plus de 25 jours, à

la condition que l'employeur paie les cotisations à l'ONSS. S'il veut bénéficier de l'exonération de ces cotisations, la limitation à 25 jours par an, par travailleur, doit être appliquée.

Pour l'instant, les organisations patronales et syndicales cherchent, pour 1994, des alternatives au paiement des cotisations ONSS.

En outre, une intervention directe de la part de l'ONEm semble exclue parce que le transfert de subsides du secteur du chômage vers des secteurs économiques n'a jamais été accepté.

En tout cas, les protocoles dont je vous ai parlé ont conduit à l'instauration d'un comité directeur dans lequel sont représentés les partenaires sociaux et toutes les administrations concernées. Ce comité se réunit régulièrement pour suivre de près la situation dans le secteur. Sur base des évaluations auxquelles il procède, il peut proposer des mesures complémentaires en cas de nécessité.

M. le Président. — La parole est à M. Happart pour une réplique.

M. Happart. — Monsieur le Président, je remercie Mme le ministre de sa réponse et des promesses que celle-ci contient pour 1994. Cependant, que pouvons-nous faire pour la récolte de cette année?

M. le Président. — La parole est à Mme Smet, ministre.

Mme Smet, ministre de l'Emploi et du Travail, chargé de la Politique d'égalité des chances entre hommes et femmes. — Monsieur le Président, la Région wallonne pourrait, par exemple, conclure un protocole semblable à celui qui a été signé du côté flamand. Cela ne présente aucun problème.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER SEEUWS AAN DE MINISTER VAN DE KLEINE EN MIDDELGROTE ONDERNEMINGEN EN LANDBOUW OVER «DE PAARDENKOERSEN OP DE WEG»

QUESTION ORALE DE M. SEEUWS AU MINISTRE DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES ET DE L'AGRICULTURE SUR «LES COURSES DE CHEVAUX SUR LA VOIE PUBLIQUE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Seeuws aan de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw over «de paardenkoersen op de weg».

Het woord is aan de heer Seeuws.

De heer Seeuws. — Mijnheer de Voorzitter, in het Westvlaamse Krombeke, een Poperingse deelgemeente, bestaat sinds 1912 een traditie van paardenkoersen langs de openbare weg, een traditie die overigens ook in Sint-Eloois-Winkel bestaat. Deze paardenkoers vond dit jaar voor de 81e keer plaats op maandagavond 21 juni jongstleden in het centrum van Krombeke.

Op zich is er natuurlijk niets tegen een volkse traditie. Wij kunnen echter niet aanvaarden dat deze wedstrijd onder meer tot doel heeft zoveel mogelijk paarden en sulky's er in de beruchte bocht van het centrum onderuit te laten gaan, tot groot jolijt van de omstanders.

Wat zal de minister van Landbouw doen om dit soort excessen en laag-bij-de-gronds vermaak dat enkel het lijden van paarden tot gevolg heeft, tegen te gaan?

De Voorzitter. — Het woord is aan de minister van Tewerkstelling en Arbeid die antwoordt namens de minister van de Kleine en Middelgrote Ondernemingen en Landbouw.

Mevrouw Smet, minister van Tewerkstelling en Arbeid, belast met het Beleid van gelijke kansen voor mannen en vrouwen. — Mijnheer de Voorzitter, de diergeneeskundige dienst van het departement van Landbouw, belast met het dierenwelzijn, volgt het probleem van de paardenkoersen. Het wedstrijdreglement werd vooraf opgevraagd bij de burgemeester van Krombeke-

Poperinge en een inspecteur-dierenarts werd ter plaatse gezonden om deze manifestatie te controleren. Uit het verslag van deze laatste blijkt dat er vergeleken bij de voorgaande jaren inspanningen gebeurd zijn voor de veiligheid van mens en paard door het aanbrengen van beveiligingsmateriaal op plaatsen waar eventueel gevaar bestaat voor aanrijdingen en verder door het beslag van de deelnemende paarden beter aan te passen. De hoefijzers werden vervangen door synthetisch materiaal om het slipgevaar te verminderen en voorzien van isolerend materiaal als schokwering voor pezen en gewrichten.

De deelnemers liepen allen in een aangepast tempo, in draf. Het parcours bevat twee scherpe bochten waar de paarden telkens hun snelheid moeten verminderen wat soms aanleiding geeft tot een lichte slip of uitzonderlijk tot een valpartij zonder ernstige gevolgen.

Het gaat om paarden die wekelijks andere koersen lopen en als dusdanig goed verzorgd worden door eigenaar en/of driver. Het diergeneeskundig toezicht wordt volgens de burgemeester verzekerd door twee plaatselijke dierenartsen. Ook de inspecteur-dierenarts van het departement van Landbouw getuigt in zijn verslag van de goede gezondheidstoestand van de paarden zowel voor als na de koers. Er werd geen dierenmishandeling onder welke vorm dan ook vastgesteld.

De minister van Landbouw ziet met andere woorden vooralsnog geen reden om deze straatkoersen te verbieden. Op basis van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren kan dit soort van manifestaties bovendien niet worden verboden. Wel biedt het huidige wedstrijdreglement onvoldoende waarborgen in verband met het welzijn der dieren. Een herziening en uitbreiding ervan dringen zich op. De diergeneeskundige dienst zal deze zaak verder opvolgen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Seeuws voor een repliek.

De heer Seeuws. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank minister Smet voor het antwoord dat zij namens minister Bourgeois heeft gegeven. Dat antwoord voldoet mij evenwel niet. Daarom zal ik minister Bourgeois foto's en een verslag van onze bevindingen bezorgen die zijn inspecteurs kunnen helpen bij het opstellen van hun verslag.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER RAES AAN DE EERSTE MINISTER OVER «DE RECENTE WERKING VAN DE CULTUURPACTCOMMISSIE»

QUESTION ORALE DE M. RAES AU PREMIER MINISTRE SUR «L'ACTIVITE RECENTE DE LA COMMISSION DU PACTE CULTUREL»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Raes aan de Eerste minister over «de recente werking van de Cultuurpactcommissie».

Het woord is aan de heer Raes.

De heer Raes. — Mijnheer de Voorzitter, op 4 mei stelde ik de Eerste minister reeds een vraag over de toekomst van het Cultuurpact en over de huidige werking van de Cultuurpactcommissie. Op het tweede deel van mijn vraag heeft de Eerste minister mij geen antwoord gegeven. Een recent incident in de Cultuurpactcommissie brengt mij ertoe deze vraag opnieuw te stellen.

Op de algemene vergadering van de Cultuurpactcommissie van 21 juni lagen dossiers van door het Vlaams Blok ingediende klachten ter discussie. Op initiatief van een vertegenwoordiger van de *Parti socialiste* werd beslist de bedoelde dossiers in de lopende vergadering niet te bespreken, maar tevens dat alle klachten uitgaande van het Vlaams Blok als onontvankelijk zouden worden afgewezen. Het Vlaams Blok zou door deze stelling meteen buiten de bescherming van het Cultuurpact vallen.

Er is meer, en erger. Op dezelfde algemene vergadering moest ook een klacht worden behandeld van het Vlaams Nationaal Jeugdverbond, een nationaal erkende jeugdbeweging die met het Vlaams Blok geen enkele organisatorische binding heeft. Ook dit dossier werd onontvankelijk verklaard.

In plaats van de ideologische en filosofische minderheden te beschermen, dreigt de Cultuurpactcommissie een instrument te worden om deze minderheden het bestaansrecht te ontnemen. Ik bekritiseer hiermee helemaal niet de ambtenaren van de commissie, die hun werk ernstig en objectief uitvoeren, maar welk nut heeft hun werk als één enkele, dan nog Waalse partij, erin slaagt alle dossiers van Vlaams nationalistische strekking te blokkeren?

Van de minister kreeg ik graag een antwoord op volgende vragen. Acht hij het redelijk dat één partij een oordeel velt over de vraag of een andere politieke strekking al dan niet onder de bescherming van het Cultuurpact valt? In de voorbije jaren werden tal van klachten, ingediend door het Vlaams Blok, objectief besproken en behandeld. Waarop is de gewijzigde houding van de Cultuurpactcommissie gebaseerd? Wat de klacht van het VNJ betreft, op grond van welke criteria wordt beslist of een Vlaams nationale vereniging al dan niet als «van Vlaams Blok-strekking» wordt beschouwd?

De Voorzitter. — Het woord is aan de minister van Maatschappelijke Integratie, die antwoordt namens de Eerste minister.

Mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu. — Mijnheer de Voorzitter, de Vaste Cultuurpactcommissie is een administratief rechtscollege dat is ingesteld door de wet van 21 juli 1973, die de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen waarborgt. Zij is samengesteld uit vertegenwoordigers die worden aangewezen door de drie Gemeenschapsraden. Als dusdanig ressorteert de Cultuurpactcommissie rechtstreeks onder het gezag van de wetgevende instellingen die haar hebben samengesteld.

Begrotingstechnisch worden de uitgaven van deze commissie ingeschreven op de begroting van de Diensten van de Eerste minister, dit onder meer om de onafhankelijkheid van werking te waarborgen. Inhoudelijk en procedureel handelt de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie volkomen zelfstandig en kan de Eerste minister onmogelijk rechtstreeks of onrechtstreeks de werking beïnvloeden.

Om dezelfde reden trouwens ressorteren de ambtenaren van niveau 1 niet onder het gezag van de algemene directieraad van de Diensten van de Eerste minister, maar onder een specifiek directiecomité samengesteld op basis van het bureau en de leidende ambtenaren van de commissie.

De Vaste Cultuurpactcommissie is geen enkele vorm van verantwoording verschuldigd aan de Eerste minister. Ze dient zich alleen te verantwoorden tegenover de parlementaire instanties, wat ze dan ook doet door de indiening van een jaarverslag.

Voor de uitvoering van haar uitspraken doet de Vaste Nationale Commissie dan ook geen beroep op het gezag van de Eerste minister maar wel op de gemeentelijke en provinciale voogdijinstanties en op de bevoegde leden van de respectieve gemeenschapsexecutieven.

Inhoudelijk zou de Eerste minister zijn bevoegdheden te buiten gaan door stelling te nemen over een interne aangelegenheid van de commissie. Aangezien hij geen enkele vorm van hiërarchisch gezag over deze commissie heeft, kan hij geen maatregelen treffen. Alleen de Raad van State zou kunnen optreden ten opzichte van uitspraken van de commissie wanneer substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten werden overtreden.

De heer Raes kan uiteraard steeds rechtstreeks informatie en verantwoording vragen bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, in het kader van zijn parlementaire controleopdracht.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW MAES AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «EUROPOL»

QUESTION ORALE DE MME MAES AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «EUROPOL»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Maes aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «Europol».

Het woord is aan mevrouw Maes.

Mevrouw Maes. — Mijnheer de Voorzitter, mijn vraag heeft betrekking op Europol, een noodzakelijk en nuttig initiatief omdat het vergaren, ontleden, systematiseren en uitwisselen van informatie over de drugtrafiek, en op langere termijn over de internationaal georganiseerde misdaad, aan een dringende behoefte voldoet.

De controle op Europol blijft echter een reëel probleem. Het Europees Parlement ziet Europol het liefst geregeld met een communautaire verordening zodat een eenduidige parlementaire en gerechtelijke controle door het Europees Parlement en het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschap mogelijk wordt. De ministers en regeringen regelen dit probleem echter liever «intergouvernementeel», goed wetend dat een controle door twaalf parlementen niet mogelijk is en dat er geen gerechtelijke controle bestaat. De uitvoerende machten willen Europol blijkbaar in eigen handen houden en iedereen, ook de nationale parlementen, voor het blok van de eigen beslissingen zetten.

Zo is er op 2 juni een gewoon technisch akkoord tussen de TREVI-ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie, een zogenaamd ministerieel akkoord over de Europol Drugs Unit, goedgekeurd dat nochtans reeds belangrijke taken van Europol vastlegt. Dit gebeurt zonder dat de verhoudingen met de andere drugsbestrijdingsinitiatieven, noch met de politiediensten uit landen die niet tot de Europese Gemeenschap behoren, zijn vastgelegd.

Ook de relatie met Interpol en zijn nationale afdelingen is niet duidelijk, wat bijzonder zorgwekkend is.

Graag had ik van de Vice-Eerste minister vernomen op welke wijze hij zal beletten dat Europol een ongecontroleerd verlengstuk wordt van de uitvoerende macht van de lidstaten en hoe hij het gevaar voor de groei van een Europolitiestaat zal vermijden.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathélet.

De heer Wathélet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, de ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie van de twaalf lidstaten van de Europese Gemeenschap hebben op 2 juni laatsleden inderdaad een ministerieel akkoord ondertekend over de oprichting van de drugseenheid Europol.

Ter herinnering, tijdens de vergaderingen van 28 en 29 juni 1991, heeft de Europese Raad akte genomen van de voorstellen van meerdere lidstaten om een Europese politiedienst op te richten.

Mettertijd werden de opdrachten, die aan deze Europese politiedienst — verkort Europol — werden toegekend, verduidelijkt en betreffen nu uitsluitend de uitwisseling van informatie over de handel in verdovende middelen. Deze informatie is gebaseerd op individuele dossiers en wordt gebruikt om algemene verslagen op te stellen over de drugsproblematiek.

Het ministerieel akkoord van 2 juni vormt een eerste fase in de oprichting van Europol. De volgende fase zal bestaan in het op punt stellen van een conventie tussen de lidstaten goedgekeurd door de twaalf regeringen en geratificeerd door hun parlementen en na overleg met het Europees Parlement. De oprichting van Europol is immers in het Verdrag van Maastricht ingeschreven en zodra dit verdrag in werking treedt, zal elke internationale conventie het voorwerp moeten uitmaken van een procedure tot raadpleging van het Europees Parlement overeenkomstig artikel K6 van het verdrag.

De vragen betreffende de politieke en gerechtelijke controle moeten dus worden behandeld naargelang het gaat om de drugseenheid die het voorwerp uitmaakt van een ministerieel akkoord met zeer beperkte opdrachten, of om de dienst zelf die in het leven zal worden geroepen zodra de conventie die thans wordt voorbereid, geratificeerd zal zijn.

In de eerste fase zal de drugseenheid worden samengesteld uit verbindingsofficieren, gedetacheerden van elk land die onder de politieke en gerechtelijke controle blijven van het land dat hen afvaardigt. Zij blijven overigens behoren tot de politiediensten van hun land.

De ministers die het akkoord ondertekenen, dragen de collectieve verantwoordelijkheid voor de organisatie van de drugseenheid en van het werk van de coördinator en de adjunct-coördinator.

Tenslotte moet deze eerste etappe tot oprichting van de Europese dienst Europol worden beschouwd als *minimum minimum* ten aanzien van het «Europa van de maffia». Uw toespel op de oprichting van een Europese politiestaat is niet meer dan een waanidee. Wij hoeven niet bang te zijn van onze politie-officiërs of van onze regeringen, maar wel van de drugstrafikanten. In onze strijd tegen de drugshandel moeten alle rechten van het individu weliswaar worden geëerbiedigd.

Met mijn collega van Binnenlandse Zaken steun ik de beslissing van de Europese Raad om Europol op te richten. In de loop van het Belgisch voorzitterschap zullen wij een belangrijke rol spelen bij de opstelling van het ontwerp van conventie betreffende Europol. Wij wilden vermijden dat tegen Europol hetzelfde verwijt zou worden geuit als tegen Interpol, namelijk dat het een organisme is waarop onvoldoende controle bestaat van de parlementen en van de Regeringen. Daarom hebben wij beslist te onderhandelen over een echt verdrag om Europol op te richten. Het was echter zeer dringend te kunnen beschikken over een eenheid waarin informatie over de drugsproblematiek kan worden uitgewisseld. De voorbereiding van een werkelijk verdrag zou te veel tijd hebben gevraagd en daarom hebben wij voor dit ministerieel akkoord gekozen, zodat wij als ministers van Binnenlandse Zaken of Justitie onze verantwoordelijkheid kunnen opnemen en de nationale parlementen controlemogelijkheid krijgen in afwachting van de indirecte controle door het Europees Parlement. Met dit verdrag hebben wij kunnen vermijden dat aan het adres van Europol dezelfde verwijten worden gemaakt als aan het adres van Interpol.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Maes voor een repliek.

Mevrouw Maes. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Vice-Eerste minister voor zijn antwoord. Wij hebben vanzelfsprekend dezelfde bedoelingen en wij steunen dan ook de minister en de intenties van de Europese ministers die de drugsmafia willen aanpakken.

Wanneer een systeem zich echter buiten elke democratische controle ontwikkelt, dan kan het een eigen leven gaan leiden.

Mijnheer de Vice-Eerste minister, ik ben erg blij dat u zelf in uw antwoord een aantal kritische beschouwingen hebt gemaakt over Interpol en dat u zich ervan bewust bent dat wij niet deze weg mogen opgaan. Wij mogen niet vergeten dat de verantwoordelijken van Interpol op een bepaald ogenblik medailles hebben uitgereikt aan de heer Noriega, die wij intussen heel goed kennen niet als drugsbestrijder, maar vooral ook als drugstrafikant. Het net van Interpol is gefiltreerd en als daarop geen ernstige controle komt, dan eindigen wij niet met het bestraffen van de misdaad, maar integendeel met het bevorderen ervan. Als er per land slechts één persoon over de informatie beschikt, dan is het immers voldoende deze ene persoon om te kopen het hele net in handen te krijgen.

Wij blijven dus bekommerd om de democratische controle. U laat uitschijnen dat in de toekomst het Europees Parlement rechtstreeks controle zal kunnen uitoefenen, maar op het ogenblik is dat nog niet zo. Mag ik u hierbij herinneren aan het antwoord dat u destijds aan mevrouw Lizin hebt gegeven? Daarin sprak u enkel over intergouvernementele controle. Het spreekt vanzelf dat wij als parlement erg gehandicapt zijn in het uitoefenen van de controle op deze Europese netwerken en dat wij een veel grotere zekerheid zouden hebben indien het Europees Parlement vanaf het begin als controle-organisme wordt aangewezen.

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathelet.

De heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, ook ik had liever gehad dat deze materie in het Verdrag van Maastricht zou zijn opgenomen als een gemeenschapsmaterie en niet enkel als een

kwestie van algemeen belang. Nu is inderdaad de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van de politionele problemen enkel een kwestie van algemeen belang. Dit betekent dat er geen communautaire procedure bestaat en dat niet de mogelijkheid wordt gegeven in de Raad van ministers bij meerderheid beslissingen te nemen en het Europees Parlement de directe controle te laten uitoefenen.

Ik betreurt dat wij op dit domein de intergouvernementele procedure moeten volgen. Als leden van de uitvoerende macht zijn wij dus ook gehandicapt, omdat de controle niet perfect is en omdat het zeer moeilijk is tot een beslissing te komen. De beslissingen moeten unaniem worden genomen, daarna moet de ratificatie volgen en dit is een zeer langzaam proces met een zeer zware procedure. Ik betreurt dat ook, maar het is te laat. Het Verdrag van Maastricht sluit uit dat deze materie een gemeenschapsmaterie wordt, zelfs met de zogenaamde «passerelle», dit wil zeggen de mogelijkheid om met unanimiteit te beslissen dat een bepaalde intergouvernementele materie gemeenschapsmaterie wordt. Dit kan dus niet voor de samenwerking tussen de politionele diensten. Ik betreurt dat ook. Het mag echter voor de twaalf lidstaten geen reden zijn om het drugsprobleem niet te bestrijden.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER COOREMAN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE ECONOMISCHE COMPENSATIES BIJ HET AGUSTA-CONTRACT»

QUESTION ORALE DE M. COOREMAN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LES COMPENSATIONS ECONOMIQUES LIEES AU CONTRAT AGUSTA»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cooreman aan de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de economische compensaties bij het Agusta-contract».

Het woord is aan de heer Cooreman.

De heer Cooreman. — Mijnheer de Voorzitter, het bedrijf Agusta maakt grote publiciteit in de kranten over haar prestaties.

Mag ik van de Vice-Eerste minister vernemen welke verbintenissen werden aangegaan bij de ondertekening van het contract voor de aankoop van de helikopters, meer bepaald nopens investeringen en tewerkstelling?

Welke investeringen werden sindsdien gedaan en welke tewerkstelling werd hierdoor tot op heden bekomen?

De Voorzitter. — Het woord is aan Vice-Eerste minister Wathelet.

De heer Wathelet, Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, in eerste instantie moet verduidelijkt worden dat de vraag van de heer Cooreman betrekking heeft op de verbintenissen van Agusta aangaande de investeringen en niet betreffende het compensatieprogramma.

Voor zover het nuttig is, wens ik te melden dat die firma op het ogenblik bijna de helft van haar compensatieverbintenis, die 73 pct. bedraagt en voor eind juni dient uitgevoerd te zijn, heeft gerealiseerd.

Agusta heeft, wat investeringen betreft, drie verbintenissen aangegaan.

Ten eerste, de oprichting van een verdeelcentrum voor wisselstukken te Bierset dat operationeel moest zijn ten laatste op 31 december 1992. Dit centrum werd geïnstalleerd maar mijn departement is, in samenwerking met een privé-expertenbureau, overgegaan tot het uitvoeren van een bijkomende studie teneinde na te gaan of de karakteristieken van deze investering overeenkomen met de termen van het contract. De firma stelde in het vooruitzicht dat deze installatie werk zou verschaffen aan ongeveer dertig personen. Op het ogenblik werden acht personen aangeworven.

Ten tweede, de oprichting van een onderhoudscentrum te Zaventem, dat ten laatste op 31 december 1993 operationeel moet zijn. De firma stelde een tewerkstelling van tien personen in het vooruitzicht bij het begin van de operaties. Dit aantal zou kunnen verdubbelen eens het centrum op volle kracht functioneert.

Ten derde, de realisatie van een investering van 1 000 miljoen frank in een fabriek van composietmaterialen in Vlaanderen vóór 31 december 1994. Voor deze investering is er geen enkel vooruitzicht wat betreft tewerkstelling.

Wat deze twee laatste investeringen betreft, is er bij mijn weten nog niets verwezenlijkt. Talrijke aanmaningen werden aan de firma gezonden en ik heb eveneens bemiddeld bij de Italiaanse minister van Financiën, die in de Italiaanse regering verantwoordelijk is voor de herstructurering van de groep EFIM, waartoe Agusta behoort.

Tenslotte zal ik, ingeval de firma haar verbintenissen niet nakomt, de boetes toepassen die in het contract zijn vastgelegd en die verzekerd worden door bankwaarborgen: voor de compensaties: 10 pct. van het bedrag van de niet-uitgevoerde compensaties; voor de investeringen: 40 miljoen frank voor het wisselstukcentrum te Bierset; 30 miljoen frank voor het onderhoudscentrum te Zaventem en 100 miljoen frank voor de fabriek voor composietmaterialen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LAVERGE AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER «DE GEVOLGEN VAN HET HOGE AANTAL FAILLISEMENTEN VOOR DE FISCALE ONTVANGSTEN EN DE ONTVANGSTEN INZAKE SOCIALE ZEKERHEID»

QUESTION ORALE DE M. LAVERGE AU MINISTRE DES FINANCES SUR «LES CONSÉQUENCES DU GRAND NOMBRE DE FAILLITES EN CE QUI CONCERNE LES RECETTES FISCALES ET LES RECETTES EN MATIÈRE DE SÉCURITÉ SOCIALE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Laverge aan de minister van Financiën over «de gevolgen van het hoge aantal faillissementen voor de fiscale ontvangsten en de ontvangsten inzake sociale zekerheid».

Het woord is aan de heer Laverge.

De heer Laverge. — Mijnheer de Voorzitter, na een zeer zwakke economische groei in 1991 vertoonde de economie in ons land tijdens het jaar 1992 nauwelijks enig herstel. De economische groei bedroeg in 1992 immers slechts 1,1 pct. in plaats van de geraamde 1,6 pct. Het aantal werklozen is tijdens hetzelfde jaar toegenomen met 55 438 eenheden of 14,5 pct. en het investeringsniveau vertoonde een uitgesproken dalende trend. Het hoeft ons dan ook niet te verwonderen dat er in 1992 meer dan 5 500 faillissementen genoteerd werden, die op hun beurt een negatieve invloed uitoefenen op onze openbare financiën en op de financiële toestand van ons stelsel van sociale zekerheid. Het is immers zo dat faillissementen in de regel gepaard gaan met achterstallen inzake bedrijfsvoorheffing en sociale-zekerheidsbijdragen. Gelet op de zorgwekkende toestand van onze openbare financiën en van de financiële toestand van onze sociale zekerheid, vernam ik graag van de minister hoeveel het totaal bedraagt van de gecumuleerde achterstallen inzake bedrijfsvoorheffing en inzake sociale-zekerheidsbijdragen van het jaar 1992.

Welke initiatieven zullen worden genomen om de vertraging in betalingen op te halen van firma's die weliswaar nog niet failliet zijn, maar toch een grote achterstand in betaling hebben opgelopen? Bedrijven worden hierdoor in een verkeerde concurrentiepositie gebracht en het is in het belang van onze economie dat alle bedrijven op dezelfde manier worden behandeld.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Maystadt.

De heer Maystadt, minister van Financiën. — Mijnheer de Voorzitter, de administratie der Directe Belastingen deelt mee dat het totale bedrag van de ingekohierde bedrijfsvoorheffing die op 31 december 1992 nog niet betaald was, 10,8 miljard bedraagt. Op

diezelfde datum waren de gefailleerden nog 20 miljard verschuldigd voor de in 1991 en daarvoor ingekohierde belastingen, de ingekohierde bedrijfsvoorheffing inbegrepen. Van dit bedrag heeft 15,8 miljard betrekking op ondernemingen in falen. Op basis van de voorhanden zijnde statistieken kan men evenwel niet het onderscheid maken tussen de belastingschuld van gefailleerden en die van de andere belastingplichtigen.

De achterstallige bijdragen die door de gefailleerde werkgevers verschuldigd zijn, bedroegen, gecumuleerd over de voorbije vijf dienstjaren, op 31 maart 1992 in totaal 15,5 miljard. Het betreft hier 9 506 werkgevers.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Laverge voor een repliek.

De heer Laverge. — Mijnheer de Voorzitter, het gaat hier dus om bijdragen die nooit aan de Schatkist werden betaald. Ik maak mij daar zorgen over. Die bedragen worden immers soms gebruikt om het faillissement uit te stellen en dit ten koste van de overheid, de Schatkist en de burger. Bovendien krijgt men hierdoor een concurrentievervalsing ten opzichte van de bedrijven die wel bijdragen betalen. Ik dring dus aan om actiever op te treden bij de inning, zodat het systeem van het niet-betalen van de bijdragen niet gebruikt wordt als een soort van kaskrediet, een praktijk waarmee de economische orde helemaal niet gediend is.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN DE BEVOLKING EN VAN HET LEEFMILIEU TEGEN DE UIT IONISERENDE STRALINGEN VOORTSPRIJTENDE GEVAREN EN BETREFFENDE HET NATIONAAL AGENTSCHAP VOOR NUCLEAIRE CONTROLE

Algemene beraadslaging

PROJET DE LOI RELATIF À LA PROTECTION DE LA POPULATION ET DE L'ENVIRONNEMENT CONTRE LES DANGERS RESULTANT DES RAYONNEMENTS IONISANTS ET CONCERNANT L'AGENCE NATIONALE DE CONTRÔLE NUCLEAIRE

Discussion générale

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortsprijtende gevaren en betreffende het Nationaal Agentschap voor nucleaire controle.

Nous abordons l'examen du projet de loi relatif à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et concernant l'Agence nationale de contrôle nucléaire.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Pataer, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, dit wetsontwerp werd gezamenlijk ingediend door de toenmalige minister van Volksgezondheid, die de materie van de ioniserende stralingen onder haar bevoegdheid had, en de minister van Tewerkstelling en Arbeid, die verantwoordelijk is voor de technische veiligheid van de nucleaire installaties.

Het ontwerp komt niet uit het niets. De wet van 29 maart 1958 legde immers reeds de fundamenteën voor de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortsprijtende gevaren. Op 9 december 1988 stemde de Regering naar aanleiding van het uitrustingsplan 1988-1989 principieel in met de oprichting van een controleagentschap. Op 7 december 1990 keurde de Ministerraad twee wetsontwerpen goed, die voor advies naar de Raad van State werden gezonden.

Dat advies, waarin onder meer werd voorgesteld om van de twee wetsontwerpen één ontwerp te maken, werd pas uitgebracht in augustus 1992. De Raad van State wilde immers vooraf de adviezen van de sociale partners en van Euratom kennen.

In haar inleidende uiteenzetting toonde uw voorgangster, mevrouw de minister, aan waarom de bestaande wetgeving aan een grondige face-lift toe was.

Een eerste reden was de toenemende aanwezigheid van kernenergie in ons industrieel weefsel alsmede in de gezondheidszorg. Denken wij maar aan de twee vestigingsplaatsen voor kerncentrales, de zeven vermogensreactoren, de NIRAS, het SCK en het IRE. Moet ik er nog aan herinneren dat België de tweede plaats bekleedt wat betreft het gebruik van kernenergie in de elektriciteitsproductie?

Een tweede reden was het feit dat de publieke opinie zich terecht alsmaar meer zorgen heeft gemaakt over de potentieel zware gevolgen van elke onregelmatigheid of nalatigheid in processen die een grootschalige negatieve invloed kunnen hebben. De rampen in de kerncentrales van Three Mile Island en van Tsjernobyl spreken voldoende tot de verbeelding.

Een openbaar federaal agentschap voor nucleaire controle werd meer bepaald door de senaatscommissie voor Informatie en Onderzoek inzake Nucleaire Veiligheid naar voren geschoven als een dringend en noodzakelijk instrument om het vertrouwen van de publieke opinie in de toezichtsfunctie van de overheid veilig te stellen. Dit stond te lezen in het deelrapport van 8 december 1988 en in het eindrapport van 12 juni 1991. Het nieuw op te richten agentschap moet de verschillende bestaande vormen van toezicht inzake kernenergie samenbrengen in één enkele instelling, teneinde de doeltreffendheid van de controle te vergroten en vooral om de vrij schaarse middelen samen te brengen in één enkel organisme.

Dit agentschap zal moeten optreden van zodra exploitatievergunningen worden aangevraagd, ook al blijft de toekenning van die vergunningen een prerogatief van de uitvoerende macht. Het agentschap heeft voorts als opdracht na te gaan of de verantwoordelijken van de nucleaire inrichtingen alle bestaande voorschriften behoorlijk naleven. Ook de omstandigheden waarin radioactieve stoffen mogen worden ingevoerd, doorgevoerd, vervoerd en uitgevoerd, worden door het agentschap bepaald. Vanzelfsprekend zal het agentschap ook een rol dienen te spelen wanneer het hoofd moet worden geboden aan noodsituaties.

De minister heeft benadrukt dat het ontwerp ertoe strekt de samenwerking te versterken tussen de overheid en de erkende particuliere controle-instellingen waaraan trouwens in dit ontwerp sommige taken worden toevertrouwd, zij het onder de verantwoordelijkheid van het agentschap.

Een goed werkend agentschap moet over de nodige financiële middelen kunnen beschikken. Daartoe bevat het ontwerp het beginsel van retributies ten laste van de vergunninghouders en bepaalt het eveneens dat retributies kunnen worden geheven om de kosten te dekken die, onder meer, verband houden met de noodplannen voor de nucleaire risico's.

Er werd op toegezien dat de leden van de raad van bestuur van het agentschap onafhankelijk kunnen optreden ten aanzien van de overheid en over de nodige wetenschappelijke of beroepskwaliteiten beschikken.

Tenslotte heeft de minister onderstreept dat voor een efficiënte werking van het agentschap de directie en het stafpersoneel op een soepele wijze kunnen worden aangeworven zonder evenwel afbreuk te doen aan het openbaar karakter en aan de verworven sociale rechten van de betrokkenen.

In de algemene bespreking die daarop volgde, hebben de diverse leden uitgeweid over verschillende aspecten die reeds door de minister waren toegelicht.

Zo werd onder meer beklemtoond dat het ontwerp het resultaat is van een compromis, namelijk de oprichting van een openbare instelling die een samenvoeging is van twee bestaande over-

heidsdiensten, zij het met een verruimde opdracht, maar tevens met de mogelijkheid opdrachten te kunnen delegeren aan gespecialiseerde instellingen.

Andere leden hebben erop gewezen hoe nog heel wat aangelegenheden zullen moeten worden geregeld bij koninklijk besluit en dat de praktijk zal moeten uitwijzen hoe het agentschap zich zal ontwikkelen. Sommige leden hebben de vrees geuit dat dit agentschap te veel als brievenbus zal functioneren en dat de onafhankelijkheid ervan niet voldoende zal kunnen worden gewaarborgd.

Andere sprekers vroegen het vergunningstelsel zo eenvoudig mogelijk te houden en waren meer bepaald tegenstander van het systeem van twee opeenvolgende vergunningen. Algemeen was er evenwel vrij grote eensgezindheid over de opportuniteit van een reorganisatie van de controle op de verwerkers van ioniserende stralingen en over het noodzakelijk openbaar karakter ervan.

Ook over de absolute wenselijkheid van voldoende gekwalificeerd personeel voor het agentschap was er vrijwel unanimité. Hoewel sommigen waarschuwd voor een mogelijke uitholling van het personeelsstatuut van het openbaar ambt, was toch bij iedereen de zorg aanwezig om een flexibel personeelsstatuut uit te werken, ten einde hooggekwalificeerd personeel te kunnen aantrekken.

Tijdens de algemene bespreking is ook gebleken dat verschillende commissieleden naar aanleiding van de bespreking van dit ontwerp, het debat graag wilden verruimen naar probleemgebieden die verwant zijn met de controle op de kernenergie. Zo is er de kwestie van de burgerlijke aansprakelijkheid, de uitvoer van kernstoffen buiten de EG en het bestralingsverbod voor sommige eetwaren.

Op verzoek van de minister en met goedvinden van de meerderheid van de commissieleden werd de behandeling van deze aspecten verwezen naar een latere datum, ook al weze onderstreept dat het voorwerp van dit wetsontwerp ruimer is dan een regelgeving voor het controleagentschap. Dit ontwerp komt trouwens ter vervanging van de reeds genoemde wet van 1958. Als gevolg van dit ontwerp zullen zeer waarschijnlijk wetsvoorstellen worden ingediend. De indieners hopen dat deze op korte termijn op de agenda van de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu zullen worden ingeschreven. Het is overigens vanuit dit goede hoop dat een aantal amendementen werden ingetrokken.

De algemene bespreking werd afgerond met een discussie over de ministeriële voordracht. Zo werd er door sommigen herinnerd aan het voorstel van de Tsjernobylcommissie om een ministerieel comité voor nucleaire veiligheid en beveiliging op te richten.

Uw rapporteur heeft ook gemeend de aandacht te moeten vestigen op het vrij slordige taalgebruik in het ontwerp en heeft, zoals anderen overigens, verschillende voorstellen tot tekstverbetering geformuleerd.

Bij de bespreking van artikel 1, waarin een reeks definities worden opgenomen, ontstond een discussie over de definitie van het begrip «radioactieve stof», definitie die volgens sommigen de deur opent voor het dumpen van licht radioactieve stoffen zonder enige vorm van controle. Amendementen die ertoe strekten dit begrip enger te definiëren werden verworpen, nadat de minister had uitgelegd dat die definitie overeenstemt met een geldende Europese richtlijn.

Bij het tweede hoofdstuk, dat handelt over de bevoegde overheden, spitste de discussie zich toe op een vijftal punten.

Ten eerste, de uitsluiting van elke andere overheid dan de federale Regering, wat de bevoegdheid betreft inzake bescherming van de bevolking tegen nucleaire risico's.

Ten tweede, de erkenning van personen bevoegd voor het vervoer van kernmateriaal.

Ten derde, het mogelijke verbod van behandeling van voedingswaren met ioniserende stralingen, het mogelijke verbod om bestraalde voedingswaren in te voeren en het etiketteren van die

produkten, dit alles in het licht van een te verwachten Europese richtlijn en getoetst aan studies van de Wereldgezondheidsorganisatie.

Ten vierde, de politionele en gerechtelijke maatregelen waartoe de controleambtenaren bevoegd zijn en het beroep van de betrokkenen tegen voormelde maatregelen. De commissie heeft hier gepreciseerd dat de beslissing, na beroep, dient te worden genomen binnen een termijn van maximum drie maanden.

Ten vijfde, de inning en de toewijzing van de vergoedingen die niet alleen ten bate van het agentschap, maar ook ten bate van de Staat worden geheven voor het dekken van de kosten die voortvloeien uit het uitvoeren van noodplannen en saneringsoperaties na een ongeval. Hier ontwikkelde zich een discussie over de bevoegdheid van het agentschap om zelf zijn werkingsmiddelen te bepalen als de overheid in gebreke zou blijven, gezien het agentschap zelf zijn financieel evenwicht moet handhaven. Heel even werd voorgesteld een speciaal fonds op te richten dat in buitengewone omstandigheden zou kunnen worden aangesproken, maar een amendement hiervoor werd teruggetrokken. Uiteindelijk werd aangenomen dat het agentschap in deze materie wel moet worden geraadpleegd.

Hoofdstuk 3 handelt over de eigenlijke opdrachten van het agentschap. De problematiek van het verlenen, het schorsen en het intrekken van exploitatievergunningen vormde hier de hoofdschotel van het debat. In de oorspronkelijke tekst was er sprake van een vergunningsprocedure in twee stadia: een voorafgaande vergunning en de eigenlijke exploitatievergunning.

Deze tweevoudige procedure werd door de commissie niet gehandhaafd om redenen van economische en financiële rechtszekerheid. De commissie opteerde dus voor een enkele exploitatievergunning, te verlenen door de Koning na voorbereidend werk door het agentschap en later gevolgd door een oplevering door het agentschap, om tenslotte te leiden tot een bevestiging van de oorspronkelijke vergunning door de Koning.

Nieuw is hier tevens de rol die wordt weggemaakt voor een wetenschappelijke raad — waarvan reeds melding was gemaakt in de memorie van toelichting — als adviserend orgaan bij het uitreiken van een vergunning en waarvan de oprichting wordt geregeld in een nieuw artikel 37.

Als rapporteur wil ik eraan herinneren dat de Tsjernobylcommissie in zijn aanbevelingen voor de klasse 1-inrichtingen een vergunningsprocedure in drie fasen heeft vooropgesteld: een milieu-effectrapportering, een bouwvergunning en een exploitatievergunning.

De meeste commissieleden konden zich scharen achter het standpunt dat de exploitatievergunning een politieke beslissing is en dat latere beslissingen neerkomen op een technisch toetsen van de opgerichte of geïnstalleerde inrichtingen of uitrustingen aan de oorspronkelijke vergunning. Bij de oplevering dient met andere woorden alleen de conformiteit met de eerste vergunning te worden nagegaan.

Het agentschap wordt voorts belast met het toezicht op de radioactiviteit over het hele grondgebied, het verlenen van technische hulp bij de uitwerking van noodplannen en het bevorderen van wetenschappelijk onderzoek op het gebied van nucleaire veiligheid.

Ook het volgende hoofdstuk over de uitbesteding van bepaalde opdrachten door het agentschap gaf aanleiding tot een uitvoerig debat. Over de aard van de samenwerking met de particuliere sector en in het bijzonder met de bestaande, als VZW functionerende controle-instellingen liepen de opvattingen binnen de commissie aanvankelijk sterk uiteen.

De maximalisten stonden tegenover de minimalisten, naargelang men de over te dragen of de uit te besteden taken wou beperken of niet. Volgens sommigen was het gevaar niet denkbeeldig dat het door de Regering gewilde openbaar en onafhankelijk karakter van de nucleaire controle een papieren tijger zou worden. Anderen waren bekommerd om de overlevingskansen van de bestaande controle-instellingen, die hun deskundige sporen toch hadden verdiend, en verwezen naar het mee door de EG aangekleefde subsidiariteitsbeginsel om hun voorkeur voor het particuliere initiatief in de verf te zetten. Uitein-

delijk werd de oorspronkelijke tekst van artikel 28 behouden, dit wil zeggen zonder verplichte uitbesteding. Tevens werd een compromis bereikt met betrekking tot de duur van de opeenvolgende periodes van erkenning van bedoelde instellingen: voor iedere erkenning geldt nu een periode van vijf jaar in plaats van drie of zeven jaar.

Bij wijze van amendement worden de financiële middelen van de bestaande controlediensten van de bevoegde ministeries, terecht, overgedragen naar het nieuwe agentschap.

Een zesde, belangrijk, hoofdstuk betreft het bestuur en de personeelsomkadering van het agentschap.

Een eerste discussie ontspon zich rond de opportuniteit van de oprichting van bijkomende adviesorganen, te weten een wetenschappelijke raad enerzijds en een overlegcomité met vertegenwoordigers van de uitbaters van nucleaire installaties anderzijds. Over die wetenschappelijke raad werd vrij vlug overeenstemming bereikt, met verwijzingen trouwens naar een aanbeveling van de Tsjernobylcommissie. Het overlegcomité kon een meerderheid van de commissie evenwel niet bekoren, vreemd voor een inflatie van adviesorganen en voor een te grote bevoogding van het agentschap.

De voorstanders van het overlegcomité bleken dan weer bekommerd te zijn om een te grote kloof tussen het bedrijfsleven en het agentschap, mede veroorzaakt door de onverenigbaarheden tussen een bestuursmandaat in het agentschap en allerhande verantwoordelijke functies in het maatschappelijk leven.

Ondanks dit vrij belangrijk meningsverschil kon er toch overeenstemming worden bereikt over het principe zelf dat overleg tussen het agentschap en de geïnteresseerde kringen — en dit zijn niet alleen de exploitanten — gewenst is, meer bepaald via de raad van bestuur. De representatieve samenstelling ervan kan bedoeld overleg mee in de hand werken.

Signaleren we nog dat met betrekking tot de onverenigbaarheden met een bestuursmandaat, de tekst onder meer werd verijnd voor bestuursleden afkomstig uit de universitaire wereld.

Zoals reeds werd aangestipt bij de samenvatting van de algemene bespreking was het statuut van het personeel in het agentschap, behandeld in de artikelen 41, 44, 45 en 46, het voorwerp van een intense gedachtenwisseling, die leidde tot een vrij grondige aanpassing van de oorspronkelijke teksten. Dit heeft weinigen verwonderd, aangezien ingewijden weten dat de moeizame redactie van deze artikelen een van de oorzaken was van de lange wordingsgeschiedenis van het regeringsontwerp. Zelfs na de afsluiting van onze commissiewerkzaamheden werden ons, zoals iedereen heeft kunnen vaststellen, nog regeringsamendementen voorgelegd. We komen daar verder op terug.

Ten gronde werd door sommige commissieleden gepoogd, zij het vruchteloos, de statutaire voorschriften voor het directiepersoneel en het overige personeel zo veel mogelijk gelijklopend te maken. De minister van Volksgezondheid heeft in deze discussie benadrukt dat de voorgestelde artikelen het resultaat zijn van een ruim overleg met haar ambtsgenoot van Ambtenarenzaken en dat een subtiel evenwicht werd betracht. Met de goedgekeurde artikelen wordt zowel de rekrutering op contractuele basis van voldoende gekwalificeerd personeel gewaarborgd als de verworven sociale voordelen van het uit de ministeriële diensten over te hevelen personeel veilig gesteld. Ook hier heeft de commissie voor de Volksgezondheid in grote mate rekening gehouden met de aanbevelingen van de Tsjernobylcommissie. Tegelijk werden ook bepalingen ingeschreven met betrekking tot de permanente opleiding van het personeel en werden er overgangsmaatregelen ingeschreven voor het over te hevelen personeelskader. Tot het basiscompromis behoort eveneens de precisering van het nieuwe artikel 46 waardoor het personeel van het agentschap dat de hoedanigheid heeft van officier van gerechtelijke politie in ieder geval in een statutair verband wordt tewerkgesteld.

Een laatste vinnige en soms ingewikkelde discussie werd gevoerd over de slotbepalingen en meer bepaald over een reeks overgangsbepalingen die sommige commissieleden in het ontwerp wilden inschrijven. Om de continuïteit van de huidige vergunnings- en erkenningssystemen te verzekeren, wilden ze de bepalingen van de wet van 29 maart 1958 integraal behouden zolang het nieuwe agentschap niet op kruissnelheid werkt.

Tevens wilden ze de erkende particuliere controle-instellingen tot zolang verder laten werken, volgens hun huidige opdrachten. Tenslotte werd door dezelfde commissieleden voorgesteld de inwerkingtreding van de wet te laten gebeuren binnen de vier kalendermaanden — dus vrij vlug — na de publikatie in het *Belgisch Staatsblad*.

Deze korte termijn noodzaakt vanzelfsprekend een aantal bijkomende overgangsbepalingen. De indieners van die amendementen werden door een meerderheid van de commissie niet gevolgd. Dezelfde meerderheid en de minister bleken weliswaar even gevoelig voor het argument van de continuïteit van de controlewerkzaamheden, maar oordeelden dat die in voldoende mate werd gewaarborgd door de bepaling dat de uitvoeringsbesluiten, genomen krachtens de bestaande wetgeving, van toepassing blijven zolang ze niet worden opgeheven of gewijzigd krachtens de nieuwe wet. Ook het laatste artikel, dat de Regering machtigt de inwerkingtreding van de diverse bepalingen van de wet in de tijd vast te leggen, voorkomt ieder vacuüm in het beleid.

Het geheel van het aldus geamendeerde ontwerp werd uiteindelijk met een niet al te ruime meerderheid van acht tegen twee stemmen, bij vier onthoudingen aangenomen.

Dank zij het vertrouwen dat de commissie aan haar rapporteur heeft verleend, heb ik de eer nog een korte toelichting te geven bij het aanvullend verslag dat intussen werd rondgedeeld. Een aanvullende bespreking in de commissie bleek inderdaad nodig ingevolge de indiening van regeringsamendementen na de goedkeuring van ons eerste commissieverslag.

Verscheidene commissieleden hebben van die gelegenheid gebruik gemaakt om eveneens een aantal nieuwe amendementen in te dienen, waarvan sommige zuivere vormverbeteringen bevatten en andere een prelude vormden vóór de amendementenslag die in openbare vergadering ongetwijfeld vreedzaam zal worden beslecht.

Een eerste amendement betreft de naam van het agentschap. De commissie gaf zijn fiat aan een naamsverandering die rekening houdt met de jongste staatshervorming. Het agentschap zal dus federaal worden genoemd en niet anders.

Niemand zal mij hopelijk ten kwade duiden dat ik niet stilsta bij amendementen die reeds bij de eerste lezing van het ontwerp werden besproken en verworpen.

Het regeringsamendement op artikel 3 strekt ertoe de Koning ook beschermingsmaatregelen te laten nemen die betrekking hebben op de voorwaarden verbonden aan het uitvoeren van objecten of stoffen die ioniserende stralingen kunnen verspreiden en dus niet alleen wanneer het gaat om het invoeren of doorvoeren ervan. Daarmee werd een vergetelheid weggewerkt die overigens reeds in de wet van 1958 bestond.

Bij hetzelfde artikel werd nog een amendement ingediend en verworpen met betrekking tot een voorafgaande verwittiging van de havenautoriteiten wanneer een schip met atoomwapens aan boord of aangedreven met atoomenergie dreigt aan te meren. Hetzelfde lot werd beschoren aan een amendement dat de laatste zin van artikel 9 wilde doen vervallen omdat het bijkomende bevoegdheden via koninklijk besluit wilde verlenen aan personeelsleden van het agentschap met gerechtelijke opdracht.

Een aantal amendementen op artikel 16 die de bouw van nieuwe kerncentrales bij wet aan banden wil leggen, werden ingetrokken. Hetzelfde gebeurde met reeds vroeger ingediende of herwerkte amendementen op artikel 18 dat handelt over het toezicht op het vervoer van radioactieve stoffen en op artikel 20 dat handelt over vergunningen voor het gebruik van ioniserende stralingen voor de sterilisatie van medische apparaten en de behandeling van voedingswaren, alsmede over de etikettering van dit voedingswaren.

Bij artikel 28 werd nog een amendement ingediend en verworpen dat ertoe strekt het begrip splijtstoffen in feite te vervangen door een ruimer begrip dat alle radioactieve stoffen beoogt.

Een laatste amendement vanuit de commissie dat eveneens werd ingetrokken, wilde onverenigbaarheden invoeren voor de leden van de wetenschappelijke raad.

Tenslotte werden enkele regeringsamendementen aanvaard op de artikelen 44 en 45 met de bedoeling beter rekening te houden met de voorschriften inzake de personeelswerving in overheids-

diensten, alsmede om de verworven rechten van het personeel dat wordt overgeplaatst van de ministeries naar het agentschap, beter te waarborgen.

Ik betuig mijn dank aan de huidige en aan de vorige minister van Volksgezondheid en Leefmilieu en aan hun medewerkers voor de constructieve en voluntaristische houding en voor de open geest waarmee ze de commissiebesprekingen hebben begeleid en gestimuleerd. Ten aanzien van een regeringsontwerp kan men moeilijk anders verwachten, maar we beseffen voldoende dat tegengestelde belangen in deze materie de besluitvorming ook op regeringsniveau niet altijd hebben vergemakkelijkt.

Ik dank eveneens de voorzitter en de leden van de commissie voor hun inbreng en hun gemeenschappelijke zorg om tot zo aanvaardbaar en zo leesbaar mogelijke teksten te komen.

De werkzaamheden van de commissie hebben ons ook geleerd dat de belanghebbende civiele en mercantiele maatschappij het Parlement soms goed in de gaten houdt en niet nalaat soms gestroomlijnde en herkenbare suggesties door te faxen.

Dat het zicht op het bos, ondanks de vele bomen — lees : amendementen — niet verloren ging, hebben we in een niet-geringe mate te danken aan de kundige commissiesecretaris, de heer Henard, voor wie we alle waardering hebben.

Mijnheer de Voorzitter, los van dit verslag wil ik, om tijd te winnen, nog kort mededelen dat de SP-fractie, waartoe ik behoor, het ontwerp met overtuiging zal goedkeuren, omdat het beantwoordt aan een oude eis van de socialistische beweging. In een tijd waarin het veeleer *debouton* is alle heil te verwachten van privatiseringen, doet het ons deugd dat met dit ontwerp een elementaire overheidsopdracht, de controle op de nucleaire activiteiten, gestalte krijgt en dat een einde kan worden gemaakt aan een systeem waarbij de te controleren instellingen nagenoeg zichzelf controleren.

Wij zijn het eens met onze collega's van de CVP die op een persconferentie in februari van dit jaar hebben onderstreept dat de nucleaire controle slagkrachtig moet zijn. Er dreigde wel een verschil van mening tussen hen en ons over de vraag of die slagkracht meer of minder kan worden gewaarborgd door een maximale of minimale overheidsrol. Het is juist dat wij de onafhankelijkheid van die controle meer gewaarborgd achten door instellingen die rechtstreeks verantwoording verschuldigd zijn aan de politieke overheid — alle KS-perikelen ten spijt — dan door instellingen die eerder functioneren volgens de wetten van de vrije markt en de winstmaximalisatie — alle VZW-statuten ten spijt. Het is nog juister dat wij zeer wantrouwig staan tegenover een te grote invloed van de gebruikers van kernenergie, op het nucleaire beleid in het algemeen en op de nucleaire controle in het bijzonder, ongeacht of zij een privé dan wel een openbaar statuut hebben. Daarom wilden wij echt niet dat de delegatie van bevoegdheden aan privé-controlediensten als het ware een obligatoir of een obligaat karakter zou krijgen.

Het moet me hier wel even van het hart dat het me heeft verwonderd dat collega's met een ACW-affiniteit — ik druk me voorzichtig uit — in het debat zoveel begrip hebben getoond voor de ongetwijfeld eerbare belangen van de elektriciteitsproducenten in ons land. Onze verwondering is meer bepaald ontstaan vanuit de ervaring dat deze belangrijke lobby gewoonlijk andere meer liberaal getinte politici aanspreekt om zijn zienswijze in het Parlement te laten doorklinken.

De heer Diegenant. — Na het jongste congres van de CVP, moet u dat toch niet meer verwonderen!

De heer Pataer. — Ik wens hier nog te beklemtonen dat de SP-fractie toch bewust heeft willen meewerken aan een aanvaardbaar compromis en daarbij ook heeft « ingeleverd » op principiële standpunten die ons dierbaar zijn. Ik denk meer bepaald aan het principe dat voor alle permanent tewerkgestelde overheids-personeelsleden de regels moeten gelden die gemeenschappelijk zijn voor heel het openbaar ambt, om te vermijden dat overheids-geld wordt gebruikt voor het belonen van een geprivilegieerde categorie van werknemers in overheidsdienst. Wij hebben aanvaard dat het personeel van het openbaar agentschap in een contractueel verbond, en dus met een privé-statuuut, wordt tewerkge-

steld om de eenvoudige reden dat er nauwelijks sprake kan zijn van een ernstige overheidscontrole op de nucleaire sector als er geen zeer deskundig personeel kan worden aangetrokken. En aangezien dit personeel eerder schaars en dus aan de prijzige kant is, hebben we de conclusies getrokken die u bekend zijn.

Mag ik van deze gelegenheid even gebruik maken om in de verf te zetten dat het argument dat enkel de contractuele band het mogelijk maakt aan het personeel van het agentschap bezoldingen toe te kennen die vergelijkbaar zijn met die van de privé-sector, aantoonst hoe dringend nodig het is de wedden van de statutaire ambtenaren in overheidsdienst te herwaarderden. Tenzij men hier de illustratie moet zien van de nagenoeg onbeperkte middelen die soms worden aangewend om *brains*, die nochtans gevormd zijn door de gemeenschap, weg te kopen voor het dienen van zuiver particuliere belangen, die soms haaks staan op de belangen van diezelfde gemeenschap.

Vooraleer te eindigen wil ik nog de aandacht vragen voor het hoogst opmerkelijke fenomeen dat met deze nieuwe wetgeving — ik verwijst naar artikel 52 — de wet van 29 maart 1958 « betreffende de bescherming van de bevolking tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren » zal worden opgeheven en dat desondanks in de zogenaamde sociale-programmawet die wij straks, na de Kamer, in de Senaat zullen bespreken, een artikel 60 voorkomt dat het artikel 3bis van die wet van 1958 nog wil wijzigen. Als u het mij vraagt, is dit een kras staaltje van onfatsoenlijke wetgeving dat we ons best hadden kunnen besparen. Ik begrijp werkelijk van geen kanten waarom de Regering niet doodsimpel de inhoud van bedoeld artikel 60 uit de programmawet bij wijze van amendement in de bespreking van dit ontwerp heeft ingediend. Voor de geïnteresseerden wil ik erop wijzen dat artikel 3bis van de oude wet van 1958 in dit ontwerp *mutatis mutandis* wordt vervangen door artikel 12. Bedoeld artikel 60 van de sociale-programmawet heeft dus werkelijk geen poot om op te staan. Ik hoop dus uit de grond van mijn hart dat dit wetgevend monstertje niet levensvatbaar is, zodat het nog tijdig kan worden afgedreven.

Het is mijn vaste overtuiging dat een goed werkend openbaar controleagentschap de voorbije decennia een aantal zorgwekkende evoluties, zoals de vrij lichtzinnige totstandkoming van opwerkingscontracten tussen Synatom en Cogéma in La Hague, had kunnen voorkomen, zoniet afremmen. Ik verheug mij in het bijzonder over de totstandkoming van deze wet omdat ik er een eerste tastbaar resultaat in herken van de diepgravende arbeid van de door velen hoog geprezen en tegelijk soms beduchte senaatscommissie voor Informatie en Onderzoek inzake Nucleaire Veiligheid. Als de Kamer straks zo vriendelijk zou willen zijn onze senatoriale aanbevelingen aangaande aanmaken van plutonium en MOX ernstig te nemen, zal onze opgewektheid voor wat we hier tot stand brengen misschien ook nog worden opgemerkt, zoniet zelfs « opgewerkt ». (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry. — Monsieur le Président, je voudrais féliciter notre rapporteur. Je n'ai pas manqué de l'applaudir car il a effectué un travail difficile avec le soin et je dirais même la méticulosité que nous lui connaissons.

J'ai applaudi cependant son travail, non ses idées. Je dois en effet exprimer des réserves quant aux idées qu'il a émises comme porte-parole du SP et qui ne reflètent que le point de vue de son parti. En aucune façon, je ne peux me rallier à son interprétation du texte qui nous est soumis.

Je préciserai immédiatement que mon groupe n'approuvera pas ce texte tout d'abord en raison des procédures et de la forme qu'ont pris les travaux, pour cinq raisons de fond, ensuite.

En ce qui concerne la procédure, nous nous sommes rapidement rendu compte en commission que le texte remis par le Gouvernement était une juxtaposition pure et simple de deux textes indépendants visant à rencontrer l'exigence du Conseil d'Etat d'unir deux textes de projets de loi du Gouvernement en un seul. Ces textes ont été joints avec un manque de coordination totale. De ce fait, le projet devient une espèce de mosaïque, de patchwork qui a nécessité une multitude d'amendements du Gouvernement

et des efforts considérables de la part des membres et du président de la commission. Le résultat final est un texte qui ne me paraît pas encore susceptible d'être appliqué correctement.

Le fait que le Gouvernement ait encore introduit des amendements en séance publique, après la clôture des travaux en commission, témoigne de ce que nous n'avons probablement pas fait œuvre parfaite en dépit de tous nos efforts. Il nous reste nombre d'inquiétudes; nous craignons que le texte ne soit pas considéré par la Chambre comme étant une version définitive du projet.

Hormis ces critiques de procédure relatives aux imperfections du travail gouvernemental auxquelles le Parlement a tenté de porter remède, nous avons des critiques encore beaucoup plus importantes à exprimer quant au fond.

La première a trait à l'origine de cette proposition de création d'une agence fédérale de contrôle nucléaire.

Le point de départ est le fameux rapport final et les recommandations de la commission intitulée « Commission d'information et d'enquête en matière de sécurité nucléaire », dite commission Tchernobyl. Cette commission fut créée en 1986 à la suite de l'accident de Tchernobyl. Ses travaux, jusqu'en 1991, auxquels nous nous sommes partiellement ralliés, le plus souvent avec réticence, sont inspirés du climat de panique régnant à cette époque. En effet, le secteur public — militaire et civil — soviétique — le secteur privé n'existe absolument pas — est responsable de l'absence de sécurité dans les centrales nucléaires car il a utilisé celles-ci pour fabriquer du plutonium et a fait preuve de négligence en ce qui concerne la façon la plus élémentaire d'assurer la protection de la population. Une certaine panique s'est, dès lors, propagée en Occident et a probablement amené le Sénat belge à adopter des recommandations à la fois trop méfiantes, trop critiques et trop agressives vis-à-vis de l'énergie nucléaire, qui a pourtant constitué une solution alternative exceptionnelle après que les importants chocs pétroliers de 1973-1974 et de 1979-1981 se sont produits.

Par conséquent, cet état d'esprit a aussi, dans une certaine mesure, inspiré le projet de loi qui nous est soumis aujourd'hui. Une réflexion plus approfondie et davantage de modération auraient, selon nous, dû être de mise en la matière. Je n'hésite pas à dire qu'une série de recommandations faites à l'issue des travaux de cette commission nous paraissent singulièrement désuètes à l'heure actuelle.

Nous avons une deuxième raison de nous montrer réticents à l'égard de ce projet: le fameux moratoire, dû au refus du Gouvernement d'envisager toute construction nouvelle de centrale électrique de type nucléaire par les producteurs d'électricité alors que ce même Gouvernement a pris, à la Conférence de Rio, des engagements consistant à diminuer de 5 p.c., d'ici l'an 2000, le dégagement de CO₂ résultant de l'activité économique de notre pays. On ne nous fera pas croire que le Gouvernement a trouvé une formule magique lui permettant à la fois d'escompter une croissance économique, ce qui implique une augmentation de la production d'énergie, et de considérer que c'est possible sans recourir de façon accrue à la production d'électricité nucléaire, puisque toutes les autres formes de production d'électricité thermique dégagent du CO₂.

L'hostilité à l'égard de l'énergie nucléaire qui, je le répète, n'a jamais provoqué le moindre accident de personnes dans notre pays, est donc en contradiction avec les engagements pris par le Gouvernement belge à Rio. Le Gouvernement pratique ainsi la politique de l'autruche. Il se cache la tête dans le sable en espérant peut-être qu'entre 1999 et l'an 2000, quelqu'un fera en sorte que le dégagement de CO₂, estimé actuellement à 110 p.c. de ce qu'il était en 1990 diminue jusqu'à 95 p.c., de façon à ce qu'on puisse respecter l'engagement pris à Rio! Cet engagement est purement théorique puisque le Gouvernement ne pose aucun acte laissant penser que l'on emprunte cette direction. Malheureusement, l'utilisation rationnelle — même accentuée — de l'énergie ne garantit nullement le résultat que l'on ambitionne d'obtenir.

Par ailleurs, le secteur public constitue, en Belgique, une source de souci considérable. Tout le monde s'accorde à reconnaître que le nombre d'agents de la fonction publique est trop important. En outre, ils sont mal payés, leurs prestations ne sont pas toujours satisfaisantes et les meilleurs partent vers le secteur privé dès qu'ils

se voient offrir une meilleure rémunération. Par la création de cette agence, on augmente encore l'importance de la part du secteur public. En 1970, la Belgique comptait, je le répète, 637 000 agents. Ils sont aujourd'hui près de 900 000, ce qui représente une augmentation de l'ordre de 40 p.c. Cela signifie aussi qu'un Belge sur quatre est lié par un contrat d'emploi avec la fonction publique dans notre pays.

Il ne convient pas d'augmenter le nombre des institutions dépendant des pouvoirs publics et encore moins celui des agents. C'est pourquoi nous estimons que ce n'est pas la meilleure manière d'aborder le problème que de faire passer dans le secteur public un service du secteur privé qui fonctionnait bien.

Par ailleurs, on aurait au moins pu confirmer dans la loi les données, purement techniques et administratives, permettant de consolider le lien existant entre la qualité des prestations fournies par les organismes privés assurant la vérification des normes de sécurité et le respect de toutes les dispositions adoptées dans ce secteur et le statut de ces organismes. On aurait pu croire que seul l'aspect institutionnel de la loi nous déplairait. Mais ce n'est pas le cas. Je regrette de devoir constater que les conditions de fonctionnement de ceux qui assurent aujourd'hui le contrôle des matériels et des entreprises produisant les radiations ionisantes ne sont pas satisfaisantes. Dans la version initiale de la loi, l'agrément des entreprises ou ASBL du secteur privé était accordé pour une période de sept ans, renouvelable de trois en trois ans.

On avait déjà estimé en commission qu'une période de sept ans suffisait à peine pour stimuler l'intérêt d'une carrière prestée dans ces ASBL agréées. Or, de sept ans, nous sommes tombés à cinq ans pour le premier agrément renouvelable pour des périodes identiques. Pour ma part, je pense que cela revient à mettre en danger des prestations en raison de l'insécurité. Par conséquent, maintenir le délai des sept ans eût été de loin préférable.

Enfin, à la lecture de ce rapport sur le projet de loi 610, je perçois exactement ce que le rapporteur, M. Pataer, a exprimé dans la prise de position qu'il a adoptée au nom du SP, c'est-à-dire de la méfiance et de l'hostilité à l'égard du secteur privé. Pourtant, en Belgique, ce secteur a respecté parfaitement son contrat. Il a exécuté de façon correcte les missions qui lui avaient été confiées par l'autorité et, dans tous les secteurs où sont utilisés des équipements pouvant donner lieu à des radiations ionisantes, aucun accident de personne n'est à déplorer depuis de nombreuses années.

C'est cette méfiance et cette agressivité, à l'origine du projet de loi qui nous est soumis aujourd'hui, qui nous amènent à ne pas pouvoir l'adopter, à notre grand regret. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Creyf.

Mevrouw Creyf. — Mijnheer de Voorzitter, onze fractie heeft dit wetsontwerp met bijzondere aandacht gevolgd en verscheidene amendementen ingediend en verdedigd.

Collega Luc Martens zal zo dadelijk de belangrijkste punten van onze betrokkenheid en van onze uiteenzettingen in de commissie evalueren.

Zelf wil ik dieper ingaan op het aspect van het personeel.

De nucleaire sector kampt met een tekort aan geschoold, gekwalificeerd personeel. Dit is onder andere te wijten aan het visitekaartje. «Nucleair» is voor sommigen synoniem van verdacht, taboe, hallucinant. Welke jongeren zullen, gelet op de negatieve sfeer die rond kernenergie hangt, nog bereid zijn deskundigheid te verwerven in de nucleaire energie? Aan de universiteiten worden de desbetreffende faculteiten haast door niemand anders gevolgd dan door degenen die door hun werkgever aangespoord of verplicht worden een opleiding te volgen terwijl precies deze sector op een bijzondere wijze nood heeft aan hooggekwalificeerd personeel dat efficiënt kan worden ingezet in de controle en de coördinatie.

Het is duidelijk dat het tot de opdrachten van de overheid behoort om een efficiënte controle in de nucleaire sector te organiseren. In die optiek moet de overheid hooggeschoold personeel kunnen aantrekken.

Onze fractie heeft ter zake verschillende amendementen ingediend. Een eerste betreft het statuut van het personeel van het agentschap. Het agentschap is een openbare instelling, maar we zijn het er uiteindelijk over eens geworden dat zijn personeel een privaatrechtelijk statuut moet krijgen, een soepel statuut dus, aantrekkelijk en met een voldoende interessante bezoldiging. Voor het statutair en contractueel personeel van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu verbonden aan de diensten bevoegd voor de nucleaire sector dat ambtshalve wordt overgeplaatst naar het agentschap, mogen de arbeidsvoorwaarden van het agentschap, in de ruime zin van het woord, niet minder gunstig zijn dan voordien.

Wij hebben ook gepleit voor de onafhankelijkheid van de ambtenaren met politionele bevoegdheid en voor een statutaire regeling in plaats van een contractuele. Dit lijkt logisch te zijn, maar het is niet slecht om dit toch uitdrukkelijk te vermelden.

Wat de personeelsformatie betreft, hebben wij erop aangedrongen niet alleen nucleaire deskundigen op te nemen. De personeelsformatie zou deskundigen moeten omvatten van een of meer disciplines die verband houden met de opdrachten van het agentschap, zoals werktuigkundig ingenieurs, risk-managers en informaticaspecialisten. Als een robot waakt over de straling van een nucleaire installatie kan er ook iets met de robot zelf gebeuren. Die wens werd niet opgenomen in de wet, maar wij durven te veronderstellen en hopen dat in de praktijk die regel zal worden toegepast.

Een andere belangrijke item is de permanente opleiding van het personeel van het agentschap. De know-how evolueert danig en de internationalisering van de sector is in volle expansie. Dit betekent dus vorming als opdracht van het agentschap.

Wij deden ook een voorstel tot onmiddellijke vaststelling van het personeelskader, want wij zijn voorstander van een zo spoedig mogelijke operationaliteit van het agentschap. Met het huidige kader zijn de opdrachten van het agentschap niet uit te voeren. De voorbereiding van de wet heeft lang geduurd. Het kan niet dat er weer drie of vier jaar nodig zijn voor het realiseren van de operationaliteit.

Er is nog een ander facet van de personeelsproblematiek dat ik toch ook even wil aanhalen, namelijk de situatie van het personeel dat nu is tewerkgesteld in de erkende organismen. Hun situatie zal afhankelijk zijn van de wijze waarop het agentschap zijn opdracht uitvoert. Zal het agentschap alles zelf doen of zal het conform artikel 28 voor de uitoefening van bepaalde opdrachten een beroep doen op daartoe speciaal erkende instellingen? Wij pleiten daarvoor. Zoals de rapporteur reeds zegde, was dit een punt van discussie in de commissie. De overheid moet niet alles zelf doen. Zij kan ook niet alles zelf doen. De structuren zijn daarvoor niet soepel genoeg.

Bovendien beschikken de erkende instellingen over hoog gekwalificeerd en gemotiveerd personeel met grote verantwoordelijkheid. Het agentschap zal ook op sociaal vlak een invloed hebben op dit personeel. Laten wij hopen dat dit potentieel ter beschikking kan blijven van de Belgische nucleaire sector. Het zou voor iedereen een goede zaak zijn mocht het ontwerp zo spoedig mogelijk worden ten uitvoer gebracht. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à Mme Dardenne.

Mme Dardenne. — Monsieur le Président, à la lecture de l'exposé des motifs de ce projet de loi, il semble que le propos essentiel en soit la création de l'Agence de contrôle nucléaire: «Un organisme chargé de tout coordonner, de tout contrôler, et en quelque sorte, de mettre en place un moyen matériel pour nous rassurer!» Mais, ajoute l'exposé des motifs: «En fait, le projet de loi se présente surtout comme un 'toiletage' de la loi de 1958 relative à la protection de la population contre les dangers des radiations ionisantes.»

Voilà ainsi fixés les deux objectifs du projet de loi et le deuxième point, c'est-à-dire le «toiletage» de la loi de 1958, n'est pas anodin. Nous y reviendrons plus tard.

Examinons d'abord le premier point: la création de l'Agence fédérale de contrôle nucléaire. Celle-ci était attendue par tous et sa mise en place, comme l'a rappelé M. Pataer dans son rapport,

fait suite aux recommandations de la Commission sénatoriale d'information et d'enquête en matière de sécurité nucléaire, dite Commission Tchernobyl.

En effet, jusque-là, les compétences dans le domaine nucléaire sont partagées entre quinze départements ministériels nationaux et régionaux. La sûreté des installations, quant à elle, relève principalement de deux départements: la Santé publique et l'Environnement d'une part, l'Emploi et le Travail, d'autre part.

Il est clair qu'un tel éparpillement ne facilite pas le contrôle qui doit être exercé par les pouvoirs publics dans un secteur aussi sensible. La création de cette agence de contrôle consacre donc le contrôle public, unique et centralisé, sur les activités nucléaires.

A notre sens, deux conditions nécessaires, qui ne sont sans doute pas pour autant suffisantes, garantissent l'efficacité du contrôle: les moyens de l'action, tant en termes budgétaires qu'en termes humains, mais aussi l'indépendance de l'action. Ces deux conditions sont intimement liées, la première assurant la garantie de la seconde.

Le projet de loi répond-il à ces exigences? On peut rester sceptique car rien de précis n'est dit concernant la hauteur des redevances à payer par le secteur nucléaire ni sur la possibilité d'engager du personnel supplémentaire et compétent, bien que l'exposé des motifs déplore son absence et souhaite le renforcement du cadre.

En outre, l'agence a toujours recours, pour l'exercice de certaines de ses missions, au système de délégation via les organismes agréés. Certes, les organismes contrôleurs ne seront plus directement payés par les contrôlés puisque c'est désormais l'agence qui les paiera avec le produit des redevances perçues auprès du secteur nucléaire. Il est important que ce contrôle financier existe, mais ne faudrait-il pas aussi que l'agence puisse assumer davantage la réalité du contrôle grâce à un personnel compétent, faute de quoi, elle risque fort d'être ramenée au rôle de boîte aux lettres ou mieux de pourvoyeur de fonds?

Deux autres remarques concernent encore les missions et le fonctionnement de l'agence. Premièrement, nulle part nous ne trouvons inscrite l'exigence de soumettre les autorisations d'installations nucléaires à la procédure d'étude d'impact. Sans doute, devons-nous faire confiance aux arrêtés royaux d'exécution. Nous trouvons toutefois qu'il eût été plus sain et plus clair que cette exigence essentielle en matière d'environnement figurât dans le texte même de la loi. Nous avons donc en ce sens introduit un amendement à l'article 16.

Deuxièmement, le texte du projet de loi a établi, après amendement, la création d'un conseil scientifique chargé de donner un « avis préalable aux autorisations à délivrer par le ministre pour de nouvelles installations nucléaires ou lors du renouvellement d'autorisations, conseil dont la composition et le pouvoir sont déterminés par le Roi ». Aucune incompatibilité n'est mentionnée par la loi pour les personnes chargées de l'exercice de cette fonction. Nous pensons, quant à nous, que les membres du conseil scientifique doivent être soumis aux mêmes incompatibilités que celles prévues à l'article 38 pour l'exercice des mandats de président ou d'administrateurs de l'agence. C'est l'objet de notre amendement à l'article 37. Nous estimons en effet que le risque est grand de faire ici « rentrer par la fenêtre ceux que l'on a fait sortir par la porte! » et nous estimons que l'indépendance de l'agence ne peut être assurée pleinement qu'avec la présence de ces incompatibilités.

Le deuxième point de mon intervention porte sur le « toilettage » de la loi de 1958. Sans doute faut-il rappeler ici que la loi de 1958 relative à la protection de la population contre les dangers des radiations ionisantes est à la base de l'arrêté royal de février 1963, qui reprend pratiquement l'intégralité de la législation concernant le secteur nucléaire.

Je tiens à faire remarquer que si la loi de 1958 est abrogée par ce projet de loi, les arrêtés royaux de 1963 restent en vigueur.

Comme nous l'avons souligné lors de la discussion générale, il eût été important de mettre à profit la révision de cette loi pour entamer une réflexion générale et approfondie sur cette législation et pour, au moins, tenter de la mettre en conformité avec les différentes et nombreuses recommandations de la Commission Tchernobyl.

A priori, on nous a objecté qu'il s'agissait de créer avant tout une agence de contrôle et non de discuter du fond et que si des changements ou des adaptations étaient nécessaires, ils se feraient par voie d'arrêtés royaux! Voilà un moyen parfait d'éviter le débat.

Cependant, nous constatons que sous prétexte de « toilettage » du texte — et ce de manière fort insidieuse, parce que fort peu visible — au moins trois changements importants sont introduits dans le texte de la loi. Ils concernent la définition des substances radioactives figurant à l'article premier, l'introduction du concept d'exportation à l'article 3 et l'irradiation des aliments visée à l'article 20. Ils font l'objet de notre opposition et de plusieurs de nos amendements.

La loi de 1958 définissait la substance radioactive comme suit: « toute substance contenant un ou plusieurs radionucléides ». Aujourd'hui, on lit dans le projet en question: « toute substance contenant un ou plusieurs radionucléides dont l'activité ou la concentration ne peut être négligée pour des raisons de radioprotection ».

Il est clair que cette définition, qui a comme justification et comme excuse l'adaptation à la directive CEE 80/836/Euratom, sous-entend par cette précision qu'il existe un seuil sous lequel la radioactivité d'une substance ne nécessite pas de contrôle. Or, toute radioactivité est nocive, quelle que soit la dose.

On introduit ainsi, de manière indirecte, par le biais d'une définition, la possibilité d'établir des normes d'exemption, qui permettront d'assouplir, notamment, les exigences en termes de gestion des déchets radioactifs, de mettre en décharge publique ou de recycler, sous forme de remblai par exemple, certaines substances radioactives. Cette notion me fait songer au démantèlement des centrales nucléaires.

L'effet direct sera tout d'abord de diminuer le coût de la gestion des déchets pour l'industrie nucléaire. Quant aux effets indirects pour la population et l'environnement, il semble qu'ils ne pèsent guère dans la balance face aux arguments économiques!

A l'article 3, le Gouvernement — qui l'avait d'ailleurs oublié, ce qui a occasionné un renvoi en commission — a introduit par voie d'amendement la notion d'exportation. Or, celle-ci n'est nulle part présente dans la législation actuelle: ni dans la loi de 1958 ni dans l'arrêté royal de février 1963. On n'en trouve pas plus trace dans le chapitre de la Commission Tchernobyl, qui a pourtant fait un tour complet du sujet concernant les transports de matières radioactives. La justification est qu'il s'agit de donner une base légale à la directive Euratom 92/3.

Or, celle-ci consacre la possibilité d'exporter des déchets radioactifs ou des combustibles irradiés, possibilité qui n'existe pas chez nous, en tout cas à ce jour. Ce point fait l'objet d'un de nos amendements.

Enfin, l'article 20 consacre le fait de l'irradiation des aliments, puisque sa formulation laisse supposer que l'irradiation des aliments est permise. Or, nous rappelons que l'arrêté royal de 1963 l'interdit, sauf pour le cas de dérogations autorisées par le ministre. Nous avons également déposé un amendement à cet article.

Pour chacun de ces trois points, nous constatons la même logique: une anticipation sur la législation européenne à venir ou à transcrire, sans qu'aucune réflexion critique n'ait été menée et sans qu'aucune discussion sur le fond n'ait eu lieu.

En effet, chacune de ces mesures constitue autant de fuites en avant dans le secteur nucléaire, autant d'assouplissements de la législation.

Comme d'habitude, l'excuse invoquée se situe au niveau de l'Europe. Comme si tout ce qui en vient était nécessairement bon et correct! Jamais on n'a l'air d'imaginer en Belgique que la législation nationale puisse être plus contraignante!

Que de telles pratiques de modification d'un texte de loi fondamental s'instaurent à l'occasion de la création d'une agence de contrôle, dont on nous dit qu'elle devra « diffuser une information neutre et objective dans le domaine nucléaire », ne laisse présager rien de bon pour l'avenir.

Voilà, pour nous, autant de raisons suffisantes de voter contre ce projet. (Applaudissements.)

M. le Président. — La parole est à Mme Cornet d'Elzuis.

Mme Cornet d'Elzuis. — Monsieur le Président, je voudrais tout d'abord féliciter le rapporteur pour la qualité du travail effectué.

Ce n'est pas en vain que notre commission de la Santé publique et de l'Environnement vient de consacrer dix réunions à la discussion du présent projet de loi: nul ne pourra en effet contester l'utilité d'un projet de loi qui entend réformer en profondeur les modalités du contrôle public des activités nucléaires.

On ne badine pas avec la sécurité nucléaire: il suffit de lire le volumineux rapport des travaux de la commission pour s'en convaincre et pour se rendre compte de l'importance des amendements proposés, amendements qui ont permis d'améliorer sensiblement le texte présenté à l'origine.

Force nous est de constater qu'au départ, ce projet repose essentiellement sur la conviction de ses auteurs que seule la puissance publique peut assurer des garanties suffisantes et la pérennité nécessaire à l'adhésion et à la confiance de l'opinion publique; cela n'a pas empêché ces mêmes auteurs de reconnaître, par ailleurs, que les deux organismes agréés de classe 1, par suite de leur longue expérience, leur connaissance technique, leur maîtrise des problèmes de sécurité et la compétence professionnelle de leur personnel, doivent être intégrés dans cette mission périlleuse.

Il ne faut pas tomber dans un excès de confiance en la puissance publique. Nous avons encore tous à l'esprit le syndrome de Tchernobyl où les hautes instances des services publics avaient été avertis des risques existant, sept ans auparavant de ce qui allait devenir la plus grande catastrophe de l'histoire nucléaire civile.

Le programme nucléaire civil russe, pratiquement interrompu après ce drame, va reprendre avec l'ouverture d'une série de nouvelles tranches équipées de réacteurs de la nouvelle génération, et cela en toute sécurité grâce à l'application des conventions internationales nucléaires appliquées et contrôlées par des experts privés dont la compétence ne peut être mise en doute.

Lors de la session plénière, en séance du 25 février de cette année, le Comité économique et social des Communautés européennes reconnaissait d'ailleurs à l'unanimité que la responsabilité première de la fixation des normes de protection contre les rayonnements dépendait d'un domaine où l'expertise scientifique et technique est absolument vitale.

M. Swaelen reprend la présidence de l'assemblée

Le ministre de la Justice et des Affaires économiques écrivait, le 6 janvier 1992, dans le cadre de son pari pour une nouvelle citoyenneté: «L'Etat ne peut et ne doit pas tout donner et tout organiser.» C'est dans un tel contexte que l'objectif général doit être analysé; ce dernier vise à confier à un établissement public l'exclusivité de la compétence et de la responsabilité pour l'organisation, la surveillance et le contrôle du nucléaire. Cela va, bien entendu, dans le sens des conclusions de la Commission d'enquête sénatoriale en matière de sécurité nucléaire, laquelle a recommandé un meilleur contrôle public et une plus grande autonomie des divers acteurs amenés à exercer cette importante mission, qui plus est dans une perspective de durabilité.

Mais alors que la Belgique occupe la deuxième place mondiale pour ce qui est de la part relative de l'électricité d'origine nucléaire, la formation d'un personnel de très grande compétence — lequel, maintenant, déjà, se fait très rare — est particulièrement importante: il n'y a que quelques dizaines d'experts qualifiés de classe 1 dans notre pays malgré la place qu'occupe ce dernier en matière d'énergie nucléaire.

Sans entrer dans l'ensemble des détails techniques, c'est une des raisons pour lesquelles le présent projet de loi ne peut nous donner satisfaction malgré l'ensemble des amendements qui ont été apportés à sa confection dans le cadre de l'examen en commission: en limitant les durées d'agrément d'organismes à haute spécialisation sur une décision de l'agence publique, on organise malheureusement un système de démotivation auprès d'agents à grande compétence scientifique liés à ces organismes et l'on risque de voir disparaître, à moyen terme, les compétences belges, unanimement appréciées en matière de sûreté nucléaire. Il est bien évi-

dent que former et stimuler des fonctionnaires pour atteindre ces niveaux de compétence demandera des années d'expérience et de pratique spécialisée.

A côté de cette critique fondamentale, notre seconde désillusion vise le rejet d'un amendement à l'article 35. Repoussé en commission par six voix contre quatre et deux abstentions, cet amendement visait à parfaire l'article 35 qui prévoit que les désignations au conseil d'administration de l'agence sont opérées sur la base des qualités scientifiques ou professionnelles des intéressés dans le domaine de la protection de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants; il s'indique, par conséquent, d'entourer ces désignations d'un maximum de garanties sur le plan scientifique, en requérant l'avis du conseil scientifique dont la création est proposée dans le projet et dont la composition et les pouvoirs seront de toute manière déterminés par le Roi.

La ministre, votre prédécesseur, a jugé anormal qu'un conseil scientifique doive donner des avis au conseil d'administration sur la compétence des membres de ce dernier: la question n'est pas là, car ce n'est pas au conseil d'administration que le conseil scientifique doit donner ces avis, mais bien au pouvoir exécutif, le premier alinéa de l'article 35 prévoyant clairement que le président et les membres du conseil sont désignés par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur la proposition des ministres ayant l'agence dans leurs attributions.

Même s'il est prévu clairement que la désignation est faite sur base de leur qualité scientifique ou professionnelle particulière, mentionnée dans l'arrêté de désignation, dans le domaine de la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants, on ne voit pas bien pourquoi la disposition proposée de consulter le conseil scientifique sur les qualités scientifiques ou professionnelles de membres du conseil d'administration de l'agence a ainsi été écartée.

D'après un commissaire, dans une matière aussi grave que celle-ci, l'absence de compétence requise aurait des conséquences catastrophiques: c'est précisément pour cette raison que l'avis du conseil scientifique en la matière aurait introduit l'objectivité nécessaire dans l'indépendance des nominations à proposer. Pourquoi, dans un domaine aussi sensible une précaution de ce type doit-elle être écartée? Si le Gouvernement n'a aucunement l'intention de procéder à des nominations partisans dans un tel domaine, ce dont nous ne doutons pas, il ne devrait aucunement craindre l'avis du conseil scientifique dont il a fixé lui-même la composition et les pouvoirs.

Globalement, à côté de certaines modalités pratiques contestables, comme je viens de le préciser, nous devons surtout déplorer que le projet de loi restreigne les perspectives de développement des organismes agréés auxquels il doit pouvoir être fait le plus largement appel, compte tenu de leur capacité d'expertise remarquable.

C'est la raison pour laquelle nous avons voté contre ce projet en commission de la Santé et de l'Environnement. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — Chers collègues, je vous propose d'interrompre ici cette discussion pour examiner maintenant les autres projets à notre ordre du jour. Nous la reprendrons après les votes auxquels nous allons procéder dans quelques instants. (*Assentiment.*)

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI GENERALE SUR LES DOUANES ET ACCISES

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ALGEMENE WET INZAKE DOUANE EN ACCIJNZEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi générale sur les douanes et accises.

Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

De heer Tavernier, rapporteur, verwijst naar zijn verslag.

Personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt:

Artikel 1. In artikel 1 van de algemene wet inzake douane en accijnzen, vervangen bij het koninklijk besluit van 26 augustus 1981 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985 en gewijzigd bij de wet van 22 december 1989, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° 4° wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 4° Rechten:

a) Rechten bij invoer:

1) De douanerechten en heffingen van gelijke werking die bij de invoer van goederen van toepassing zijn;

2) De landbouwheffingen en andere belastingen bij invoer die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn;

b) Rechten bij uitvoer:

1) De douanerechten en heffingen van gelijke werking die bij de uitvoer van goederen van toepassing zijn;

2) De landbouwheffingen en andere belastingen bij uitvoer die zijn vastgesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of in het kader van de specifieke regelingen die op bepaalde door verwerking van landbouwprodukten verkregen goederen van toepassing zijn»;

2° Een 4°bis wordt ingevoegd luidend als volgt:

4°bis Toe te kennen bedragen bij invoer of uitvoer:

De bedragen, ingesteld in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, waarvan de toekenning kan worden geeïst bij de invoer of de uitvoer van bepaalde goederen»;

3° 5° wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 5° Douaneschuld: de op een natuurlijke persoon of rechtspersoon rustende verplichting tot betaling van de rechten bij invoer of de rechten bij uitvoer die uit hoofde van de verordeningen van de Europese Gemeenschappen op bepaalde goederen van toepassing zijn»;

4° 6° wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 6° Boeking: de inschrijving, in de boeken of met gebruikmaking van enige andere vervangende drager, van het bedrag aan rechten, dat overeenkomt met een douaneschuld»;

5° 7° wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 7° Douaneregeling: één van de hierna volgende regelingen:

a) Het in het vrije verkeer brengen;

b) De regeling doorvoer;

c) De regeling douane-entrepots;

d) De regeling actieve veredeling;

e) De regeling behandeling onder douanetoezicht;

f) De regeling tijdelijke invoer;

g) De regeling passieve veredeling;

h) De uitvoer»;

6° 9° wordt vervangen door de volgende bepaling:

« 9° Het in het vrije verkeer brengen:

De procedure die niet-communautaire goederen de douanestatus van communautaire goederen doet verkrijgen en die de toepassing omvat van de handelspolitieke maatregelen en het vervul-

len van de andere formaliteiten in verband met de invoer van goederen alsmede de toepassing van de wettelijk verschuldigde rechten bij invoer».

Article premier. A l'article 1er de la loi générale sur les douanes et accises, remplacé par l'arrêté royal du 26 août 1981 confirmé par la loi du 21 mai 1985 et modifié par la loi du 22 décembre 1989, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le 4° est remplacé par la disposition suivante:

« 4° Droits:

a) Droits à l'importation:

1) Les droits de douane et les taxes d'effet équivalent prévus à l'importation de marchandises;

2) Les prélèvements agricoles et autres impositions à l'importation instituées dans le cadre de la politique agricole commune ou dans celui des régimes spécifiques applicables à certaines marchandises résultant de la transformation de produits agricoles;

b) Droits à l'exportation:

1) Les droits de douane et les taxes d'effet équivalent prévus à l'exportation de marchandises;

2) Les prélèvements agricoles et autres impositions à l'exportation prévues dans le cadre de la politique agricole commune ou dans celui des régimes spécifiques applicables à certaines marchandises résultant de la transformation de produits agricoles»;

2° Il est inséré un 4°bis rédigé comme suit:

4°bis Montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation:

Les montants, institués dans le cadre de la politique agricole commune, dont l'octroi peut être revendiqué à l'importation ou à l'exportation de certaines marchandises»;

3° Le 5° est remplacé par la disposition suivante:

« 5° Dette douanière: l'obligation d'une personne physique ou morale de payer le montant des droits à l'importation ou des droits à l'exportation applicables, en vertu des règlements des Communautés européennes, aux marchandises passibles de tels droits»;

4° Le 6° est remplacé par la disposition suivante:

6° Prise en compte: l'inscription, dans les registres comptables ou sur tout autre support qui en tient lieu, du montant des droits correspondant à une dette douanière»;

5° Le 7° est remplacé par la disposition suivante:

« 7° Régime douanier: un des régimes ci-après:

a) La mise en libre pratique;

b) Le régime de transit;

c) Le régime de l'entrepôt douanier;

d) Le régime de perfectionnement actif;

e) Le régime de transformation sous douane;

f) Le régime de l'admission temporaire;

g) Le régime de perfectionnement passif;

h) L'exportation»;

6° Le 9° est remplacé par la disposition suivante:

« 9° Mise en libre pratique:

Procédure qui confère le statut douanier de marchandise communautaire à une marchandise non communautaire et qui comporte l'application des mesures de politique commerciale, l'accomplissement des autres formalités prévues pour l'importation d'une marchandise ainsi que l'application des droits à l'importation légalement dus».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. In artikel 3 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 december 1989, vervallen de woorden «bij invoer».

Art. 2. A l'article 3 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, les mots «à l'importation» sont supprimés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Artikel 4 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 4. De administratie der Douane en Accijnzen is belast met de inning van de rechten bij invoer bedoeld in artikel 1, 4°, a, 1, van de rechten bij uitvoer bedoeld in artikel 1, 4°, b, 1, en van de accijnzen.

Binnen de beperkingen en volgens de voorwaarden vastgesteld door de Koning, is de administratie der Douane en Accijnzen eveneens bevoegd om de rechten bij invoer te innen bedoeld in artikel 1, 4°, a, 2, en de rechten bij uitvoer bedoeld in artikel 1, 4°, b, 2. »

Art. 3. L'article 4 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 4. L'administration des Douanes et Accises est chargée de la perception des droits à l'importation visés à l'article 1er, 4°, a, 1, des droits à l'exportation visés à l'article 1er, 4°, b, 1, et des accises.

Dans les limites et aux conditions fixées par le Roi, l'administration des Douanes et Accises est également habilitée à percevoir les droits à l'importation visés à l'article 1er, 4°, a, 2, et les droits à l'exportation visés à l'article 1er, 4°, b, 2. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. Artikel 17, § 1, tweede lid, van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt: « of welke bijkomende werkzaamheden meebrengen ».

Art. 4. L'article 17, § 1er, alinéa 2, de la même loi est complété par les mots « ou qui requièrent des prestations supplémentaires ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. Artikel 18 van dezelfde wet, vervangen bij het koninklijk besluit van 26 augustus 1981, bekrachtigd bij de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 18. § 1. Behoudens andersluidende specifieke bepalingen en onder voorbehoud van het bepaalde in § 2 is de datum die in aanmerking moet worden genomen voor de toepassing van alle bepalingen welke gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen zijn aangegeven, de datum van aanvaarding van de aangifte.

§ 2. Voor zover het recht bij invoer waaraan de goederen zijn onderworpen, één van de rechten is die in artikel 1, 4°, a, 1, zijn vermeld en het tarief van dit recht wordt verlaagd na de datum waarop de aangifte voor het vrije verkeer is aanvaard, doch voordat de goederen zijn vrijgegeven, mag de aangever om de toepassing van dit gunstiger tarief verzoeken.

Deze bepaling is niet van toepassing op goederen die niet kunnen worden vrijgegeven om redenen die uitsluitend aan de aangever te wijten zijn. »

Art. 5. L'article 18 de la même loi, remplacé par l'arrêté royal du 26 août 1981 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 18. § 1er. Sauf dispositions spécifiques contraires et sous réserve du § 2, la date à prendre en considération pour l'application de toutes les dispositions régissant le régime douanier pour lequel les marchandises sont déclarées est la date d'acceptation de la déclaration.

§ 2. Pour autant que le droit à l'importation dont est passible une marchandise est un droit visé à l'article 1er, 4°, a, 1, et qu'un abaissement du taux de ce droit intervient après la date d'acceptation de la déclaration de mise en libre pratique mais avant que la mainlevée de la marchandise ait été donnée, le déclarant peut demander l'application de ce taux plus favorable.

Cette disposition ne s'applique pas lorsque la mainlevée des marchandises n'a pu être donnée pour des motifs imputables au seul déclarant. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. In dezelfde wet wordt een hoofdstuk *IIter* ingevoegd, bestaande uit de artikelen 19-13 en 19-14, en luidende als volgt:

« Hoofdstuk *IIter*. — Vrijstelling van rechten bij uitvoer

Art. 19-13. De regels betreffende de vrijstelling van rechten bij uitvoer zijn bepaald in de verordeningen van de Europese Gemeenschappen.

Art. 19-14. Het voordeel van de vrijstelling van rechten bij uitvoer wordt ingetrokken in geval van misbruik of poging daartoe.

Misbruik is onder meer:

1° Het verrichten van handelingen welke verboden zijn door de verordeningen van de Europese Gemeenschappen;

2° Het niet-nakomen van de voorwaarden en verplichtingen vastgesteld door de verordeningen van de Europese Gemeenschappen.

De intrekking van de vrijstelling van rechten bij uitvoer is van toepassing op uitgevoerde goederen, die niet werden bestemd of gebruikt voor het doel waarvoor de vrijstelling is verleend. »

Art. 6. Dans la même loi, il est inséré un chapitre *IIter* comprenant les articles 19-13 et 19-14 et rédigé comme suit:

« Chapitre *IIter*. — Franchise des droits à l'exportation

Art. 19-13. Les règles relatives à la franchise des droits à l'exportation sont fixées dans les règlements des Communautés européennes.

Art. 19-14. Le bénéfice de la franchise des droits à l'exportation est retiré en cas d'abus ou de tentative d'abus.

Constituent notamment des abus:

1° Tout acte interdit par les règlements des Communautés européennes;

2° La non-observation des conditions et des obligations fixées par les règlements des Communautés européennes.

Le retrait de la franchise des droits à l'exportation s'applique aux marchandises exportées qui n'ont pas reçu la destination ou l'utilisation pour laquelle la franchise a été accordée. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. In dezelfde wet wordt een hoofdstuk *IIIbis* ingevoegd, bestaande uit de artikelen 22-2 tot 22-7, en luidende als volgt:

« Hoofdstuk *IIIbis*. — Binnenbrengen van goederen in het land

Art. 22-2. De regels betreffende het binnenbrengen van goederen in het land, het aanbieden ervan bij de douane, de sommiere aangifte ervan, de lossing en de tijdelijke opslag ervan zijn bepaald in de verordeningen van de Europese Gemeenschappen.

Art. 22-3. De sommiere aangifte, bedoeld in de verordeningen van de Europese Gemeenschappen, bestaat uit een vrachtlisht naar het model vastgesteld door de minister van Financiën.

Onder de voorwaarden bepaald door de gewestelijke directeur der douane en accijnzen, kan de vrachtlisht bedoeld in het eerste lid worden vervangen hetzij door een opgave op blanco papier, vervaardigd met behulp van een computer, hetzij door een handels- of administratief document dat de nodige gegevens bevat voor de identificatie van de goederen.

Art. 22-4. De goederen onder het stelsel tijdelijke opslag mogen slechts worden opgeslagen op de plaatsen en onder de voorwaarden vastgesteld door de ambtenaar gemachtigd door de minister van Financiën.

Behalve wat de ruimten voor tijdelijke opslag gelegen in een entrepot van het type F betreft, is de goedkeuring bedoeld in het eerste lid afhankelijk van het stellen van een zekerheid bestemd om de inning te verzekeren van de rechten bij invoer en de accijnzen ingeval deze invorderbaar worden. De Koning kan het bedrag van deze zekerheid beperken.

Art. 22-5. § 1. De ruimten voor tijdelijke opslag moeten steeds toegankelijk zijn voor de ambtenaren terwijl aldaar wordt gewerkt.

Wordt er niet gewerkt, dan moet aan de ambtenaren op hun eerste verzoek toegang worden verleend.

De personen die de goederen opslaan zijn gehouden de taak van de ambtenaren te vergemakkelijken in de uitoefening van hun functies en hen zonder verwijl de middelen te verschaffen om over te gaan tot de verificaties die nodig worden geacht.

§ 2. Behoudens machtiging van de douane, mag in de ruimten voor tijdelijke opslag enkel worden gewerkt tijdens de uren dat de douane werkzaamheden verricht ten behoeve van de handel in het algemeen.

Art. 22-6. Onder de toepassing van artikel 94 vallen de goederen in tijdelijke opslag, die binnen de opgelegde termijn, naar gelang van het geval, niet zijn:

1° Geplaatst onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7°, a tot g, of in een vrije zone of nog buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn gebracht;

2° Vernietigd met machtiging en onder de voorwaarden vastgesteld door de douane;

3° Afgestaan voor de Schatkist.

Art. 22-7. Het document bedoeld in artikel 22-3 wordt gezuiverd:

1° Voor de goederen geplaatst onder één van de douaneregelingen bedoeld in artikel 1, 7°, a tot g;

2° Voor de goederen die terug buiten het douanegebied van de Gemeenschap zijn gebracht of geplaatst zijn in een vrije zone;

3° Voor de goederen bedoeld in artikel 22-6, indien deze goederen aan de douane worden vertoond.

De tijdelijke opslag geschiedt op risico van de houder van het in het eerste lid bedoelde document; deze is tevens verantwoordelijk voor de zuivering van dat document.»

Art. 7. Dans la même loi, il est inséré un chapitre IIIbis comprenant les articles 22-2 à 22-7 et rédigé comme suit:

« Chapitre IIIbis. — Introduction de marchandises dans le pays

Art. 22-2. Les règles relatives à l'introduction des marchandises dans le pays, leur présentation en douane, leur déclaration sommaire, leur déchargement et leur dépôt temporaire sont fixées dans les règlements des Communautés européennes.

Art. 22-3. La déclaration sommaire visée par les règlements des Communautés européennes consiste en une liste de chargement du modèle fixé par le ministre des Finances.

Aux conditions fixées par le directeur régional des douanes et accises, la liste de chargement visée au premier alinéa peut être remplacée soit par un relevé édité au moyen d'un système informatisé sur papier vierge, soit par un document commercial ou administratif qui contient les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises.

Art. 22-4. Les marchandises en dépôt temporaire ne peuvent séjourner que dans des lieux agréés et aux conditions fixées par le fonctionnaire délégué par le ministre des Finances.

Sauf en ce qui concerne les magasins de dépôt temporaire situés dans un entrepôt du type F, l'agrément visé au premier alinéa est subordonné à la constitution d'un cautionnement destiné à garantir le recouvrement des droits à l'importation et des droits d'accise dans la mesure où ceux-ci deviennent exigibles. Le Roi peut limiter le montant de ce cautionnement.

Art. 22-5. § 1er. Les lieux de dépôt temporaire doivent toujours être accessibles aux agents pendant qu'on y travaille.

Lorsqu'on n'y travaille pas, l'accès doit en être donné aux agents à leur première réquisition.

Les personnes qui détiennent les marchandises sont tenues de faciliter la tâche des agents dans l'exercice de leurs fonctions et de leur fournir sans retard les moyens de procéder aux vérifications jugées nécessaires.

§ 2. Sauf autorisation de la douane, le travail dans les lieux de dépôt temporaire n'est permis que pendant les périodes où le service douanier fonctionne pour les besoins généraux du commerce.

Art. 22-6. Tombent sous l'application de l'article 94, les marchandises en dépôt temporaire qui, dans le délai imparti, n'ont pas été, selon le cas:

1° Placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°, a à g, ou dans une zone franche ou encore réacheminées hors du territoire douanier de la Communauté;

2° Détruites avec l'autorisation et aux conditions fixées par la douane;

3° Abandonnées au Trésor public.

Art. 22-7. Le document visé à l'article 22-3 est apuré:

1° Des marchandises placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°, a à g;

2° Des marchandises qui ont été réacheminées hors du territoire douanier de la Communauté ou placées dans une zone franche;

3° Lorsqu'elles sont représentées à la douane, des marchandises dont il est question à l'article 22-6.

Le dépôt temporaire a lieu aux risques et périls du titulaire du document visé au premier alinéa; celui-ci est responsable de l'apurement de ce document.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. In artikel 36 van dezelfde wet waarvan de huidige § 1 de tekst zal vormen, worden de §§ 2 tot 4 opgeheven.

Art. 8. A l'article 36 de la même loi dont le § 1er actuel formera le texte, les §§ 2 à 4 sont abrogés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. Hoofdstuk V van dezelfde wet, dat de artikelen 38 tot 43 bevat, wordt opgeheven.

Art. 9. Le chapitre V de la même loi, et comprenant les articles 38 à 43, est abrogé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. In artikel 59, § 2, van dezelfde wet wordt 2° vervangen door de volgende bepaling:

« 2° De lossing van de goederen voor tijdelijke opslag onder de bij hoofdstuk IIIbis bepaalde voorwaarden. »

Art. 10. A l'article 59, § 2, de la même loi, le 2° est remplacé par la disposition suivante:

« 2° Le déchargement des marchandises pour le dépôt temporaire dans les conditions prévues au chapitre IIIbis. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. In artikel 69, § 2, van dezelfde wet worden de woorden « en van de borgstelling, in het geval van opslag in een fictief entrepot » geschrapt.

Art. 11. A l'article 69, § 2, de la même loi, les mots « et, dans le cas de mise en entrepôt fictif, que le cautionnement a été fourni » sont supprimés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. Artikel 70-2 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985 en gewijzigd bij de wet van 22 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 70-2. Wanneer zij bestemd zijn om in het land in het vrije verkeer te worden gebracht moet voor goederen die in het land hetzij worden binnengebracht, hetzij de status hebben van goederen onder tijdelijke opslag, hetzij geplaatst zijn onder een douaneregeling bedoeld in artikel 1, 7°, b tot g, een aangifte tot het in het vrije verkeer brengen worden gedaan op een bevoegd kantoor, aangewezen overeenkomstig artikel 5. »

Art. 12. L'article 70-2 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985 et modifié par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 70-2. Lorsqu'elles sont destinées à être mises en libre pratique dans le pays, les marchandises qui soit y sont introduites, soit y ont le statut de marchandises en dépôt temporaire, soit s'y trouvent placées sous un des régimes douaniers visés à l'article 1er, 7°, b à g, doivent faire l'objet d'une déclaration de mise en libre pratique dans un bureau compétent à cette fin, désigné conformément à l'article 5. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. Artikel 70-4, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Zij moet door de aangever worden ondertekend. Zij bevat de vermeldingen die nodig zijn voor de identificatie van de goederen, voor de berekening van de rechten bij invoer of de toe te kennen bedragen bij invoer en voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor het in het vrije verkeer brengen van goederen. Bij de aangifte moeten alle stukken worden gevoegd die voor dezelfde doeleinden noodzakelijk zijn. »

Art. 13. L'article 70-4, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par la disposition suivante:

« Elle doit être signée par le déclarant. Elle comporte les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises, au calcul des droits à l'importation ou des montants à octroyer à l'importation, et à l'application des dispositions régissant l'importation des marchandises. Doivent être joints à la déclaration tous les documents nécessaires aux mêmes fins. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. In artikel 70-5 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1 wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. Onverminderd de bijzondere bepalingen betreffende briefpostzendingen en pakketpostzendingen, en behalve in de gevallen dat een invoervergunning, -bewijs of -certificaat moet worden overgelegd, stelt de minister van Financiën de gevallen vast waarin en de voorwaarden waaronder voor ingevoerde goederen zonder handelsoogmerk alsmede voor goederen met een geringe waarde geen schriftelijke aangifte moet worden gedaan. »

2° Paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 14. A l'article 70-5 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Sans préjudice des dispositions particulières prévues pour les envois de la poste aux lettres et des colis postaux, et à l'exception des cas où une licence, un permis ou un certificat d'importation doit être présenté, le ministre des Finances fixe les

cas dans lesquels et les conditions auxquelles les marchandises importées à des fins non commerciales ainsi que les marchandises de faible valeur ne font pas l'objet d'une déclaration écrite. »

2° Le § 3 est abrogé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. In artikel 70-17 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In § 1 worden tussen de woorden « rechten bij invoer » en « en voor de toepassing van de andere bepalingen » de woorden « en de toe te kennen bedragen bij invoer » ingevoegd;

2° In § 3, gewijzigd door de wet van 22 december 1989, worden tussen de woorden « rechten bij invoer » en « en de toepassing van de bepalingen » de woorden « en de toe te kennen bedragen bij invoer » ingevoegd;

3° Paragraaf 4 wordt als volgt aangevuld: « en de toe te kennen bedragen bij invoer ». »

Art. 15. A l'article 70-17 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans le § 1er, les mots « et des montants à octroyer à l'importation » sont insérés entre les mots « droits à l'importation » et « et pour l'application des autres dispositions »;

2° Dans le § 3, modifié par la loi du 22 décembre 1989, les mots « et des montants à octroyer à l'importation » sont insérés entre les mots « droits à l'importation » et « et l'application des dispositions »;

3° Dans le § 4, les mots « et des montants à octroyer à l'importation » sont insérés entre les mots « droits à l'importation » et « appliqués ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 16. In artikel 70-18 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, worden tussen de woorden « invoer » en « door haar geboekt » de woorden « bedoeld in artikel 1, 4°, a, 1, » ingevoegd.

Art. 16. A l'article 70-18 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, les mots « visés à l'article 1er, 4°, a, 1, » sont insérés entre les mots « importation » et « déterminé ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 17. Artikel 70-19, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. Onverminderd de bij invoer voor de goederen geldende verbodsbepalingen, beperkende of controlemaatregelen, kan de douane de goederen slechts vrijgeven indien de rechten bij invoer zijn betaald of hiervoor zekerheid is gesteld of uitstel van betaling is verleend. »

Art. 17. L'article 70-19, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Sans préjudice des mesures de prohibition, de restriction ou de contrôle applicables à l'importation à l'égard des marchandises, la douane ne peut donner mainlevée des marchandises que si les droits à l'importation ont été payés ou garantis ou ont fait l'objet d'un report de paiement. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 18. De artikelen 70-22 en 70-23 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, worden vervangen door de volgende bepalingen:

« Art. 70-22. § 1. Aan de aangever wordt, op zijn verzoek door de douane machtiging verleend om de aangifte tot het in het vrije verkeer brengen in vereenvoudigde vorm in te dienen wanneer goederen bij de douane worden aangeboden met overlegging achteraf van een aanvullende aangifte die in voorkomend geval, een algemeen, periodiek of samenvattend karakter kan hebben.

Het verzoek dient schriftelijk te worden ingediend en alle voor de verlening van de machtiging noodzakelijke gegevens te bevatten.

§ 2. De vereenvoudigde aangifte kan de vorm hebben:

1° Hetzij van een onvolledige aangifte als bedoeld in artikel 70-10, § 2;

2° Hetzij van een administratief of handelsdocument dat de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke vermeldingen bevat.

Bij de vereenvoudigde aangifte moeten alle documenten worden gevoegd die dienen te worden overgelegd als voorwaarde voor het in het vrije verkeer brengen van de goederen.

§ 3. De gegevens van de aanvullende aangifte worden geacht, samen met de gegevens van de vereenvoudigde aangifte waarop zij betrekking hebben, één enkele en ondeelbare akte te vormen, die geldig is vanaf de datum van aanvaarding van de oorspronkelijke aangifte.

Art. 70-23. De machtiging om een beroep te doen op de vereenvoudigde aangifteprocedure wordt verleend aan de persoon op of uit wiens naam de aangifte voor het in het vrije verkeer brengen is gedaan.

De verlening van de machtiging is afhankelijk van het stellen van een zekerheid waarvan het bedrag door de douane wordt vastgesteld om de eventuele inning te verzekeren van de rechten bij invoer.

In de machtiging:

1° Wordt het douanekantoor aangewezen dat de vereenvoudigde aangiften kan aanvaarden;

2° Worden de goederen bepaald waarop zij toepasselijk is, alsmede de gegevens die ter identificatie van de goederen op de vereenvoudigde aangifte moeten voorkomen;

3° Wordt de vorm en de inhoud van de vereenvoudigde aangiften bepaald;

4° Wordt de vorm en de inhoud van de aanvullende aangiften bepaald en de termijn vastgesteld waarbinnen deze op het hiertoe aangewezen douanekantoor moeten worden neergelegd;

5° Wordt de zekerheid bedoeld in lid 2 vermeld. »

Art. 18. Les articles 70-22 et 70-23 de la même loi, insérés par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, sont remplacés par les dispositions suivantes:

« Art. 70-22. § 1er. A la demande du déclarant, la douane autorise celui-ci à faire la déclaration de mise en libre pratique sous une forme simplifiée lorsque des marchandises sont présentées en douane avec remise ultérieure d'une déclaration complémentaire pouvant revêtir, le cas échéant, un caractère global, périodique ou récapitulatif.

La demande doit être faite par écrit et comporter tous les éléments nécessaires à l'octroi de l'autorisation.

§ 2. La déclaration simplifiée peut avoir la forme:

1° Soit d'une déclaration incomplète telle que visée à l'article 70-10, § 2;

2° Soit d'un document administratif ou commercial contenant les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises.

A la déclaration simplifiée doivent être joints tous documents à la présentation desquels est subordonnée la mise en libre pratique des marchandises.

§ 3. Les mentions de la déclaration complémentaire sont réputées constituer, avec les mentions de la déclaration simplifiée à laquelle elle se rapporte, un acte unique et indivisible prenant effet à la date d'acceptation de la déclaration initiale.

Art. 70-23. L'autorisation de recourir à la procédure de déclaration simplifiée est accordée à la personne au nom de laquelle la déclaration de mise en libre pratique est faite.

L'octroi de l'autorisation est subordonné à la constitution d'un cautionnement dont le montant est fixé par la douane pour garantir le recouvrement éventuel des droits à l'importation.

L'autorisation:

1° Désigne le bureau des douanes qui peut accepter les déclarations simplifiées;

2° Détermine les marchandises auxquelles elle s'applique ainsi que les énonciations qui doivent figurer sur la déclaration simplifiée aux fins de l'identification des marchandises;

3° Détermine la forme et le contenu des déclarations simplifiées;

4° Précise la forme et le contenu des déclarations complémentaires et fixe les délais dans lesquels celles-ci doivent être déposées au bureau des douanes désigné à cette fin;

5° Fait mention du cautionnement visé à l'alinéa 2. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 19. Een artikel 70-23bis luidend als volgt, wordt in dezelfde wet ingevoegd:

« Art. 70-23bis. De machtiging wordt geweigerd wanneer:

1° Een doeltreffende controle op invoerverboden of -beperkingen of op de naleving van andere op het in het vrije verkeer brengen van toepassing zijnde bepalingen, niet kan worden gewaarborgd;

2° De aanvrager een zware overtreding of herhaalde overtredingen van de douanevoorschriften heeft begaan;

3° De aanvrager slechts incidenteel in eigen naam voor eigen rekening of voor rekening van een andere persoon goederen in het vrije verkeer brengt.

De machtiging wordt ingetrokken wanneer de gevallen bedoeld in het eerste lid zich voordoen. »

Art. 19. Un article 70-23bis rédigé comme suit est inséré dans la même loi:

« Art. 70-23bis. L'autorisation est refusée lorsque:

1° Un contrôle efficace du respect des interdictions ou restrictions d'importation ou d'autres dispositions régissant la mise en libre pratique ne peut être garanti;

2° La personne qui en fait la demande a commis une infraction grave ou des infractions répétées à la réglementation douanière;

3° La personne qui en fait la demande ne procède, en son nom propre pour son compte propre ou pour compte d'autrui, que de façon occasionnelle à des opérations de mise en libre pratique.

Une autorisation est révoquée lorsque les cas visés au premier alinéa se présentent. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 20. Artikel 70-24 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 70-24. De douane staat op verzoek de domiciliëeringsprocedure toe, op grond waarvan in de door de communautaire wetgeving bepaalde gevallen goederen in het vrije verkeer kunnen worden gebracht in de onderneming van de belanghebbende of op andere door de douane aangewezen of erkende plaatsen.

Het verzoek dient schriftelijk te worden ingediend en alle met het oog op de verlening van de machtiging noodzakelijke gegevens te bevatten. »

Art. 20. L'article 70-24 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 70-24. Sur demande, la douane accorde la procédure de domiciliation qui, dans les cas prévus par la législation communautaire, permet la mise en libre pratique de marchandises dans les propres locaux de l'intéressé ou dans d'autres lieux désignés ou agréés par la douane.

La demande doit être faite par écrit et comporter tous les éléments nécessaires en vue de l'octroi de l'autorisation. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 21. Artikel 70-25 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, opgeheven door de wet van 22 december 1989, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

« Art. 70-25. Een machtiging om gebruik te maken van de domiciliëeringsprocedure kan slechts worden verleend voor zover:

1° De administratie van de aanvrager een doeltreffende controle mogelijk maakt, met name een controle *a posteriori*;

2° Een doeltreffende controle op de invoerverboden of -beperkingen of op de naleving van andere op het in het vrije verkeer brengen van toepassing zijnde bepalingen is verzekerd. »

Art. 21. L'article 70-25 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mai 1985, abrogé par la loi du 22 décembre 1989 est rétabli dans la rédaction suivante:

« Art. 70-25. Une autorisation de procédure de domiciliation ne peut être accordée que dans la mesure où:

1° Les écritures de la personne qui en fait la demande permettent un contrôle efficace et notamment un contrôle *a posteriori*;

2° Un contrôle efficace du respect des interdictions ou restrictions d'importation ou d'autres dispositions régissant la mise en libre pratique peut être garanti. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 22. Hoofdstuk VIIIbis van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, wordt aangevuld met de volgende artikelen:

« Art. 70-26. De machtiging om een beroep te doen op de domiciliëeringsprocedure wordt verleend aan de persoon die goederen in het vrije verkeer wil brengen.

De machtiging is afhankelijk van het stellen van een zekerheid waarvan het bedrag door de douane wordt vastgesteld om de eventuele inning van rechten bij invoer en de accijnzen te waarborgen.

De machtiging legt de nadere regels voor de werking van de procedure vast en bepaalt met name:

1° De goederen waarop de procedure toepasselijk is;

2° De vorm van de verplichtingen als bedoeld in artikel 70-27;

3° Het tijdstip waarop de goederen worden vrijgegeven;

4° De termijn waarbinnen de aangifte als bedoeld in artikel 70-4 moet worden ingediend;

5° De voorwaarden waaronder algemene, periodieke of samenvattende aangiften met betrekking tot de goederen kunnen worden ingediend;

6° De zekerheid bedoeld in lid 2.

Art. 70-27. Met het oog op de toepassing van artikel 70-25, is de houder van de machtiging verplicht om zodra de goederen zijn aangekomen op de aangewezen plaats:

1° Aan de douane in de vorm en op de wijze die zijn vastgesteld in de machtiging, van deze aankomst kennis te geven teneinde de vrijgave van de goederen te verkrijgen;

2° De goederen in te schrijven in zijn administratie. Deze inschrijving moet de datum vermelden waarop zij plaatsvindt, alsmede de voor de identificatie van de goederen noodzakelijke ver-

meldingen bevatten. Deze inschrijving heeft dezelfde juridische waarde als de aanvaarding van de aangifte als bedoeld in artikel 70-10, § 1;

3° Voor de douane alle documenten beschikbaar houden die moeten worden overgelegd als voorwaarde voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor het in het vrije verkeer brengen van goederen.

Wanneer de omstandigheden het rechtvaardigen, kan de douane, in afwijking van het eerste lid, 1°, de houder van de machtiging, onder de voorwaarden die zij bepaalt, ontslaan van de verplichting om elke aankomst mee te delen; in dit geval worden de goederen geacht te zijn vrijgegeven zodra ze in zijn administratie zijn ingeschreven.

Art. 70-28. Een machtiging wordt geweigerd wanneer de aanvrager:

1° Een zware overtreding of herhaalde overtredingen van de douanevoorschriften heeft begaan;

2° Slechts incidenteel goederen in het vrije verkeer brengt.

Art. 70-29. De machtiging wordt ingetrokken:

1° Wanneer één van de voorwaarden bedoeld in artikel 70-25 niet of niet meer is vervuld;

2° In het geval bedoeld in artikel 70-28, 1°.

Wanneer de houder van de machtiging niet voldoet aan de verplichtingen die hem zijn opgelegd, kan de machtiging worden ingetrokken. »

Art. 22. Le chapitre VIIIbis de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 23 août 1982 confirmé par la loi du 21 mars 1985, est complété par les articles suivants:

« Art. 70-26. L'autorisation de recourir à la procédure de la domiciliation est accordée à la personne qui fait procéder à la mise en libre pratique des marchandises.

L'octroi de l'autorisation est subordonné à la constitution d'un cautionnement dont le montant est fixé par la douane pour garantir le recouvrement éventuel des droits à l'importation et des droits d'accise.

L'autorisation fixe les modalités pratiques de fonctionnement de la procédure et détermine notamment:

1° Les marchandises auxquelles elle s'applique;

2° La forme des obligations visées à l'article 70-27;

3° Le moment auquel intervient la mainlevée des marchandises;

4° Le délai dans lequel la déclaration visée à l'article 70-4 doit être déposée;

5° Les conditions dans lesquelles les marchandises peuvent faire l'objet de déclarations globales, périodiques ou récapitulatives;

6° Le cautionnement visé à l'alinéa 2.

Art. 70-27. Aux fins d'application de l'article 70-25, le titulaire de l'autorisation est tenu, dès l'arrivée des marchandises au lieu désigné:

1° De communiquer cette arrivée à la douane dans la forme et selon les modalités fixées dans l'autorisation aux fins d'obtenir mainlevée des marchandises;

2° D'inscrire les marchandises dans ses écritures. Cette inscription doit comporter l'indication de la date à laquelle elle a lieu ainsi que les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises. Cette inscription a la même valeur juridique que l'acceptation de la déclaration visée à l'article 70-10, § 1er;

3° De tenir à la disposition de la douane tous documents à la présentation desquels est subordonnée l'application des dispositions régissant la mise en libre pratique des marchandises.

Lorsque les circonstances le justifient, par dérogation au premier alinéa, 1°, la douane peut dispenser, aux conditions qu'elle fixe, le titulaire de l'autorisation de l'obligation de communiquer chaque arrivée; dans ce cas, l'inscription des marchandises dans ses écritures vaut mainlevée.

Art. 70-28. L'autorisation peut être refusée lorsque la personne qui en fait la demande:

1° A commis une infraction grave ou des infractions répétées à la réglementation douanière;

2° Ne procède que de façon occasionnelle à des opérations de mise en libre pratique.

Ar. 70-29. L'autorisation est révoquée:

1° Lorsqu'une des conditions visées à l'article 70-25 n'est pas ou n'est plus remplie;

2° Dans le cas visé à l'article 70-28, 1°.

L'autorisation peut être révoquée en cas de manquement du titulaire de l'autorisation aux obligations qui lui incombent. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 23. Artikel 78-2, § 3, lid 2, van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Zij moet worden ondertekend door de aangever. Zij bevat de vermeldingen welke nodig zijn voor de identificatie van de goederen, voor de berekening van de rechten bij uitvoer of de toe te kennen bedragen bij uitvoer en voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de uitvoer van de goederen. Alle stukken welke nodig zijn voor dezelfde doeleinden moeten bij de aangifte worden bijgevoegd.»

Art. 23. L'article 78-2, § 3, alinéa 2, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par la disposition suivante:

«Elle doit être signée par le déclarant. Elle comporte les énonciations nécessaires à l'identification des marchandises, au calcul des droits à l'exportation ou des montants à octroyer à l'exportation, et à l'application des dispositions régissant l'exportation des marchandises. Doivent être joints à la déclaration tous les documents nécessaires aux mêmes fins.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 24. In artikel 78-7, § 1, lid 2, van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, wordt de tweede zin opgeheven.

Art. 24. A l'article 78-7, § 1er, alinéa 2, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, la deuxième phrase est abrogée.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 25. In artikel 78-11 van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In § 1 worden tussen de woorden «grondslag» en «voor de toepassing» de woorden «voor de berekening van de rechten bij uitvoer of de toe te kennen bedragen bij uitvoer en» ingevoegd;

2° In § 3 worden tussen de woorden «gebeurt» en «de toepassing» de woorden «de berekening van de rechten bij uitvoer of de toe te kennen bedragen bij uitvoer en» ingevoegd;

3° Paragraaf 4 wordt aangevuld met de volgende bepaling: «namelijk wat betreft een wijziging van de rechten bij uitvoer of de toe te kennen bedragen bij uitvoer»;

4° Het artikel wordt aangevuld met een § 5, luidende:

«§ 5. Het bedrag van de rechten bij uitvoer, bedoeld in artikel 1, 4°, b, 1, vastgesteld door de douane wordt meegedeeld aan de aangever.»

Art. 25. A l'article 78-11 de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, sont apportées les modifications suivantes:

1° Dans le § 1er, les mots «pour le calcul des droits à l'exportation ou des montants à octroyer à l'exportation et» sont insérés entre les mots «base» et «pour l'application»;

2° Dans le § 3, les mots «le calcul des droits à l'exportation ou des montants à octroyer à l'exportation et» sont insérés entre les mots «marchandises» et «l'application»;

3° Le § 4 est complété par la disposition suivante: «notamment en ce qui concerne une modification des droits à l'exportation ou des montants à octroyer à l'exportation»;

4° L'article est complété par le paragraphe suivant:

«§ 5. Le montant des droits à l'exportation visés à l'article 1er, 4°, b, 1, déterminé par la douane est communiqué au déclarant.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 26. Artikel 78-12, § 1, van dezelfde wet, ingevoegd door het koninklijk besluit van 18 maart 1983 bekrachtigd door de wet van 21 mei 1985, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 1. Onverminderd de toepassing van de verbodsbepalingen of beperkende maatregelen die eventueel voor de ten uitvoer aangegeven goederen gelden, geeft de douane slechts toestemming tot het uitvoeren van de goederen nadat zij zich er in voorkomend geval van heeft vergewist dat de rechten bij uitvoer zijn betaald of dat hiervoor zekerheid is gesteld of uitstel van betaling is verleend.»

Art. 26. L'article 78-12, § 1er, de la même loi, inséré par l'arrêté royal du 18 mars 1983 confirmé par la loi du 21 mai 1985, est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. Sans préjudice de l'application des mesures de prohibition ou de restriction éventuellement prévues à l'égard des marchandises déclarées pour l'exportation, la douane ne donne l'autorisation d'exporter les marchandises qu'après s'être assurée, le cas échéant, que les droits à l'exportation ont été payés ou garantis ou ont fait l'objet d'un report de paiement.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 27. In dezelfde wet worden de artikelen 95 tot 99 vervangen door de volgende bepalingen:

«Art. 95. Onverminderd de artikelen 96 tot 99, worden de regels met betrekking tot de doorvoer bepaald in de verordeningen van de Europese Gemeenschappen.

Art. 96. Voor zover de goederen niet verboden zijn bij invoer, kan van de doorvoer worden afgezien bij één van de douanekantoren van het land binnen de grenzen van de attributen die aan die kantoren zijn toegekend door de minister van Financiën.

Art. 97. Wanneer, ingevolge ongeval of overmacht tijdens de doorvoer, de zegels verbroken of geschonden worden, overlading noodzakelijk is of het vervoer niet onmiddellijk kan worden voortgezet, wordt op verzoek van de belanghebbende het ongeval of de overmacht aangetekend op het doorvoerdokument door twee ambtenaren der douane of der accijnzen. Indien geen twee ambtenaren der douane of der accijnzen ter plaatse kunnen worden aangetroffen, mag de aantekening gedaan worden, hetzij door een ambtenaar der douane of der accijnzen, bijgestaan door een lid van de rijkswacht of door een agent van het gemeentebestuur, hetzij door twee leden van de rijkswacht, hetzij door twee agenten van het gemeentebestuur, hetzij nog door een lid van de rijkswacht en een agent van het gemeentebestuur.

Ingeval dreigend gevaar onverwijld overlading van de gehele zending of van een gedeelte daarvan noodzakelijk maakt, mag de belanghebbende daartoe overgaan zonder eerst de tussenkomst van de voormelde autoriteiten af te wachten. Hij moet van deze verrichting melding maken op het doorvoerdokument, onmiddellijk genoemde autoriteiten verwittigen en aantonen dat hij ter vrijwaring van het voertuig of van de lading niet anders handelen kon.

Art. 98. In geval van vervoer per spoor wordt elk ongeval of geval van overmacht vastgesteld door twee ambtenaren van de Nationale Maatschappij van de spoorwegen.

Art. 99. Indien het onderzoek ten kantore van uitvoer geen overtreding aan het licht brengt, wordt het doorvoerdokument door de ambtenaren gezuiverd. Deze zuivering wordt slechts definitief na vaststelling van de uitvoer.

Ingeval een overtreding wordt vastgesteld, mogen de ambtenaren zich de handelsdocumenten betreffende de zending doen overleggen. »

Art. 27. Dans la même loi, les articles 95 à 99 sont remplacés par les dispositions suivantes :

« Art. 95. Sans préjudice des articles 96 à 99, les règles relatives au régime de transit sont fixées dans les règlements des Communautés européennes.

Art. 96. Pour autant que les marchandises ne soient pas prohibées à l'entrée, il peut être renoncé au transit à un des bureaux de douane du pays dans les limites des attributions assignées aux bureaux par le ministre des Finances.

Art. 97. Lorsque, par suite d'accident ou de cas de force majeure, il y a, en cours de transit, rupture ou altération de scellés, nécessité de changer les moyens de transport ou impossibilité de continuer immédiatement le transport, l'accident ou le cas de force majeure est constaté, à la demande de l'intéressé, dans un certificat apposé sur le document de transit par deux agents des douanes ou des accises. Dans le cas où deux agents des douanes ou des accises ne peuvent être trouvés sur les lieux, la constatation peut être faite soit par un agent des douanes ou des accises assisté d'un membre de la gendarmerie ou d'un agent de l'administration communale, soit par deux membres de la gendarmerie, soit par deux agents de l'administration communale, soit encore par un membre de la gendarmerie et un agent de l'administration communale.

Si, en cas de péril imminent, le déchargement immédiat de tout ou partie de la cargaison est nécessaire, l'intéressé peut y procéder sans attendre l'intervention des autorités susvisées. Il doit en faire mention sur le document de transit, prévenir aussitôt lesdites autorités et leur prouver qu'il a dû agir ainsi dans l'intérêt du véhicule et du chargement.

Art. 98. En cas de transport par chemin de fer, tout accident ou cas de force majeure est constaté par deux agents de la Société nationale des chemins de fer.

Art. 99. Si la vérification au bureau de sortie ne fait découvrir aucune infraction, les agents déchargent le document de transit. Cette décharge ne devient définitive qu'après la constatation de l'exportation.

Dans le cas où une infraction est constatée, les agents peuvent se faire communiquer les documents commerciaux relatifs à l'envoi. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 28. In dezelfde wet worden opgeheven :

1° Artikel 100;

2° Afdeling II, die de artikelen 101 tot 104 bevat;

3° Afdeling III, die de artikelen 105 tot 111 bevat;

4° Afdeling IV, die artikel 112 bevat, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1978.

Art. 28. Dans la même loi, sont abrogées :

1° L'article 100;

2° La section II, comprenant les articles 101 à 104;

3° La section III, comprenant les articles 105 à 111;

4° La section IV, comprenant l'article 112, modifié par la loi du 6 juillet 1978.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 29. In artikel 114 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1978, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 1 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. Elke afwijking van de voorgeschreven weg door de tolkring; elke verwaarlozing in verband met de verplichting het doorvoerdocument voor visum aan te bieden bij de er op aangeuide kantoren of posten van doortocht; elke niet-aangegeven of

niet-geoorloofde verandering van vervoermiddelen; elke lossing van goederen binnen de tolkring en vóór het begin van de verificatie ten uitgangskantore; elke breuk, scheuring of schending, 't zij geheel, 't zij gedeeltelijk van de zegels, of van de koordjes waaraan ze bevestigd zijn, of hun sluike herstelling, geven aanleiding tot de betaling van de rechten en van de accijns en brengen de vernietiging van de doorvoer mee, en vervolgens, ten laste van de kapitein, schipper of vervoerder, een boete van tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij invoer, de toe te kennen bedragen bij uitvoer of de accijns, indien deze hoger is, op alle in het document vermelde goederen. Deze boete is gelijk aan de waarde der goederen, indien ze bij invoer verboden zijn, en belooft vijfduizend frank indien ze vrij zijn »;

2° In § 2 wordt het woord « duizend » vervangen door het woord « vijfduizend »;

3° In § 3 worden de woorden « artikel 109 » vervangen door de woorden « de artikelen 97 en 98 ».

Art. 29. A l'article 114 de la même loi, modifié par la loi du 6 juillet 1978, sont apportées les modifications suivantes :

1° Le § 1er est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Toute déviation de la voie indiquée pour traverser le rayon des douanes; toute omission en ce qui concerne l'obligation de présenter au visa le document de transit aux bureaux ou postes qui y sont indiqués; tout changement des moyens de transport non déclaré ou autorisé; tout déchargement de marchandises dans l'étendue de ce rayon, et avant le commencement de la vérification au bureau de sortie; tout bris, rupture ou altération soit entier, soit partiel des scellés, ou des ficelles auxquelles ils sont attachés, ou leur rajustement frauduleux donnent lieu au paiement des droits et de l'accise et entraînent l'annulation du transit, et par la suite à charge du capitaine, batelier ou conducteur, une amende égale au double des droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou de l'accise, si elle est plus élevée, sur toutes les marchandises mentionnées au document. Cette amende est égale à la valeur des marchandises, si elles sont prohibées à l'entrée, et à cinq mille francs, si elles sont libres »;

2° Dans le § 2, les mots « mille francs » sont remplacés par les mots « cinq mille francs »;

3° Dans le § 3, les mots « l'article 109 » sont remplacés par les mots « les articles 97 et 98 ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 30. In artikel 115 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 6 juli 1978, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 2. Wanneer, bij de verificatie binnen de tolkring of ten kantore van uitvoer, bevonden wordt dat de goederen een verschil van hoeveelheid vertonen; dat ze enige vervalsing, vermenging of verwisseling hebben ondergaan; dat ze anders zijn in hoedanigheid, soort, oorsprong of aard; dat ze de stempels niet meer vertonen welke er op dit kantoor werden op aangebracht, wordt de hele partij op hetzelfde document verbeurd verklaard, en de aangever, kapitein, schipper of vervoerder lopen, solidair en behoudens verhaal onderling, een boete op van tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij invoer of bij uitvoer of de accijns, indien deze hoger is. Deze boete is gelijk aan de waarde der goederen, indien de invoer ervan verboden is; zij belooft vijfduizend frank indien ze vrij zijn »;

2° Paragraaf 4 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 4. Indien geen twijfel bestaat nopens de identiteit en het verschil in hoeveelheid kleiner is dan 5 pct., wordt de boete bedoeld in § 2 op het effectieve verschil berekend. In dit geval wordt de doorvoer verdergezet en het verificatiebewijs vermeldt het verschil, opdat de ontvanger ten kantore van uitreiking zou kunnen overgaan tot de inning van de boete en van het recht bij invoer of van de accijns, indien het verschil uit een tekort bestaat en van het recht bij uitvoer, indien het verschil uit een teveel bestaat »;

3° Paragraaf 5 wordt opgeheven.

Art. 30. A l'article 115 de la même loi, modifié par la loi du 6 juillet 1978, sont apportées les modifications suivantes :

1° Le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

« § 2. Si, lors de la vérification dans le rayon des douanes ou au bureau de sortie l'on reconnaît que les marchandises présentent une différence de quantité; qu'elles ont subi quelque altération, mélange ou substitution; qu'elles sont en autre qualité, espèce, origine ou nature; qu'elles ne portent plus les estampilles qui y ont été apposées à ce bureau, toute la partie comprise dans le même document sera confisquée, et le déclarant, capitaine, batelier ou conducteur encourront solidairement, et sauf leur recours l'un contre l'autre, une amende égale au double des droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou au double de l'accise, si elle est plus élevée. Cette amende est égale à la valeur des marchandises, si elles sont prohibées à l'entrée, et de cinq mille francs, si elles sont libres »;

2° Le § 4 est remplacé par la disposition suivante :

« § 4. Si, l'identité n'étant pas douteuse, la différence en quantité est inférieure à 5 p.c., l'amende visée au § 2 est calculée sur la quantité formant la différence. Dans ce cas, le transit peut continuer, et le certificat de vérification constate la différence, afin que le receveur du bureau de la délivrance procède au recouvrement de l'amende, et du droit à l'importation ou de l'accise, si la différence est en moins, et du droit à l'exportation, si elle est en plus »;

3° Le § 5 est abrogé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 31. In dezelfde wet wordt artikel 125 opgeheven.

Art. 31. Dans la même loi, l'article 125 est abrogé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 32. Artikel 131, eerste lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 131. Behoudens de door de minister van Financiën toe te stane uitzonderingen, mag de douane-expediteur de onder dezelfde goederencode maar aan verschillende importeurs of exporteurs toebehorende goederen niet globaal aangeven, wanneer deze laatsten de last van de rechten op zich nemen of elk afzonderlijk aanspraak maken op de bedragen die worden toegekend bij invoer of bij uitvoer. »

Art. 32. L'article 131, alinéa 1er, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 131. Sauf les exceptions à consentir par le ministre des Finances, l'agent en douane ne peut déclarer globalement des marchandises rangées sous le même numéro de code mais appartenant à des importateurs ou exportateurs différents quand ceux-ci assument directement la charge des droits et revendiquent séparément les montants octroyés à l'importation ou à l'exportation. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 33. Artikel 133, eerste lid, 1°, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 1° Ten nadele van de belangen van de Schatkist, de instructies te hebben miskend, hem door zijn klant, importeur of exporteur van de goederen, met het oog op de aangifte van de grondslagen voor de invordering der rechten of voor de berekening van de bedragen toe te kennen bij invoer of uitvoer of voor de accijnzen; »

Art. 33. L'article 133, alinéa 1er, 1°, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« 1° D'avoir méconnu, au détriment du Trésor, les instructions données par son client, importateur ou exportateur de la marchandise, en vue de la déclaration des bases de la perception des droits ou pour le calcul des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou des droits d'accise; »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 34. Artikel 135, lid 2, van de dezelfde wet, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Eens de sluikerij ten laste van de klant bewezen zijnde, ontslaat de rechter de douane-expediteur van strafvervolgung. Deze laatste blijft evenwel hoofdelijk met zijn klant gehouden tot betaling van de belasting. »

Art. 34. L'article 135, alinéa 2, de la même loi, est remplacé par la disposition suivante :

« La fraude étant établie à charge du client, le juge met hors de cause l'agent en douane au niveau pénal. Ce dernier reste cependant tenu au paiement des impôts, solidairement avec son client. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 35. In artikel 136, eerste lid, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 22 december 1989, worden de woorden « het inklaar van goederen in België » vervangen door de woorden « de invoer of uitvoer van goederen ».

Art. 35. A l'article 136, alinéa 1er, de la même loi, modifié par la loi du 22 décembre 1989, les mots « du dédouanement des marchandises en Belgique » sont remplacés par les mots « de l'importation ou de l'exportation des marchandises ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 36. In artikel 157, tweede lid, worden de woorden : « duizend tot vijfduizend frank » vervangen door de woorden « vijfduizend tot vijftigduizend frank ».

Art. 36. A l'article 157, alinéa 2, de la même loi, les mots de « mille à cinq mille francs » sont remplacés par les mots « cinq mille à cinquante mille francs ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 37. In artikel 165 van dezelfde wet worden de woorden « tienmaal de rechten » vervangen door de woorden « tweemaal de rechten, de toe te kennen bedragen bij invoer of bij uitvoer of de accijnzen ».

Art. 37. A l'article 165 de la même loi, les mots « décuple des droits et accises » sont remplacés par les mots « double des droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ou des accises ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 38. In artikel 201 van dezelfde wet worden de §§ 1 en 2 vervangen door de volgende bepalingen :

« § 1. Behalve in de door de minister van Financiën bepaalde gevallen, moeten bij de douaneaangifte de factuur en alle andere documenten worden gevoegd, die nodig zijn voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de douaneregeling waarvoor de goederen worden aangegeven. »

§ 2. Op verzoek van een ambtenaar der douane en accijnzen met ten minste de graad van adjunct-verificateur, moeten de aangever, de importeur, de exporteur en de geadresseerde van de aangegeven goederen alle documenten en correspondentie overleggen en mondeling of schriftelijk inlichtingen verstrekken betreffende die goederen, indien deze mededeling nodig wordt geacht voor de controle van de op de douaneaangifte vermelde gegevens.

Wanneer de in het eerste lid bedoelde stukken door middel van een geïnformatiseerd systeem worden gehouden, opgemaakt, uitgereikt, ontvangen of bewaard, hebben die ambtenaren het recht zich de op informatiedragers geplaatste gegevens in een leesbare en verstaanbare vorm ter inzage te doen voorleggen. Die ambtenaren kunnen eveneens degene in het eerste lid bedoeld verzoeken om in hun bijzijn en op zijn uitrusting kopies te maken onder de door hen gewenste vorm van het geheel of een deel van de voormelde gegevens, evenals om de informaticabewerkingen te verrichten die nodig worden geacht om de juiste heffing van de belasting na te gaan.»

Art. 38. A l'article 201 de la même loi, les §§ 1er et 2 sont remplacés par les dispositions suivantes:

« § 1er. Sauf dans les cas déterminés par le ministre des Finances, doivent être joints à la déclaration en douane la facture et tous autres documents nécessaires pour l'application des dispositions régissant le régime douanier pour lequel les marchandises sont déclarées.

§ 2. A la demande d'un agent des douanes et accises ayant au moins le grade de vérificateur adjoint, le déclarant, l'importateur, l'exportateur et le destinataire de marchandises déclarées pour un régime douanier quelconque, sont tenus de produire tous documents et correspondance et de fournir verbalement ou par écrit tous renseignements relatifs à ces marchandises, lorsque la communication est jugée nécessaire pour le contrôle des éléments de la déclaration en douane.

Lorsque les documents au premier alinéa sont tenus, établis, délivrés, reçus ou conservés au moyen d'un système informatisé, ces agents ont le droit de se faire communiquer les données enregistrées sur des supports informatiques sous forme lisible et intelligible. Ces agents peuvent également requérir la personne visée à l'alinéa 1er d'effectuer, en leur présence, et sur son matériel, des copies, dans la forme qu'ils souhaitent, de tout ou partie des données précitées, ainsi que les traitements informatiques jugés nécessaires à la vérification de l'exacte perception de la taxe.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 39. Artikel 202, § 1, van dezelfde wet, vervangen door de wet van 22 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. Wanneer, na het afsluiten van het certificaat van verificatie, de ambtenaren binnen een termijn van drie jaar, te rekenen vanaf de dag waarop het oorspronkelijk van de belastingsschuldige opgeëiste bedrag is geboekt, of, indien geen boeking heeft plaatsgevonden, vanaf de dag waarop de belastingsschuld is ontstaan, vaststellen dat de rechten of de accijnzen, wettelijk verschuldigd op de aangegeven goederen, niet of niet volledig werden geïnd wegens een strafrechtelijk vervolgbare handeling, moeten de ontdoken rechten of de accijnzen worden betaald of wel door de belastingsschuldige die, hetzij primair, hetzij subsidiair gehouden is tot de betaling van die belastingen, of wel door zijn rechtverkrijgenden.»

Art. 39. L'article 202, § 1er, de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Lorsque, postérieurement à la clôture du certificat de vérification, les agents établissent, dans le délai de trois ans à compter de la date de la prise en compte du montant primitivement exigé du redevable, ou, s'il n'y a pas eu de prise en compte, à compter de la date de la naissance de la dette d'impôts, que par suite d'un acte passible de poursuites judiciaires répressives, les droits ou les droits d'accise légalement dus sur des marchandises déclarées n'ont pas été ou n'ont pas été intégralement perçus, les droits ou les droits d'accise éludés doivent être payés par le redevable de ces droits, soit à titre principal, soit à titre subsidiaire, ou par ses ayants droit.»

— Aangenomen.

Adopté.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1992-1993
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1992-1993

Art. 40. In artikel 203 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° Paragraaf 1 wordt aangevuld met het volgende lid:

« De bepalingen van artikel 201, § 2, lid 2, zijn van toepassing. »

2° Paragraaf 2 wordt aangevuld met het volgende lid:

« Wanneer de in het vorige lid bedoelde stukken door middel van een geïnformatiseerd systeem worden bewaard, hebben de ambtenaren het recht zich kopies van die stukken te doen overhandigen onder de door hen gewenste vorm. »

Art. 40. A l'article 203 de la même loi sont apportées les modifications suivantes:

1° Le § 1er est complété par l'alinéa suivant:

« Les dispositions de l'article 201, § 2, alinéa 2, sont d'application. »

2° Le § 2 est complété par l'alinéa suivant:

« Lorsque les documents visés à l'alinéa précédent sont conservés au moyen d'un système informatisé, les agents ont le droit de se faire remettre des copies de ces documents dans la forme qu'ils souhaitent. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 41. In artikel 205 van dezelfde wet worden de woorden « invoerrecht of met accijns belaste goederen » vervangen door de woorden « rechten of met accijns belaste goederen of goederen waarvoor bedragen bij invoer of bij uitvoer kunnen worden toegekend ».

Art. 41. A l'article 205 de la même loi, les mots « des droits d'entrée » sont remplacés par les mots « des droits, des montants à octroyer à l'importation ou à l'exportation ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 42. Artikel 232 van dezelfde wet, opgeheven door de wet van 22 december 1989, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

« Art. 232. Onverminderd alle andere strafbepalingen bepaald door de wetten inzake douane en accijnzen, wordt elke overtreding bij invoer, uitvoer of doorvoer van goederen waardoor ten onrechte aanspraak wordt gemaakt op de toekenning van de in artikel 1, 4^obis, bedoelde bedragen, bestraft met de verbeurdverklaring van de goederen en een boete gelijk aan tweemaal de toe te kennen bedragen waarop ten onrechte aanspraak wordt gemaakt.

De aangever, de invoerder, de uitvoerder en elke andere persoon die op die bedragen aanspraak maakt, zijn solidair gehouden tot betaling van die boete en tot terugbetaling van de ten onrechte verkregen bedragen. »

Art. 42. L'article 232 de la même loi, abrogé par la loi du 22 décembre 1989, est rétabli dans la rédaction suivante:

« Art. 232. Sans préjudice des autres dispositions pénales prévues par les lois en matière de douanes et accises, est punie de la confiscation des marchandises et d'une amende égale à deux fois les montants à octroyer réclamés à tort, toute infraction à l'importation, à l'exportation ou au transit de marchandises pour lesquelles il est prétendu indûment à l'octroi des montants visés à l'article 1er, 4^obis.

Le déclarant, l'importateur, l'exportateur et toute personne prétendant à ces montants sont tenus solidairement au paiement de cette amende et au remboursement des sommes obtenues indûment. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 43. In artikel 257 van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° In § 1, worden de woorden « bijzonder magazijn van entrepot » vervangen door de woorden « ruimte voor tijdelijke opslag »;

2° In de §§ 1 en 2 worden de woorden «vijfhonderd frank» vervangen door de woorden «vijfduizend tot vijftienduizend frank».

Art. 43. A l'article 257 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes:

1° Au § 1er, les mots «magasin spécial d'entrepôt» sont remplacés par les mots «magasin de dépôt temporaire»;

2° Aux §§ 1er et 2, les mots «cinq cents francs» sont remplacés par les mots «cinq mille à quinze mille francs».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 44. In artikel 261-2, 2°, van dezelfde wet, ingevoegd door de wet van 22 december 1989, worden de woorden «bij invoer» geschrapt.

Art. 44. A l'article 261-2, 2°, de la même loi, inséré par la loi du 22 décembre 1989, les mots «à l'importation» sont supprimés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 45. Artikel 265 van dezelfde wet wordt aangevuld met een § 3, luidende:

«§ 3. De natuurlijke personen of de rechtspersonen zijn burgerlijk en hoofdelijk aansprakelijk voor de geldboeten en kosten die het gevolg zijn van de veroordelingen die ingevolge de wetten inzake douane en accijnzen tegen hun gemachtigden of bestuurders, zaakvoerders of vereffenaars zijn uitgesproken wegens misdrijven die zij in die hoedanigheid hebben begaan.»

Art. 45. L'article 265 de la même loi est complété par le paragraphe suivant:

«§ 3. Les personnes physiques ou morales seront civilement et solidairement responsables des amendes et frais résultant des condamnations prononcées en vertu des lois en matière de douanes et accises contre leurs préposés ou leurs administrateurs, gérants ou liquidateurs du chef des infractions qu'ils ont commises en cette qualité.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 46. Artikel 306 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 december 1989, wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Art. 306. Kwijtschelding van accijnzen wordt door de minister van Financiën of door zijn afgevaardigde verleend voor goederen, die onder douane- of accijnstoezicht zijn opgeslagen of onder douane- of accijnstoezicht worden vervoerd, en die door oorzaken die verband houden met hun aard of ingevolge toeval of overmacht of nog als gevolg van een beslissing van de bevoegde autoriteiten zijn vernietigd of zijn teloorgegaan.»

Art. 46. L'article 306 de la même loi, remplacé par la loi du 22 décembre 1989, est remplacé par la disposition suivante:

«Art. 306. Dispense de paiement des droits d'accise est accordée par le ministre des Finances ou par son délégué pour les marchandises, qui sont emmagasinées sous contrôle de douane ou d'accise ou qui sont transportées sous contrôle de douane ou d'accise, et qui sont détruites ou perdues irrémédiablement pour une cause dépendant de la nature même des marchandises ou par suite d'un cas fortuit ou de force majeure ou encore par suite d'une décision des autorités compétentes.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 47. In artikel 311, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 30 december 1988, wordt het woord «invoerrechten» vervangen door het woord «rechten».

Art. 47. A l'article 311, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 30 décembre 1988, les mots «droits d'entrée» sont remplacés par le mot «droits».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 48. In artikel 313, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij de wetten van 6 juli 1978 en 22 december 1989, worden de woorden «bij invoer» geschrapt.

Art. 48. A l'article 313, § 1er, de la même loi, modifié par la loi du 6 juillet 1978 et par la loi du 22 décembre 1989, les mots «à l'importation» sont supprimés.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 49. In artikel 314 worden de §§ 1 en 2 vervangen door de volgende bepalingen:

«§ 1. Dadelijke uitwinning geschiedt door middel van een dwangbevel, uitgevaardigd door de met de invordering belaste ontvanger. Het dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de gewestelijke directeur der douane en accijnzen of door de door hem aangewezen ambtenaar.

§ 2. De kennisgeving van het dwangbevel gebeurt door de ambtenaren van de administratie der Douane en Accijnzen of bij een ter post aangetekende brief. De afgifte van het stuk door de ambtenaren of ter post geldt als kennisgeving vanaf de daaropvolgende dag.»

Art. 49. A l'article 314 de la même loi, les §§ 1er et 2 sont remplacés par les dispositions suivantes:

«§ 1er. L'exécution parée est exercée au moyen d'une contrainte, décernée par le receveur chargé du recouvrement. La contrainte est visée et rendue exécutoire par le directeur régional des douanes et accises ou par un fonctionnaire désigné par lui.

§ 2. La contrainte est notifiée par les agents de l'administration des Douanes et Accises ou par pli recommandé à la poste. La remise de la pièce par les agents ou à la poste vaut notification à compter du lendemain.»

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 50. Artikel 320 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepalingen:

«Art. 320. Elke ambtenaar en elke persoon die, uit welken hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de kantoren van de administratie der Douane en Accijnzen, is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.

De ambtenaren der douane en accijnzen oefenen hun ambt uit wanneer zij aan andere administratieve diensten van de Staat, aan de administraties van de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, aan de parketten en de griffies van de hoven, van de rechtbanken en van alle rechtsmachten, en aan de openbare instellingen of inrichtingen inlichtingen verstrekken. De inlichtingen worden aan de bovengenoemde diensten verstrekt voor zover zij nodig zijn om de uitvoering van hun wettelijke of bestuursrechtelijke taken te verzekeren. Deze verstrekking moet gebeuren met inachtneming van de bepalingen van de ter zake door de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde reglementering.

Personen die deel uitmaken van diensten waaraan de administratie der Douane en Accijnzen ingevolge het vorige lid inlichtingen van fiscale aard heeft verstrekt, zijn tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen de bekomen inlichtingen niet gebruiken buiten het kader van de wettelijke bepalingen voor de uitvoering waarvan zij zijn verstrekt.

Onder openbare instellingen of inrichtingen dienen te worden verstaan de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat mede beheert, waaraan de

Staat een waarborg verstrekt, op de bedrijvigheid waarvan de Staat toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel aangewezen wordt door de Regering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

De ambtenaren der douane en accijnzen moeten in de uitoefening van hun ambt alle personen en in het bijzonder de uit het buitenland komende reizigers met voorkomendheid en spoed voorthelpen en hun de nodige informatie geven. Zij moeten er daarbij zorg voor dragen geen inzage te geven aan derden omtrent zaken van de ene particulier tot de andere. »

Art. 50. L'article 320 de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

« Art. 320. Tout fonctionnaire et toute personne qui intervient, à quelque titre que ce soit, dans l'application des lois fiscales ou qui a accès aux bureaux de l'administration des Douanes et Accises est tenu de garder, en dehors de l'exercice de ses fonctions, le secret le plus absolu au sujet de tout ce dont il a eu connaissance par suite de l'exécution de sa mission.

Les fonctionnaires de l'administration des Douanes et Accises restent dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils communiquent des renseignements aux autres services administratifs de l'Etat, aux administrations des Communautés et des Régions de l'Etat belge, aux parquets et aux greffes des cours et des tribunaux et de toutes les juridictions, et aux établissements ou organismes publics. Les renseignements sont communiqués aux services précités dans la mesure où ils sont nécessaires pour assurer l'exécution de leurs missions légales ou réglementaires. Cette communication doit se faire dans le respect des dispositions de la réglementation édictée en la matière par les Communautés européennes.

Les personnes appartenant aux services à qui l'administration des Douanes et Accises a fourni des renseignements d'ordre fiscal en application de l'alinéa précédent sont également tenues au même secret et elles ne peuvent utiliser les renseignements obtenus en dehors du cadre des dispositions légales pour l'exécution desquelles ils ont été fournis.

Par établissements ou organismes publics il faut entendre les institutions, sociétés, associations, établissements et offices à l'administration desquels l'Etat participe, auxquels l'Etat fournit une garantie, sur l'activité desquels l'Etat exerce une surveillance ou dont le personnel de direction est désigné par le Gouvernement, sur sa proposition ou moyennant son approbation.

Les fonctionnaires des douanes et accises se conduiront envers tous ceux avec lesquels ils ont des relations dans l'exercice de leurs fonctions, et surtout envers les voyageurs et personnes qui viennent de l'étranger, avec égards et célérité et leur donneront tous les renseignements dont ils pourraient avoir besoin, sans néanmoins donner à un tiers des communications quelconques concernant les affaires d'un particulier à un autre. »

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ONTWERP VAN WET TOT BEKRACHTIGING VAN DE KONINKLIJKE BESLUITEN GENOMEN IN UITVOERING VAN ARTIKEL 29BIS, § 5, VAN DE WET VAN 29 JUNI 1981 HOUDENDE DE ALGEMENE BEGINSLEN VAN DE SOCIALE ZEKERHEID VOOR WERKNEMERS

Beraadslaging en stemming over het enig artikel

PROJET DE LOI PORTANT CONFIRMATION DES ARRÊTÉS ROYAUX PRIS EN EXECUTION DE L'ARTICLE 39BIS, § 5, DE LA LOI DU 29 JUIN 1981 ÉTABLISSANT LES PRINCIPES GÉNÉRAUX DE LA SÉCURITÉ SOCIALE DES TRAVAILLEURS SALARIÉS

Discussion et vote de l'article unique

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen in uitvoering van artikel 39bis, § 5, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Nous abordons l'examen du projet de loi portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 39bis, § 5, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, rapporteur, verwijst naar haar verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt :

Enig artikel. De koninklijke besluiten van 17 oktober 1991 en 29 oktober 1992 genomen in uitvoering van artikel 39bis, § 5, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers, ingevoegd door artikel 1 van de wet van 20 juli 1991 houdende begrotingsbepalingen, zijn bekrachtigd met uitwerking op de datum van hun inwerking-treding.

Derhalve worden de volgende bedragen afgenomen van de in de jaren 1989, 1990 en 1991 door de hierna vermelde instellingen gerealiseerde positieve saldi :

— Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers: 5 400 miljoen frank;

— Rijksdienst voor pensioenen: 21 976 miljoen frank;

— Fonds voor arbeidsongevallen: 800 miljoen frank;

— Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, sector uitkeringen: 670 miljoen frank;

— Fonds voor de beroepsziekten: 2 405 miljoen frank.

De in het vorige lid vermelde bedragen worden toegewezen aan het Fonds voor het financieel evenwicht van de sociale zekerheid, bedoeld bij artikel 39bis van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Article unique. Les arrêtés royaux des 17 octobre 1991 et 29 octobre 1992 pris en exécution de l'article 39bis, § 5, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés, insérés par l'article 1er de la loi du 20 juillet 1991 portant des dispositions budgétaires, sont confirmés avec effet à la date de leur entrée en vigueur.

Les montants suivants sont dès lors prélevés des soldes positifs réalisés au cours des années 1989, 1990 et 1991 par les organismes cités ci-après :

— Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés: 5 400 millions de francs;

— Office national des pensions: 21 976 millions de francs;

— Fonds des accidents du travail: 800 millions de francs;

— Institut national d'assurance maladie-invalidité, secteur des indemnités: 670 millions de francs;

— Fonds des maladies professionnelles: 2 405 millions de francs.

Les montants mentionnés à l'alinéa précédent sont affectés au Fonds pour l'équilibre financier de la sécurité sociale visé à l'article 39bis de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN
1 AUGUSTUS 1985 HOUDENDE FISCALE EN ANDERE
BEPALINGEN*Beraadslaging en stemming over het enig artikel*PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 1er AOÛT 1985
PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES*Discussion et vote de l'article unique*

De Voorzitter. — Wij vatten de bespreking aan van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Arts, rapporteur, verwijst naar zijn verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene beraadslaging gesloten.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Het enig artikel van het ontwerp van wet luidt:

Enig artikel. Artikel 42, § 6, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 6. Dit artikel is toepasselijk op de schade volgend uit ongevallen of opzettelijke gewelddaden die zich hebben voorgedaan na 1 juli 1979.

Niettemin is § 4 toepasselijk op de schade volgend uit ongevallen die zich hebben voorgedaan in België en na de inwerking-treding van deze wet. »

Article unique. L'article 42, § 6, de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres est remplacé par la disposition suivante:

« § 6. Le présent article s'applique aux dommages résultant d'accidents ou d'actes intentionnels de violence survenus postérieurement au 1er juillet 1979.

Néanmoins, le paragraphe 4 ne s'applique qu'aux dommages résultant d'accidents survenus en Belgique et après l'entrée en vigueur de la présente loi. »

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We stemmen zo dadelijk over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en heren, ik stel voor het opstellen van onze agenda voor volgende week aan de zorg van de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden over te laten.

Chers collègues, je vous propose de confier l'organisation de nos travaux de la semaine prochaine à la commission du Travail parlementaire qui se réunira demain.

Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, de Vlaamse Raad zou op 15 en 16 juli niet vergaderen. Ik stel voor dat Kamer en Senaat op deze dagen vergaderen, zodat wij onze werkzaamheden op 16 juli kunnen afsluiten, tenzij er op 20 juli nog moet worden gestemd.

De Voorzitter. — Mijnheer De Croo, zoals u weet moet er niet alleen met de Vlaamse Raad maar ook met de andere Raden worden afgesproken. Ingaand op uw voorstel zal ik contact nemen zowel met de Vlaamse Raad als met de *Conseil de la Communauté française* en de *Conseil régional wallon* om na te gaan of de Senaat op 15 en 16 juli kan vergaderen. Over de wenselijkheid van een vergadering op die data spreek ik mij op dit ogenblik niet uit.

De commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden kan dan op basis van die navraag een voorstel voor de komende weken formuleren.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, aangezien de Senaat niet meer vergadert tussen de vergadering van de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden vanmorgen en de zitting van 8 juli laten wij het ook aan u over om te bepalen of we op 8 en 9 juli kunnen stemmen.

De Voorzitter. — Ik stel voor dat we morgen in de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden de verschillende gegevens onderzoeken en daar beslissen of we op 8 of 9 juli kunnen stemmen en of we op 15 en 16 juli kunnen vergaderen.

Is de Senaat het hiermee eens?

Le Sénat est-il d'accord? (*Assentiment.*)

ONTWERP VAN WET HOUDENDE BEPAALDE
MAATREGELEN INZAKE AMBTENARENZAKEN*Aangehouden stemmingen*PROJET DE LOI PORTANT CERTAINES MESURES
EN MATIÈRE DE FONCTION PUBLIQUE*Votes réservés*

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten thans stemmen over de aangehouden amendementen en over de aangehouden artikelen van het ontwerp van wet houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken.

Nous devons procéder maintenant au vote sur les amendements et articles réservés du projet de loi portant certaines mesures en matière de fonction publique.

Het amendement dat gisteren door de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden en door de Openbare Vergadering werd aangenomen wijzigt artikel 24 van de door de commissie aangenomen tekst — artikel 23 van het oorspronkelijke wetsontwerp.

Het amendement van de heer Cardoen — Gedrukt Stuk 661-3 — betrof dus artikel 24 van de aangenomen tekst.

L'amendement adopté hier tant en commission qu'en séance publique modifie l'article 24 du texte adopté par la commission, l'article 23 du texte initial du projet de loi.

L'amendement de M. Cardoen — document 661-3 — concerne donc l'article 24 du texte adopté!

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur l'amendement déposé par MM. de Donnée et Vandenhoute à l'article 15.

Wij moeten ons eerst uitspreken over het amendement van de heren de Donnée en Vandenhoute bij artikel 15.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

135 membres sont présents.

135 leden zijn aanwezig.

81 votent non.

81 stemmen neen.

46 votent oui.

46 stemmen ja.

8 s'abstiennent.

8 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.
Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Appeltans, Arts, Bartholomeeussen, Bayenet, Beerden, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Capoen, Car-
doen, Cereixhe, Collignon, Cooreman, Mmes Creyf, Delcourt-
Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno,
Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, Diegenant, Dighneef,
Erdman, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Guillaume, Hap-
part, Hermans, Hofman, Horyat, Th. Kelchtermans, Lallemand,
Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lutgen, Mme Maes,
MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens,
Matthijs, Mme Maximus, MM. Moens, Mouton, Ottenbourg,
Pataer, Pécriaux, Pinoie, Quintelier, Seeuws, Steenberghe, Stroo-
bant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tobback, Mme Tyber-
ghien-Vandenbussche, MM. Valkeniers, Vancrombruggen,
Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van
Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey,
Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen,
Vermassen, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Barzin, Benker, Bosman, Bougard,
Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cornet d'Elzies, MM. Cuy-
vers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Boeck, Decléty, De
Grauwe, Désir, Desmedt, D'hondt, Dufour, Eeman, Foret, Goo-
vaerts, Hasquin, Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa, Jonckheer,
Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Lozie, Mees-
ters, Monfils, Mme Nélis, MM. Pede, Peeters, Raes, Tavernier,
Vaes, Van Belle, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Van
Walleghem, Verlinden, Vermeiren et Verreycken.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. De Croo, de Donnée, Didden, Mme Gijsbrechts-
Horckmans, MM. Van Aperen, Van Thillo, van Weddingen et
Verschueren.

M. le Président. — Je mets aux voix l'article 15.

Ik breng artikel 15 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés
de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van
hun onthouding mede te delen.

M. van Weddingen. — J'ai pairé avec M. Daerden.

De heer Verschueren. — Ik ben afgesproken met de heer Bock.

M. de Donnée. — J'ai pairé avec le ministre Delcroix, à titre
exceptionnel.

De heer De Croo. — Ik ben afgesproken met de heer Lenssens.

De heer De Backer. — Ik ben afgesproken met de heer Lambert
Kelchtermans.

De heer Van Thillo. — Ik ben afgesproken met de heer Deprez.

De heer Didden. — Ik ben afgesproken met de heer Verberck-
moes.

M. Decléty. — J'ai pairé avec M. Henneuse pour tous les votes,
monsieur le Président. J'aurais donc dû m'abstenir au lieu de
voter oui.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

Mme Herzet. — J'ai aussi voté par erreur, monsieur le Prési-
dent. J'aurais dû m'abstenir car j'ai pairé avec Mme Van Cleuven-
bergen. Ceci vaut également pour tous les autres votes.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

Nous devons nous prononcer sur l'amendement de M. de Don-
née et consorts à l'article 16.

Wij moeten ons nu uitspreken over het amendement van de
heer de Donnée c.s. bij artikel 16.

Puis-je considérer que le vote sur l'amendement précédent est
également valable pour cet amendement?

Mag ik aannemen dat de stemming over het vorige amende-
ment ook geldt voor dit amendement? (*Instemming.*)

En conséquence, cet amendement n'est pas adopté.

Derhalve wordt dit amendement niet aangenomen.

Je mets aux voix l'article 16.

Ik breng artikel 16 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Les autres articles du projet de loi ayant déjà
été adoptés, le vote sur l'ensemble du projet de loi interviendra
dans quelques instants.

De andere artikelen van het ontwerp van wet werden reeds
vroeger aangenomen. Wij stemmen zo dadelijk over het ontwerp
van wet in zijn geheel.

PROPOSITION DE LOI VISANT A INSERER UN ARTI- CLE 53BIS DANS LA LOI SUR LA FONCTION DE POLICE

Vote

VOORSTEL VAN WET HOUDENDE INVOEGING VAN EEN ARTIKEL 53BIS IN DE WET OP HET POLITIEAMBT

Stemming

M. le Président. — Mesdames, messieurs, nous devons nous
prononcer maintenant sur l'ensemble de la proposition de loi
visant à insérer un article 53bis dans la loi sur la fonction de police.

Wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het voorstel
van wet houdende invoeging van een artikel 53bis in de wet op het
politieambt.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het voorstel
van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble de la proposi-
tion de loi.

136 leden zijn aanwezig.

136 membres sont présents.

133 stemmen ja.

133 votent oui.

3 onthouden zich.

3 s'abstiennent.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.
En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bartholomeeussen, Barzin, Bayenet, Beerden, Benker, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Boeck, De Croo, de Donnéa, De Grauwe, Mme Delcourt-Pètre, MM. De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, D'hondt, Didden, Diegenant, Dighneef, Dufour, Eeman, Erdman, Flagothier, Foret, Garcia, Geens, Gesquiere, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goovaerts, Guillaume, Happart, Hasquin, Hatry, Hermans, Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, Th. Kelchtermans, Lahaye, Lallemand, Laverge, Mme Leduc, MM. Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, Lutgen, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Matthijs, Mme Maximus, MM. Meesters, Moens, Monfils, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Pataer, Pécriaux, Pede, Peeters, Pinoie, Quintelier, Raes, Seeuws, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Vancrombruggen, Vandenbergh, Mmes Van den Poel-Welkenhuysen, Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Van Wallegem, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

M. Decléty, Mme Herzet et M. van Weddingen.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE BEPAALDE MAATREGELN INZAKE AMBTENARENZAKEN

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT CERTAINES MESURES EN MATIÈRE DE FONCTION PUBLIQUE

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi portant certaines mesures en matière de fonction publique.

Het woord is aan de heer Van Hooland voor een stemverklaring.

De heer Van Hooland. — Mijnheer de Voorzitter, onze fractie erkent de positieve kanten van het ontwerp van wet houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken. Het ontwerp vereenvoudigt en verbetert de werving van ambtenaren voor de federale diensten en voor enkele aanverwante instellingen. Het beoogt ook «het mobiliteitsbeleid maximaal te bevorderen» en het wil in het bijzonder meer mobiliteit om aan de behoeften van bepaalde overheidsdiensten tegemoet te komen. Positief is ook dat de wetgever zich mengt in de organisatie en het beheer van de uitvoerende macht.

Onze fractie heeft echter ook heel wat bedenkingen bij het ontwerp. Inzake de werving is het ontwerp zonder meer naïef: wij missen immers nog steeds elke goede functionele basis voor een geïntegreerd personeelsbeleid, waarvan de werving slechts een instrument is naast vele andere. Over de mobiliteit en vooral over het nieuwe mandaatsysteem is het ontwerp te summier. Het voorziet helemaal niet in nochtans noodzakelijke begeleidende maatregelen, noch inzake remuneratie, noch inzake waarborgen voor selectie van deskundigheid. Het biedt dus geen enkele waarborg tegen een mogelijke geïnstitutionaliseerde politisering op hoog niveau. Volgens eigen berekeningen telden de kabinetten op federaal niveau in 1992 nog liefst 925 medewerkers, deskundigen inbegrepen, waarvan ongeveer 200 van niveau I. Het ontwerp verbetert evenmin iets aan de toestand van de houders van de tijdelijke mandaten bij de beëindiging daarvan en het voorziet ook niet in begeleidende maatregelen inzake evaluaties.

De regeling van het mandaatsysteem is bovendien erg onduidelijk over de bedoeling ervan. Het sleept bijvoorbeeld, weer volgens eigen berekeningen, 24 taaladjuncten van het niveau van ambtenaar-generaal mee in een mandaatsysteem, waarmee zij in wezen niets te maken hebben.

Ingevolge de afweging van deze argumenten voor en tegen onthoudt de VU-VVD-fractie zich bij de stemming over dit ontwerp, in afwachting van een bespreking van een groot project inzake het openbaar ambt. De wetgever zou hier meer vragende partij moeten zijn en daarmee de voorbijgestreefde, te absolute scheiding van de machten doorbreken...

De Voorzitter. — Mijnheer Van Hooland, het Reglement geldt voor iedereen. Het bepaalt dat men voor een stemverklaring slechts twee minuten heeft. Het is niet de eerste maal dat ik u deze opmerking maak en deze keer gaat het duidelijk niet over seconden.

De heer Van Hooland. — Ik zal afronden, mijnheer de Voorzitter. Ik wou trouwens enkel nog onderstrepen dat de scheiding van de machten met dit ontwerp reeds gedeeltelijk wordt doorbroken en dat dit gebeurt met medeweten van de Raad van State en in de marge van artikel 66 van de Grondwet. Wij vinden dit erg belangrijk. (*Applaus.*)

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de naamstemming.
Nous passons au vote nominatif.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

135 leden zijn aanwezig.

135 membres sont présents.

74 stemmen ja.

74 votent oui.

16 stemmen neen.

16 votent non.

45 onthouden zich.

45 s'abstiennent.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Arts, Bartholomeeussen, Bayenet, Beerden, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mmes Creyf, Delcourt-Pètre, MM. De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, Diegenant, Dighneef, Erdman, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Guillaume, Happart, Hermans, Hofman,

Hotyat, Th. Kelchtermans, Lallemand, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Lutgen, Mahoux, Mairesse, L. Martens, W. Martens, Matthijs, Mme Maximus, MM. Moens, Mouton, Ottenbourg, Pataer, Péciaux, Pinoie, Quintelier, Seeuws, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vancrombruggen, Vandenbergh, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Benker, Bougard, Mme Buyle, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Boeck, Dufour, Jonckheer, Liesenborghs, Lozie, Meesters, Mme Nélis, MM. Tavernier, Ulburghs et Vaes.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Anthuenis, Appeltans, Barzin, Bosman, Buchmann, Buelens, Capoen, Mme Cornet d'Elzies, MM. Decléty, De Croo, de Donnée, De Grauwe, Désir, Desmedt, D'hondt, Didden, Eeman, Foret, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goovaerts, Hasquin, Hatry, Mme Herzet, MM. Houssa, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, M. Loones, Mme Maes, MM. Monfils, Pede, Peeters, Raes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Van Hooland, Van Thillo, Van Wallegem, van Weddingen, Verlinden, Vermeiren, Verreycken et Verschueren.

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ALGEMENE WET INZAKE DOUANE EN ACCIJNZEN

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI GENERALE SUR LES DOUANES ET ACCISES

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant la loi générale sur les douanes et accises.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

134 membres sont présents.

134 leden zijn aanwezig.

127 votent oui.

127 stemmen ja.

7 s'abstiennent.

7 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bartholomeeussen, Barzin, Bayenet, Beerden, Benker, Borremans, Bosman, Bouchat, Bougard, Buchmann, Buelens, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzies, Creyf, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Boeck, De Croo, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Désir, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, Diegenant, Dighneef, Dufour, Eeman, Erdman, Flagthier, Foret, Garcia, Gesquiere, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goovaerts, Guillaume, Happart, Hasquin, Hatry, Hermans, Hofman, Hotyat, Jonckheer, Th. Kelchtermans, Lahaye, Lallemand, Laverge, Mme Leduc, MM. Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, Lutgen, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Matthijs, Mme Maximus, MM. Meesters, Moens, Monfils, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Pataer, Péciaux, Pede, Peeters, Pinoie, Quintelier, Raes, Seeuws, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tavernier, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen, Van Belle, Vancrombruggen, Vandenbergh, Mmes Van den Poel-Welkenhuysen, Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooland, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Van Wallegem, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Verreycken, Verschueren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Decléty, de Donnée, D'hondt, Didden, Mme Herzet, MM. Houssa et van Weddingen.

ONTWERP VAN WET TOT BEKRACHTIGING VAN DE KONINKLIJKE BESLUITEN GENOMEN IN UITVOE- RING VAN ARTIKEL 39BIS, § 5, VAN DE WET VAN 29 JUNI 1981 HOUDENDE DE ALGEMENE BEGINSLEN VAN DE SOCIALE ZEKERHEID VOOR WERKNEMERS

Stemming

PROJET DE LOI PORTANT CONFIRMATION DES ARRE- TES ROYAUX PRIS EN EXECUTION DE L'ARTICLE 39BIS, § 5, DE LA LOI DU 29 JUIN 1981 ETABLISANT LES PRINCIPES GENERAUX DE LA SECURITE SOCIALE DES TRAVAILLEURS SALARIES

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen in uitvoering van artikel 39bis, paragraaf 5, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi portant confirmation des arrêtés royaux pris en exécution de l'article 39bis, paragraphe 5, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés.

Het woord is aan de heer Verreycken voor een stemverklaring.

De heer Verreycken. — Mijnheer de Voorzitter, minister Moureaux legde op de dag van zijn ontslag nog gauw een koekoeksei in het parlementaire nest. De iaattijdige bekrachtiging van de miljardendans in de sector van de sociale zekerheid legt inderdaad een opveerhypotheek op de toekomst.

Geen enkele der afgeroomde sectoren kan nu een reserve aanleggen want elk overschot wordt overgeheveld naar andere segmenten van het stelsel, wat de totale ondoorzichtigheid van de miljardentransfer van noord naar zuid in de hand werkt.

Niemand is immers in staat enige doelmatige controle uit te oefenen, op koninklijke besluiten van 1991 en 1992, die dan nog betrekking hebben op geldversluizingen van 1989, 1990 en 1991.

Zonder rekening te houden met de stijgende Vlaamse wrevel over de ondoorzichtigheid en over de bestendigde overhevelingsmechanismen, wordt vandaag opnieuw enkel een bekrachtiging van voldongen feiten van jaren geleden geëist vanwege de Senaat.

Het Vlaams Blok, niet gecompliceerd door Belgische gevoeligheden, zal hier dus tegen stemmen, omdat een uiting van slecht bestuur allerminst een voorstem en zelfs geen onthouding kan rechtvaardigen.

M. le Président. — La parole est à Mme Herzet pour une explication de vote.

Mme Herzet. — Monsieur le Président, bien qu'ils soient tout à fait conscients de la nécessité d'assurer l'équilibre financier de la sécurité sociale, les membres du PRL voteront contre ce projet de loi, et ce principalement pour trois raisons.

Tout d'abord, en ce qui concerne la méthode, nous trouvons inacceptable que l'on nous demande de confirmer aujourd'hui, en juin 1993, des arrêtés royaux ayant sorti leurs effets au mois d'août 1991.

Ensuite, nous désapprouvons complètement ce genre de ponctions récurrentes et très considérables. Je me contenterai de citer deux chiffres: près de 5 milliards sont prélevés sur les allocations familiales et près de 22 milliards sur les pensions.

Enfin, le PRL estime urgent et indispensable de réformer totalement le système de sécurité sociale; cette raison est certainement la principale. Or, ce projet ne constitue, une fois de plus, qu'un épilâtre sur une jambe de bois. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — Nous passons au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij gaan over tot de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

134 membres sont présents.

134 leden zijn aanwezig.

75 votent oui.

75 stemmen ja.

50 votent non.

50 stemmen neen.

9 s'abstiennent.

9 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui:

Ja hebben gestemd:

MM. Arts, Bartholomeeussen, Bayenet, Beerden, Borremans, Bouchat, Mme Cahay-André, MM. Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mmes Creyf, Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, Diegenant, Dighneef, Erdman, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Guillaume, Happart, Hermans, Hofman, Horyat, Th. Kelchtermans, Lallemand, Leroy, Mme Lieten-Croes, MM. Lutgen, Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, W. Martens, Matthijs, Mme Maximus, MM. Moens, Mouton, Ottenbourgh, Pataer, Pécriaux, Pinoie, Quintelier, Seeuws, Steenbergen, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminiaux, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vancrom-

bruggen, Vandenbergh, Mme Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Vermassen, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Ont voté non:

Neen hebben gestemd:

MM. Anthuenis, Appeltans, Barzin, Benker, Bosman, Bougard, Buchmann, Buelens, Mme Buyle, M. Capoen, Mme Cornet d'Elzies, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Boeck, De Grauwe, Desmedt, D'hondt, Dufour, Eeman, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goovaerts, Hasquin, Hatry, Houssa, Jonckheer, Lahaye, Laverge, Mme Leduc, MM. Liesenborghs, Loones, Lozie, Mme Maes, MM. Meesters, Monfils, Mme Nélis, MM. Pedé, Peeters, Raes, Tavernier, Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Belle, Mme Van den Poel-Welkenhuysen, MM. Van Hoo-land, Van Walleghem, Verlinden, Vermeiren et Verreycken.

Se sont abstenus:

Onthouden hebben zich:

MM. Decléty, De Croo, de Donnée, Didden, Mme Herzet, MM. Van Aperen, Van Thillo, van Weddingen et Verschuere.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Croo.

De heer De Croo. — Mijnheer de Voorzitter, niemand zal het mij kwalijk nemen, zeker minister Tobback niet, dat ik doe opmerken dat de huidige meerderheid meer en meer gelijkenis vertoont met de recente opiniepeilingen. Zij beschikt nog maar over 75 stemmen in plaats van 93. Doe zo voort!

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE WET VAN 1 AUGUSTUS 1985 HOUDENDE FISCALE EN ANDERE BEPALINGEN

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 1er AOÛT 1985 PORTANT DES MESURES FISCALES ET AUTRES

Vote

De Voorzitter. — Dames en heren, wij moeten ons nu uitspreken over het geheel van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi modifiant la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres.

De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

134 leden zijn aanwezig.

134 membres sont présents.

123 stemmen ja.

123 votent oui.

6 stemmen neen.

6 votent non.

5 onthouden zich.

5 s'abstiennent.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Il sera soumis à la sanction royale.

Ja hebben gestemd:

Ont voté oui:

MM. Anthuenis, Appeltans, Arts, Bartholomeeussen, Barzin, Bayenet, Beerden, Benker, Borremans, Bouchat, Bougard, Buchmann, Mmes Buyle, Cahay-André, MM. Capoen, Cardoen, Cerexhe, Collignon, Cooreman, Mmes Cornet d'Elzius, Creyf, MM. Cuyvers, Daras, Mme Dardenne, MM. De Boeck, De Croo, De Grauwe, Mme Delcourt-Pêtre, MM. De Loor, De Meyer, De Roo, de Seny, De Seranno, Desmedt, Desutter, Mme Detiège, MM. De Wulf, D'hondt, Didden, Diegenant, Dighneef, Dufour, Eeman, Erdman, Flagothier, Garcia, Geens, Gesquiere, Mme Gijsbrechts-Horckmans, MM. Goovaerts, Guillaume, Happart, Hasquin, Hatry, Hermans, Mme Herzet, MM. Hofman, Hotyat, Houssa, Jonckheer, L. Kelchtermans, Th. Kelchtermans, Lahaye, Lallemand, Laverge, Mme Leduc, MM. Leroy, Liesenborghs, Mme Lieten-Croes, MM. Loones, Lozie, Lutgen, Mme Maes, MM. Mahoux, Mairesse, Marchal, L. Martens, Mathot, Matthijs, Mme Maximus, MM. Meesters, Moens, Monfils, Mouton, Mme Nélis, MM. Ottenbourg, Pataer, Pécriaux, Pede, Pinoie, Quintelier, Seeuws, Stroobant, Suykerbuyk, Swinnen, Taminaux, Tavernier, Tobback, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Ulburghs, Vaes, Valkeniers, Van Aperen Van Belle, Vancrombruggen, Vandenbergh, Mmes Van den Poel-Welkenhuysen, Van der Wildt, MM. Vanhaverbeke, Van Hooand, Vanlerberghe, H. Van Rompaey, R. Van Rompaey, Van Rompuy, Van Thillo, Van Wambeke, Mme Verhoeven, MM. Verleyen, Verlinden, Vermassen, Vermeiren, Weyts, Wintgens et Swaelen.

Neen hebben gestemd:

Ont voté non:

MM. Bosman, Buelens, Peeters, Raes, Van Walleghem et Verreycken.

Onthouden hebben zich:

Se sont abstenus:

MM. Decléry, de Donnée, Steenbergen, van Weddingen et Verschueren.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN DE BEVOLKING EN VAN HET LEEFMILIEU TEGEN DE UIT IONISERENDE STRALINGEN VOORTSPRIJTENDE GEVAREN EN BETREFFENDE HET NATIONAAL AGENTSCHAP VOOR NUCLEAIRE CONTROLE

Hervatting van de algemene beraadslaging en stemming over artikelen

PROJET DE LOI RELATIF A LA PROTECTION DE LA POPULATION ET DE L'ENVIRONNEMENT CONTRE LES DANGERS RESULTANT DES RAYONNEMENTS IONISANTS ET CONCERNANT L'AGENCE NATIONALE DE CONTROLE NUCLEAIRE

Reprise de la discussion générale et vote d'articles

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene beraadslaging over het ontwerp van wet betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren en betreffende het Nationaal Agentschap voor nucleaire controle.

Nous reprenons la discussion générale du projet de loi relatif à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et concernant l'Agence nationale de contrôle nucléaire.

Het woord is aan de rapporteur.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1992-1993
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1992-1993

De heer Pataer, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, wat ik nu zal zeggen, kan ik waarschijnlijk zeggen namens alle leden van de commissie die aan de besprekingen van dit ontwerp van wet hebben deelgenomen. Vermoedelijk spreek ik ook namens de minister, maar dat kan ik natuurlijk niet echt weten. Ik onderstreep dat ik het jammer vind dat wij ons debat hebben moeten onderbreken voor een aantal stemmingen. Dit is niet goed voor het debat en in de toekomst moeten wij dit vermijden. Blijkbaar hebben wij het verloop van onze werkzaamheden verkeerd ingeschat. Het is echter nogal evident dat de bespreking van een belangrijk ontwerp, die slechts om vier uur kon beginnen wegens de mondelinge vragen, onmogelijk in één uur kan worden afgerond. Het gevolg is nu echter dat we vandaag over het ontwerp niet meer kunnen stemmen. Ik betreurt dit en dring erop aan dit in de toekomst te vermijden. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, Agalev en Ecolo willen het ontwerp van wet betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren en betreffende het Nationaal Agentschap voor nucleaire controle beoordelen op zijn intrinsieke verdiensten. Daarom streven we naar een objectieve beoordeling, los van elke spelletje « oppositie-tegenover-meerderheid ».

Een objectieve beoordeling vloeit logischerwijs voort uit het beantwoorden van volgende twee vragen. Worden onze bevolking en ons leefmilieu door dit ontwerp voldoende beschermd tegen de gevaren verbonden aan het gebruik van ioniserende stralingen? Krijgt het nucleair agentschap voldoende armslag, dit wil zeggen voldoende geschoold personeel, voldoende middelen en voldoende bewegingsruimte om ervoor te zorgen dat de beveiliging van de bevolking en van het milieu optimaal is?

Het initieel ontwerp geeft de indruk op een blauwe maandag geschreven te zijn. Een aantal individuen hebben zonder een gemeenschappelijke visie elk een aantal doelstellingen trachten te realiseren in hun deel van het ontwerp.

De langdurige bespreking in de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu heeft wel een groot aantal kleine schoonheidsfouten in de formulering kunnen wegwerken. Dit belet — spijtig genoeg — niet dat de concrete inhoud van het ontwerp geen positief antwoord op de boven gestelde twee vragen mogelijk maakt.

Ik zal deze stelling nu hard maken. Volgens Agalev en Ecolo wordt onze bevolking niet optimaal beschermd tegen de gevaren die voortvloeien uit het gebruik van ioniserende stralingen. Voor ons is het zeer belangrijk dat de blootstelling van de bevolking tot het allerlaagste niveau beperkt wordt en blijft. Via amenderingen probeerden we en blijven we nu nog proberen de bescherming van de bevolking en het milieu te vergroten.

Niet alleen wij, maar ook het alerte deel van de publieke opinie, kan niet begrijpen dat bijvoorbeeld de lozing van radioactiviteit van menselijke oorsprong in ons milieu als onschuldig wordt voorgesteld zolang ze onder het niveau van de achtergrondstraling ligt. Zo wordt de achtergrondstraling immers verhoogd met een vermijdbare hoeveelheid. Als ons amendement zou worden aanvaard, zou elke lozing van radioactief materiaal veel sterker aan banden worden gelegd. Daardoor zou de zogenaamde achtergrondstraling niet toenemen. Elke toename van die straling kunnen we immers missen als de pest. Met afvalstoffen die radioactief materiaal bevatten, wordt te nonchalant omgesprongen. De bevolking in de Kempen kan daarover meespreken.

Niet alleen wij, Agalev en Ecolo, maar ook de groter wordende groep consumenten van gezond voedsel, begrijpen niet dat men zo gemakkelijk de toelating zou kunnen geven bestraald voedsel of voedselbestanddelen in de handel te brengen. Via de bespreking in de commissie is toch duidelijk gebleken dat de Europese richtlijn van 14 juni 1989 over de verplichte etikettering van dergelijke producten slechts gedeeltelijk en gebrekkig werd omgezet via een

koninklijk besluit. Graag verneem ik van u of inderdaad de contacten met uw collega van Economische Zaken al hebben plaatsgegrepen om de vastgestelde lacunes in het koninklijk besluit weg te werken. Tegen welke datum zal dit koninklijk besluit aangepast zijn?

Niet alleen wij, groenen, maar ook de bewoners in de omgeving van een zeehaven begrijpen niet waarom de Regering ons amendement heeft afgewezen dat ertoe strekt dat de havenautoriteiten veertien dagen bij voorbaat verwittigd moeten worden telkens wanneer een zeeschip met atoomwapens aan boord of een schip dat nucleair wordt aangedreven die bepaalde haven zal aandoen. Extra-veiligheidsmaatregelen tegen mogelijke accidenten zijn toch wenselijk? In de periode na de implosie van het communistisch systeem kan men toch geen politieke redenen meer aanhalen om dergelijk bezoek geheim te houden.

We kijken wel benieuwd uit naar één eventueel lichtpuntje, met name naar de resultaten die zullen voortvloeien uit de contact die pas onlangs zijn gelegd tussen vertegenwoordigers van uw departement en die van minister Coëme, bevoegd voor Verkeer, aangaande de normen voor het vervoer van radioactief materiaal via passagierschepen en vrachtboten. Volgens ons kunnen dergelijke vaartuigen niet gebruikt worden om daarmee radioactief materiaal van klasse twee en drie te vervoeren op de drukst bevaarde zee van de wereld. Tot onze spijt werd een amendement van ons gewoon weggestemd in commissie. Zelfs van de SP kregen we geen enkele stem.

De heer Pataer. — Zelfs van de SP niet!

De heer Cuyvers. — Zelfs van de SP niet, mijnheer Pataer. Ik ben daardoor een illusie armer.

Het argument dat een andere partij gebruikte, met name, dat we niet alles moeten trachten te regelen via wetsartikelen, heeft ons niet overtuigd.

Onze eigen bevolking wordt dus duidelijk niet afdoende beschermd tegen de gevaren van ioniserende stralingen. Daarnaast wordt ook de bevolking van andere landen en hun leefmilieu niet beschermd door dit wetsontwerp. We kunnen niet begrijpen waarom de meerderheid en zeker de SP onze pogingen om de export van radioactief afval gevoelig aan banden te leggen, niet heeft gesteund. Via ons amendement willen we de uitvoer beperken tot de EG-landen en tot die niet-EG-landen die inderdaad beschikken over de nodige infrastructuur en middelen om de afval op een ecologisch verantwoorde wijze te verwerken. De uitvoer alleen verbieden beneden de zestigste graad zuiderbreedte, zoals nu geschiedt, is totaal ontoereikend. Dit betekent immers concreet dat alleen Antarctica wordt gevrijwaard om misbruikt te worden als dumpingplaats.

De eerste vraag moeten we dus duidelijk negatief beantwoorden. Met andere woorden, dit wetsontwerp verhoogt niet in optimale mate de bescherming van de bevolking tegen de blootstelling aan ioniserende straling. Ook het antwoord op de tweede vraag is volgens Agalev en Ecolo — spijtig genoeg — negatief.

De heer Pataer, rapporteur. — Mijnheer Cuyvers, u zegt dat de bescherming van de bevolking tegen de blootstelling aan ioniserende straling met dit wetsontwerp niet wordt verhoogd. Betekent dit dan dat de veiligheid wordt verminderd of gelijk blijft?

De heer Cuyvers. — Het betekent alleen dat men met dit wetsontwerp probeert een face-liftoperatie uit te voeren. Men geeft immers de indruk dat het een verbetering is, en op het gebied van de organisatie van het nucleair agentschap is dit misschien ook zo, maar in feite weigert men aan een aantal goede suggesties gevolg te geven. Indien men op deze voorstellen was ingegaan, dan zou er inderdaad een verbetering geweest zijn. Nu is er evenwel geen verbetering van de bescherming van de bevolking tegen ioniserende straling.

De heer Pataer, rapporteur. — Is het een status quo?

De heer Cuyvers. — Het is inderdaad een status quo, mijnheer Pataer. Ik probeer de face-lift te doorprikken.

Het nationaal nucleair agentschap krijgt niet de nodige ruimte om op te boksen tegen de nucleaire lobby. We vrezen dat de globale armslag ook heel beperkt zal zijn. Het nucleair agentschap zal alleen de bevoegdheden groeperen die vroeger versnipperd waren bij verschillende ministers.

Tijdens de commissiebesprekingen probeerden vooral de CVP, de PRL en de VLD de bevoegdheden van dit nieuw agentschap te herleiden tot een «postbus» en de bijdragen van de nucleaire industrie te beperken tot een schijntje. Volgens hun amendementen zouden bijna alle taken moeten worden uitbesteed. Op het ogenblik is het uitbesteden aan de privé-sector geen wettelijke verplichting. Deze amendementen werden, gelukkig maar, niet goedgekeurd door de SP en de PS.

De mogelijkheid dat een aantal activiteiten worden uitbesteed aan de privé-sector is echter nog altijd heel reëel. Het zal dus van de machtsverhoudingen in de Regering afhangen welke taken worden uitbesteed en welke activiteiten het nucleair agentschap zelf zal ontwikkelen.

We betreuren het dat er geen duidelijk uitstapscenario uit de kernenergie is. Het nucleair agentschap krijgt niet uitdrukkelijk tot taak uitstapmogelijkheden te zoeken. Via een amendement proberen we die opdracht toch nog in de wet in te schrijven hoewel een gelijkaardig amendement in de commissie is verworpen.

Zelfs ons amendement waarin we de verplichting van een voorafgaand milieu-effectenrapport en een veiligheidsrapport willen doen inschrijven, mocht als zodanig niet in de wet worden opgenomen volgens de pro-kernenergielobby, die in de Senaat duidelijk te sterk was.

Volgens de regeringsmeerderheid moet het nucleair agentschap het wantrouwen in de kernenergie, dat een gevolg is van onder meer de triestige ervaringen in Tsjernobyl en Winscale, ontzenuwen. Daarom worden kritische vragen zo veel mogelijk vermeden.

De invloed van de minister van Tewerkstelling en Arbeid is volgens de groenen te groot in vergelijking met de mogelijkheid tot inspraak van de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Er zijn bovendien geen garanties dat het nucleair agentschap over voldoende financiële middelen zal beschikken om een adequaat beleid uit te voeren.

Mijnheer de Voorzitter, ik besluit.

De antwoorden op de twee vragen zijn volgens ons negatief. De bescherming van de bevolking en van het leefmilieu bij ons en in de derde wereld is verre van optimaal. Dit is dus een gemiste kans.

Het nucleair agentschap zal waarschijnlijk alleen fungeren als een geïntegreerde brievenbus.

Indien we er via amendering niet in slagen ernstige verbeteringen aan te brengen, dan zullen we dit ontwerp niet goedkeuren. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Luc Martens.

De heer L. Martens. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb met aandacht geluisterd naar het standpunt van de verschillende politieke partijen. Dit ontwerp van wet is niet alleen interessant omwille van de materie, maar ook omdat het standpunt van de politieke partijen een inzicht geeft in de principes die ze hanteren.

De enen hebben een bijna blind vertrouwen in de opdrachten en in de rol van de overheid, terwijl bij de anderen het wantrouwen bijzonder groot is.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de strategie van Agalev en Ecolo erin bestaat een angstpsychose te doen ontstaan bij de bevolking. (Protest op de banken van Agalev en Ecolo.)

Ik heb nauwelijks sporen gevonden van de verdrachtmaking als zou er in de Senaat een pro-nucleaire lobby zijn.

Ik heb wel vastgesteld dat Agalev en Ecolo herhaaldelijk geprobeerd hebben om het debat te verruimen, waardoor het zou afwijken van het eigenlijke onderwerp, te weten de oprichting van het agentschap zoals dat eerder in een aanbeveling van de senaatscommissie was geformuleerd. Zij werden daarin niet gevolgd en ik kan begrijpen dat zij dat niet prettig vinden. Gelukkig werden zij daarin niet gevolgd, want anders hadden wij vermoedelijk nu een onduidelijk en slecht ontwerp gehad.

Het ontwerp heeft lang, veel te lang op zich laten wachten. Vier jaar is bijzonder lang. Dit is niet uw verantwoordelijkheid, mevrouw de minister. Velen gingen u vooraf. Bovendien was de tekst die in de commissie werd ingediend, zoals de heer Cuyvers terecht zei, niet van goede kwaliteit. Hierdoor kon de commissie wel een belangrijke bijdrage leveren. Het ontwerp dat na een levendig, vaak hevig en emotioneel debat in de commissie werd goedgekeurd, heeft duidelijk aan kwaliteit gewonnen, ook al beantwoordt het niet op alle punten aan de verlangens van de CVP. Toch werden de aanbevelingen van de commissie in grote mate opgevolgd en werden vele verwachtingen van mijn partij ingelost.

In mijn uiteenzetting wil ik een paar krachtlijnen aangeven die de CVP hanteert bij de beoordeling van het ontwerp. Ten eerste wensen wij een grote duidelijkheid in de organisatie en de werking van het agentschap. Het agentschap moet slagvaardig kunnen optreden. Met de oorspronkelijke tekst was dit niet mogelijk. Nu kan dit wel. De zware en meervoudige voogdij uit het oorspronkelijke ontwerp werd afgezwakt. Men heeft gekozen voor één revisor, één regeringscommissaris, één vergunning. Dit brengt meer duidelijkheid in de procedures en de werking. In de artikelen 16 en 17 is er duidelijk sprake van een vergunning en niet van vergunningen. De heer Pataer heeft reeds gewezen op het belang van de vergunning. De vergunning is voortaan van bij de aanvang definitief, maar wordt pas operationeel op het ogenblik dat aan alle voorwaarden is voldaan.

In het ontwerp worden de termijnen ook duidelijk omschreven. In de oorspronkelijke tekst was dat niet het geval. Bovendien zal de oprichting van het agentschap leiden tot een zekere rationalisatie, daar waar wij vandaag een grote versnippering kennen. De diensten zijn nu over twee departementen verspreid. Men kon niet altijd de nodige kwaliteit leveren. Ook de samenwerking verliep moeilijk. Het agentschap geeft ter zake goede perspectieven en dit zal de slagvaardigheid ten goede komen.

Een tweede krachtlijn is het statuut van het agentschap. Mijn collega Simonne Creyf is hierop breedvoerig ingegaan. Zij toonde aan hoe door onze amendementen met het ontwerp een forse stap in de goede richting is gedaan.

Ten derde willen wij een goede taakverdeling tussen de overheid en de erkende privé-instellingen. Dit is niet gemakkelijk. Sommigen koesteren een zeer groot wantrouwen tegenover die privé-instellingen en verwachten alle heil van een overheid die zeer veel, zoniet alles naar zich toe trekt. Zij verliezen daarbij echter uit het oog dat de overheid zich best hoeft voor verregaande overmoed. Over deze aangelegenheid verliep de discussie in de commissie nogal moeilijk. Ik denk hierbij onder meer aan de discussie over artikel 28, waar inzake het overdragen van taken werd voorgesteld om het woord «kan» te vervangen door het woord «zal». Men wilde aldus een duidelijk engagement van de overheid. Er werd ook voorgesteld de woorden «onder meer» — klein van vorm, maar groot van betekenis — in te voegen, om duidelijk te maken dat de lijst van over te dragen taken niet uitputtend is, maar veel meer exemplarisch en eventueel kan worden uitgebreid.

De amendementen waren ingegeven door het subsidiariteitsbeginsel, een beginsel dat nogal eens wordt gehanteerd in de zin van een taakverdeling tussen de hogere overheid en de lagere besturen. Het gaat echter ook over de taakverdeling tussen de overheid in het algemeen en de privé-organisaties. Dat betekent dat een performante overheid zich niet definieert als degene die alles zelf doet maar wel als degene die onder haar verantwoordelijkheid toeziet op de correcte uitvoering van haar opdracht en die vertrouwen stelt in de bekwaamheid en de zin voor verantwoordelijkheid die ook in privé-organisaties aanwezig zijn. Ze heeft een belangrijke opdracht waar zij instaat voor het ontwikkelen van een algemeen reglementair kader en een algemeen toezicht. Voor de fysische controle op het terrein zijn de particuliere instellingen echter beter gewapend.

Mevrouw de minister, wij hebben goed nota genomen van wat uw voorganger heeft gezegd met betrekking tot de rol van de erkende instellingen, namelijk dat zij die beschouwt als volwaardige en essentiële partners. De wijzigingen die wij in de tekst hebben aangebracht, moeten dan ook in die zin worden bekeken. Een erkenning voor periodes van vijf jaar in plaats van drie jaar

— misschien was zeven jaar zelfs beter geweest — moet de privé-organisatie toelaten om hooggekwalificeerde personen aan te trekken. Ook een systematisch overleg, naar het voorbeeld van de contactcommissies, tussen de vertegenwoordigers van het agentschap en de vertegenwoordigers van de ondernemingen die de kerncentrales exploiteren, zowel met betrekking tot de exploitaties als met betrekking tot de vergoedingen, moet ertoe bijdragen dat de erkende instellingen hun taak naar behoren kunnen vervullen.

Het agentschap moet over de nodige autonomie kunnen beschikken. In het verleden bestond er een grote afhankelijkheid van de controlerende instantie ten opzichte van de gecontroleerde, vermits er een rechtstreekse betaling plaatsvond. Dat hebben wij achter ons gelaten. De weg ligt nu open om een financiële autonomie te ontwikkelen. Het agentschap zal inderdaad zelf haar werkmiddelen voor bestuur, controle, toezicht en investeringskosten moeten vinden. Het zal zelfbedruipend moeten zijn en een financieel evenwicht moeten realiseren. Het zal in elk geval een onafhankelijkheid verwerven ten aanzien van de erkende organisaties.

Het management van het agentschap moet breed worden opgevat in die zin dat niet alleen een beroep wordt gedaan op nucleaire specialisten maar ook op risicodeskundigen. Dat zijn personen die de risico's precies kunnen situeren, op hun juiste dimensie kunnen inschatten en die ook in een concreet operationeel gedrag kunnen vertalen. Die gevarieerde deskundigheid zal worden ingebracht in de raad van bestuur en in de wetenschappelijke raad.

Onze positieve beoordeling betekent evenwel niet dat wij geen kritiek hebben op het ontwerp. De CVP-fractie heeft, bij monde van mevrouw Creyf, erop aangedrongen dat de taalwetten worden toegepast bij de samenstelling van de raad van bestuur zoals dit het geval is bij de handelsvennootschappen. De mandaten moeten worden toegewezen in verhouding tot de spreiding van de activiteiten. Daarop werd niet ingegaan.

De CVP-fractie heeft ook vragen in verband met een vlote overgang naar de nieuwe regeling. Men heeft vier jaar lang gewerkt aan de voorbereiding van het wetsontwerp. Het kan niet zijn dat nog vier jaar op de uitvoering ervan moet worden gewacht. Dat zou de geloofwaardigheid van de politici en de hogere overheid in het gedrang brengen.

De heer Seeuws, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Zullen de uitvoeringsbesluiten tijdig worden uitgevaardigd? Van diverse zijden wordt ons bevestigd dat de huidige diensten, ook na symbiose, niet in staat zullen zijn op korte termijn de uitvoeringsbesluiten op te maken en door de Ministerraad te laten goedkeuren. Om deze tekortkoming weg te werken hebben wij dan ook een aantal amendementen ingediend waardoor dit agentschap in drie fasen tot stand kan komen. In een eerste fase moet er een dienst worden gecreëerd waarin de activiteiten van de twee overheidsdiensten worden samengebracht. Deze dienst moet behoorlijk bemand zijn en moet goed gecoördineerd worden. In een tweede fase moeten nieuwe werkprocedures en nieuwe taken worden geformuleerd. In een derde fase dan moet het geheel in werking treden in samenwerking met de erkende organismen.

Wij blijven betreuren dat de Regering niet bereid was de vlote overgang van het oude naar het nieuwe controlesysteem wettelijk te verankeren. Theoretisch moet het inderdaad kunnen met dit wetsontwerp, maar wij blijven het toch betwijfelen.

Mevrouw de minister, wij rekenen erop dat de Regering de belofte om deze wet spoedig operationeel te maken, inderdaad hard zal maken. Onze fractie zal in elk geval nauwlettend toezien op de uitvoering van deze wet en waar nodig de Regering tot handelen aansporen. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Diegenant.

De heer Diegenant. — Mijnheer de Voorzitter, sta me toe als voorzitter van de commissie ter afronding van dit debat enkele kanttekeningen bij dit ontwerp te maken.

Dit ontwerp realiseert een aanbeveling van de Senaat. Als wij dit ontwerp goedkeuren, bevestigen wij het onderzoekswerk en de gemeenschapszin van de Senaat tegenover de bevolking die beschermd moet worden tegen nucleaire bedreigingen.

Het zal moeilijk blijven uit te maken vanaf welk moment men kan spreken van nucleaire dreiging. De meningen lopen uiteen, zeker subjectief. De wetenschap zal ons ter zake moeten voorlichten. Als dit ontwerp wet wordt, zal er in elk geval een betere controle mogelijk zijn op het beheer van de nucleaire activiteiten in ons land en op de beheersing van de nucleaire energie.

In de commissie, hebben wij de open dialoog tussen de Regering en de commissie bijzonder op prijs gesteld. Zowel minister De Galan als haar voorganger waren steeds tot gesprek bereid. Dat deze dialoog gedurende elf vergaderingen werd volgehouden, bewijst zowel de openheid van de Regering als de bezorgdheid van de commissie.

Wij feliciteren ook de rapporteur voor zijn accurate verslaggeving van de vaak ingewikkelde discussies. Hij is er bovendien steeds in geslaagd een onderscheid te maken tussen zijn opvatting en het standpunt van de commissie. Wij verheugen ons ook over de positieve bijdrage van de oppositie in de commissie.

De werkzaamheden van de commissie hebben ook een aantal zaken duidelijk gemaakt. Uit de zorg die de commissie aan dit ontwerp heeft besteed, kan zeker niet worden afgeleid dat dit ontwerp een begeleide afbouw betekent van de nucleaire activiteit. De commissie heeft grote verwachtingen gesteld in de nucleaire wetenschap. Ze heeft ter zake verwachtingen geformuleerd zowel voor de geneeskunde als voor de energieopwekking. Het spreekt vanzelf dat het veiligheidsaspect daarbij nooit uit het oog mag worden verloren.

Wat de organisatie van de controleopdracht betreft, is de commissie erin geslaagd een goed evenwicht te vinden tussen enerzijds de criteria inzake objectiviteit, kwaliteit en competentie waaraan een openbare instelling moet voldoen en anderzijds de slagkracht van de instelling. Te veel openbare instellingen verliezen hun slagkracht omdat zij, zoals de heer Martens heeft gezegd, alles zelf willen doen. Ook voor activiteiten van openbaar nut kan voor een accurate controle een beroep worden gedaan op particuliere organisaties die aan de concurrentie onderworpen zijn. Het is een manier om het permanent karakter en de objectiviteit van de overheid te combineren met de gedrevenheid en de alertheid van de particuliere sector.

De commissie had ook veel aandacht voor het veiligheidsaspect. De veiligheid die ze beoogt, moet gebaseerd zijn op de kennis van de energiesector en van de sector die zich bezighoudt met het risicomanagement. Inzake risicobeheersing kunnen we gerust zeggen dat andere industriële sectoren een voorbeeld kunnen nemen aan de kernenergiesector. Ik denk hier in de eerste plaats aan de chemische sector die eveneens risico's inhoudt voor de bevolking en haar woonomgeving.

Dit ontwerp is een goed parlementair werkstuk. We bevelen het aan ter goedkeuring door de Senaat. (*Applaus.*)

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, je commencerai par quelques considérations d'ordre général avant de répondre aux diverses questions et d'aborder les amendements Ecolo que nous n'avons pas eu le temps d'examiner en commission. En effet, les travaux en commission étaient terminés et nous avions déjà lu le rapport de M. Pataer lorsque nous ont été présentés deux amendements que la commission a accepté de réexaminer pour ne pas ralentir l'avancement de ce projet. Pour ce qui est des autres amendements et des propositions faites à mon prédécesseur, Mme Onkelinx, un large débat a eu lieu et je me propose donc de centrer mes réponses sur les questions complémentaires et notamment sur les nombreux points soulevés par M. Cuyvers, qui, manifestement, connaît bien ce dossier.

Je tiens à remercier M. Pataer pour son volumineux rapport, une véritable brique qui m'a été remise à l'occasion de ma première participation à une séance de travail de la commission de la Santé publique et de l'Environnement du Sénat. Je vous remercie

également, monsieur Pataer, pour votre participation constructive aux travaux de la commission pendant les deux réunions auxquelles j'ai participé. Votre tâche de rapporteur accomplie avec zèle, précision et ouverture d'esprit est une aide précieuse pour le Gouvernement dans une matière où les textes sont forcément complexes.

J'adresse également mes remerciements au président de la commission qui a dirigé onze réunions au cours desquelles il a tenté de concilier les différents points de vue permettant ainsi d'arriver à un texte qui, même s'il n'est pas parfait, était attendu par le Sénat depuis longtemps.

Dans une matière aussi sensible, il faut éviter de tomber dans des positions extrêmes et excessives. Le fait de disposer d'un texte est un premier pas positif. C'est en outre un bon compromis de prévoir un organisme indépendant relevant de l'autorité fédérale tout en continuant, pour des tâches spécifiques, à faire provisoirement appel à des organes qui ont démontré leur compétence.

Pour ce qui est des inquiétudes exprimées par M. Martens quant à la rapidité dans l'exécution des décisions et quant au refus, en son temps, de prendre en compte sa proposition de « phasage », je rappelle qu'au cours de la dernière séance en commission, je me suis engagée à veiller à l'avancement rapide de ce dossier et je suis même prête à proposer les arrêts en commission. Cette manière de procéder n'est pas vraiment traditionnelle mais il me semble que, dans une telle matière, il peut s'indiquer de bousculer quelque peu les traditions, dans l'intérêt d'un dialogue parlementaire.

Mon administration a rédigé une liste de toutes les adaptations nécessaires. Il en ressort qu'une importante série de dispositions devront être retouchées. Je tiens évidemment ce document à la disposition des parlementaires qui souhaiteraient le consulter.

Je voudrais préciser à M. Pataer, qui n'a pu s'empêcher d'égratigner les uns et les autres et notamment le Gouvernement à propos de la loi-programme, que j'ai moi-même défendu le maintien de cet article en l'état dans le document qui est actuellement soumis à la Chambre. En effet, dans l'attente du vote au Sénat et compte tenu du temps nécessaire aux discussions qui doivent encore avoir lieu à la Chambre, il était important de pouvoir financer le plan d'urgence nucléaire du département de l'Intérieur. Il est question d'un fonds et d'une contribution complémentaire des électriciens à celui-ci, ce fonds étant réparti entre le ministère de l'Emploi et du Travail, mon département et le ministère de l'Intérieur.

Il était donc fondamental que cette disposition soit « réactivée » sans pour cela attendre l'adoption du présent projet, de manière à éviter un hiatus qui aurait pu nous être reproché.

M. Hatry a quitté notre assemblée, mais je tiens quand même à dire, à propos de la Conférence de Rio, que le fait d'avoir souscrit à la diminution de 5 p.c. du CO₂ d'ici l'an 2000 n'implique pas l'attribution d'un blanc-seing au nucléaire et ne justifie pas la nécessité de construire des centrales supplémentaires. Il y a d'autres *stokken achter de deuren*. Restons donc modérés dans nos appréciations et laissons aux organismes privés la possibilité d'encore jouer leur rôle. Je crois que c'est là une politique saine.

De nombreuses remarques furent formulées au sujet du Conseil scientifique, et notamment de sa composition. Beaucoup de scientifiques travaillent dans le secteur nucléaire et il est extrêmement difficile de réunir des personnes neutres. Dans tous les conseils scientifiques, que ce soit en matière médicale ou nucléaire, lorsque des subsides sont en jeu, la neutralité est toujours tributaire de la nature humaine et des dirigeants. Ne tombons pas dans l'angélisme, ce serait faire preuve d'un mauvais sens politique.

Il est pratiquement impossible de trouver des personnes qui ne siègent dans aucune université, aucun centre de recherche, aucun organisme. C'est pour cette raison que nous voulons empêcher que des personnes émettent des avis sur des activités qu'elles organisent elles-mêmes.

M. Swaelen reprend la présidence de l'assemblée

J'en arrive maintenant aux questions posées par les membres des groupes Ecolo et Agalev. M. Cuyvers a proposé en commission de supprimer, à l'article premier, les mots « dont l'activité de concentration ne peut être négligée pour des raisons de radioprotection ».

Pour rappel, le texte proposé dans le projet de loi est celui qui est imposé par la directive européenne de 1980 et qui figure d'ailleurs dans le projet de directive « normes de base » actuellement en préparation. Il est, d'un point de vue purement scientifique, plus correct.

Ce texte permet une application rigoureuse de la définition des substances radioactives, car il permet d'exclure les matériaux, nombreux dans la nature, présentant de faibles concentrations de matières radioactives. Il suffit de rappeler que le lait contient quelques dizaines de Bq de potassium-40, qui est un isotope omniprésent dans la nature, que le corps humain lui-même contient aussi du potassium-40, ainsi que du carbone-14, également radioactif.

De plus, il est vrai, monsieur Cuyvers, que l'application de cette définition permettra à l'avenir de déterminer les niveaux d'exemption pour les isotopes d'origine naturelle ou anthropogénique. Il est évident que la même dose d'exposition à un rayonnement, qu'il soit d'origine naturelle ou artificielle, aura le même effet physiologique. Introduire une distinction entre isotopes naturels et anthropogéniques n'a donc aucun fondement scientifique.

Mme Dardenne. — Vous avez dit, madame le ministre, que cette définition nous permettrait d'abord de préciser davantage les matières radioactives — et donc de ne pas mélanger les éléments naturels et artificiels — et ensuite, de mettre sur le même pied la radioactivité du corps humain et la radioactivité des substances émanant des industries nucléaires. Cependant, un peu plus loin, vous dites également qu'aucune différence ne doit être établie entre les effets d'une radioactivité naturelle et ceux d'une radioactivité artificielle. Je suis d'accord sur ce dernier point, mais je suis étonnée d'entendre successivement deux arguments aussi différents.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Peut-être me suis-je mal exprimée. En fait, j'ai dit que les effets étaient les mêmes mais je n'ai pas dit que l'on ne faisait aucune différence entre les deux types de radioactivité.

Mme Dardenne. — Oui, les effets sont les mêmes. C'est la raison pour laquelle la définition, telle qu'elle est retenue, me paraît extrêmement dangereuse. En outre, si je ne m'abuse, elle n'est pas imposée par une directive européenne.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Non. Nous disposons d'une directive de 1980 en la matière mais une autre directive est en préparation en ce qui concerne les normes de base.

Mme Dardenne. — La définition est la même.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Cette directive est d'ailleurs en discussion actuellement et nous en avons encore parlé lors du dernier Sommet du Conseil des ministres Environnement. Il est vrai que les dispositions doivent être prises de manière conjointe en Europe si l'on veut parvenir à une uniformisation dans ce domaine.

Mme Dardenne. — La directive concernant les normes prévoit justement des normes d'exemption.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — J'en prends bonne note, madame, mais je vous ai fait part des renseignements dont je disposais et qui m'ont été communiqués par mon administration.

A l'article 3, M. Cuyvers propose de compléter le dernier alinéa par ce qui suit : « Les autorités portuaires compétentes sont avisées au moins quatorze jours à l'avance de la visite de tout navire à propulsion nucléaire ou ayant des armes atomiques à son bord. » Il a d'ailleurs fait allusion à la décripation vis-à-vis de l'Est. Cependant, je ne suis pas persuadée que la situation existant à l'Est soit rassurante à cet égard. En effet, au niveau du suivi de la

Conférence de Lucerne, bon nombre de questions ont été posées en la matière et, selon moi, la paix qui s'annonce à l'Est ne simplifie pas tellement la situation.

Ce texte est superflu, monsieur Cuyvers, en ce qui concerne les navires civils. En effet, la réglementation actuelle prévoit en son article 62 une autorisation préalable pour la circulation de tels navires dans les eaux territoriales belges. Il n'entre pas dans les intentions de l'administration d'alléger cette procédure. Notons d'ailleurs qu'il y a très peu de bâtiments à propulsion nucléaire dans le monde et qu'il est rarissime que l'un d'eux entre dans un port belge; cet événement ne s'est plus produit depuis plusieurs années.

Les bâtiments militaires — généralement américains — échappent normalement à l'application de la loi. C'est actuellement le ministère de la Défense nationale qui règle cette matière. Aux termes d'un accord officieux, la Défense nationale nous informe cependant de ces visites.

Cette matière, délicate étant régie par des accords multilatéraux, au niveau de l'OTAN, ou bilatéraux, entre les USA et la Belgique, de défense, il me paraît qu'une intervention du Parlement est difficile.

Cependant, il va de soi que le département de la Santé publique et de l'Environnement est toujours prêt à fournir toutes les informations requises en matière de protection radiologique de la population au cas où la Défense nationale le demanderait, ce qui s'est déjà produit par le passé.

A l'article 9, l'intervenant propose de supprimer la dernière phrase. Il s'agit en fait d'une habilitation au Roi qu'il est tout à fait courant de trouver dans un tel texte de loi. Il est sage de laisser au Roi la possibilité d'établir des listes détaillées des attributions des fonctionnaires. En outre, il faut savoir que celles-ci concernent plus spécifiquement les missions d'accompagnement des inspecteurs internationaux en matière de garanties pour les matières fissiles pour l'AIEA et l'Euratom.

A l'article 16, vous proposez, monsieur Cuyvers, d'ajouter après le premier alinéa : « Aucune autorisation ni préalable ni d'exploitation ne peut être accordée pour une centrale nucléaire. » Sur ce point qui soulève un problème de fond, ma collègue, Mme Onkelinx, vous avait déjà répondu.

En ce qui concerne votre demande, ainsi que celle de Mme Dardenne, relative à l'insertion d'un nouvel alinéa pour l'étude d'impact sur l'environnement, je rappelle que l'article 37 du traité Euratom prévoit, depuis 1958, que l'impact sur l'environnement des principales installations nucléaires, notamment sur la population des pays voisins, fasse l'objet de l'avis des experts désignés par la commission. De plus, un projet d'arrêté royal sera incessamment soumis à la signature royale afin de transposer explicitement, en droit national, les obligations de la directive 85/337/CEE.

M. Cuyvers a évoqué le transport par bateau. Au cours de diverses questions orales et interpellations, j'ai déjà eu l'occasion d'indiquer qu'un dialogue était entamé avec le cabinet du ministre responsable. Le but est de mettre au point une position commune en matière d'environnement et de transport pour les bateaux affectés au transport de passagers, en vue de la prochaine conférence internationale.

En ce qui concerne les denrées alimentaires, monsieur Cuyvers, le problème que vous soulevez me préoccupe beaucoup. En effet, pour certains pays et certaines denrées alimentaires, la qualité de la conservation de l'aliment est améliorée par ce traitement de stérilisation, ce qui permet, notamment aux pays en voie de développement, de disposer de marchandises consommables. Une étude approfondie du problème est actuellement en cours au sein de mon administration et de mon cabinet. En outre, de nouvelles dispositions sont examinées en matière d'étiquetage, d'emballage et de techniques afin de trouver une éventuelle alternative scientifiquement fondée. A l'heure actuelle, je ne puis vous donner de date précise quant à l'aboutissement de ces travaux. Quoi qu'il en soit, cette matière retient toute mon attention ainsi que celle de mes collaborateurs.

Dans la législation de la Communauté européenne, l'exportation est située au même plan que l'importation et le transit. Il nous a donc semblé prudent de le rappeler dans le texte.

Un de nos collègues a dénoncé les changements subtils intervenus dans le texte.

Pour ma part, j'évoque les irradiations de denrées alimentaires, l'exportation et la définition de la CE des substances radioactives.

En guise de conclusion, je reprendrai les termes de mon introduction: compte tenu de l'attente dans ce domaine, je me réjouis de mener le navire à bon port. Je répète que rien n'est parfait en ces matières et que, dès lors, tout le monde n'obtiendra pas satisfaction.

Quoi qu'il en soit, j'espère que cette première étape sera suivie de nombreuses autres allant dans le même sens. Ces débats de fond d'ordre général ont été menés à l'occasion de la mise en œuvre du premier instrument, il n'en demeure pas moins qu'il reste encore beaucoup à faire pour atteindre l'objectif visé. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de rapporteur.

De heer Pataer, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, als eerste het woord nemen heeft zo zijn voor- en nadelen. Men kan het gras wegmaaien voor de voeten van sommige collega's, maar anderzijds kan men geen rekening houden met wat er nog zal worden gezegd. Daarom wil ik toch nog reageren op enkele argumenten die in dit debat werden aangebracht.

Mevrouw Creyf heeft er terecht op gewezen dat er vooral onder de jongeren, die op een of andere manier worden uitgenodigd zich in de nucleaire wetenschap te verdiepen, een zekere afkeer tegenover het nucleaire bestaat. Er is echter meer aan de hand. Mij is het geval bekend van een belangrijke nucleair deskundige die er begaan is met de belangen van de gemeenschap, en die telkens hij in contact komt met wat ik zou noemen de harde kern van de nucleaire sector — die, in hoofdzaak, dan toch in privé-handen is — stuit op een muur van wantrouwen. Hij wordt duidelijk niet au sérieux genomen, omdat hij nu eenmaal niet behoort tot de «inner circle» van de nucleaire sector. Ook dat wijst op een gebrek aan vertrouwen, niet ten aanzien van de nucleaire sector, maar vanuit diezelfde sector.

De heer Martens is hier niet meer aanwezig, maar ik veronderstel dat mevrouw Creyf hem mijn opmerkingen zal willen mededelen. Ik zou hem uitdrukkelijk zeggen dat onze fractie helemaal geen blind vertrouwen heeft in de overheid zoals hij heeft beweerd. In mijn uiteenzetting heb ik dat reeds op een genuanceerde manier duidelijk gemaakt. Wel zijn wij van oordeel dat de idee van de subsidiariteit in deze aangelegenheid met de grootste omzichtigheid moet worden benaderd. Het gaat hier niet enkel om het onderscheid tussen de publieke en de privé-sector, waarbij de eerste meer aan de tweede zou moeten overlaten. Het probleem ligt veel dieper. Het gaat erom dat de privé-sector in deze materie een monopolie heeft, zodat het subsidiariteitsbeginsel hier niet op dezelfde manier kan worden toegepast als in andere sectoren.

Ter attentie van de groene fractie moet ik zeggen dat de uiteenzetting van mevrouw Dardenne mij meer heeft aangesproken dan deze van de heer Cuyvers. Het sleutelwoord van mevrouw Dardenne was «*nous restons sceptiques*», waarmee ze uitdrukking gaf aan een gevoel dat bij velen onder ons aanwezig is. De benadering van de heer Cuyvers vond ik erg negatief en ik zou hem zelfs willen vragen of hij zijn visie op dit ontwerp, namelijk dat het een lege doos is en dat het nucleair agentschap slechts een brievenbus is, zou herzien indien al zijn amendementen zouden worden aanvaard.

De heer Diegenant heeft op een ietwat geforceerde manier en volgens mij ten onrechte twee zaken tegenover elkaar gesteld. Eigen aan de publieke sector is volgens hem de zin voor objectiviteit en continuïteit, terwijl de privé-sector zou worden gekenmerkt door spitsheid en gedrevenheid. Dit onderscheid lijkt mij erg artificieel. Alleszins is het onze bekommernis dat de publieke sector evenzeer door spitsheid en gedrevenheid zou worden gekenmerkt.

De heer Diegenant. — Mijnheer Pataer, wat kan er worden gegarandeerd door de continuïteit van de overheid en wat moet door de gedrevenheid van de ondernemingen worden gerealiseerd?

Wanneer de overheid voor taken die haar toebehoren een monopolie uitoefent, wordt zij door de burger gecontroleerd, via het Parlement en de Raden. Wanneer de privé-sector een monopoliepositie krijgt dan staat de burger voor een groot probleem. De concurrentie moet daar dan immers de kwaliteit bewijzen, de aanpassing verzekeren en de dienstverlening optimaliseren.

In het door de commissie gewijzigde ontwerp kunnen de opdrachten voor de particuliere sector, onder controle van het agentschap en op basis van een lastencohier door het agentschap geschreven, normaliter niet aan een enkel bedrijf worden toevertrouwd. Op basis van deze lastenboeken, zijn er aanbestedingsmogelijkheden waarvoor verschillende bedrijven in aanmerking komen. Op die wijze werd een monopoliesituatie voorkomen. Ik meen dat de commissie voor een gezond compromis heeft gezorgd tussen enerzijds de permanentie van de overheid onder controle van het Parlement en de Raden en anderzijds de voordelen van de concurrentie bij de aanbesteding.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Cuyvers.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil antwoorden met een Latijnse zin die ik heb onthouden uit mijn studies van jaren geleden, namelijk: «*ex falso sequitur quod libet*» of «uit het ongerijmde volgt om het even wat».

Uit het antwoord van de minister kan ik afleiden dat onze amendementen spijtig genoeg niet zullen worden aanvaard. De vraag van de heer Pataer of wij het ontwerp zouden goedkeuren indien onze amendementen zouden zijn aanvaard is bijgevolg zonder voorwerp.

De Voorzitter. — Het woord is aan de rapporteur.

De heer Pataer, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, ik zal mijn repliek afronden. Ik geef echter eerst een correctie aan de heer Cuyvers. Ik heb hem niet gevraagd of hij dit ontwerp zou goedkeuren indien zijn amendementen zouden zijn aangenomen. Wij weten dat hij dit niet zal doen. Ik vraag hem alleen of hij van oordeel is dat dit controleagentschap ook na de aanvaarding van zijn amendementen nog altijd alleen maar een brievenbus zou zijn.

Ik ben het volledig eens met de aanvullingen van de heer Diegenant. Ik beschouw ze als een nuancering van zijn uiteenzetting van vanmiddag.

Mevrouw de minister, ik heb nog één laatste opmerking om elk misverstand te voorkomen. U hebt gesproken over artikel 60 van de programmawet. Ik ben het volkomen eens met de inhoud van dit artikel dat handelt over de distributie van de retributies. Ik betreur alleen dat dit niet werd opgenomen in onderhavig ontwerp. Dat zou alleszins een meer afgerond ontwerp hebben opgeleverd.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Galan.

Mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu. — Mijnheer Pataer, u weet dat de verhoudingen elk jaar in de programmawet kunnen veranderen terwijl zij in een normale wet constant blijven. Daarom is het gunstig dat de overheid over een beetje meer controle beschikt. De techniek noch de bedoeling zijn hier gelijk.

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Creyf.

Mevrouw Creyf. — Mijnheer de Voorzitter, de laatste uiteenzetting van de heer Pataer heeft mij verrast omdat hij hierin een appreciatie geeft van de uiteenzettingen van de andere leden. Ik vraag mij af in welke hoedanigheid hij dit doet. Als rapporteur dient hij zich immers uitsluitend te beperken tot het uitbrengen van het commissieverslag.

De Voorzitter. — Ik dacht dat de heer Pataer nog een laatste opmerking meende te maken als rapporteur. Uit zijn woorden heb ik echter duidelijk kunnen opmaken dat hij niet als dusdanig optrad, maar dat hij zijn eigen mening naar voren bracht met betrekking tot de uiteenzettingen die door de andere leden werden gehouden.

Mme Dardenne. — Monsieur le Président, je voulais faire la même remarque que Mme Creyf. Tout comme elle, je m'étonne de l'intervention de M. Pataer. J'avais cru comprendre que les réponses étaient apportées par le ministre.

M. Seeuws. — Il fut un temps où elles l'étaient par le rapporteur.

De heer Verschuieren. — Het waas een dankwoordje voor de bloempjes die hij heeft gekregen.

De Voorzitter. — Het woord is aan de rapporteur.

De heer Pataer, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, het was zeker niet mijn bedoeling als rapporteur kritiek te uiten op de uiteenzettingen die door de collega's werden gehouden. Ik wilde enkel nog een paar persoonlijke opmerkingen maken, als repliek op wat ik heb gehoord.

De Voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt in de algemene beraadslaging verklaar ik ze voor gesloten en bespreken wij de artikelen van het ontwerp van wet.

Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close, et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Artikel één luidt:

Hoofdstuk 1. — Algemene bepalingen

Artikel 1. Voor de toepassing van deze wet en haar uitvoeringsmaatregelen wordt verstaan onder:

— Ioniserende stralingen: stralingen samengesteld uit fotonen of deeltjes welke in staat zijn direct of indirect de vorming van ionen te veroorzaken;

— Radioactieve stof: elke stof die één of meer radionucliden bevat waarvan de activiteit of de concentratie om redenen van stralingsbescherming niet mag worden verwaarloosd;

— Bevoegde overheid: de overheid aangewezen krachtens de wet van 4 augustus 1955 betreffende de veiligheid van de Staat op het gebied van de kernenergie, krachtens deze wet en krachtens de uitvoeringsbesluiten van deze wetten;

— Algemeen reglement: het koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van ioniserende stralingen, genomen met toepassing van de wet van 29 maart 1958 betreffende de bescherming van de bevolking tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren, vervangen door deze wet;

— Erkende instellingen: de instellingen die door het algemeen reglement met bepaalde taken worden belast;

— Dienst voor fysische controle: de dienst die krachtens het algemeen reglement door de bedrijfsleider moet worden opgericht en die belast is met de organisatie van en het toezicht op de maatregelen die nodig zijn om de bepalingen van dat reglement te doen naleven;

— Het Agentschap: de openbare instelling opgericht door deze wet voor de nucleaire controle.

Chapitre 1er. — Dispositions générales

Article 1er. Pour l'application de la présente loi, et de ses mesures d'exécution, il y a lieu d'entendre par:

— Rayonnements ionisants: rayonnements composés de photons ou de particules capables de déterminer la formation d'ions directement ou indirectement;

— Substance radioactive: toute substance contenant un ou plusieurs radionucléides dont l'activité ou la concentration ne peut être négligée pour des raisons de radioprotection;

— Autorités compétentes: les autorités désignées en vertu de la loi du 4 août 1955 concernant la sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire ainsi que de la présente loi et de leurs arrêtés d'exécution;

— Règlement général: l'arrêté royal du 28 février 1963 portant règlement général de la protection de la population et des travailleurs contre le danger des radiations ionisantes, pris en application de la loi du 29 mars 1958 relative à la protection de la population contre les dangers des radiations ionisantes, remplacée par la présente loi;

— Organismes agréés: les organismes chargés de certaines missions par le règlement général;

— Service de contrôle physique: le service qu'est tenu d'organiser le chef d'entreprise en vertu du règlement général, chargé de l'organisation et de la surveillance des mesures nécessaires pour assurer l'observation des dispositions dudit règlement;

— Agence: l'établissement public créé par la présente loi pour le contrôle nucléaire.

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor:

« In dit artikel, bij het tweede gedachtenstreepje, de woorden « waarvan de activiteit of de concentratie om redenen van stralingsbescherming niet mag worden verwaarloosd » te doen vervallen. »

« Au deuxième tiret de cet article, supprimer les mots « dont l'activité ou la concentration ne peut être négligée pour des raisons de radioprotection. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 1 worden aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article premier sont réservés.

Art. 2. Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht « Federaal Agentschap voor nucleaire controle » genoemd, afgekort FANC.

De zetel ervan is gevestigd in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad.

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 32 tot 34 van deze wet, valt het Agentschap onder de toepassing van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op bepaalde instellingen van openbaar nut.

In artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op bepaalde instellingen van openbaar nut, worden in de categorie C op hun plaats in de alfabetische volgorde ingevoegd de woorden: « Federaal Agentschap voor nucleaire controle ».

Art. 2. Il est constitué un établissement public doté de la personnalité juridique, dénommé « Agence fédérale de contrôle nucléaire », en abrégé AFCN.

Son siège est établi dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale.

Sans préjudice des dispositions des articles 32 à 34 de la présente loi, l'Agence est soumise à la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

A l'article 1er de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public sont insérés dans la catégorie C, à leur place dans l'ordre alphabétique, les mots « Agence fédérale de contrôle nucléaire ».

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 3 luidt:

Hoofdstuk 2. — Bevoegde overheden

Art. 3. De Koning kan, met uitsluiting van de gemeentelijke overheid, maatregelen nemen ter bescherming van de werknemers, de volksgezondheid of het leefmilieu.

Deze maatregelen hebben betrekking op de voorwaarden verbonden aan het invoeren, het uitvoeren, het produceren, het vervaardigen, het bezit, het doorvoeren, het te koop aanbieden, het verkopen, het afstand doen onder bezwarende titel of om niet, het verdelen en het gebruiken met commercieel, industrieel, weten-

schappelijk, medisch of enig ander oogmerk van apparaten, installaties of stoffen die ioniserende stralingen kunnen verspreiden. Deze voorwaarden, verbonden aan voormelde activiteiten, kunnen ook slaan op de toebehoren van apparaten en installaties en op de software die dient om de veiligheid en de werking van deze apparaten en installaties te verzekeren.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit, de voorwaarden, de beperkingen en de nadere regelen volgens welke het Agentschap de opdrachten vervult bepaald in de artikelen 19 en 20.

Hij kan eveneens de verwijdering en de ontruiming van radioactieve stoffen reglementeren.

De Koning kan de nadere regelen bepalen volgens welke de gemeentelijke overheden worden geïnformeerd.

Chapitre 2. — Autorités compétentes

Art. 3. Le Roi, à l'exclusion de l'autorité communale, peut prendre des mesures afin de protéger les travailleurs, la santé publique ou l'environnement.

Ces mesures sont relatives aux conditions liées à l'importation, à l'exportation, à la production, à la fabrication, à la possession, au transit, à la mise en vente, à la vente, à la renonciation/abandon à titre onéreux ou gratuit, la répartition et l'utilisation à but commercial, industriel, scientifique, médical, ou autre d'appareils, d'installations ou de substances capables d'émettre des rayonnements ionisants. Ces conditions liées aux activités susmentionnées peuvent également se rapporter aux accessoires d'appareils et d'installations et au logiciel qui sert à assurer la sécurité et le fonctionnement de ces appareils et installations.

Le Roi détermine, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, les conditions, les restrictions et les modalités suivant lesquelles l'Agence remplit les missions déterminées aux articles 19 et 20.

Il peut également réglementer l'évacuation de substances radioactives.

Le Roi peut déterminer les modalités suivant lesquelles les autorités communales sont informées.

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Het laatste lid van dit artikel aan te vullen als volgt:

« De bevoegde zeehavenautoriteiten worden minimaal 14 dagen op voorhand verwittigd van elk bezoek van een schip met atoomwapens aan boord of van een schip dat met atoomenergie wordt aangedreven. »

« Compléter le dernier alinéa de cet article par ce qui suit:

« Les autorités portuaires compétentes sont avisées au moins 14 jours à l'avance de la visite de tout navire à propulsion nucléaire ou ayant des armes atomiques à son bord. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 3 worden aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 3 sont réservés.

Art. 4. Onverminderd de bepalingen van artikel 8 mogen de in artikel 3 genoemde apparaten en stoffen enkel vervoerd worden door personen daartoe erkend door het Agentschap. De Koning regelt, na advies van het Agentschap, de wijze van erkenning.

Art. 4. Sans préjudice des dispositions de l'article 8, le transport des appareils et substances visés à l'article 3 ne peut être effectué que par des personnes agréées à cet effet par l'Agence. Le Roi règle, après avoir pris l'avis de l'Agence, les modalités de l'agrément.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. De bevoegde overheid kan te allen tijde de beslissingen schorsen en vernietigen van gedecentraliseerde besturen die rechtstreeks of onrechtstreeks een invloed hebben op het vervoer van radioactieve stoffen of van apparaten die deze stoffen bevatten.

Art. 5. L'autorité compétente peut, à tout moment, suspendre et annuler les décisions d'administrations décentralisées qui ont un effet direct ou indirect sur le transport de substances radioactives ou d'appareils contenant de telles substances.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 6. Wanneer een onvoorziene gebeurtenis de volksgezondheid en het leefmilieu in gevaar brengt, is de Koning, met uitsluiting van de gemeentelijke overheid, gemachtigd tegenover de producenten, fabrikanten, houders, vervoerders of gebruikers van apparaten of stoffen die ioniserende stralingen kunnen verspreiden, alle door de omstandigheden vereiste maatregelen te treffen, met het oog op de bescherming van de bevolking of het leefmilieu.

In dezelfde omstandigheden en met hetzelfde doel is de Koning, met uitsluiting van de gemeentelijke overheid, eveneens gemachtigd alle passende maatregelen te nemen om de gevaren te weren, die kunnen ontstaan uit de toevallige besmetting van om het even welke omgevingen, stoffen of produkten door radioactieve stoffen.

Art. 6. Le Roi, à l'exclusion de l'autorité communale, est autorisé, lorsqu'un événement imprévu met en péril la santé de la population et l'environnement, à prendre à l'égard des producteurs, fabricants, détenteurs, transporteurs ou utilisateurs d'appareils ou substances capables d'émettre des rayonnements ionisants, toutes mesures imposées par les circonstances et destinées à la sauvegarde de la population ou de l'environnement.

Le Roi, à l'exclusion de l'autorité communale, est également autorisé à prescrire dans les mêmes circonstances et aux mêmes fins toutes mesures propres à écarter les dangers pouvant résulter de la contamination accidentelle de lieux, de matières ou de produits quelconques par des substances radioactives.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 7. De Koning wijst de personen aan die belast zijn met het toezicht op de naleving van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten, wat betreft het medisch toezicht op de werknemers en de arbeidshygiënische omstandigheden.

Art. 7. Le Roi désigne les personnes chargées de la surveillance du respect de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution pour ce qui concerne la surveillance médicale des travailleurs et les conditions d'hygiène du travail.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. De Koning wijst de personen aan die belast zijn met de opdrachten bedoeld in de artikelen 7 en 14:

1. Op het militair domein met uitzondering van de plaatsen die eveneens door burgers bezocht worden. Het Agentschap is er belast met het toezicht en de controle op de naleving van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten;

2. Op alle andere door Hem aangewezen plaatsen, waar apparaten of stoffen worden geproduceerd, vervaardigd, gehouden of gebruikt die ioniserende stralingen kunnen verspreiden en die voor de behoeften van de krijgsmacht moeten dienen;

3. Naar aanleiding van de door de minister van Landsverdediging bevolen of vergunde transporten van bovenvermelde apparaten en stoffen.

Art. 8. Le Roi désigne les personnes chargées des missions visées aux articles 7 et 14:

1. Sur le domaine militaire à l'exception des endroits qui sont également fréquentés par des civils. L'Agence y est chargée de surveiller et de contrôler le respect de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution;

2. En tous autres lieux qu'il détermine, où sont produits, fabriqués, détenus ou utilisés des appareils ou substances capables d'émettre des rayonnements ionisants et destinés aux besoins des forces armées;

3. A l'occasion de transports que le ministre de la Défense nationale ordonne ou autorise d'appareils et substances précités.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. Onverminderd het bepaalde in artikel 8 van het Wetboek van strafvordering, worden de leden van de controledienst van het Agentschap die door de Koning werden belast met het toezicht op de naleving van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten, bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings.

Zij sporen de overtredingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten op en stellen ze vast bij proces-verbaal, dat geldt tot het tegendeel wordt bewezen. Hun bevoegdheden worden bepaald door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit onverminderd het bepaalde in artikel 10.

Art. 9. Sans préjudice de l'article 8 du Code d'instruction criminelle, les membres du service de surveillance de l'Agence désignés par le Roi pour surveiller le respect de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution sont revêtus de la qualité d'officiers de police judiciaire, auxiliaires du procureur du Roi.

Ils recherchent et constatent par des procès-verbaux faisant foi jusqu'à preuve du contraire les infractions à la présente loi et à ses arrêtés d'exécution. Sans préjudice de l'article 10, leurs attributions sont fixées par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. De personen bedoeld in artikel 9 beschikken ook over de hierna volgende bevoegdheden, voor de uitoefening waarvan zij een beroep kunnen doen op de hulp van de overtreder of zijn aangestelden.

Zij hebben te allen tijde vrije toegang tot vervoermiddelen, fabrieken, opslagplaatsen, ziekenhuizen en, meer in het algemeen, tot alle inrichtingen waar apparaten of stoffen die ioniserende stralingen kunnen verspreiden geproduceerd, vervaardigd, gehouden of gebruikt worden.

Zij kunnen de apparaten of de stoffen die geproduceerd, vervaardigd, gehouden, vervoerd of gebruikt worden onder voorwaarden die niet stroken met de voorschriften van deze wet of haar uitvoeringsbesluiten, in beslag nemen.

In identieke gevallen en afgezien van eventuele rechtsvervolgingen, kunnen zij ambtshalve alle maatregelen treffen om de bronnen van ioniserende stralingen, die gevaar zouden kunnen opleveren voor de volksgezondheid of het leefmilieu, onschadelijk te maken.

Wat betreft de vervoermiddelen en verpakkingen die niet beantwoorden aan de voorschriften van de besluiten genomen ter uitvoering van deze wet, kunnen zij alle vereiste spoedmaatregelen treffen, inzonderheid het gebruik ervan verbieden, ze verzegelen en in beslag nemen.

Art. 10. Les personnes visées à l'article 9 disposent également des attributions énoncées ci-après, pour l'exécution desquelles elles peuvent demander l'assistance du contrevenant ou de ses préposés.

Elles ont en tout temps libre accès aux moyens de transport, usines, entrepôts, hôpitaux, et plus généralement à tous établissements où sont produits, fabriqués, détenus ou utilisés des appareils ou substances capables d'émettre des rayonnements ionisants.

Elles peuvent procéder à la saisie des appareils ou des substances qui seraient produits, fabriqués, détenus, transportés ou utilisés dans des conditions qui ne répondraient pas aux prescriptions de la présente loi ou de ses arrêtés d'exécution.

Elles peuvent, dans les mêmes cas, et indépendamment de poursuites judiciaires éventuelles, prendre d'office toutes mesures propres à rendre inoffensives les sources de rayonnements ionisants qui constitueraient un danger pour la santé de la population ou pour l'environnement.

Elles peuvent, en ce qui concerne les moyens de transport et les emballages qui ne répondent pas aux prescriptions des arrêtés pris en exécution de la présente loi, prendre toutes les mesures urgentes requises et notamment en interdire l'utilisation, y apposer les scellés ou les saisir.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. De betrokken personen, maatschappijen, instellingen of organen kunnen, volgens bij koninklijk besluit nader vastgestelde regels, beroep aantekenen bij de ministers onder wie het Agentschap ressorteert, tegen de voorgeschreven of genomen maatregelen bedoeld in artikel 10; het beroep heeft geen schorsende werking.

Indien geen beslissing wordt genomen binnen de vastgestelde termijnen die drie maanden niet mogen overschrijden, zijn de maatregelen waartegen beroep werd ingesteld niet meer van toepassing.

Art. 11. Les personnes, sociétés, institutions ou organismes intéressés peuvent, selon les modalités fixées par l'arrêté royal, exercer un recours contre les mesures prescrites ou prises, visées à l'article 10 auprès des ministres dont relève l'Agence; le recours n'est pas suspensif.

Si aucune décision n'est prise dans les délais prescrits qui ne peuvent dépasser trois mois, les mesures faisant l'objet du recours ne sont plus d'application.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. § 1. De Koning kan bij een in Ministerraad overlegd besluit bepalen dat vergoedingen worden gegeven:

1° Ten bate van het Agentschap om alle bestuurs-, controle- of toezichtskosten en investeringskosten te dekken;

2° Ten bate van de Staat om alle kosten te dekken die voortvloeien uit de toepassing van de maatregelen ter uitvoering van artikel 6, in het bijzonder wat het noodplan voor nucleaire risico's betreft.

Hij stelt het tarief en de wijze van betaling van die vergoedingen vast na raadpleging van het Agentschap.

§ 2. De vergoedingen gegeven bij toepassing van § 1, 2°, worden toegewezen en aangewend volgens de volgende regels:

1° De minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken doet ieder jaar een voorstel voor de besteding van voormelde vergoedingen.

2° De opbrengst van de gegeven vergoedingen wordt door de Koning over de departementen die bij deze materie betrokken zijn verdeeld, op de voordracht van de ministers bevoegd voor Tewerkstelling en Arbeid en Leefmilieu, na het akkoord van de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken te hebben bekomen.

§ 3. De vergoedingen verschuldigd krachtens deze wet kunnen bij dwangbevel worden gevorderd. De Koning wijst de personen aan die ermee belast zijn de dwangbevelen uit te vaardigen en uitvoerbaar te maken. De dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot.

Art. 12. § 1er. Le Roi peut déterminer par arrêté délibéré en Conseil des ministres les redevances qui sont perçues:

1° Au profit de l'Agence pour couvrir en tout les frais d'administration, de contrôle ou de surveillance et d'investissement;

2° Au profit de l'Etat pour couvrir en tout les frais résultant de l'application des mesures prises en exécution de l'article 6, notamment en ce qui concerne le plan d'urgence pour des risques nucléaires.

Il fixe le taux et les modalités de paiement de ces redevances après consultation de l'Agence.

§ 2. Les redevances perçues en application du § 1er, 2°, sont attribuées et utilisées selon les modalités suivantes :

1° Le ministre qui a l'Intérieur dans ses attributions fait chaque année une proposition sur l'emploi des redevances précitées.

2° Le produit des redevances perçues est réparti par le Roi entre les départements concernés en la matière, sur la proposition des ministres qui ont l'Emploi et l'Environnement dans leurs attributions, après avoir obtenu l'accord du ministre qui a l'Intérieur dans ses attributions.

§ 3. Les redevances dues en vertu de la présente loi peuvent être récupérées par voie de contrainte. Le Roi désigne les personnes chargées de décerner et de rendre exécutoires les contraintes. Celles-ci sont signifiées par exploit d'huissier de justice.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. De bepalingen van deze wet doen geen afbreuk aan de toepassing van de wet van 4 augustus 1955 betreffende de veiligheid van de Staat op het gebied van kernenergie en van de ter uitvoering van deze wet genomen besluiten.

Art. 13. Les dispositions de la présente loi ne préjudicient en rien de l'application de la loi du 4 août 1955 concernant la sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire et des arrêtés pris en exécution de cette loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Hoofdstuk 3. — Opdrachten van het Agentschap

Art. 14. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 7 en 8, is het Federaal Agentschap voor nucleaire controle belast met de controle en het toezicht. Het is ook belast met de begeleiding bepaald in artikel 10, tweede lid, van de wet van 20 juli 1978 die de maatregelen bevat die het Internationaal Agentschap voor atoomenergie toelaat toezichts- en controlewerkzaamheden te verrichten op Belgisch grondgebied.

Chapitre 3. — Des missions de l'Agence

Art. 14. Sans préjudice des dispositions des articles 7 et 8, l'Agence fédérale de contrôle nucléaire est chargée du contrôle et de la surveillance. Elle est également chargée de l'accompagnement prévu à l'article 10, deuxième alinéa, de la loi du 20 juillet 1978 établissant les dispositions propres à permettre à l'Agence internationale de l'énergie atomique d'effectuer des activités d'inspection et de vérification sur le territoire belge.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 15. Algemeen gesteld omvat de opdracht van het Agentschap de onderzoeken die dienstig zijn voor het omschrijven van alle exploitatievoorwaarden en tot het bestuderen van de veiligheid en beveiliging van de inrichtingen waarin ioniserende stralingen worden aangewend.

Deze opdracht omvat ook het toezicht, de controles en de inspecties die eruit voortvloeien, de stralingsbescherming, de opleiding en de voorlichting, de contacten met de overheid en met de betrokken nationale instellingen en interventies in noodgevallen. Het Agentschap verleent zijn technische medewerking aan de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken.

Art. 15. D'une manière générale, la mission de l'Agence comprend les investigations utiles à la définition de toutes les conditions d'exploitation et à l'étude de la sécurité et de la sûreté des établissements où sont mis en œuvre des rayonnements ionisants.

Elle comprend également la surveillance, les contrôles et les inspections qui en découlent, la radioprotection, la formation et l'information, les contacts avec les autorités et les organismes

nationaux concernés et des interventions en cas d'urgence. L'Agence prête son concours technique au ministre qui a les Affaires étrangères dans ses attributions.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 16 luidt:

Art. 16. De Koning verleent, weigert, schorst of trekt terug in de exploitatievergunning die de installatie voorafgaat van de inrichtingen waarin ioniserende stralingen worden gebruikt.

Deze vergunning omvat de regelen betreffende de periodieke beoordeling van de veiligheid van de installaties en betreffende de omstandigheden waarin die vergunning kan worden geschorst of ingetrokken.

Het Agentschap onderzoekt de aanvragen tot het verkrijgen van deze vergunning, wint het advies in van de Wetenschappelijke Raad waarvan sprake is in artikel 37 en houdt toezicht op de naleving van de bijzondere voorwaarden opgelegd door deze vergunning.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de nadere regelen voor de toepassing van dit artikel.

Art. 16. Le Roi accorde, refuse, suspend, ou retire l'autorisation d'exploiter qui précède l'installation des établissements dans lesquels des rayonnements ionisants seront utilisés.

Cette autorisation comporte les règles relatives aux révisions périodiques de la sécurité des installations et aux conditions auxquelles cette autorisation peut être suspendue ou retirée.

L'Agence examine les demandes d'obtention de cette autorisation, recueille l'avis du Conseil scientifique dont il est question à l'article 37 et contrôle le respect des conditions particulières imposées par cette autorisation.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités d'application du présent article.

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor:

« A. In dit artikel, na het eerste lid, een nieuw lid in te voegen, luidende:

« Geen enkele vergunning, ongeacht of het een voorafgaande dan wel een exploitatievergunning betreft, mag worden verleend voor een nieuwe elektriciteitscentrale op basis van kernenergie. »

« A. Après le premier alinéa de cet article, ajouter un nouvel alinéa, rédigé comme suit:

« Aucune autorisation, ni préalable ni d'exploitation, ne peut être accordée pour une nouvelle centrale d'électricité nucléaire. »

De heer Cuyvers c.s. stelt volgende subsidiaire amendementen voor:

« 1. In dit artikel, na het eerste lid, een nieuw lid in te voegen, luidende:

« De aanvraag ter verkrijging van een voorafgaande vergunning voor een elektriciteitscentrale op basis van kernenergie gaat vergezeld van een doelmatigheidsrapport dat, vóór de vergunning wordt verleend, door het Parlement wordt behandeld. »

« 1. Après le premier alinéa de cet article, ajouter un nouvel alinéa, rédigé comme suit:

« La demande d'autorisation préalable pour une centrale d'électricité nucléaire contient un rapport d'opportunité qui sera débattu au Parlement préalablement à l'autorisation. »

« 2. Na het eerste lid van dit artikel een nieuw lid in te voegen, luidende:

« Vooraleer enige voorafgaande vergunning en/of exploitatievergunning verleend wordt, moeten een milieu-effectenrapport, een studie van de vestigingsplaats en een voorafgaand rapport over de veiligheid ingediend worden waarin de hoofdlijnen van het project en de toe te passen veiligheidsbeginselen worden weergegeven. »

« 2. Après le premier alinéa de cet article, ajouter un nouvel alinéa, rédigé comme suit :

« Toute autorisation préalable et toute autorisation d'exploitation doit être précédée du dépôt d'une étude d'impact sur l'environnement, d'une étude de site et d'un rapport préliminaire de sûreté donnant les options de base du projet et les principes de sûreté qui seront appliqués. »

De heer Cuyvers c.s. stelt eveneens volgend amendement voor :

« B. Na het tweede lid van dit artikel een nieuw lid in te voegen, luidende :

« De tienjaarlijkse revisiestudies moeten aanvangen in het achtste jaar (het achttiende jaar, ...) zodat de wijzigingen en uitbreidingen waartoe besloten wordt, gebruiksklaar zijn volgens een precies en afgesproken tijdschema. »

« B. Après le deuxième alinéa de cet article, ajouter un nouvel alinéa rédigé comme suit :

« Les études de révision décennales doivent commencer la huitième année (la 18e année...) de manière à ce que les modifications et compléments décidés soient opérationnels selon un calendrier précis et convenu. »

De stemming over de amendementen en de stemming over artikel 16 worden aangehouden.

Le vote sur les amendements et le vote sur l'article 16 sont réservés.

Art. 17. De Koning bevestigt de exploitatievergunning van de in artikel 16 bedoelde inrichtingen na een gunstige oplevering door het Agentschap. Wanneer het Agentschap constateert dat de voorwaarden opgelegd door de vergunning bepaald in artikel 16, niet vervuld zijn, kan de Koning deze vergunning schorsen of intrekken op advies van het Agentschap.

Het Agentschap houdt toezicht op de naleving van de bijzondere voorwaarden opgelegd door de exploitatievergunning.

Art. 17. A la suite d'une réception favorable par l'Agence, le Roi confirme l'autorisation d'exploitation des établissements mentionnés à l'article 16. Si l'Agence constate que les conditions imposées par l'autorisation prévue à l'article 16 ne sont pas remplies, le Roi peut suspendre ou retirer l'autorisation après avis de l'Agence.

L'Agence contrôle le respect des conditions particulières imposées par l'autorisation d'exploitation.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 18 luidt :

Art. 18. Het Agentschap onderzoekt de dossiers inzake vervoer van radioactieve stoffen. Het houdt toezicht op de naleving van de bijzondere voorwaarden opgelegd door de vergunnings- en erkenningsakten afgegeven door de bevoegde overheid.

Art. 18. L'Agence instruit les dossiers en matière de transport de substances radioactives. Elle contrôle le respect des conditions particulières imposées par les actes d'autorisation ou d'agrément délivrés par les autorités compétentes.

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor :

« Dit artikel aan te vullen met de volgende twee leden :

« De uitvoer van afval dat radioactieve stoffen bevat of bestraalde splijtstoffen naar een land dat niet tot de Europese Gemeenschap behoort en waarvan het Agentschap kan weten dat het niet over de vereiste middelen beschikt om die stoffen op een ecologisch verantwoorde manier te behandelen, is, onverminderd de naleving van Europese of internationale regelgeving, verboden.

Het vervoer van radioactief materiaal van meer dan ... becquerel met passagiersschepen en met vrachtschepen wordt verboden. Het Agentschap controleert de naleving van deze bepaling. »

« Compléter cet article par les deux alinéas suivants :

« L'exportation de déchets contenant des substances radioactives ou de combustibles nucléaires usés à destination d'un pays non membre de la Communauté européenne et dont l'Agence peut savoir qu'il ne dispose pas des moyens requis pour traiter ces substances dans le respect de l'environnement est interdite, sans préjudice du respect de la réglementation européenne ou internationale.

Le transport par paquebot et par cargo de matières radioactives de plus de... becquerels est interdit. L'Agence veille au respect de la présente disposition. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 18 worden aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 18 sont réservés.

Art. 19. Onder de voorwaarden, binnen de grenzen en volgens de nadere regelen bepaald in artikel 3 :

— Keurt het Agentschap de medische toestellen goed die ioniserende stralingen uitzenden en houdt er toezicht op ;

— Erkent het Agentschap de apothekers en de geneesheren die ioniserende stralingsbronnen gebruiken, de geneesheren belast met het medisch toezicht op de werknemers die beroepshalve zijn blootgesteld aan ioniserende stralingen, alsook de deskundigen belast met de fysische controle van de inrichtingen ;

— Onderzoekt het Agentschap de vergunningsaanvragen en kent het de vergunningen toe voor het gebruik van radioactieve stoffen in de geneeskunde, alsook voor de vervaardiging en de verdeling van deze stoffen. Het houdt toezicht op de naleving van de bijzondere voorwaarden opgelegd door de vergunningsakten.

Art. 19. Dans les conditions, les limites et les modalités fixées à l'article 3, l'Agence :

— Accorde l'agrément des appareils à usage médical émettant des rayonnements ionisants et en assure le contrôle ;

— Accorde l'agrément des pharmaciens et des médecins utilisant des sources de rayonnements ionisants, des médecins chargés du contrôle médical des travailleurs professionnellement exposés aux rayonnements ionisants ainsi que des experts chargés du contrôle physique des établissements ;

— Instruit les dossiers de demande et accorde les autorisations d'utilisation de substances radioactives en médecine, ainsi que celles de fabrication et de distribution de ces substances. Elle contrôle le respect des conditions particulières imposées par les actes d'autorisation.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 20 luidt :

Art. 20. Onder de voorwaarden binnen de grenzen en volgens de nadere regelen bepaald in artikel 3, onderzoekt het Agentschap de vergunningsaanvragen en kent het de vergunningen toe voor het gebruik van ioniserende stralingen voor de sterilisatie van medische apparaten en de behandeling van voedingswaren. Het houdt toezicht op de naleving van de bijzondere voorwaarden opgelegd door de vergunningsakten.

Art. 20. Dans les conditions, les limites et les modalités fixées à l'article 3, l'Agence instruit les dossiers de demande et accorde les autorisations d'utilisation des rayonnements ionisants à des fins de stérilisation des appareils médicaux et de traitement de denrées alimentaires. Elle contrôle le respect des conditions particulières imposées par les actes d'autorisation.

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor :

« In dit artikel de woorden « en kent het de vergunningen toe » te vervangen door de woorden « en, op grond van de afwijkingen bepaald bij het koninklijk besluit van 28 februari 1963, verleent of weigert het de vergunningen. »

« A cet article, à la troisième ligne, remplacer les mots « et accorde » par ce qui suit : « et refuse ou accorde, en fonction des dérogations prévues par l'arrêté royal du 28 février 1963. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 20 worden aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 20 sont réservés.

Art. 21. Het Agentschap houdt toezicht op de radioactiviteit over het gehele grondgebied zowel in normale omstandigheden als in noodgevallen. In normale omstandigheden bestaat die taak erin op geregelde tijdstippen de radioactiviteit van de lucht, het water, de bodem en de voedselketen te bepalen alsmede de door de bevolking opgelopen stralingsdosis te beoordelen en nauwlettend op te volgen.

Daartoe kan het Agentschap een beroep doen op bevoegde openbare en particuliere instellingen.

Art. 21. L'Agence assure la surveillance et le contrôle de la radioactivité du territoire dans son ensemble, aussi bien dans les conditions normales qu'en cas d'urgence. Dans des conditions normales, cette mission comprend la détermination régulière de la radioactivité de l'air, des eaux, du sol et de la chaîne alimentaire ainsi que l'évaluation et la surveillance des doses de rayonnements ionisants reçues par la population.

A cet effet, l'Agence peut s'assurer le concours d'organismes publics et privés compétents.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 22. Het Agentschap verleent technische hulp bij de uitwerking van de noodplannen die de minister van Binnenlandse Zaken beslist. Het organiseert een interventiecel voor de noodgevallen.

Art. 22. L'Agence assure une mission d'assistance technique à l'élaboration des plans d'urgence que le ministre de l'Intérieur arrête. Elle organise une cellule d'intervention pour les cas d'urgence.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 23. Het Agentschap is ermee belast een wetenschappelijke en technische documentatie op het gebied van de nucleaire veiligheid samen te stellen. Het Agentschap kan alle documenten, in om het even welke vorm, opvragen bij de instellingen en bedrijven waar het de controle uitoefent.

Het bevordert en coördineert de onderzoeks- en ontwikkelingswerkzaamheden. Het knoopt bevoorrechte betrekkingen aan met de openbare instellingen die in het nucleaire domein werkzaam zijn, met de kringen van het wetenschappelijk onderzoek alsook met de betrokken internationale organisaties.

Art. 23. L'Agence est chargée de constituer une documentation scientifique et technique dans le domaine de la sécurité nucléaire. L'Agence peut se faire communiquer tout document, sur quelque support que ce soit, en provenance des sociétés ou organismes dont elle assure le contrôle.

Elle stimule et coordonne les travaux de recherche et de développement. Elle établit des relations privilégiées avec les organismes publics opérant dans le domaine nucléaire, avec les milieux de la recherche scientifique ainsi qu'avec les instances internationales concernées.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 24. Het Agentschap doet voorstellen aan de ministers onder wie het ressorteert aangaande maatregelen die de Koning krachtens deze wet oplegt.

Art. 24. L'Agence fait des propositions aux ministres dont elle relève au sujet des mesures que le Roi impose en vertu de la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 25. Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid controleert het Agentschap de naleving door de exploitanten van hun verplichtingen inzake opleiding, informatie en bescherming van de werknemers.

Art. 25. Dans les limites de ses compétences, l'Agence contrôle le respect par les exploitants de leurs obligations en matière de formation, d'information et de protection des travailleurs.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 26. Het Agentschap is belast met de verspreiding van neutrale en objectieve informatie op nucleair gebied. Het zorgt voor het overbrengen van technische informatie inzake stralingsbescherming en nucleaire veiligheid. Het werkt, op initiatief van de minister van Binnenlandse Zaken, mee aan de informatieversterking aangaande de noodplannen die deze minister opstelt.

Het stelt een jaarlijks activiteitenverslag op dat voorgelegd wordt aan de toezichthoudende overheden en bestemd is voor het Parlement.

Art. 26. L'Agence est chargée de diffuser une information neutre et objective dans le domaine nucléaire. Elle organise la circulation de l'information technique en matière de sécurité nucléaire et de radioprotection. Elle collabore, à l'initiative du ministre de l'Intérieur, à l'information relative aux plans d'urgence que ce dernier élabore.

Elle dresse un rapport annuel sur son fonctionnement, qu'elle transmet à ses autorités de tutelle, à l'attention du Parlement.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 27. In afwijking van artikel 1676 van het Gerechtelijk Wetboek is het Agentschap bevoegd elk geschil bij overeenkomst aan arbitrage te onderwerpen.

Art. 27. Par dérogation à l'article 1676 du Code judiciaire, il est de la compétence de l'Agence de soumettre tout différend par convention à l'arbitrage.

— Aangenomen.

Adopté.

Hoofdstuk 4. — De uitbesteding van bepaalde opdrachten door het Agentschap

Art. 28. Onder zijn eigen verantwoordelijkheid kan het Agentschap, voor de uitoefening van bepaalde opdrachten, een beroep doen op de medewerking van instellingen die het speciaal daartoe heeft erkend.

Het gaat, geheel of gedeeltelijk, om de bestendige controle van de goede uitvoering van de opdrachten toebedeeld aan de dienst voor fysische controle die de bedrijfsleider moet oprichten, om de oplevering van de nieuwe installaties, om de goedkeuring van bepaalde beslissingen van de dienst voor fysische controle.

Onverminderd de bepalingen van de wet van 4 augustus 1955 betreffende de veiligheid van de Staat op het gebied van kernenergie, kan het Agentschap, in geval van vervoer van splijtstoffen, ook een erkende instelling belasten met het permanent toezicht op de lading, het vervoer en het afleveren van deze stoffen.

Chapitre 4. — De la délégation de certaines missions par l'Agence

Art. 28. Sous sa propre responsabilité, l'Agence peut faire appel, pour l'exercice de ses missions, à la collaboration d'organismes spécialement agréés par elle à cet effet.

Sont visées, en tout ou en partie, les missions relatives au contrôle permanent de la bonne exécution de sa mission par le service de contrôle physique que le chef d'entreprise est tenu d'organiser, la réception des nouvelles installations, l'approbation de certaines décisions prises par le service de contrôle physique.

Sans préjudice des dispositions de la loi du 4 août 1955 concernant la sûreté de l'Etat dans le domaine de l'énergie nucléaire, l'Agence peut également, en cas de transport de matières fissiles, déléguer à un organisme agréé par elle la surveillance permanente du chargement, du transport et de la délivrance de ces matières.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 29. De erkenningen bedoeld in artikel 28 worden verleend op basis van de door het Agentschap vastgelegde criteria en hebben onder meer betrekking op:

— De kwalificaties van het personeel van de instelling;

— De middelen waarover de instelling moet beschikken voor het uitvoeren van de opdrachten;

— De nadere regelen inzake controle zowel op de werkwijze van de instelling als de uitvoering van de haar toevertrouwde opdrachten.

De Koning regelt bij een in Ministerraad overlegd besluit, na advies van het Agentschap, de procedure tot toekenning en intrekking van de erkenning van de instellingen.

Iedere eerste erkenning van een in dit hoofdstuk bedoelde instelling, verleend krachtens deze wet, wordt toegekend voor een duur van maximum vijf jaar. Deze kan verlengd worden voor perioden van maximum vijf jaar.

Art. 29. Les agréments visés à l'article 28 sont accordés sur la base des critères fixés par l'Agence et portant notamment sur:

— La qualification du personnel de l'organisme;

— Les moyens nécessaires dont doit disposer l'organisme pour l'accomplissement des missions;

— Les règles détaillées portant tant sur le mode de fonctionnement de l'organisme que sur l'exécution des missions qui lui sont confiées.

Le Roi règle, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, après avoir pris l'avis de l'Agence, la procédure d'octroi et de retrait de l'agrément des organismes.

Tout premier agrément accordé en application de la présente loi à un organisme visé par le présent chapitre a une durée ne dépassant pas cinq ans. Celui-ci peut être prolongé pour des périodes ne dépassant pas cinq ans.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 30. De opdrachten bedoeld in artikel 28 worden toegekend op grond van een bestek. Dit bestek bepaalt, onder meer, de wijze waarop de prestaties, verricht door de instelling, worden vergoed.

De Koning keurt het bestek goed dat door het Agentschap wordt opgesteld.

Het Agentschap wijst de instelling aan die met de opdracht wordt belast op basis van het bestek en de ontvangen regelmatige offerten.

Art. 30. Les missions visées à l'article 28 sont confiées sur base d'un cahier des charges. Ce cahier des charges détermine, notamment, les modalités de rétribution des prestations effectuées par l'organisme.

Le Roi approuve le cahier des charges que l'Agence a établi.

L'Agence désigne l'organisme attributaire du marché sur base du cahier des charges et des offres régulières reçues.

— Aangenen.

Adopté.

Hoofdstuk 5. — Middelen, begroting, rekeningen

Art. 31. De opbrengst van de vergoedingen bedoeld in artikel 12, § 1, 1°, van deze wet gaat naar het Agentschap.

De opbrengst van de vergoedingen geheven met toepassing van artikel 3bis van de wet van 29 maart 1958 betreffende de bescherming van de bevolking tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren, die is toegekend aan de diensten bevoegd op nucleair gebied verbonden aan het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, wordt overgedragen naar de rekening van het Agentschap.

De middelen die tijdens het lopende begrotingsjaar uitgetrokken zijn op de begroting van deze diensten, worden opgevoerd op de begroting van het Agentschap.

Alle kosten en investeringen verbonden aan de activiteiten van het Agentschap komen ten laste van de maatschappijen, instellingen of personen waarvoor prestaties worden verricht binnen de grenzen bepaald in artikel 12 van deze wet.

In voorkomend geval, voegt het Agentschap bij de vergoedingen betaald door de natuurlijke of rechtspersonen bedoeld in artikel 12 van deze wet, de kosten van bijkomende buitengewone prestaties vereist voor de uitoefening van zijn opdracht.

Het Agentschap moet zijn financieel evenwicht naleven.

Chapitre 5. — Des ressources, du budget et des comptes

Art. 31. L'Agence bénéficie du produit des redevances visées à l'article 12, § 1er, 1°, de la présente loi.

Le produit des redevances perçues en application de l'article 3bis de la loi du 29 mars 1958 relative à la protection de la population contre les dangers des radiations ionisantes, qui est attribué aux services compétents dans le domaine nucléaire qui sont rattachés au ministère de l'Emploi et du Travail et au ministère de la Santé publique et de l'Environnement, est transféré sur le compte de l'Agence.

Les moyens qui sont inscrits au budget de ces services dans le courant de l'année budgétaire sont inscrits au budget de l'Agence.

L'ensemble des coûts et des investissements liés aux activités de l'Agence sont mis à charge des sociétés, institutions ou personnes au bénéfice desquelles elle effectue des prestations dans les limites fixées à l'article 12 de la présente loi.

Le cas échéant, l'Agence ajoute aux redevances payées par des personnes physiques ou morales visées à l'article 12 de la présente loi les coûts de certaines prestations particulières supplémentaires imposées par l'exercice de sa mission.

L'Agence est tenue de respecter son équilibre financier.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 32. De boekhouding van het Agentschap wordt gehouden volgens de methoden gebruikt in de handelssector. De regels bepaald door de wet van 17 juli 1975 betreffende de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen en door de uitvoeringsbesluiten ervan, worden in acht genomen.

De raad van bestuur van het Agentschap wijst een revisor aan gekozen onder de leden van het Instituut van bedrijfsrevisoren.

Art. 32. La comptabilité de l'Agence est organisée selon les méthodes commerciales. Elle respecte les règles fixées par la loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité et aux comptes annuels des entreprises et par les arrêtés d'exécution de cette loi.

Le conseil d'administration de l'Agence désigne un réviseur choisi parmi les membres de l'Institut des réviseurs d'entreprises.

— Aangenen.

Adopté.

Art. 33. De revisor stuurt ten minste éénmaal per jaar ter gelegenheid van het opmaken van de balans en van de verlies- en winstrekening of van de jaarrekening, een verslag over het actief en het passief, alsmede over de bedrijfsresultaten aan de ministers onder wier bevoegdheid het Agentschap ressorteert en aan de raad van bestuur. Hij wijst hen onverwijld op elk verzuim, op elke onregelmatigheid en, in het algemeen, op elke toestand die het financiële evenwicht van het Agentschap in het gedrang kan brengen.

Art. 33. Le réviseur adresse aux ministres dont relève l'Agence et au conseil d'administration de cette dernière un rapport sur la situation active et passive ainsi que sur les résultats de l'exploitation, au moins une fois l'an, à l'occasion de la confection du bilan et du compte de profits et pertes ou du compte annuel. Il leur signale sans délai toute négligence, toute irrégularité et en général toute situation susceptible de compromettre l'équilibre financier de l'Agence.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 34. De raad van bestuur van het Agentschap stelt elk jaar vóór 1 juni, de begroting vast van het volgend dienstjaar en keurt de rekeningen van het voorbije dienstjaar goed. De door het Agentschap vastgestelde rekeningen worden toegezonden aan de ministers onder wie het ressorteert en aan de minister van Financiën. Deze laatste zendt ze aan het Rekenhof over voor nazicht.

Art. 34. Chaque année, avant le 1er juin, le conseil d'administration de l'Agence arrête le budget de l'exercice suivant et approuve les comptes de l'exercice écoulé. Les comptes arrêtés par l'Agence sont transmis aux ministres dont elle relève et au ministre des Finances. Celui-ci les transmet à la Cour des comptes en vue de leur contrôle.

— Aangenomen.

Adopté.

Hoofdstuk 6. — Bestuur van het Agentschap

Art. 35. Het Agentschap wordt bestuurd door een raad van bestuur bestaande uit een voorzitter en dertien leden, allen stemgerechtigd en die door de Koning aangewezen worden bij een in Ministerraad overlegd besluit op voorstel van de ministers onder wier bevoegdheid het Agentschap valt. Deze aanwijzing geschiedt op basis van hun bijzondere wetenschappelijke of professionele kwaliteiten, vermeld in het aanwijzingsbesluit, op het vlak van de bescherming van de bevolking en het leefmilieu tegen de gevaren van ioniserende stralingen.

De raad van bestuur bestaat uit evenveel Nederlandstalige als Franstalige leden. Bij staking van stemmen, is de stem van de voorzitter of diens plaatsvervanger doorslaggevend.

Chapitre 6. — De l'administration de l'Agence

Art. 35. L'Agence est administrée par un conseil d'administration composé d'un président et de treize membres, ayant tous voix délibérative et qui sont désignés par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur la proposition des ministres ayant l'Agence dans leurs attributions. Cette désignation est faite sur la base de leurs qualités scientifiques ou professionnelles particulières, mentionnées dans l'arrêté de désignation, dans le domaine de la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants.

Le conseil d'administration comprend un nombre égal de membres d'expression française et de membres d'expression néerlandaise. En cas de partage des voix, la voix du président ou de son remplaçant est prépondérante.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 36. De voorzitter en de leden van de raad van bestuur worden door de Koning aangewezen, voor een termijn van zes jaar. Hun mandaat is vernieuwbaar. Het mandaat eindigt van rechtswege wanneer de titularis de leeftijd van 65 jaar bereikt.

In afwijking van het eerste lid, eindigt het mandaat van de helft van de leden die deel uitmaken van de eerste raad van bestuur na een termijn van drie jaar.

Op gemotiveerd eensluidend advies van de raad van bestuur, goedgekeurd met tweederde meerderheid van de uitgebrachte stemmen, kunnen de bestuurders van het Agentschap worden ontslagen bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Art. 36. Le président et les membres du conseil d'administration sont désignés pour un terme de six ans. Leur mandat est renouvelable selon les règles prévues pour la nomination. Le mandat prend fin de plein droit lorsque le titulaire atteint l'âge de 65 ans.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le mandat de la moitié des membres faisant partie du premier conseil d'administration prend fin après un terme de trois ans.

Les administrateurs de l'Agence peuvent être révoqués par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres sur avis conforme et motivé du conseil d'administration adopté à la majorité des deux tiers des voix exprimées.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — Artikel 37 luidt:

Art. 37. Er wordt een Wetenschappelijke Raad ingesteld die tot taak heeft het Agentschap te adviseren over het toezichtsbeleid en meer bepaald, overeenkomstig artikel 16, advies uit te brengen vóór de minister de vergunningen afgeeft voor nieuwe nucleaire installaties of bij het hernieuwen van de vergunningen. De Koning regelt de samenstelling en de bevoegdheden van de Wetenschappelijke Raad, die bestaat uit specialisten op het domein van de kernenergie en van de veiligheid.

De raad van bestuur staat in voor het overleg tussen het Agentschap en de geïnteresseerde kringen en meer bepaald de exploitanten van de nucleaire installaties.

Art. 37. Il est créé un Conseil scientifique dont la mission sera de conseiller l'Agence quant à sa politique de contrôle et plus particulièrement de donner, conformément à ce qui est dit à l'article 16, un avis préalable aux autorisations à délivrer par le ministre pour de nouvelles installations nucléaires ou lors du renouvellement d'autorisations. La composition et les pouvoirs du Conseil scientifique regroupant des personnalités de grande compétence en matière nucléaire et de sécurité sont déterminés par le Roi.

Le conseil d'administration assure la concertation entre l'Agence et les milieux intéressés et en particulier les exploitants des installations nucléaires.

De heer Cuyvers c.s. stelt volgend amendement voor:

« Na het eerste lid van dit artikel, een nieuw lid in te voegen, luidende:

« Voor de leden van de Wetenschappelijke Raad gelden dezelfde onverenigbaarheden als die neergelegd in artikel 38 voor het uitoefenen van het mandaat van voorzitter of bestuurder van het Agentschap. Die onverenigbaarheden blijven gelden tot het einde van het jaar volgend op dat waarin aan de functie een einde komt. »

« A cet article, après le premier alinéa, insérer un nouvel alinéa, rédigé comme suit:

« Les membres du Conseil scientifique sont soumis aux mêmes incompatibilités que celles prévues à l'article 38 pour l'exercice des mandats de président ou d'administrateur de l'Agence. Les incompatibilités subsistent jusqu'à la fin de l'année suivant la fin de la fonction. »

De stemming over het amendement en de stemming over artikel 37 worden aangehouden.

Le vote sur l'amendement et le vote sur l'article 37 sont réservés.

Art. 38. Onverminderd andere beperkingen bepaald bij of krachtens een wet, is de uitoefening van het mandaat van voorzitter of van bestuurder onverenigbaar met het mandaat of de functie van:

1° Lid van het Europees Parlement;

2° Lid van de Kamer van volksvertegenwoordigers of van de Senaat;

3° Lid van de nationale Regering;

4° Lid van de Raad of de Regering van een Gemeenschap of Gewest;

5° Provinciegouverneur of lid van de bestendige reputatie van een provincieraad;

6° Lid van een college van burgemeester en schepenen of voorzitter van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

7° Personeelslid van het Agentschap of van een persoon of instelling die ofwel rechtstreeks ofwel door bemiddeling van een erkende instelling onder het toezicht van het Agentschap staat, met uitzondering van personeelsleden van universiteiten en hogescholen die geen rechtstreeks belang hebben bij de opdrachten van het Agentschap.

Deze overeenigbaarheden blijven gelden tot na het verstrijken van het jaar volgend op het beëindigen van het mandaat of de functie.

Wanneer een bestuurder bovenvermelde bepalingen overtreedt moet hij de betrokken mandaten of functies neerleggen. Indien hij nalaat dit te doen wordt hij van rechtswege geacht zijn mandaat in het Agentschap te hebben neergelegd.

Art. 38. Sans préjudice des autres limitations prévues par ou en vertu d'une loi, l'exercice du mandat de président ou d'administrateur de l'Agence est incompatible avec le mandat ou les fonctions de :

1° Membre du Parlement européen;

2° Membre de la Chambre des représentants ou du Sénat;

3° Membre du Gouvernement national;

4° Membre du Conseil ou du Gouvernement d'une Communauté ou d'une Région;

5° Gouverneur d'une province ou membre de la députation permanente d'un conseil provincial;

6° Membre du collège des bourgmestre et échevins ou président du centre public d'aide sociale;

7° Membre du personnel de l'Agence ou d'une personne ou d'un organisme soumis au contrôle de l'Agence, soit directement, soit indirectement par l'intermédiaire d'un organisme agréé à l'exception des membres du personnel des universités et des écoles supérieures qui n'ont pas d'intérêt direct aux missions de l'Agence.

Ces incompatibilités subsistent jusqu'à la fin de l'année suivant la fin du mandat ou de la fonction.

Lorsqu'un administrateur contrevient aux dispositions ci-dessus, il est tenu de se démettre des mandats ou fonctions en question. S'il ne le fait pas, il est réputé s'être démis de plein droit de son mandat auprès de l'Agence.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 39. De raad van bestuur vertegenwoordigt het Agentschap in gerechtelijke procedures.

De raad van bestuur kan, op eigen verantwoordelijkheid een gedeelte van zijn bevoegdheden overdragen aan de directeur-generaal. De bevoegdheidsoverdrachten kunnen alleen geschieden krachtens bijzondere beslissingen van de raad van bestuur die het voorwerp en de omvang van elke overgedragen bevoegdheid bepaalt. De voorzitter en de directeur-generaal vertegenwoordigen het Agentschap in authentieke en onderhandse akten.

Art. 39. Le conseil d'administration représente l'Agence dans les procédures judiciaires.

Le conseil d'administration peut, sous sa responsabilité, déléguer une partie de ses pouvoirs au directeur général. Les délégations de pouvoir ne peuvent être données qu'en vertu de délibérations spéciales du conseil d'administration, lequel détermine l'objet et l'étendue de chacun des pouvoirs ainsi octroyés. Le président et le directeur général représentent conjointement l'Agence dans les actes publics et sous seing privé.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 40. De Koning bepaalt het bedrag van de vergoedingen die aan de leden van de raad van bestuur kunnen worden toegekend. Hij bepaalt het bedrag van de reis- en verblijfkosten.

Art. 40. Le Roi détermine le montant des indemnités qui peuvent être allouées aux membres du conseil d'administration. Il fixe le montant des indemnités pour frais de parcours et de séjour.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 41. Het dagelijks bestuur van het Agentschap, zijn vertegenwoordiging wat betreft het beheer en de uitvoering van de beslissingen van de raad van bestuur, worden toevertrouwd aan de directeur-generaal, die voor een vernieuwbare termijn van zes jaar door de Koning, bij een in Ministerraad overlegd besluit, wordt aangewezen. Hij kan alleen worden afgezet bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, op eensluidend gemootiveerd advies van twee derden van de leden van de raad van bestuur.

De voorzitter en de directeur-generaal behoren tot een verschillende taalrol.

De wederzijdse rechten en verplichtingen van de directeur-generaal en van het Agentschap worden geregeld in een arbeids-overeenkomst opgesteld overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten. Tijdens de onderhandelingen over deze overeenkomst wordt het Agentschap vertegenwoordigd door de raad van bestuur.

De directeur-generaal die zich, op het ogenblik van zijn benoeming, in een statutaire band bevindt met de Staat of met enige andere publiekrechtelijke rechtspersoon die onder de Staat ressorteert, wordt van rechtswege ter beschikking gesteld overeenkomstig de nadere regelen van het betrokken statuut voor de gehele duur van zijn mandaat. Gedurende deze periode behoudt hij evenwel zijn rechten op bevordering en op weddeverhoging.

Indien de directeur-generaal, op het ogenblik van zijn benoeming, contractueel verbonden is met de Staat of met enige andere publiekrechtelijke rechtspersoon die onder de Staat ressorteert, wordt de betrokken overeenkomst van rechtswege geschorst voor de gehele duur van zijn mandaat. Gedurende deze periode behoudt hij evenwel zijn rechten op bevordering en op weddeverhoging.

Art. 41. La gestion journalière de l'Agence, sa représentation en ce qui concerne sa gestion et l'exécution des décisions du conseil d'administration sont confiées à un directeur général désigné pour un terme renouvelable de six ans par le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. Il ne peut être révoqué que par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres sur avis conforme et motivé de deux tiers des membres du conseil d'administration.

Le président et le directeur général sont de rôle linguistique différent.

Les droits et les obligations mutuelles du directeur général et de l'Agence sont réglés dans un contrat de travail particulier établi conformément à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail. Lors de la négociation de cette convention, l'Agence est représentée par le conseil d'administration.

Le directeur général qui, au moment de sa nomination, se trouve lié statutairement à l'Etat ou à toute autre personne morale de droit public qui dépend de l'Etat, est mis de plein droit à disposition conformément aux modalités du statut concerné pour l'ensemble de la durée de son mandat. Pendant cette période, il conserve ses droits à la promotion et à l'avancement de traitement.

Si le directeur général, au moment de sa nomination, est lié contractuellement à l'Etat ou à toute autre personne morale de droit public qui dépend de l'Etat, l'accord concerné est suspendu de plein droit pour toute la durée de son mandat. Pendant cette période, il conserve ses droits à la promotion et à l'avancement de traitement.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 42. Het Agentschap is onderworpen aan de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten.

Art. 42. L'Agence est soumise à la législation relative aux marchés publics de travaux, de fournitures et de services.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 43. Het Agentschap wordt derwijze georganiseerd dat de reglementerende functie en de toezichtsfunctie onafhankelijk van elkaar worden uitgeoefend.

Art. 43. L'Agence est organisée de manière telle que la fonction de réglementation et la fonction de surveillance s'exercent indépendamment l'une de l'autre.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 44. Onverminderd de bepalingen van artikel 46, wordt het personeel van het Agentschap aangeworven door middel van een arbeidsovereenkomst, opgesteld overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en dit in afwijking van artikel 8, § 2 en § 3, van het koninklijk besluit nr. 56 van 16 juli 1982 betreffende de werving in sommige overheidsdiensten.

Op de voordracht van de directeur-generaal en met de goedkeuring van de ministers tot wier bevoegdheid het Agentschap behoort, bepaalt de raad van bestuur:

1° De personeelsformatie;

2° De regeling inzake aanwerving, loopbaan, bezoldiging en sociale voordelen van het personeel.

De arbeidsvoorwaarden van het personeel zijn ten minste gelijkwaardig aan die bepaald bij de wet van 20 februari 1990 betreffende de ambtenaren van de administraties en van sommige instellingen van openbaar nut.

Het Agentschap moet op permanente wijze de opleiding van zijn personeel verzekeren op internationaal niveau, in functie van de aan hen toevertrouwde opdrachten.

De bepalingen betreffende het personeelsformatie van de diensten bevoegd op nucleair gebied verbonden aan het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en aan het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu zijn van toepassing op het personeelsformatie van het Agentschap totdat de raad van bestuur van het Agentschap het personeelskader heeft vastgesteld.

Art. 44. Sans préjudice des dispositions de l'article 46, le personnel de l'Agence est engagé dans les liens d'un contrat de travail, établi conformément à la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, et ce par dérogation à l'article 8, § 2 et § 3, de l'arrêté royal n° 56 du 16 juillet 1982 relatif au recrutement dans certains services publics.

Sur la présentation du directeur général et avec l'approbation des ministres qui ont l'Agence dans leurs attributions, le conseil d'administration fixe:

1° Le cadre du personnel;

2° Le régime de recrutement, le régime de carrière, le régime pécuniaire et le régime social du personnel.

Les conditions de travail auxquelles est soumis le personnel sont au moins équivalentes à celles prévues par la loi du 20 février 1990 relative aux agents des administrations et de certains organismes d'intérêt public.

L'Agence doit assurer en permanence la formation des membres de son personnel au niveau international, en fonction des missions qui leur sont confiées.

Les dispositions relatives au cadre du personnel des services compétents dans le secteur nucléaire attachés au ministère de l'Emploi et du Travail et au ministère de la Santé publique et de

l'Environnement sont applicables au cadre du personnel de l'Agence jusqu'à ce que son conseil d'administration ait fixé le cadre du personnel.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 45. Het statutair en contractueel personeel van het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid en van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu verbonden aan de diensten bevoegd voor de nucleaire sector wordt ambtshalve overgeplaatst naar het Agentschap. Deze overplaatsing geschiedt met minstens behoud van hun arbeidsvoorwaarden en onder meer hun hoedanigheid, hun graad, hun administratieve en geldelijke anciënniteit, hun premies en vergoedingen en hun recht op pensioen.

Art. 45. Le personnel statutaire et contractuel du ministère de l'Emploi et du Travail et du ministère de la Santé publique et de l'Environnement, attaché aux services qui exercent les compétences dans le secteur nucléaire, est transféré d'office à l'Agence. Ce transfert a lieu avec, au moins, maintien de leurs conditions de travail et notamment de leur qualité, de leur grade, de leur ancienneté administrative et pécuniaire, des primes et indemnités et de leurs droits à la pension.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 46. De personeelsleden van het Agentschap bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, worden tewerkgesteld in een statutair verband, volgens regelen vastgesteld door de Koning, op de voordracht van de ministers tot wier bevoegdheid het Agentschap behoort en van de minister van Justitie.

Art. 46. Les membres du personnel de l'Agence revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire sont employés statutairement, selon les règles fixées par le Roi, sur la présentation des ministres qui ont l'Agence dans leurs attributions et du ministre de la Justice.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 47. Het personeel van het Agentschap neemt de nodige maatregelen om het vertrouwelijk karakter te bewaren van de gegevens waarvan het kennis heeft. Het zal deze gegevens enkel aanwenden in het kader van de uitoefening van zijn toezichtsoverdracht.

Art. 47. Le personnel de l'Agence prend les mesures nécessaires afin de garantir le caractère confidentiel des données dont il a connaissance. Il ne fera usage de ces données qu'aux seules fins requises pour l'exercice de sa mission de surveillance.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 48. Het Agentschap staat onder het gezamenlijk toezicht van de ministers bevoegd voor Tewerkstelling en Arbeid, en Volksgezondheid en Leefmilieu.

Het in het vorige lid bedoelde toezicht van de ministers wordt uitgeoefend door bemiddeling van één regeringscommissaris, door de Koning benoemd bij een in Ministerraad overlegd besluit. Deze commissaris vervult eveneens de functie van gemachtigde van de minister van Financiën, zoals bepaald in artikel 9, § 4, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Art. 48. L'Agence relève conjointement des ministres qui ont dans leurs attributions l'Emploi et le Travail, la Santé publique et l'Environnement.

Le contrôle des ministres visés à l'alinéa précédent s'exerce à l'intervention d'un seul commissaire du Gouvernement, nommé par le Roi par un arrêté délibéré en Conseil des ministres. Ce commissaire exerce également les fonctions de délégué du ministre des

Finances telles qu'elles sont prévues au § 4 de l'article 9 de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

— Aangenomen.

Adopté.

Hoofdstuk 7. — Strafbepalingen

Art. 49. De inbreuken op de bepalingen van deze wet en van de besluiten die ter uitvoering van deze wet werden genomen, worden gestraft met een geldboete van duizend frank tot een miljoen frank en/of met gevangenisstraf van drie maanden tot twee jaar of met één van die straffen alleen.

Worden met dezelfde straffen gestraft, zij die de in artikel 9 bedoelde personen bij de uitoefening van hun opdracht belemmeren of die hun medewerking weigeren te verlenen.

Chapitre 7. — Dispositions pénales

Art. 49. Les infractions aux dispositions de la présente loi et des arrêtés pris en exécution de cette loi sont punies d'une amende de mille francs à un million de francs et d'un emprisonnement de trois mois à deux ans ou de l'une de ces peines seulement.

Seront punis des mêmes peines ceux qui auront porté entrave à l'exercice de la mission des personnes visées à l'article 9 ou qui leur auront refusé leur concours.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 50. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn toepasselijk op de bij deze wet of haar uitvoeringsbesluiten omschreven inbreuken.

Art. 50. Toutes les dispositions du livre Ier du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par la présente loi ou par ses arrêtés d'exécution.

— Aangenomen.

Adopté.

Hoofdstuk 8. — Slotbepalingen

Art. 51. Artikel 10, tweede lid van de wet van 20 juli 1978 betreffende bijzondere bepalingen om het Internationaal Agentschap voor atoomenergie toe te laten inspectie- en verificatiewerkzaamheden door te voeren op Belgisch grondgebied, in uitvoering van het Internationaal Akkoord van 5 april 1973 ter uitvoering van de §§ 1 en 4 van artikel III van het Verdrag van 1 juli 1968 inzake de niet-verspreiding van kernwapens, wordt vervangen door de volgende bepalingen:

« Ambtenaren van het Nationaal Agentschap voor nucleaire controle opgericht door de wet van (...), bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hebben het recht de inspecteurs te vergezellen tijdens hun inspectieopdrachten bedoeld in deze wet. »

Chapitre 8. — Dispositions finales

Art. 51. L'article 10, alinéa 2, de la loi du 20 juillet 1978 établissant des dispositions propres à permettre à l'Agence internationale de l'énergie atomique d'effectuer des activités d'inspection et de vérification sur le territoire belge, en exécution de l'Accord international du 5 avril 1973 pris en exécution des §§ 1er et 4 de l'article III du Traité du 1er juillet 1968 sur la non-prolifération des armes nucléaires, est remplacé par les dispositions suivantes:

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1992-1993
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1992-1993

« Des agents de l'Agence nationale de contrôle nucléaire, créée par la loi du (...), revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire, ont le droit d'accompagner les inspecteurs pendant les activités d'inspection visées dans la présente loi. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 52. De wet van 29 maart 1958 betreffende de bescherming van de bevolking tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren, gewijzigd door de wetten van 29 mei 1963, 3 december 1969, 14 juli 1983, 22 december 1989 en 26 juni 1992 wordt opgeheven.

De koninklijke besluiten genomen krachtens voormelde wet blijven van toepassing zolang zij niet gewijzigd of opgeheven worden krachtens deze wet.

Art. 52. La loi du 29 mars 1958 relative à la protection de la population contre les dangers résultant des radiations ionisantes, modifiée par les lois des 29 mai 1963, 3 décembre 1969, 14 juillet 1983, 22 décembre 1989 et 26 juin 1992 est abrogée.

Les arrêtés royaux pris en vertu de la loi précitée restent d'application tant qu'ils n'ont pas été modifiés ou abrogés en vertu de la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 53. De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de datum van inwerkingtreding van de bepalingen van deze wet.

Art. 53. Le Roi détermine, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, la date de l'entrée en vigueur des dispositions de la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — La commission propose un nouvel intitulé ainsi rédigé: *Projet de loi relatif à la protection de la population et de l'environnement contre les dangers résultant des rayonnements ionisants et concernant l'Agence fédérale de contrôle nucléaire.*

De commissie stelt een nieuw opschrift voor dat luidt: *Ontwerp van wet betreffende de bescherming van de bevolking en van het leefmilieu tegen de uit ioniserende stralingen voortvloeiende gevaren en betreffende het Federaal Agentschap voor nucleaire controle.*

Ce texte rencontre-t-il l'accord de l'assemblée?

Is de Senaat het met die tekst eens? (*Instemming.*)

Le nouvel intitulé est approuvé.

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De aangehouden stemmingen en de stemming over het ontwerp van wet in zijn geheel hebben later plaats.

INTERPELLATIE VAN DE HEER CUYVERS TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKS-GEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « HET BELGISCH BELEID INZAKE HET TERUGDRINGEN VAN KANKER »

INTERPELLATION DE M. CUYVERS AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « LA POLITIQUE MENEES PAR LA BELGIQUE DANS LE DOMAINE DE LA LUTTE CONTRE LE CANCER »

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Cuyvers tot de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu over « het Belgisch beleid inzake het terugdringen van kanker ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, « we halen de doelstellingen niet... ». Dit is de trieste uitkomst van de recente tussentijdse balans opgemaakt door de Vereniging voor kankerbestrijding. De doelstelling van de *World Health Organization* was de kankermortaliteit tegen het jaar 2000 met 15 pct. te doen dalen.

Agalev en Ecolo betreuren dat België niet behoort tot de zes ledenlanden van de Europese regio van de WHO waar de doelstelling, reductie met 15 pct. van de kankermortaliteit, zal worden gehaald. Alleen de bevolking van Finland, Griekenland, Luxemburg, Malta, Zweden en Zwitserland behoren tot dit select gezelschap.

Wij moeten onze inspanningen op het vlak van kankerpreventie nog gevoelig opdrijven. Ons land behoort tot de groep van negen leden waarin de kankermortaliteit al een dalende tendens vertoont, maar ze is niet sterk genoeg om de doelstelling te halen. Deze norm halen is voor de bevolking veel belangrijker dan de veel besproken Maastrichtnorm voor de vermindering van de openbare schuld.

Op de terreinen van longkankerpreventie en het vermijden van huidkankers kunnen en moeten we nog inspanningen leveren op korte termijn, zelfs die seizoenen nog. « Samen met Groot-Brittannië heeft ons land een triest record op het gebied van longkanker. Gelukkig daalt het aantal rokers in ons land voortdurend. » Dit gebeurt mee onder invloed van de initiatieven van verenigingen tegen kanker en van een strenger wordende wetgeving.

Maar er zullen helaas nog vele jaren overheen gaan, vooraleer de gunstige effecten van deze daling zich zullen manifesteren in een vermindering van het aantal kankers en hart- en vaatziekten. Want de ziekte ontstaat vaak pas twijftig of meer jaren achteraf zodat we ook vaak zolang zullen moeten wachten, voor zich een daling in het aantal longkankers zal kunnen voordoen.

Het is dus van belang op dit gebied aan gezondheidsvoorlichting en -opvoeding te blijven doen. We moeten er vooral op letten dat de mensen niet door hun sociale context tot roken gebracht worden. », aldus de Vereniging voor kankerbestrijding.

Daarom blijven Agalev en Ecolo, en alle verenigingen die zich inzetten voor kankerpreventie, hameren op de noodzaak het koninklijk besluit dat de reclame voor roken verbiedt onmiddellijk te publiceren in het *Belgisch Staatsblad*. Mevrouw de minister, uw voorgangster heeft dit al zo lang aangekondigd en beloofd.

De groenen klagen de pogingen van sommige belangengroepen aan dat absoluut verbod te willen ontkrachten door uitzonderingen te vragen voor sponsoring van sigarettenmerken tijdens culturele en sportieve manifestaties.

« We onderstrepen nogmaals dat tabaksreclame precies daar de grootste schade aanbrengt omdat er een gevoelig publiek van jongeren en adolescenten aanwezig is, die juist maximaal tegen het roken beschermd zouden moeten worden. Uit ervaring weten we dat de tabaksindustrie er alles aan doet om de wet te omzeilen en dat de enige oplossing er dus in bestaat tabaksreclame onvoorwaardelijk te verbieden. » Met deze stelling van de kankerpreventie zijn Agalev en Ecolo, en elke kenner van de problematiek, het volmondig eens.

Vandaar onze eerste vraag: waarom is het zo lang beloofde absolute verbod op tabaksreclame nog altijd geen feit door de publikatie van het betreffende koninklijk besluit in het *Belgisch Staatsblad*? België als voorzitter van de EG kan en moet initiatieven nemen voor een absoluut verbod op Europese schaal. Welke initiatieven heeft u al op Europees niveau genomen?

Als minister van Volksgezondheid kunt en moet u volgens ons ook een adequaat politiek beleid uitstippelen, in samenwerking met andere collega's van de nationale Regering en de Gewestregeringen, om het stijgend aantal huidkankers te verminderen.

Door de hogere levensstandaard, de grotere mobiliteit en de maatschappelijke norm « Een gebruinde huid is in », stellen meer en meer mensen van allerhande leeftijd zich meer bloot aan de bruinende ultravioletstralen van de zon. Velen willen niet spierwit aan hun zomervakantie beginnen en gaan regelmatig

onder de zonnebank. Daarnaast komen er meer halogeenlampen in gebruik die ook ultravioletstralen produceren. Deze verhoogde blootstelling verklaart de toename van de huidkankers.

Ik citeer ook: « Terwijl vroeger bepaalde huidkankers alleen voorkwamen bij mensen die hun hele leven buiten hadden gewerkt, stellen we ze nu ook vast bij veel jongere mensen. Men weet dat de cumulatieve dosis ultravioletlicht daarbij een rol speelt. Alsof onze huid een geheugen voor ultravioletlicht heeft. Elke ondergaane dosis PV-straling wordt 'opgeteld', ook als er geen zonnebrand bij te pas gekomen is. Als we de risico's willen afwegen, moeten we dus rekening houden met dat cumulatieve effect en ervoor zorgen dat we op lange termijn geen al te hoge totale dosis opdoen. » Dit stelt dokter Roelands, verantwoordelijke van de afdeling fotodermatologie van het UZ te Leuven. Het feit dat het niet mogelijk is voor elk individu dit risico precies in te schatten, maakt een algemene preventie des te zinvoller. Een meersporenbeleid om de burger een betere bescherming tegen te grote dosissen ultravioletstralen te geven is noodzakelijk.

Volgens Agalev en Ecolo kunt u en moet u dat meersporenbeleid ontwikkelen via de produktpolitiek die nationaal was, is en blijft. U kunt zich afvragen of dit wel zo nodig moet. Een algemene campagne om mensen aan te sporen verstandig te zonnen gebeurt onder meer door de Vereniging voor kankerbestrijding met voorlichting aan de kwetsbaarste doelgroep: jongeren. De slogan « Ik zon zachtjes, heel zachtjes, heel, heel zachtjes » spreekt boekdelen. Deze vereniging mikt op de schoolgaande jeugd. Vrouwen en moeders worden bereikt via de vrouwenbladen en themabijlagen in dagbladen bij het begin van het toeristisch seizoen. U kunt en moet uw verantwoordelijkheid op zich nemen. U kunt en moet de bescherming verhogen via produktnormen.

Niet alle zonnebrandmiddelen die momenteel op de markt zijn, voldoen aan volgende elementaire eisen. Niet alle middelen bevatten een voldoende hoge beschermingsfactor. Alle middelen zijn getest onder labosituaties, maar niet alle middelen zijn ook getest onder reële strandsituaties. Sommige produkten kunnen door het samenspel van een aantal bestanddelen en een hogere dosis ultravioletstralen allergieën veroorzaken. Hierdoor komt de consument op korte termijn van de regen in de drup terecht. Ik verwijs hiervoor naar een artikel dat een paar jaar geleden in het Duitse tijdschrift *Natur* verschenen is.

Welke maatregelen hebt u genomen om ervoor te zorgen dat er in elk zonnebrandmiddel een minimale beschermingsfactor en dat het totaal produkt ook niet allergisch is voor doelgroepen van potentiële gebruikers? Hoe groot moet die minimale beschermingsfactor zijn volgens uw deskundigen?

Ook het gebruik van zonnebanken en gelaatsbronzers moet beter worden gecontroleerd. Uit een recent onderzoek blijkt dat 50 pct. van de meisjes die de zonnebank gebruiken, behoren tot fototype 1 of fototype 2, met andere woorden meisjes die er veel gebruik van maken worden eerst rood vooraleer lichtjes te bruinen of worden nooit bruin, maar altijd rood. Het zijn juist die twee typen die het meest door de kwaadaardige huidkanker worden bedreigd. Vandaar dat er strikte kwaliteitsnormen moeten worden gehanteerd voor nieuwe zonnebanklampen en voor de lampen na een zekere gebruiksduur. Dergelijke lampen mogen zo weinig mogelijk ultravioletstralen B en C voortbrengen en meer A-stralen. Velen maken zich zorgen over de kwaliteitscontrole van de lampen na een zekere gebruiksduur. Graag verneem ik van de minister dan ook het antwoord op volgende vragen.

Aan welke normen moeten de nieuwe lampen voor zonnebanken en gelaatsbronzers voldoen? Van wanneer dateert de meest recente verstrenging van de normen? Wie organiseert de controle van de lampen in gebruik? Met welke frequentie worden die lampen gecontroleerd?

Naast de sanering van de zonnebrandmiddelen, de zonnebanken en gelaatsbronzers is er ook een ingreep op de markt van de zonnebrillen nodig. Zonnebrillen die geen reflecterende werking hebben, geven een onvoldoende en — wat erger is — valse bescherming tegen de ultravioletstralen. Een niet-beschermd oog heeft de neiging zich meer te sluiten. Een zonnebril doet die beschermende werking teniet. Een slechte zonnebril is dus mee verantwoordelijk voor oogbeschadiging! Vandaar de noodzaak aan adequate normen voor zonnebrillen. Vandaar ook mijn lo-

gische vraag: welke initiatieven hebt u in samenwerking met uw collega van Economische Zaken genomen om de zonnebrillen beter te reglementeren?

Een nieuwe bron van ultravioletstralen die moet worden gecontroleerd en gereguleerd is de groeiende sector van de halogeenlampen. « Het gebeurt immers dat men bij personen die langdurig en van zeer dichtbij onder een halogeenlamp gezeten hebben, bijvoorbeeld een sterke bureaulamp, rode verkleuring van de huid vaststelt, in feite zonnebrand. Zij hebben dus zeker te intens halogeenlicht ondergaan. Dat moet beslist vermeden worden. Zeker zonnekloppers kunnen deze extra-straling van halogeenlampen best missen omdat zijn totale cumulatieve dosis al zeer hoog is. » Aldus de Vereniging voor kankerbestrijding.

Gelukkig is de bescherming daartegen al voorradig. De meeste lampenbouwers hebben al in de mogelijkheid voorzien een beschermend glazen plaatje aan te brengen vóór de halogeenlamp. Tegenwoordig verschijnen UV-gereduceerde halogeenlampen op de markt. Hiermee kan men alle risico's vermijden. Vandaar mijn laatste vraag. Welke maatregelen hebt u genomen om ervoor te zorgen dat vanaf volgend jaar nog alleen dergelijke UV-gereduceerde halogeenlampen op de markt zullen worden gebracht?

Met deze interpellatie hebben Agalev en Ecolo u aangespoord een dergelijk preventief meerspoorenbeleid te ontwikkelen zonder de mensen te verbieden nog te zonnen. Wij zullen de concrete uitwerking van deze suggesties door uw diensten op de voet volgen. (Applaus.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Galan.

Mevrouw De Galan, minister van Maatschappelijke integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu. — Mijnheer de Voorzitter, om mijn antwoord op de interpellatie van de heer Cuyvers samen te stellen heb ik verschillende diensten geraadpleegd, namelijk de Eetwareninspectie, de Algemene Farmaceutische Inspectie, de dienst voor Bescherming tegen ioniserende stralingen, de dienst Milieuhinder, het Instituut voor hygiëne en epidemiologie, de Hoge Gezondheidsraad met betrekking tot het document Van Loock de dato 17 mei 1993 over halogeenlampen, de Koninklijke Academie voor geneeskunde, de administratie van de Handel van het ministerie van Economische Zaken, de dienst Elektrische Energie van hetzelfde ministerie met betrekking tot de normen inzake elektrische veiligheid van elektrische apparaten, het Belgisch Instituut voor normalisatie en het Belgisch Elektrotechnisch Comité. Ik heb ook een advies van het laboratorium voor Elektromagnetisme en Acustica van de Universiteit van Gent aan de Hoge Raad voor gezondheid. Dit laatste zal ik u na mijn antwoord op uw interpellatie geven, mijnheer Cuyvers.

La problématique abordée par M. Cuyvers est d'une importance vitale. Il m'est évidemment, dans l'état actuel des choses, impossible de répondre à toutes les questions mais je ne manquerais pas de donner à cette interpellation la suite qu'elle mérite.

Comme vous le savez, lorsque j'étais ministre à la Communauté française, la prévention faisait partie de mes attributions. En ce qui concerne des matières comme la prévention du cancer ou d'autres fléaux tels que la toxicomanie et le tabagisme, la frontière entre l'Etat fédéral et les Communautés est très difficile à établir; selon un arrêt du Conseil d'Etat, le Gouvernement fédéral n'est plus compétent qu'en matière de publicité. Aussi je comprends très bien que vous m'adressiez vos questions dans cet hémicycle plutôt que dans d'autres assemblées.

Vos préoccupations en matière de tabac concernent surtout le fameux arrêté Onkelinx qui a déjà fait couler beaucoup d'encre tout en n'étant pas encore publié et qui constituait, en fait, une remise sur le métier de l'arrêté de M. Delizée, qui fixait déjà une série de normes importantes.

Mme Onkelinx avait annoncé une interdiction totale de la publicité pour les produits du tabac, que ce soit par le biais d'affiches de grand format, d'annonces dans les abribus, etc.

Ce projet d'arrêté royal a été soumis, voici quelques mois, au Conseil d'Etat pour avis. Vous savez certainement que le Conseil d'Etat a refusé de l'examiner parce qu'il n'avait pas été rédigé en concertation avec les deux autres départements compétents, à

savoir les Affaires économiques et les Classes moyennes. La coordination requise est encore en cours. Une solution sera probablement trouvée durant les prochaines semaines.

Je ne vous cache pas que des difficultés surviendront certainement en ce qui concerne la protection des marques. En effet, certaines sociétés produisent d'autres articles — des chaussures, des blousons notamment — qui représentent, dans certains pays, des sommes colossales. Ce problème est important et il faut en tenir compte.

Comme je le disais tout à l'heure dans le cadre d'un autre dossier, je préfère que soit fixée une norme efficace, qui fasse l'effet d'un verrou dans l'esprit du public jeune, qui permette à ceux qui souhaitent arrêter de fumer d'obtenir de l'aide, et d'éviter le tabagisme passif, bien que les scientifiques ne soient pas toujours d'accord sur les conséquences de ce dernier.

Je vous signale en outre que ma collègue Miet Smet a récemment pris un arrêté relatif à la concertation sur les lieux de travail, arrêté qui privilégie le dialogue par rapport à l'interdiction pure et simple.

Sur le plan européen, on s'est, une nouvelle fois, trouvé confronté, lors de la présidence danoise, au blocage — ce dossier était pourtant examiné pour la sixième fois — de pays producteurs, qui reçoivent par ailleurs d'importants subsides de la Communauté européenne pour pouvoir cultiver le tabac. Je pense principalement à la Grèce mais également à d'autres pays.

M. Cuyvers. — Je crois que la France est aussi un grand pays producteur de tabac et que la publicité y est interdite.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — La France fait partie de ces pays qui ont un monopole et les problèmes se posent différemment dans ces pays-là. Le nouveau gouvernement français va peut-être changer les choses, mais le monopole de la SEITA simplifiait évidemment la situation, notamment en ce qui concerne la concurrence entre les différentes marques.

Il s'agit donc d'un dossier difficile et, durant la présidence belge, un consensus sera recherché à l'échelon européen; parallèlement toutefois, possibilité sera laissée aux pays qui le désirent de prévoir un plus grand nombre de clauses de sauvegarde. Une norme minimale sera établie, principalement en ce qui concerne les véhicules publicitaires distribuant les périodiques, et je pense notamment aux hebdomadaires anglais, qui circulent dans toute l'Europe ou à des magazines de qualité comportant des publicités couleur que la presse locale ne pourrait se permettre.

Het voorstel om voor zonnebrandproducten een minimale beschermingsfactor op te leggen en om de vermelding ervan verplicht te stellen in de etikettering werd door de EG bestudeerd. Om verschillende redenen werd aan die idee geen gevolg gegeven, onder meer omwille van het gebrek aan gestandaardiseerde meetmethodes ter zake. Elk bedrijf past namelijk zijn eigen meetstelsel toe zodat de vermelde beschermingsfactoren slechts voor hetzelfde merk kan worden vergeleken en gecontroleerd.

Daarenboven kiezen gebruikers meestal zelf een produkt volgens hun eigen gevoeligheid en schakelen zij na verloop van tijd over op een steeds lagere beschermingsfactor. Alle zonnebrandproducten bevatten nu reeds een indicatie over de beschermingsfactor. Deze indicatie gebeurt echter op vrijwillige basis. Het uitvaardigen van een nationale produktnorm, bijvoorbeeld het verplicht stellen van een minimale beschermingsfactor of het verplicht vermelden ervan, die niet gesteund is op EG-richtlijnen, is uiterst moeilijk, zonet onmogelijk geworden.

Aangezien de EG-reglementering geen bepalingen in dit verband omvat, lijkt het mij twijfelachtig dat een uitsluitend Belgisch initiatief door de EG zal worden aanvaard. De EG-reglementering inzake cosmetica, het koninklijk besluit van 10 mei 1978 dat herhaaldelijk werd gewijzigd en bijgevolg ook de Belgische wetgeving, bepalen reeds welke UV-filters en andere stoffen die in zonnebrandproducten mogen worden gebruikt. Het is weliswaar een minimumbasis, maar het is een begin.

La problématique en matière d'allergies ne relève toutefois pas de ce cadre étant donné que les allergies sont liées aux personnes et non aux produits: certaines personnes sont, par exemple, allergi-

ques aux chats ou aux fraises. Ace propos, il faut déjà dire que l'interdiction future de l'expérimentation animale en matière de cosmétiques réjouira les amis des animaux dont je fais partie — je suis pour l'arrêt de ces expérimentations —, toutefois elle ne simplifiera probablement pas l'étude de cette problématique, mais d'autres solutions existent.

Enfin, dans ce même ordre d'idées, une nouvelle directive CE en matière de cosmétiques vient juste d'être votée, directive qui améliorera les possibilités de contrôle de ces produits.

Le problème soulevé ensuite, à savoir celui des bancs solaires, est en effet examiné en ce moment. Il n'existe actuellement en Belgique aucune réglementation sur la sécurité UV de ces lampes. Il existe bien une norme BIN pour ces appareils, mais elle ne concerne que la sécurité électrique des appareils de traitement de la peau UV et IR à usage domestique. C'est pourquoi on envisage l'élaboration d'une norme sur la sécurité UV de tels lampes et bancs solaires. Cet exemple illustre combien une approche intégrée de la sécurité des produits serait préférable à la situation actuelle quelque peu désordonnée. Je m'efforce, dans le cadre de la restructuration des administrations centrales, d'obtenir ce supplément de cohérence.

Ook zonnebrillen zijn niet aan een reglementering onderworpen en er bestaat dan ook geen controle op. Deze materie lijkt mij het onderzoeken waard.

Ik zal de Hoge Gezondheidsraad en andere bevoegde instellingen om advies vragen over eventuele normen ter voorkoming van huidkanker.

Voor halogeenlampen bestaat er momenteel al evenmin een reglementering; er is enkel een BIN-norm inzake hun veiligheid. Deze problematiek werd onlangs door de Belgische Gezondheidsraad bestudeerd, die hieromtrent een einddocument opstelde dat ik aan de interpellant zal bezorgen. De raad meent dat het aanbrengen van een filter ter bescherming tegen UV-straling inderdaad de aangewezen methode is.

Toutefois, je me dois déjà de déclarer que l'élaboration de telles normes ou réglementations ne sera pas simple, et ce pour deux raisons.

La première tient à la problématique déjà évoquée au début de cette réponse au sujet de l'acceptation, au niveau européen, de semblables normes ou règlements belges. Toutes les normes techniques sont soumises à notification et la Commission réclame généralement la libre entrée en Belgique des produits fabriqués dans un Etat membre qui sont conformes aux règles en vigueur dans cet Etat membre. Cela vide souvent de toute portée une éventuelle norme belge, notamment lorsque, dans certains pays producteurs, membres de la Communauté, il n'existe aucune norme à propos des produits concernés.

La deuxième raison est l'absence d'une loi de base permettant de maîtriser ce genre de problèmes. Le projet de loi relatif à la sécurité des consommateurs, qui a déjà été approuvé par la Chambre des représentants, le 19 mai 1993, et qui a été transmis au Sénat, offrira la possibilité de régler, à l'avenir, des problèmes de même nature, soit directement, soit par un arrêté d'exécution si, je le répète, de telles réglementations sont acceptées par la CE.

Il reste à espérer que la Communauté européenne ne rendra pas possible une distorsion entre les Etats membres sur le plan de la concurrence, d'une part, et en matière de prévention et de santé, d'autre part.

Une réglementation relative à tous ces problèmes ne suffira pas, à elle seule, à réduire de manière drastique le nombre de cancers. Ces normes éventuelles doivent assurément être complétées de campagnes d'information et de campagnes éducatives appropriées qui doivent, entre autres, viser à stimuler une modification des mentalités sur le plan de l'exposition aux rayons du soleil et aux bancs solaires.

L'actualité récente m'inspire une dernière réflexion. Si nous aimons être bronzés à l'époque des vacances, nous aimons aussi être minces. Malheureusement, il est des cas où, pour perdre quelques kilos, l'irrationnel joue pleinement, ce qui conduit à faire usage de plantes mal connues. La catastrophe que nous avons connue récemment avec les plantes chinoises montre à quel point

des modes peuvent induire chez les gens des comportements dangereux et coûteux dans leur chef, puisqu'ils en sont les victimes, mais aussi pour la société qui doit tenter de réparer les dégâts.

Je crois que vous avez omis cet exemple, monsieur Cuyvers, mais nous aurons certainement encore l'occasion d'en parler dans les mois à venir. (*Applaudissements.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de interpellant.

De heer Cuyvers. — Mijnheer de Voorzitter, ik wil de minister bedanken voor haar eerlijk antwoord en voor haar correcte weergave van de huidige situatie. Wij kunnen daaruit alleen maar besluiten dat er nog enorm veel werk voor de boeg is.

Inzake de beperking van de tabakspubliciteit moet er worden gestreefd naar een Europese consensus. Spijtig genoeg zal er zeer waarschijnlijk geen absoluut verbod worden uitgevaardigd. Wij betreuren dit ten zeerste.

Voor zonnebrandfilters kunnen geen minimale beschermingsfactoren worden opgelegd, omdat men in Europa nog niet beschikt over algemeen aanvaarde meetmethoden. Ook daaraan zal dus moeten worden gewerkt. Ook voor zonnebanklampen moeten er normen worden uitgewerkt, evenals trouwens voor zonnebrillen. Tenslotte blijkt dat er nog geen enkele norm is die de UV-dosis van halogeenlampen vastlegt.

Deze korte inventaris is een mooie illustratie van het feit dat wij overspoeld worden met nieuwe produkten die zogezegd onze welvaart verhogen, maar die achteraf vaak schadelijk blijken te zijn voor onze gezondheid. Het is tevens een pleidooi om nieuwe produkten op een voorzichtiger manier in onze maatschappij te introduceren.

Voor de minister van Volksgezondheid die tevens minister is van Leefmilieu, een aanmoediging tot het dubbelsporenbeleid dat de volksgezondheid dient door een adequate preventie produkt-politiek.

Mijnheer de Voorzitter, het is mijn vastgewoonte na een interpellatie een motie in te dienen. Ik zal dat vandaag niet doen uit respect voor het eerlijke overzicht van de minister. Ik hoop dat zij op het einde van haar legislatuur een positieve balans kan voorleggen over de mate waarin zij aan de huidige situatie heeft geredigeerd.

De Voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

INTERPELLATION DE M. BOUCHAT AU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « L'EXERCICE DU DROIT DE CONTROLE DE L'USAGE FAIT DE LA SUBVENTION ACCORDEE PAR L'ETAT A LA CROIX-ROUGE DE BELGIQUE POUR L'HEBERGEMENT DES CANDIDATS REFUGIES POLITIQUES AUX CENTRES DE NASSOGNE ET DE LINT »

INTERPELLATIE VAN DE HEER BOUCHAT TOT DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE UITOEFENING VAN HET CONTROLERECHT MET BETREKKING TOT DE WIJZE WAAROP DE SUBSIDIE WORDT GEBRUIKT, DIE DOOR DE STAAT AAN HET BELGISCHE RODE KRUIS WORDT TOEGEKEND VOOR DE HUISVESTING VAN DE KANDIDAAT POLITIEKE VLUCHTELINGEN IN DE CENTRA VAN NASSOGNE EN LINT »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de M. Bouchat au ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement sur « l'exercice du droit de contrôle de l'usage fait de la subvention accordée par l'Etat à la Croix-Rouge de Belgique pour l'hébergement des candidats réfugiés politiques aux centres de Nassogne et de Lint ».

La parole est à l'interpellateur.

M. Bouchat. — Monsieur le Président, connaissant l'intérêt que vous portez à la province de Luxembourg, madame le ministre, je ne doute pas que vous vous rendrez dans notre arrondissement pour apprécier *de visu* la réalité du problème que je vais évoquer. C'est d'ailleurs une question que vous connaissez, puisque la presse y a fait largement écho.

Cependant, je tiens à vous informer d'emblée, madame le ministre, que je me refuse catégoriquement à donner à cette interpellation le moindre caractère raciste. C'est donc volontairement que je cantonnerai mon propos au seul volet financier, j'éviterai ainsi de tomber dans le piège de l'amalgame facile.

Je conviens que l'hébergement de candidats réfugiés politiques est un domaine particulièrement délicat et sensible et qu'on ne peut en parler qu'avec beaucoup de prudence, voire de respect; c'est ce que je m'attacherai à faire.

Par contre, il faut convenir, madame le ministre, qu'un objectif humanitaire ne peut en aucun cas servir de prétexte à des opérations financières à la limite de la légalité et, à tout le moins, moralement condamnables. Je m'en explique.

En 1976, la Centrale chrétienne des métallurgistes de Belgique bâtit pour ses affiliés un centre de vacances, dénommé « Les Forges ». Ce centre de vacances construit en plein cœur du petit village ardennais de Nassogne, localité que vous connaissez sans doute, madame le ministre, est donc destiné au tourisme social. C'est à ce titre que le syndicat des métallurgistes a sollicité et obtenu une subvention plantureuse de la Communauté française. Je n'ai pas cherché à en apprendre le montant, mais je suppose que vous le connaissez.

Il est à noter que le centre est constitué d'un home de vacances important, d'un hôtel, de 35 chalets, de plusieurs terrains de sport et de tennis et que la capacité d'hébergement maximale est de 350 à 400 personnes.

Voilà le décor planté brièvement, schématiquement.

En 1991, soit quinze ans plus tard, *Quadragesimo Anno*, l'ASBL de gestion de ce centre de vacances, loue le bien à la Croix-Rouge de Belgique pour la somme de treize millions par an, selon l'article 5 du contrat de bail, soit 1 083 333 francs de loyer mensuel.

Le bail est signé le 27 février 1991. Il faut souligner le fait que ni la Croix-Rouge de Belgique ni les syndicats n'ont sollicité l'avis des autorités communales. C'est une première erreur car, en vertu de l'article 41, paragraphe premier, alinéa 9, du Code de l'aménagement du territoire, il convient que toute modification essentielle de l'utilisation d'un bâtiment soit subordonnée à l'accord préalable au permis de bâtir du collège échevinal. Votre prédécesseur, Mme le ministre Onkelinx, avait, quant à elle, un autre sens du dialogue. Ainsi avait-elle déclarée dans un journal de la capitale, au sujet de l'ouverture éventuelle d'un centre à Dolhain « qu'aucun projet de ce genre ne sera jamais concrétisé sans l'accord des autorités locales ». Et elle a tenu parole, puisque le centre de Dolhain n'a pas été ouvert!

Il est vraiment dommage que le dossier que je vous soumetts n'ait pas été traité par Mme Onkelinx.

Je vois que vous levez les bras en un geste d'impuissance, madame le ministre, mais pendant ce temps, la population de Nassogne, quant à elle, pointe un index vengeur!

Les gens de Nassogne, comme tous les Luxembourgeois, ont un grand respect pour la Croix-Rouge — vous le savez, puisque vous avez des attaches dans notre province — et ils ont donc fait contre mauvaise fortune bon cœur: en maugréant, ils ont accepté la présence des candidats réfugiés politiques. La Croix-Rouge avait d'ailleurs laissé entendre que le maintien de ce centre serait de courte durée.

Toujours en 1991, le 28 juin, soit quatre mois jour pour jour après la conclusion du contrat de bail, les syndicats vendent leur bien non pas à la Croix-Rouge de Belgique, ni à une ASBL, ni à toute autre association à but philanthropique: ils vendent leur bien à des privés dont les noms vous sont bien connus grâce à la presse. Ce n'est que bien plus tard — deux ans plus tard — que les Nassogards découvriront l'existence de ce contrat de vente tenu secret

jusqu'alors. Ce contrat de vente est authentifié par un acte notarié du 28 juin 1991 mais, à coup sûr, il est intervenu de manière concomitante au contrat de bail.

L'ASBL « Nassogne, Parole tenue » prouve que la mise en location du centre des Forges de Nassogne a été combinée à sa vente. Cette ASBL a d'ailleurs sollicité un entretien auprès de votre cabinet, madame le ministre, mais le fait est tout à fait démentiel. Je tiens cependant à vous assurer que les membres de cette ASBL sont ouverts au dialogue, qu'ils ne pratiquent pas le poujadisme mais qu'ils souhaitent simplement vous expliquer une situation de fait.

La preuve que l'acheteur était de connivence réside dans le fait que ce dernier a sollicité un entretien avec le bourgmestre de Nassogne fin février. Ce rendez-vous fut fixé le 3 mars 1991; nous disposons de la preuve.

Dès lors, trois problèmes se posent.

Le premier se situe dans le chef du vendeur. Les syndicats ont littéralement masqué la vente. Bien sûr, ils n'avaient aucun intérêt à attirer l'attention du public sur la nouvelle utilisation d'un équipement destiné initialement au tourisme social, un équipement qui, à cet effet, avait bénéficié d'une subvention publique importante.

J'ai le sentiment très net que cet investissement, réalisé en très grande partie grâce à l'argent du contribuable, a été détourné, puisque la fonction économique que les autorités publiques avaient voulu encourager, c'est-à-dire le développement du tourisme social, est maintenant abandonnée pour une autre fonction, peut-être éminemment respectable mais qui contrarie, ou, qui pis est, annihile le développement même du tourisme dans le centre de Nassogne.

Fait étrange, les syndicats ont attendu l'expiration du délai de quinze ans; ils sont donc dans la légalité *stricto sensu* mais, moralement, leur attitude mérite d'être fustigée; du reste, elle l'est par les autorités communales et par la population qui ne comprennent pas que tout un circuit de l'argent public profite, *in fine*, à un privé, ou plutôt — je pèse mes mots — à un initié.

Le deuxième problème se situe dans le chef de l'acheteur. Les chiffres parlent d'eux-mêmes: 70 millions pour l'achat d'un bien qui n'a que quinze ans d'existence, qui est en parfait état d'entretien et ne demande aucune réparation. Si on ajoute à ce prix d'achat les frais d'acte, la rentabilité financière est de 17 p.c. De plus, comme le loyer actuel est indexé, celui-ci s'élève à 13 700 000 francs. En trois ans, l'acheteur a perçu des loyers pour plus de la moitié du prix d'achat majoré des frais d'acte.

Je ne ferai pas de longs commentaires; je constaterai simplement que la rentabilité est plus forte à Nassogne, petit village de 1 200 habitants situé au cœur des Ardennes, qu'à New York, Paris, Londres ou Bruxelles. Tous les privés souhaitent avoir une telle rentabilité de leurs investissements!

On peut toujours m'objecter que la Croix-Rouge héberge 320 candidats réfugiés politiques à Nassogne. C'est peut-être là, précisément, que le bât blesse car la Croix-Rouge, en payant un loyer anormalement élevé, est obligée d'héberger à Nassogne un beaucoup trop grand nombre de demandeurs d'asile: 320 candidats réfugiés politiques pour une population villageoise de 1 200 habitants! « Une densité difficilement acceptable », dénonce le conseil communal unanime. Vous conviendrez en effet que tel « entassement » est tout à fait anormal.

Du reste, à Lint, la Croix-Rouge loue à la même personne privée un autre centre d'hébergement: le loyer mensuel n'y est pas triste non plus: 300 000 francs par mois! Mais là, dans cette localité de 7 000 habitants, le nombre de demandeurs d'asile est limité à soixante, ce qui est beaucoup plus raisonnable.

Bien que vous me fassiez signe qu'il n'existe aucun rapport entre le montant du loyer et le nombre de réfugiés politiques, il est toutefois curieux de constater que la location s'élève à 300 000 francs par mois.

Pour la seconde fois, le même propriétaire perçoit des locations plantureuses, voire « juteuses ».

En outre, madame le ministre, la même personne privée aurait signé un compromis — dont vous n'ignorez d'ailleurs pas l'existence — en vue de l'achat d'un centre à Lanaken. Le montant de

cet achat s'élèverait à 35 millions. Les responsables de la Croix-Rouge ont certifié cette information à des personnes totalement dignes de confiance.

Que penser de tout cela ?

Je sais que vous êtes l'héritière d'un dossier difficile dont la responsabilité ne vous incombe pas. Néanmoins, en droit social, les tribunaux du travail ont inventé la fiction juridique de la continuité de l'employeur. Peut-être est-ce la responsabilité du Gouvernement ? Peut-être est-ce celle de votre prédécesseur ?

La première chose à faire serait peut-être de demander à l'ISI si ce professionnel des locations juteuses déclare au fisc tous ses revenus locatifs car s'il ne paie que le seul précompte immobilier — pour Nassogne le précompte immobilier est de 700 000 francs —, il commet une fraude fiscale importante. J'estime qu'au regard du loyer, une enquête sérieuse doit être menée.

Enfin, tout cela pose le problème de l'exercice du droit de contrôle de l'Etat. Pour Nassogne, l'Etat alloue à la Croix-Rouge une dotation annuelle de 108 millions pour loger, nourrir, chauffer, éclairer, occuper les 320 demandeurs d'asile. J'ai vérifié ces chiffres. Sur ces 108 millions, la Croix-Rouge prélève 13,7 millions pour payer le loyer au bienheureux propriétaire. Qui est le conseil de la Croix-Rouge ? A-t-on demandé l'avis du comité d'acquisition ? A-t-on sollicité l'avis de deux experts immobiliers ?

Madame le ministre, vous êtes municipaliste, comme d'autres dans cette assemblée. Vous savez très bien que de tels loyers ne peuvent être payés si ce n'est au risque d'être immédiatement traduit en justice.

Je vous demande, madame le ministre, de faire mener une enquête sérieuse car si la Croix-Rouge est une institution vénérable, elle est néanmoins un organisme d'utilité publique qui dispose de fonds publics importants destinés aux demandeurs d'asile. Dès lors, il ne faudrait pas que l'argent public, sous l'alibi de l'humanitaire, serve partiellement à faire la fortune d'un privé, même ou surtout s'il est notaire.

Le contrat de location, ou plutôt, les contrats de location ont été conclus en bonne et due forme, j'en conviens ; mais les renouveler équivaudrait à protéger un initié et à encourager des pratiques douteuses qu'il faut arrêter.

Il y va de la crédibilité de la Croix-Rouge mais aussi de celle de l'administration de l'Intégration sociale. Il y va surtout de l'intérêt des demandeurs d'asile qui, malgré eux, contribuent à faire la fortune d'un propriétaire qui, de par sa profession, connaît très bien le droit patrimonial.

Nous suivrons attentivement ce dossier dans la province de Luxembourg. C'est un dossier à traiter avec prudence, mais il est des devoirs auxquels nous ne pouvons nous dérober. J'estime qu'il est particulièrement important de mettre fin à tout ce qui permet de dénigrer le monde politique. Je vous salue gré de nous tenir au courant de l'évolution de cette affaire.

M. le Président. — La parole est à Mme De Galan, ministre.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Monsieur le Président, M. Bouchat a rappelé l'attachement que je porte à sa région. Il a également mis l'accent sur le fait que j'étais une municipaliste convaincue.

Il m'interpelle à propos d'un problème aux connotations extrêmement douloureuses.

Au-delà de ce problème, lié à des transferts de biens et à la manière dont les faits se sont produits, se profile ce que les Anglais appellent le *background* — le décor de fond — qui est la problématique délicate des demandeurs d'asile.

Je ne vais pas m'étendre longuement sur le sujet, mais je comprends d'autant mieux l'indignation du bourgmestre du village que ce même problème se pose au Petit Château, à deux pas de mon domicile. Dans ce centre, certains demandeurs d'asile sont contraints de vivre dehors car la place manque.

Le nombre de demandeurs d'asile refoulés de toutes parts ne cesse d'augmenter. Ils étaient 4 000 en 1988. On en dénombre déjà 18 000 à ce jour pour l'année 1993. Ils seront peut-être 40 000 en 1994.

Nul n'ignore que 95 p.c. d'entre eux sont des réfugiés économiques. Il n'en reste pas moins que les 5 p.c. restants sont de vrais réfugiés politiques dont les dossiers seront régularisés.

En notre qualité d'humanistes démocrates, il nous appartient de rechercher des solutions intermédiaires, par exemple — et cette mesure relève de ma compétence de ministre de l'Intégration sociale — l'accueil temporaire. Je rappellerai au cours de mon intervention quelques mesures prises par mon collègue M. Tobback pour accélérer le traitement des dossiers. En ce qui me concerne, je suis d'avis qu'il convient d'écourter autant que possible la période d'accueil, aussi bien dans l'intérêt du candidat que de la population autochtone. Il n'est déjà pas facile d'intégrer les personnes d'origine étrangère qui possèdent les documents requis.

Je tenais, comme vous, à prendre une précaution oratoire. En effet, je veux éviter que, dans le cadre de ce dossier, on fasse, une fois de plus, un amalgame entre ce que vous avez appelé « une spéculation immobilière » et « une gabegie des deniers publics », et le vrai problème humain, qu'il faut résoudre à moyen terme, d'autant plus que nos voisins ont pris des mesures drastiques qui occasionneront un afflux considérable en Belgique. C'est déjà la cas en Suède et au Danemark.

En réponse à la question de l'honorable membre relative à l'exercice du droit de contrôle de l'usage fait de la subvention accordée par l'Etat à la Croix-Rouge de Belgique pour l'hébergement de candidats réfugiés politiques dans les centres de Nassogne et de Lint, je puis le rassurer sur l'aspect strictement légal et précis de ce contrôle. En fait, vous avez très peu évoqué le centre de Lint, monsieur Bouchat. Si vous le souhaitez, nous reviendrons sur ce point tout à l'heure. De toute façon, comparaison n'est pas nécessairement raison. En tout cas, en ce qui concerne le troisième lieu que vous avez cité, contrairement à ce que vous semblez croire, l'affaire n'est pas encore conclue. Nous restons très attentifs à ce dossier.

M. Bouchat. — Elle n'est pas conclue à cause d'une interpellation.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Notamment, mais c'est imputable à d'autres faits également.

Les quinze centres de la Croix-Rouge qui sont ouverts actuellement, l'ont été progressivement, dans le cadre d'une convention conclue entre l'Etat belge et la Croix-Rouge de Belgique par le secrétaire d'Etat, Mme Miet Smet, chargée du dossier à l'époque. Cette convention avant été élaborée pour répondre à la crise, devenue traditionnelle en fin d'année, qui provoque un afflux massif de nouveaux demandeurs d'asile. Le Petit Château qui, depuis quelques années, n'a plus que cette fonction de centre d'accueil ne suffisait plus pour accueillir ceux-ci. Il fallait, dès lors, trouver d'urgence des solutions.

La convention confie à la Croix-Rouge la responsabilité d'assurer l'ouverture de 1 860 places d'accueil au maximum, réparties sur l'ensemble du pays. Actuellement, 1 500 places sont occupées.

La convention prévoit que la Croix-Rouge perçoive une subside maximale de 1 000 francs par jour — indexée — et par personne hébergée. Hormis l'indexation, le montant n'a pas été augmenté en trois ans et demi. Le coût est un coût maximal ; la Croix-Rouge n'est remboursée que sur la base de pièces justificatives. En fait, le coût moyen reste inférieur à ces 1 000 francs. Cela varie en fonction des centres et de l'importance du personnel.

Cette règle est d'application pour chaque centre de la Croix-Rouge et comprend l'ensemble des frais : de l'encadrement à la location, en passant par la nourriture. Ce prix plafond est donc indépendant des loyers divers payés par la Croix-Rouge dans chacun de ses centres.

Comme je vous l'ai indiqué précédemment, la Croix-Rouge n'est payée que sur la base de justificatifs. L'administration centrale et la direction générale de mon département examinent ces justificatifs et les transmettent à la Cour des comptes.

M. Bouchat. — Les loyers sont-ils compris dedans ?

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — Les centres ont droit à un maximum de 1 000 francs, indexés, par personne pour couvrir tous les frais, loyer compris.

Ces justificatifs sont examinés minutieusement par mon administration avant d'être transmis à la Cour des comptes. Ceci respecte le contrôle prévu par l'Etat pour l'ensemble des conventions qu'il passe avec des organismes non gouvernementaux, que ce soit avec la Croix-Rouge dans ce domaine spécifique ou avec d'autres organisations non gouvernementales dans d'autres domaines.

L'administration est évidemment en émoi depuis l'interpellation mais aussi, depuis qu'elle connaît la situation, et elle a passé toute la comptabilité en revue. Je peux vous dire que celle-ci est tout à fait claire et que les pièces rentrées sont conformes et ont reçu le sceau de notre administration.

La Croix-Rouge utilise la pleine capacité d'hébergement de l'ensemble de ses centres. Ceci relève de la bonne gestion mais ne correspond à aucune obligation. Par exemple, elle n'est pas obligée de remplir un centre parce qu'il est prévu pour 200 personnes.

Pour ce qui concerne le centre de Nassogne, bien que le loyer soit élevé, il est proportionnellement moins cher au vu du nombre de candidats réfugiés politiques qui y sont hébergés. Lorsque vous dites que la Croix-Rouge remplit très fortement le centre pour amortir son loyer, il n'y a peut-être pas de lien de cause à effet, mais un facteur influence l'autre.

On peut réfléchir sur la question du nombre de personnes à accueillir dans les centres — mais c'est un autre débat —, par contre, en ce qui concerne les justificatifs des paiements faits à la Croix-Rouge, ces pièces sont exactes.

Vous savez que la Croix-Rouge éprouve de très grosses difficultés dans la recherche de bâtiments susceptibles d'assurer l'ouverture de nouvelles places.

Il n'est déjà pas très simple d'obtenir l'autorisation de construire une prison mais, en fonction de l'expérience, les municipalités ne se précipitent pas pour accueillir de nouveaux centres d'hébergement, même pour des loyers importants. Or, l'afflux des nouveaux demandeurs d'asile est très important.

La presse a abondamment relaté la situation des quarante personnes hébergées dans le Centre de Zaventem — qui n'est même pas le 127 — et de nombreuses photos ont été prises de tous ceux qui rôdent autour du Petit Château dans l'espoir de pouvoir y entrer. Le centre accepte en priorité des familles avec femmes et enfants. Les autres attendent et la seule solution, éventuellement, s'ils ne sont pas en règle, c'est de les placer dans des prisons en attendant que leur situation soit examinée.

En ce qui concerne le troisième centre auquel vous faites allusion, monsieur Bouchat, nous suivons actuellement certaines pistes et j'aimerais ne pas les divulguer afin que notre stratégie ne soit pas dévoilée. Je reste toutefois à votre disposition si vous désirez m'interpeller à ce sujet dans quelques semaines.

Il faut ajouter que le centre de Nassogne emploie 32 employés et trois institutrices de Nassogne et des environs.

Les achats du centre, effectués dans la commune, sont évalués à près de 10 millions par an et à près de 35 millions pour ceux qui sont réalisés dans un rayon de 30 kilomètres.

On me dit aussi que certaines classes de la région ont pu être maintenues grâce à l'inscription d'enfants de réfugiés, mais, ayant moi-même dans ma commune des écoles à forte densité d'enfants ne parlant pas la langue, je sais que ce n'est peut-être pas toujours une raison à évoquer ainsi sans nuances.

Enfin, à la demande du bourgmestre, deux familles de cas sociaux locaux ont été hébergées gratuitement au centre de Nassogne, l'une pendant sept mois et l'autre pendant huit mois. C'était évidemment la moindre des choses que l'on puisse faire pour les familles déshéritées de la région.

Le flux actuel est intense et au mois de mai, par exemple, nous avons été confrontés à la demande de 2 500 « entrants ». A ce propos, je vous signale que la deuxième ville de Danemark, Aarhus, est aujourd'hui confrontée à l'arrivée de plus de 1 800 personnes

par jour, en provenance des pays de l'ex-Yougoslavie. Je signale que nous avons actuellement une liste d'attente de 200 personnes en voie d'hébergement. Je tiens à souligner aussi le caractère difficile de ce débat qui est immédiatement récupéré et utilisé à d'autres fins qu'un simple transfert de propriété.

La responsabilité m'incombe dans cette affaire *hic et nunc*. Il faut d'abord trouver une solution à moindre coût aux problèmes de l'hébergement, de l'accueil temporaire, en réduisant autant que possible les nuisances éventuelles pour les personnes qui doivent vivre cette cohabitation, tout en tenant compte du respect de la dignité humaine.

Pour ce qui est des origines du bien, monsieur Bouchat, bien que je lise quotidiennement la presse avec attention, j'ai tenu à consulter les dossiers. J'ai pu constater qu'il s'agit sensiblement de la même procédure à Nassogne et à Lint mais je me dois de souligner qu'à Lint, il s'agissait d'un nombre plus restreint de personnes. En effet, à la suite d'une émission diffusée par la télévision communautaire flamande, *Panorama*, de telles manifestations d'extrémisme, je devrais dire d'un extrémisme particulier, ont eu lieu que l'on a craint pour la sécurité de la population. Il s'est manifesté alors une réticence d'accueillir davantage de personnes que celles qui étaient déjà sur place. Il suffit de songer aux événements intervenus dernièrement en Allemagne pour affirmer que ce type de situation doit absolument être évité.

J'en arrive ainsi, monsieur Bouchat, aux préoccupations que vous avez exprimées en ce qui concerne le transfert de biens. J'ai demandé à mon administration d'examiner le dossier et de réfléchir à la suite administrative à y réserver, en envisageant les implications éventuelles d'autres instances concernées, de manière à pouvoir faire toute la lumière sur cette affaire. Evidemment, celle-ci n'est pas récente puisqu'on s'aperçoit qu'elle remonte à quinze ans. Je me souviens d'ailleurs avoir vécu le même style de problèmes, lorsque j'étais membre de l'Exécutif de la Communauté française, concernant une maison de repos acquise avec les deniers publics et qui avait connu par la suite certaines difficultés. Cependant, s'il y a prévarication, irrégularité ou abus, il faut que nous le sachions. Mais je répète une fois encore que je veux clairement dissocier les deux dossiers. Il faut considérer, d'une part, la question de la surpopulation éventuelle et, d'autre part, le problème des transferts des propriétés, sans perdre de vue la préoccupation d'assurer un accueil temporaire décent aux personnes qui devront quitter le pays et une intégration dans de bonnes conditions aux personnes obtenant le statut de réfugié.

Le ministre Tobback a obtenu du Conseil des ministres le recrutement complémentaire de quelque 286 agents pour permettre la mise à jour des dossiers de l'Office des étrangers et leur solution rapide. Cette information a paru dans la presse et je ne révèle donc aucun secret. Votre collègue sénateur plaident fréquemment en faveur de la transparence administrative sera certainement très heureux que j'informe cette assemblée.

Les responsabilités doivent être prises dans la dignité, mais sans pratiquer l'angélisme ou la politique de l'autruche. Il faut dire les choses comme elles sont et ne pas détourner les éléments de leurs véritables fins. Je n'ai d'ailleurs jamais songé un seul instant que vous puissiez agir de la sorte. (*Applaudissements.*)

M. le Président. — La parole est à l'interpellateur.

M. Bouchat. — Monsieur le Président, je remercie Mme le ministre de sa réponse. Si j'ai bien compris, madame le ministre, vous allez ordonner une enquête sérieuse. Je n'ai pas voulu pratiquer l'amalgame et je sais que votre mission est extrêmement difficile et ingrate puisque les municipalités ne remplissent peut-être pas toujours leur rôle.

Je me permets cependant d'apporter un correctif. Le recul du tourisme à Nassogne est réel et ce ne sont pas les deux familles du CPAS qui peuvent le compenser. Mais je ne situerai pas le débat à ce niveau. Je vous demande simplement de poursuivre l'enquête. Grâce au Comité supérieur de contrôle, toute la transparence doit pouvoir être faite. Pour Lanaken, la même personne ne signera peut-être pas et cela résulte sans doute de la publicité que les journaux ont donnée à l'affaire.

Il est sidérant de constater qu'un organisme infiniment respectable se sert toujours de la même personne avec une rentabilité extraordinaire.

Je souhaite simplement que vous nous teniez au courant, mais aussi que vous receviez simultanément les représentants de Nassogne et les fonctionnaires du cabinet. Vous connaissant, je sais que votre réponse sera affirmative.

Mme De Galan, ministre de l'Intégration sociale, de la Santé publique et de l'Environnement. — En fait, ils ont déjà rencontré mes collaborateurs, mais je les recevrai personnellement. Nous aurons un entretien avec les représentants de l'ASBL et le bourgmestre car il est important de connaître les vrais problèmes. De toute manière, je vous tiendrai au courant.

M. le Président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

VOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de Voorzitter

PROPOSITIONS

Prise en considération

Communication de M. le Président

De Voorzitter. — Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de voorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het Bureau.

Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont renvoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Dan zijn de voorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verwezen.

Ces propositions sont donc prises en considération et renvoyées aux commissions indiquées.

De lijst van die voorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verwezen, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

La liste des propositions, avec indication des commissions auxquelles elles sont renvoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het Bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen:

1. Van de heer Verreycken tot de minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken over «de interpretatie van de taalwetten door de Vaste Commissie voor taaltoezicht»;

Le Bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes:

1. De M. Verreycken au ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur «l'interprétation des lois linguistiques par la Commission permanente de contrôle linguistique»;

2. Van mevrouw Mayence-Goossens tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de maatregelen die genomen moeten worden opdat Europa goed voorbereid zou zijn om het hoofd te bieden aan de concurrentie, inzonderheid die van de Verenigde Staten»;

2. De Mme Mayence-Goossens au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur «les mesures à prendre pour que l'Europe soit bien préparée à affronter la concurrence, notamment celle des Etats-Unis»;

3. Van de heer Vandenberghe tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Economische Zaken over «de initiatieven op juridisch terrein die zullen worden genomen naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap van de Europese Raad en de mogelijke ondertekening door de Europese Gemeenschap van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden»;

3. De M. Vandenberghe au Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Affaires économiques sur «les initiatives qui seront prises sur le plan juridique à la suite de la présidence belge du Conseil européen et la signature éventuelle par le Conseil européen de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales»;

4. Van de heer Laverge tot de Vice-Eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over «de politieke impasse in Zaïre»;

4. De M. Laverge au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur «l'impasse politique au Zaïre»;

5. Van de heer Vaes tot de minister van Financiën over «de doelstellingen, het tijdschema en de maatregelen voor de organisatie van de kadastrale perekwatie»;

5. De M. Vaes au ministre des Finances sur «les objectifs, le calendrier et les mesures d'organisation de la péréquation cadastrale»;

6. Van de heer De Roo tot de minister van Tewerkstelling en Arbeid over «de resultaten van de eerste ronde van de Nationale Tewerkstellingsconferentie».

6. De M. De Roo au ministre de l'Emploi et du Travail sur «les résultats de la première phase de la Conférence nationale de l'emploi».

De datum van deze interpellaties wordt later bepaald.

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

Mesdames, messieurs, notre ordre du jour est ainsi épuisé.

Onze agenda voor vandaag is afgewerkt.

Le Sénat s'ajourne jusqu'à convocation ultérieure.

De Senaat gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(*La séance est levée à 20 heures.*)

(*De vergadering wordt gesloten om 20 uur.*)

BIJLAGE — ANNEXE

Inoverwegingneming — Prise en considération

Lijst van de inoverweging genomen voorstellen:

Liste des propositions prises en considération:

A. Voorstellen van wet:

Tot instelling van een sociaal-pedagogische toelage (van de heren Laverge en Anthuenis);

A. Propositions de loi:

Restaurant une allocation socio-pédagogique (de MM. Laverge et Anthuenis);

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Betreffende de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen (van de heer Appeltans c.s.);

Relative au financement et à la comptabilité ouverte des partis politiques (de M. Appeltans et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Betreffende de beperking van en de controle op de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van Kamer en Senaat, Gemeenschaps- en Gewestraden, de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, de provincieraden en de gemeenteraden en van de Belgische leden van het Europees Parlement (van de heer Appeltans c.s.);

Relative à la limitation et au contrôle des dépenses électorales engagées pour l'élection de la Chambre et du Sénat, des Conseils communautaires et régionaux, du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, des conseils provinciaux et communaux ainsi que des membres belges du Parlement européen (de M. Appeltans et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Houdende de verplichting tot jaarlijkse bekendmaking van de lijst van mandaten, ambten en beroepen in België of in het buitenland uitgeoefend door de leden van de Kamer van volksvertegenwoordigers en de Senaat, de leden van de Gemeenschaps- en Gewestraden, de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad en de Belgische leden van het Europees Parlement (van de heer Appeltans c.s.);

Portant obligation de publier annuellement la liste des mandats, fonctions et professions exercés en Belgique ou à l'étranger par les membres de la Chambre des représentants et du Sénat, les membres des Conseils communautaires et régionaux, les membres du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale ainsi que les membres belges du Parlement européen (de M. Appeltans et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Houdende de verplichting tot de jaarlijkse bekendmaking van de lijst van mandaten, ambten en beroepen in België of in het buitenland uitgeoefend door de provincieraadsleden, de gemeenteraadsleden, de leden van de algemene vergadering van de intercommunales en de leden van de raden voor maatschappelijk welzijn (van de heer Appeltans c.s.);

Portant obligation de publier annuellement la liste des mandats, fonctions et professions exercés en Belgique ou à l'étranger par les membres des conseils provinciaux, les membres des conseils communaux, les membres de l'assemblée générale des intercommunales ainsi que les membres des conseils de l'aide sociale (de M. Appeltans et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Ter bestrijding van de politieke overloperij van parlementsleden (van de heer Appeltans c.s.);

Sanctionnant les transfuges parlementaires (de M. Appeltans et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Houdende de verplichting tot jaarlijkse bekendmaking van de inkomens- en vermogenstoestand van de federale ministers en staatssecretarissen, de leden van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen, de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en de leden van de colleges van de Gemeenschapscommissies en betreffende een aantal onverenigbaarheden (van de heer Appeltans c.s.);

Portant obligation de publier annuellement la situation de revenu et de fortune des ministres et secrétaires d'Etat fédéraux, des membres des Gouvernements communautaires et régionaux, des membres de l'Exécutif de la Région de Bruxelles-Capitale

ainsi que des membres des collèges des Commissions communautaires et relative à certaines incompatibilités (de M. Appeltans et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Houdende de verplichting tot jaarlijkse bekendmaking van de inkomens- en vermogenstoestand van de leden van de bestendige deputaties, de leden van de colleges van de burgemeester en schepenen, de leden van de raden van bestuur en van de directiecomités van de intercommunales en van de voorzitters van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en betreffende een aantal onverenigbaarheden (van de heer Appeltans c.s.);

Portant obligation de publier annuellement la situation de revenu et de fortune des membres des députations permanentes, des membres des collèges de bourgmestre et échevins, des membres des conseils d'administration et des comités de direction des intercommunales ainsi que des présidents des centres publics d'aide sociale et relative à certaines incompatibilités (de M. Appeltans et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Tot erkenning van de Nederlandse naam van de taalgrensgemeente Hélécine (van de heer Appeltans);

Visant à reconnaître le nom néerlandais de la commune d'Hélécine sur la frontière linguistique (de M. Appeltans);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Tot aanvulling van artikel 38 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (van de heer Van Wambeke c.s.);

Complétant l'article 38 de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale (de M. Van Wambeke et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

Renvoi à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Tot invoering van een ambtshalve herziening van de pensioenen, vastgesteld vóór 1 juni 1992, volgens de bepalingen van de EEG-verordening nr. 1248/92 (van de heer Anthuenis);

Portant révision d'office des droits à la pension, établis avant le 1er juin 1992, selon les dispositions du règlement CEE n° 1248/92 (de M. Anthuenis);

— Verwezen naar de commissie voor de Financien.

Renvoi à la commission des Finances.

Tot wijziging van de artikelen 52 en 59 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (van de heren Pataer en Garcia);

Modifiant les articles 52 et 59 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966 (de MM. Pataer et Garcia);

— Verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden.

Renvoi à la commission de l'Intérieur.

Tot wijziging van diverse bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met het oog op de verbetering van de rechtspleging (van de heer Arts);

Modifiant diverses dispositions du Code judiciaire, en vue d'améliorer la procédure (de M. Arts);

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Tot opheffing van artikel 72 van de wet van 18 germinal jaar X (8 april 1802) betreffende de organisatie van de erediensten (van de heer Wierinckx);

Portant abrogation de l'article 72 de la loi du 18 germinal an X (8 avril 1802) relative à l'organisation des cultes (de M. Wierinckx);

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Stekkende om het installeren van een elektronisch ongevalgegevenssysteem in motorvoertuigen verplicht te maken (van de heren Benker en Cuyvers);

Visant à instaurer l'installation obligatoire d'un enregistreur électronique de données d'accident à bord des véhicules automobiles (de MM. Benker et Cuyvers);

— Verwezen naar de commissie voor de Infrastructuur.

Renvoi à la commission de l'Infrastructure.

Tot wijziging van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987 (van de heer Dierickx);

Modifiant la loi du 7 août 1987 sur les hôpitaux (de M. Dierickx);

— Verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

Renvoi à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek wat betreft de regels met betrekking tot de hoofdverblijfplaats van de huurder in het bijzonder (van de heer Taminiaux c.s.);

Modifiant le Code civil en ce qui concerne les règles particulières aux baux relatifs à la résidence principale du preneur (de M. Taminiaux et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Justitie.

Renvoi à la commission de la Justice.

Tot wijziging van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten (van mevrouw Maximus en de heer Stroobant);

Modifiant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail (de Mme Maximus et M. Stroobant);

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

Tot wijziging van artikel 9 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkoming aan gehandicapten (van de heer Van Aperen c.s.).

Modifiant l'article 9 de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés (de M. Van Aperen et consorts).

— Verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Renvoi à la commission des Affaires sociales.

B. Voorstel van bijzondere wet:

Tot wijziging van artikel 7, § 1, 1°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (van de heren Hasquin en de Donnée).

B. Proposition de loi spéciale:

Portant modification de l'article 7, § 1er, 1°, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions (de MM. Hasquin et de Donnée).

— Verwezen naar de commissie voor de Herziening van de Grondwet en voor de Hervorming van de Instellingen.

Renvoi à la commission de la Révision de la Constitution et de la Réforme des Institutions.

C. Voorstellen van resolutie:

Met betrekking tot de hulpverlening aan Roemeense adoptiedorpen en andere streken en het ter beschikking stellen van overtollig legermaterieel en -uitrusting (van de heer Vermeiren c.s.);

C. Propositions de résolution:

Relative à l'aide aux villages roumains adoptés et à d'autres régions et à la mise à leur disposition de matériel et d'équipements militaires excédentaires (de M. Vermeiren et consorts);

— Verwezen naar de commissie voor de Defensie.

Renvoi à la commission de la Défense.

Betreffende de straatkinderenproblematiek in Brazilië (van de heer Cuyvers c.s.).

Relative au problème des enfants des rues au Brésil (de M. Cuyvers et consorts).

— Verwezen naar de commissie voor de Ontwikkelings-samenwerking.

Renvoi à la commission de la Coopération au Développement.